

Η ΓΥΝΑΙΚΑ

ΚΑΙ ΤΟ ΣΠΙΤΙ

15ΘΗΜΕΡΗ ΕΙΚΟΝΟΓΡΑΦ. ΕΠΙΘΕΩΡΗΣΙΣ

ΙΔΙΟΚΤΗΣΙΑ — ΔΙΕΥΘΥΝΣΙΣ
ΕΥΑΓΓ. Χ. ΤΕΡΖΟΠΟΥΛΟΣ

ΓΡΑΦΕΙΑ: Λεωφόρος Πανεπιστημίου άριθ. 34
Άρ. τηλ.: Γραφείων 614.047, τυπογρ. 36.555

ΤΟ ΕΞΟΦΥΛΛΟ

Η Άλίκη Βουγιουκλάκη ή χαριτωμένη ένζενυ του θεάτρου και του κινηματογράφου μας, για την οποία θα διαβάσετε αυτό το τεύχος ένα ενδιαφέρον ρεπορτάζ.

ΝΑ ΔΙΑΒΑΙΝΕΙ ΤΟ 15ΘΗΜΕΡΟ

ΧΡΩΜΑΤΑ

ΟΡΓΙΑΖΕΙ από γούστο και διάθεση ή φύση αυτές τις μέρες. Έχει δηλώσει πάρτυ και ξεράντωμα «μέχρι πρωιάς» κ' έχει καλέσει στην πανδαισία του κεφιού μουσαφιά αστέρια και μενεξελιούς λρίζοντες, ντροπαλές δύσεις και κουρασάτους - Ιππότες μαϊστρους, αλγές μεταξένιες και έρωτικούς ψι-λρισμούς σε ώρες δειλινού. Ξετρελ-ισμένο το χελιδόνι κάνει δόλ πλανέ και βαφτίζεται κατακόρυφα στο φί-νο άτλαζι του στερεώματος. Και το πανηγύρι ξεδιπλώνεται, φουντώνει μέσα σ' ένα όργιο από χρώματα, εκτοπισμένα άπ' την πιό σπάταλη τάλετα του κόσμου.

Δέν μπορείς να καταλάβης τί θα πη χρώμα άν δέν έχης ζήσει τέτοιον καιρο εδώ, γύρω στη Μεσόγειο. Το κικκινό κάτω από τους βορεινούς ουρανούς, είναι ένα χωριάτικο στο-λίδι, ανεπιθύμητο στο περιβάλλον του και σχεδόν πρόστυχο. Λές και η κουδάλισε εκεί πάνω κάποιο πα-στατραπημένο καραβάκι που ξεκίνη-σε άπ' τη Συρία ή πώς κάποια πε-ρσική τσιγγάνα στη διάση της ά-πανω ζέχασε το μαντήλι της. Κόκ-κινο πάλι ύφασμα στην Άφρική, κά-τι άπ' τις άχτίδες του ήλιου του Ισημερινού είναι βασανισμός, και περισσότερο μοιάζει σάρκα άνοιχτή και λυσοματιά πάθους παρά μαλακό ανθρώπινο χαμόγελο. Το χρώμα μό-νο εδώ βασιλεύει, στη Μεσόγειο, στο λίκνο της πολιτισμένης ανθρω-πότητας, μόνο εδώ παίρνει το άλη-θινό του νόημα, γίνεται δηλαδή διά-

κοσμος, νότα άπαλή, σιγόντο άρ-μονικό, στη συμφωνία της ζωής. Για το βοριά το χρώμα είναι ξένο, άκα-τανόητο, ή ζωή το διώχνει, δέν το ξέρει. Στίς καυτερές πάλι περιοχές του Ισημερινού ή χρωματισμός παίρνει άξία αυθύπαρκτη, ξεπερνάει τα πράγματα και δυναστεύει στη σκέψη και στη διάθεση.

Έδώ όμως, τί διαφορά! Έδώ το χρώμα είναι ένα φίλημα πάνω στα πράγματα, τα τονίζει, τα όμορφαί-νει αλλά ύπάρχει πάντα διακριτι-κά, σε δεύτερο πλάνο. Σ' αυτούς εδώ τους τόπους και μόνο το χρώμα σημαίνει συμπιλίωση της ψυχής με τα πράγματα, είναι ή άρραβώνας του ανθρώπου με τη φύση. Πώς να νοιώση ή Σκανδιναυός τί θα πη «θαλασσί» και πώς ύστερα ν' αγα-πήση το νερό όπως τ' αγαπάμε έ-μείς άν δέν τόχη δη σε άτμόσφαιρα διυλισμένη από αύρα και μουσική! Τί να καταλάβη από άπόχρωση, άν δέν έχη χαζέψει για ώρες πάνω από μια βάρκα, κυττώντας από είκοσι έκατοστά άπόσταση αυτή την άει-κίνητη δροσερή σάρκα, που άσπρο γαλιάζει και θυβίζει και τραμπαλί-ζεται σ' όλες τις βαθμίδες του γα-λανού, που βουλιάζει μέχρι το βαθύ κυανό και μετεωρίζεται μέχρι το ά-διόρατο εκείνο σιέλ, το πιό πάλ άπ' όλα τα χρώματα.

Μόνο ή νηφάλιος Μεσογειακός άν-θρωπος, ίσοζυγισμένος στη σχέση του με τη φύση, νοιώθει το κάθε τι στη σωστή του σημασία. Του είναι άδύνατο να όνειρευτή ή να χαρή κά-τι τι χωρίς να το φανταστή βαφτι-μένο στο πρεπούμενο χρώμα. Δο-κιμάστε να πητε σ' ένα κοριτσάκι δικό μας, με κοσιδάκια και χαμό-γελο, να του πητε πώς του χαρί-ζετε ένα ώραίο φουστανάκι, με σου-ρες στη μέση και φαρδειά φούστα, όλο δίπλες! Θα σάς ρωτήση άμέ-σως το χρώμα του, πριν άποφασίση να χαρή! Πώς ύστερα νάναι παρά-ξενο το ότι ή μόδα, πουρχεται άπ' την άχρωμη Εύρώπη, σπαταλάει τό-ση έμπνευση κ' έφευρετικότητα για ν' αλλάξη κάθε φορά το σχήμα της φορεσιάς, να κρύψη ή να τονίση τη μέση, να σκεπάση με καμπύλες ή επίπεδα ενώ δίνει τόση λίγη σημα-σία στο χρώμα; Σκεφθήτε ένα γρα-φείο μόδας νάχη την έδρα του στον Κορινθιακό, στη Βηρυττό, στον Τά-ραντα ή την Κύπρο! Είμαι σίγου-ρος πώς κάθε φορά θαχε να παρου-σιάση ένα καινούργιο θαμπωτικό πάντρεμα χρωμάτων και άποχρώσε-ων! Θα ταιρίαζε έξωτικά πορτοκα-λί με ευαίσθητο μόδ, θα τύλιζε τη μέση με έκρηκτικό τουρκουάζ και θα ξάπλωνε στον κώνο της φούστας τις βαθυπράσινες άποχρώσεις της φοινικιάς. Το έπιτελείο των δικτα-τόρων της μόδας του γραφείου αυ-τού δέν θα μελέταγε την ανατομία των πτυχώσεων μέσα σε κρούες αί-θουσες και πάνω σε γύψινες κού-κλες αλλά θαδγαίνε έξω, στον άέρα και το φώς, να μελετήση χρώμα και φύση και να δώση συνθέσεις που θα τονίζαν πιό πολύ το καλοκαίρι μας, θα τόκναναν πιό έξωτικό και πιό πα-ραμυθένιο.

Θ. Ε.

Η πιό μοντέρνα φορητή
ραπτομηχανή
πού κατέκτησε τόν κόσμο.

ήλεκτροκίνητη
και χειροκίνητη

NEKKI

NECCHI

mirella

Τόσο όμορφη!!
Τόσο έλαφριά!!
Τόσο πρακτική!!
Τόσο οίκονομική!!

ΓΕΝ. ΑΝΤΙΠΡΟΣΩΠΟΙ

M. & I. ΠΑΠΑΖΟΓΛΟΥ Α.Ε.

ΑΘΗΝΑΙ: ΔΡΑΓΑΤΣΑΝΙΟΥ 8 ΤΗΛ. 30.053

ΘΕΣ/ΝΙΚΗ: ΤΣΙΜΙΣΚΗ 29 ΤΗΛ. 23.66

Τα Καλλυντικά Φυλλίς είναι έπιση-
μονικά μελετημένα και προσρμο-
σμένα στο Ελληνικό κλίμα.

Τα ευεργετικά αποτελέσματα των
καλλυντικών Φυλλίς είναι μιά διαρ-
κής αποκάλυψης.

Πρίν από το μπάνιο...
Πρίν από το ηλιόλουτρο...

Η *Crème* "Φυλλίς" όχι μόνον προστατεύει από τα
ήλιακα εγκαύματα και την αλμύρα της θάλασσας, αλλά
χάρης εις τα πολύτιμα συστατικά της ανανεώνει το δερ-
μα.

Αφού απολαύσετε την θάλασσα και την άμμουδιά
καθαρίστε προσεκτικά την επιδερμίδα σας με
Mousse "Φυλλίς".

Γιά την προστασία της επιδερμίδος όλη την ημέρα
Neige "Φυλλίς".

ΦΥΛΛΙΣ
CREME - NEIGE
MOUSSE - PERLE

ΣΥΝΤΑΓΗ
Έσκαλόπ Μόσχου

Καθαρίζουμε το κρέ-
ας και το κόπουμε
σε λεπτές φέτες. Τις
κοπανίζουμε και τις
βουτάμε σε μύρα,
ακολουθώντας τις αλ-
τοπεριμένουμε, τις α-
πλώνουμε σε μαρμα-
ρ. Κτυπάμε 3 αυγά,
τριβουμε λίγη ψυχο άσπρου ψωμιού
και βουτάμε τις φέτες. Αφού τις α-
λευρώσουμε ελαφρά, κόπουμε τις
τηγανίζουμε με βουτυρο ώπου να
ροδίσουν και από τις δυο πλευρές.
Τις βάζουμε σε ένα ταψάκι και το-
ποθετούμε επάνω σε κάθε έσκαλόπ
μία φέτα ζαμπόν ίδιου μεγέθους και
μία φέτα τυρί γρανιέρα. Τις βρέχο-
με με λυωμένο βουτυρο και τις βά-
ζουμε 10 λεπτά στο φούρνο. Τις σερ-
βίρουμε με γαρνιτούρα πουρέ πατά-
τα και παγωμένη μύρα.
Η μύρα είναι το πιο πλούσιο ποτό
σε βιταμίνες που κάνουν τις τρο-
φες αποδοτικότερες. Πίνετε τακτι-
κα την εξαιρετική μύρα Φιξ. Σας
κάνει καλό.

ΨΥΧΙΑΤΡΟΣ
ΝΕΥΡΟΛΟΓΟΣ
Ι. ΝΙΚΟΛΕΤΣΟΠΟΥΛΟΣ
ΔΕΧΕΤΑΙ 5-8
Ακαδημίας 78. Τηλ. 23-226

ΡΟΥΣΑ ΠΛΑΤΗ
ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΙΔΟΥ
Ίατρος
Μαιευτήρ - Γυναικολόγος
Δέχεται καθ' έκαστην 9-12,
5-7 ως και επί συνελεύσει.
Χ. Τρικούπη 113, τηλ. 613-610

ΜΕΝΤΙΟΥΜ
ΕΛΕΝΗ ΚΙΚΙΔΟΥ
Της Έταιρείας Ψυχικών Έε-
ρευνών (Βραδείον Τηλεπαθείας
μακράς απόστασεως).
Δέχεται καθ' έκαστην 9-1
π.μ. και 5-8 μ.μ. Όδου Με-
τόδου 25 Α' όροφος (Στάσις
Μουσείου), τηλ. 810-975.

ΘΕΑΤΡΙΚΑ ΠΑΡΑΣΚΗΝΙΑ

"Αννα Κυριακού"

ΜΠΟΡΕΙ να ζήσει αρμονικά έ-
να άντρώγυνο, όταν η γυναίκα
είναι ήθοποιός και ο άντρας
έξασκη άλλο επάγγελμα;
— Ναι, απαντά άδιστακτα η νέα
πρωταγωνίστρια "Αννα Κυριακού"
που έχει παντρευτή τον αρχιτέκτονα
Μαργαρίτη Εύαγγελίδη.
Το μυστικό της αρμονικής συμβι-
ώσεως είναι πολύ απλό: Νά... προσ-
αρμοσθή ο άνδρας με τις ώρες της
γυναίκας του. Αυτό το σύστημα έ-
φαρμόζει ο σύζυγος της "Αννας Κυ-
ριακού": Αφίνει μερικές από τις έρ-
γασίες του για το δράδυ και κανο-
νίζει να τελειώνει τη δουλειά του
κοντά στα μεσάνυχτα, όποτε πηγαί-
νει και την παίρνει από το θέατρο
«Σμαρτζή», του όποιου είναι πρω-
ταγωνίστρια.

Παντρεύτηκαν το 1954 και από
τόν ευτυχισμένο τους γάμο απόκτη-
σαν ένα χαριτωμένο αγοράκι. Τα
δυο πρώτα χρόνια μετά το γάμο
τους τα πέρασαν στο Παρίσι. Έκει,
δρήςκε την ευκαιρία η "Αννα Κυρια-
κού" να συνδυάσει το... τερπνόν μετά
του ωφέλιμου: έφοίτησε στη Δρα-
ματική Σχολή του Σαρλ Ντυλλέν,
στην οποία διδάσκει και ο Ζαν Βιλ-
λάρ, ο ίδρυτής του Έθνικού Λαϊκού
Θεάτρου της Γαλλίας. Παρηκολού-
θησε επίσης και πολύ θέατρο, εκεί-
νον τόν καιρό, κι' ανάμεσα στις πα-
ραστάσεις που είδε θά της μείνι ά-
έξακτος ο «Κύκλος με την κιμω-
λία» που τόν είδε παυμένο από το
θίασο που ίδρυσε ο Μπέρτολτ
Μπρέχτ.

Νεαρώτατη, μόλις 17 χρονών, ή-
ταν όταν πρωτοβήκε στη σκηνή η
"Αννα Κυριακού". Κι' από τότε ση-
μειώνει συνεχή και σταθερή πρόο-
δο και σήμερα είναι πιά καθιερωμέ-
νη πρωταγωνίστρια της κωμωδίας.
Έχει συνεργασθή με τους περισ-
σότερους άθηναίικούς θιάσους, στην
άρχή ως δεύτερη γυναίκα και από
το 1954 ως πρωταγωνίστρια και έ-
χει καταγράψει στο ενεργητικό της,
σε μικρούς και σε μεγάλους ρόλους,
πολλές και αξιόλογες έπιτυχίες. Α-
νάμεσα σ' αυτές είναι και οι εμφα-
νίσεις της στα έξι έργα: «Φίλησε
και πές το» με το θίασο Μανωλί-
δου — Παππά. «Τό φως του γκα-
ζιού» και «Τό χάρισμα της Αδέ-
λας» με το θίασο Κατερίνας. Ο
πρώτος της ρόλος ως πρωταγ-
νίστριας ήταν το 1954, στο θίασο
Κούλη Σολίγκα — "Αννας Κυρια-
κού" με το έργο «Πάτριες». Κατό-
πιν, ως πρωταγωνίστρια πάλι, συ-
νεργάσθηκε με το Δημήτρη Μυράτ
που έκαμε περιοδεία επίκεφαλής του
θιάσου Κοτοπούλη. Έπακολούθησε
ο γάμος της και το ταξίδι της στο
Παρίσι. Μετά την έπιστροφή της
συνεργάσθηκε, πάντα ως πρωταγ-
νίστρια, με τους θιάσους 'Αλεξάν-
δρακη, 'Ηλιοπούλου και τώρα με
του Φωτόπουλου. Ο ρόλος που της
αρέσει πιο πολύ: Μά... ο τελευταί-
ος: αυτός που παίζει στην κωμωδία
τόν Νίκου Τσιφόρου και Πολ. Βα-
σιλειάδη «Ο καλός μας άγγελος»
που τόσα γέλια σκοοπά κάθε βρά-
δυ στο θέατρο «Σμαρτζή».

Ο ΗΛΙΟΠΟΥΛΟΣ
Κάποτε, όταν ο θίασος Μην-
τόπουλου — Ντίνου 'Ηλιοπούλου έ-
κανε περιοδεία στα έπαρχιακά έ-
κείνη, σε μία παράσταση ο 'Ηλιος-
πούλος, σε μία από τις πολλές
'Ηλιοπούλου μάταια προσπάθειες
να βρή την πόρτα για να μπει στη
σκηνή. Έπειδή η σκηνή του έπαρ-
χιακού θεάτρου ήταν πιο μικρή,
ήταν κάμει μία προσαρμογή της
νογραφίας στις διαστάσεις της
σκηνής. Έπειδή ο 'Ηλιοςπούλος
ρατάνω από εκεί που έπρεπε να
είναι βλάνει ένα τελάρο δωμα-
τιού.

Νά την η πόρτα, λέει. Την έ-
βαλαν εδω και έχασαν να τη βρ-
σουν. Παιδιά, ένα μαχαίρι, ένα
για!

Τρέχει κοντά του ένας ήθοποιός
του δίνει ένα σουγιοβάκι κι αρχί-
ζει να προσπαθ να κόψει το σπαγγό-
νι και κατάφερε. Τραβήκε το
τελάρο και μπαίνει στη σκηνή.
Και οι θεαταί είδαν, λίγο πτε-
πέρα από την πόρτα, να μπαίνει ο
ήθοποιος από... τον τοίχο!

και τις πιο μοντέρνα ντυμένες
ληνίδες.
Η πιο μεγάλη της παρτίδα
στη Νάουσα, όταν ήταν με τον
σο 'Ηλιοπούλου, όποτε έπαινε
καταρρακτώδης βροχή που πλη-
ρಿಸε το θέατρο και... φέρσε τις
βαλίτσες τους μέσα στα κα-
θεστιάριο είχε γίνει όλο μούσκεμα
και προσέφυγαν στη δρόμο του
έργοστασίου Λαυραά για να πε-
γνώσουν οι ήθοποιοι τα σούτα.
Κι' έπειδή, το ίδιο βράδυ, έπαι-
νον από τα μισοστεγασμένα
κα, φέρσαν όλοι από μέσα
μερίδες. Και στην παράσταση
λάγονταν να μην άγγιξη ο ένας
άλλο, μη τυχόν και τσίξουν οι με-
μερίδες!

Η πιο μεγάλη της φιλοδοξία
γίνει για θημισμένη κομμάτι.
Αλλά αυτό το έγγυονα ο ένας
τώρα έπιτυχίες της.
ΦΑΝΗΣ ΚΛΕΦΩΝ

Ο ΚΑΤΖΗΚΗΣΤΟΙ

Έδω και μερικούς μήνες, πα-
δημοφιλής κωμικός Κώστας Κα-
χρίτσος πήγε στην Καβάλα παρ-
αφιλής επιθεωρησιακού συγκροτή-
ματος, πολιorkήθηκε από πολλούς
μασάδες που του ζήτησαν σπο-
φα. Τόσο τόν είχαν σπρώξει στην
είσοδο του θεάτρου, που έκολλη-
σε στο τέλος και σε μία στιγμή
χισε να σπύχνη τόν κόσμο να
φονάζοντας.
— Έξω, έξω! Αφήστε με πεί!
Με σκάσατε! Έξω!
Κι' άρχισε να σπύχνη τόν
μασάδες του έξω. Έναν μέτρη-
μαστός τον έβλεπε να τόν κο-
πεί από το πτό και τόν έπαι-
νε από το πτό και τόν έπαι-
νε από το πτό... τόν άκούει να τόν
— Σιγά, Χατζήκρηστο, μη σπύ-
χνης! Ένδω δεν είναι θεαταί.
Είμαι ο ιδιοκτήτης του θεάτρου.

Ο ΗΛΙΟΠΟΥΛΟΣ

Κάποτε, όταν ο θίασος Μην-
τόπουλου — Ντίνου 'Ηλιοπούλου έ-
κανε περιοδεία στα έπαρχιακά έ-
κείνη, σε μία παράσταση ο 'Ηλιος-
πούλος, σε μία από τις πολλές
'Ηλιοπούλου μάταια προσπάθειες
να βρή την πόρτα για να μπει στη
σκηνή. Έπειδή η σκηνή του έπαρ-
χιακού θεάτρου ήταν πιο μικρή,
ήταν κάμει μία προσαρμογή της
νογραφίας στις διαστάσεις της
σκηνής. Έπειδή ο 'Ηλιοςπούλος
ρατάνω από εκεί που έπρεπε να
είναι βλάνει ένα τελάρο δωμα-
τιού.

Νά την η πόρτα, λέει. Την έ-
βαλαν εδω και έχασαν να τη βρ-
σουν. Παιδιά, ένα μαχαίρι, ένα
για!

Τρέχει κοντά του ένας ήθοποιός
του δίνει ένα σουγιοβάκι κι αρχί-
ζει να προσπαθ να κόψει το σπαγγό-
νι και κατάφερε. Τραβήκε το
τελάρο και μπαίνει στη σκηνή.
Και οι θεαταί είδαν, λίγο πτε-
πέρα από την πόρτα, να μπαίνει ο
ήθοποιος από... τον τοίχο!

1958

1959

ΤΟ ΜΑΓΙΟ έχει ίσως ιστορία
πιο μικρή από κάθε άλλο έξαρ-
τημα της άμφισέας μας. Εί-
ναι γνωστό, πως οι αρχαίοι πρό-
γονοί μας προτιμούσαν για κάθε
θρησκευτική έκδηλωση, το «ένδυ-
μα που χάρισε ο Πραξιτέλης στον
Έρμη του. Αργότερα, τόν δόν α-
ιώνι μ. Χ., βρίσκουμε σ' ένα μωσαϊ-
κό της Σικελίας, νεαρές καλλονές,
που παίζουν φορώντας τολμηρότα-
τα «μπικίνι»!

Όσο για το σύγχρονο μαγιό,
αυτό χροσάει τη γέννησή του—μά
και την ιδιαίτερη μορφή το «κοστούμι
του μπάνιου». Οι γυναίκες πετάνε
πιά τη φανελλένια πουκαμίσια και
παίνουν το λουτρό τους με μακρύ
σαλβάρια, με μεσοφόρι μακρύ ως
κάτω από το γόνατο κι' από πάνω
ένα είδος ζακέτα—μπούστο με
ζώνη. Το νέο «μπανιερό», ίσως λιγό-
τερο άσχημο από το προηγούμενο,
αλλά για μας τουλάχιστο πολύ πιο
κωμικό, έμεινε χωρίς καμιά ούσια-
στική αλλαγή ως το 1880! Έπρε-
αζόταν όμως από τις ιδιοτροπίες
της μόδας. Όταν π.χ. είχε κυριαρχί-
σει η «μέση της σφήκας» οι λουοί-
νες φορούσαν ειδικούς... κορσέδες
κάτω από το μαγιό τους! Φυσικά,
έτσι φορτωμένες ήταν άδύνατο να
απομακρυνθούν από την άκτι κι' οι
περισσότερες περιωρίζονταν να πλα-
τουρίζουν στα ριχτά δεμένες για ά-
σφάλεια μ' ένα σκονί!

Μετά το 1900, η διάδοσι των
σπόρ κι' η άνεταρσία της «νέας
γενιάς» έπηρεάζουν και το μαγιό,
που γίνεται πιο απλό κι' όλοένα τολ-
μηρότερο. Στο μεταξύ καταργήθηκε
το κινητό αποδυτήριο παραχωρώντας
τη θέση του στη μόνιμη και σταθε-
ρή καμπίνα. Αναγκάζονται λοιπόν
πολλές γυναίκες να φορούν και τώ-
ρα τόν κορσέ τους, «και εύλογως»,
παραπρεί ο κοσμητογράφος, εδιότι
ολόκληρος γαλαρίας περιέργων
παρακολουθεί κατά την μετάδρα-
ση των από της καμπίνας εις την θά-
λασσαν». Όλες πάντως φρόντιζαν
τότε να φυλάγονται με όμπρέλες
από τις «έπικίνδυνες» ακτίνες του ή-
λιου.

Λίγο μετά το 1920, έπεμβαίνουν
πάλι οι γιατροί, στη Γερμανία τού-
τη φορά. Καλλιεργούν την άγότη
για τόν ήλιο, τονίζουν τα αγαθά της
ήλιοθεραπείας και κάνουν το μπανιε-
ρό να μαζεύει αδιάκοπα, αφίνοντας
γυμνά τα χέρια και τα πόδια. Κατά
το 1930 παρουσιάζονται στις ήλιό-
λουστες μεσογειακές ακτές οι πρώ-
τες λουόμενες με ολόγυμνη πλάτη.
Μετά τόν τελευταίο πόλεμο φτάσαμε
στο μπικίνι, που φοριέται προπαν-
τός απ' όδες ένδιαφέρονται περισ-
σότερο για την ήλιοθεραπεία και
για το ήλιοκαμένο δέρμα. Το μπι-
κίνι δεν έχασε ποτέ τη δημοτικότη-
τά του, μά ο δικτάτορες της μόδας,
άνησχοι πάντα, μάς ξαναγύρισαν
από το «ντέ πίες» στο μονοκόμματο
μαγιό πιο μελετημένο φυσικά, και
πιο τεχνικά φτιαγμένο, ώστε να κρύ-
βη τυχόν ατέλειες και να τονίση τις
ώραίες γραμμές τών συλφιδών. Έ-
χουμε, άλλωστε, τώρα και τα και-
νούργια ύλικά. Τα ραγιόν, τα ειδι-
κά μπαμπακερά ύφασματά, τα ύφα-

παϊκές έφημερίδες αναφέρονται πε-
ριπτώσεις άτόμων (άνδρων) που
«συνελήφθησαν αφαιρούντες τα ένδυ-
ματά των» για να κάνουν το μπάνιο
τους στη θάλασσα. «Τό γεγονός εί-
ναι», βεβαιώνει όργισμένος συνά-
δελφος της έποχής εκείνης «ότι α-
ληθός κλεφτοπόλεμος διεξάγεται συ-
νεχώς εις τας ακτάς μας έναντιόν
των παραπομπών αυτών, οι όποιοι έ-
πιμένουν εις τόν στερεότυπον και
προκλητικόν ισχυρισμόν των, ότι ή
θάλασσα είναι έλευθερα και ότι βά-
λουνται όταν όπου και όπως τους
άρεσει!» Κάθε εξέλιξις, βλέπετε, έ-
χει και τούς ήρωικούς πρωτοπόρους
της.

Από τότε αρχίζει να παίρνη κά-
ποια ιδιαίτερη μορφή το «κοστούμι
του μπάνιου». Οι γυναίκες πετάνε
πιά τη φανελλένια πουκαμίσια και
παίνουν το λουτρό τους με μακρύ
σαλβάρια, με μεσοφόρι μακρύ ως
κάτω από το γόνατο κι' από πάνω
ένα είδος ζακέτα—μπούστο με
ζώνη. Το νέο «μπανιερό», ίσως λιγό-
τερο άσχημο από το προηγούμενο,
αλλά για μας τουλάχιστο πολύ πιο
κωμικό, έμεινε χωρίς καμιά ούσια-
στική αλλαγή ως το 1880! Έπρε-
αζόταν όμως από τις ιδιοτροπίες
της μόδας. Όταν π.χ. είχε κυριαρχί-
σει η «μέση της σφήκας» οι λουοί-
νες φορούσαν ειδικούς... κορσέδες
κάτω από το μαγιό τους! Φυσικά,
έτσι φορτωμένες ήταν άδύνατο να
απομακρυνθούν από την άκτι κι' οι
περισσότερες περιωρίζονταν να πλα-
τουρίζουν στα ριχτά δεμένες για ά-
σφάλεια μ' ένα σκονί!

Μετά το 1900, η διάδοσι των
σπόρ κι' η άνεταρσία της «νέας
γενιάς» έπηρεάζουν και το μαγιό,
που γίνεται πιο απλό κι' όλοένα τολ-
μηρότερο. Στο μεταξύ καταργήθηκε
το κινητό αποδυτήριο παραχωρώντας
τη θέση του στη μόνιμη και σταθε-
ρή καμπίνα. Αναγκάζονται λοιπόν
πολλές γυναίκες να φορούν και τώ-
ρα τόν κορσέ τους, «και εύλογως»,
παραπρεί ο κοσμητογράφος, εδιότι
ολόκληρος γαλαρίας περιέργων
παρακολουθεί κατά την μετάδρα-
ση των από της καμπίνας εις την θά-
λασσαν». Όλες πάντως φρόντιζαν
τότε να φυλάγονται με όμπρέλες
από τις «έπικίνδυνες» ακτίνες του ή-
λιου.

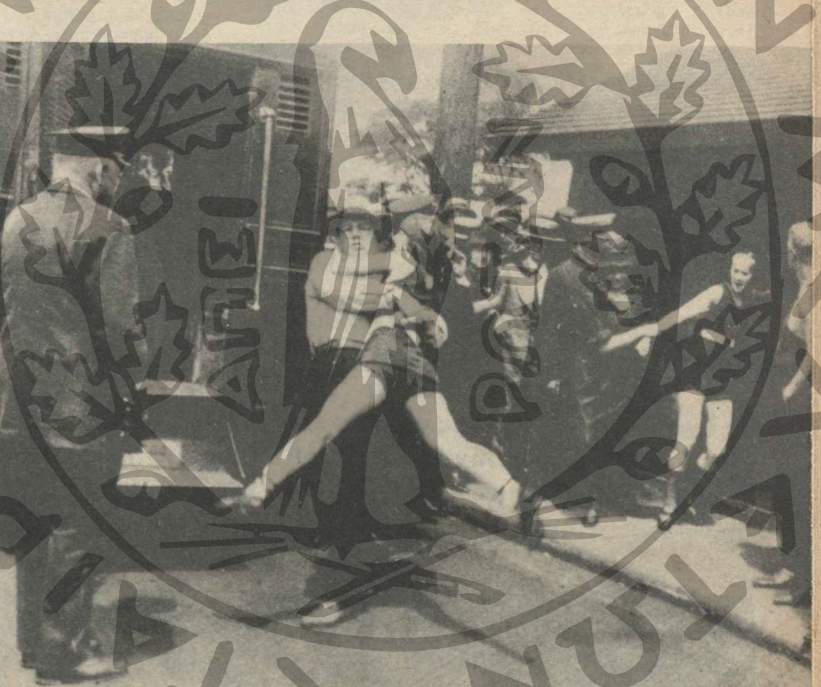
Λίγο μετά το 1920, έπεμβαίνουν
πάλι οι γιατροί, στη Γερμανία τού-
τη φορά. Καλλιεργούν την άγότη
για τόν ήλιο, τονίζουν τα αγαθά της
ήλιοθεραπείας και κάνουν το μπανιε-
ρό να μαζεύει αδιάκοπα, αφίνοντας
γυμνά τα χέρια και τα πόδια. Κατά
το 1930 παρουσιάζονται στις ήλιό-
λουστες μεσογειακές ακτές οι πρώ-
τες λουόμενες με ολόγυμνη πλάτη.
Μετά τόν τελευταίο πόλεμο φτάσαμε
στο μπικίνι, που φοριέται προπαν-
τός απ' όδες ένδιαφέρονται περισ-
σότερο για την ήλιοθεραπεία και
για το ήλιοκαμένο δέρμα. Το μπι-
κίνι δεν έχασε ποτέ τη δημοτικότη-
τά του, μά ο δικτάτορες της μόδας,
άνησχοι πάντα, μάς ξαναγύρισαν
από το «ντέ πίες» στο μονοκόμματο
μαγιό πιο μελετημένο φυσικά, και
πιο τεχνικά φτιαγμένο, ώστε να κρύ-
βη τυχόν ατέλειες και να τονίση τις
ώραίες γραμμές τών συλφιδών. Έ-
χουμε, άλλωστε, τώρα και τα και-
νούργια ύλικά. Τα ραγιόν, τα ειδι-
κά μπαμπακερά ύφασματά, τα ύφα-

σμένα έλαστικά που αντικατέστησαν
δριστηκά τα μάλλινα. Τελειότερο θεω-
ρείται σήμερα το μαγιό από νάυλον,
που έφαρμόζει απόλυτα και στεγνώ-
νει άπύστευτα γρήγορα. Οι ειδικοί
 όμως έτοιμάζουν ακόμη μία έκπλη-
ξη! Τό μαγιό από χαρτί ειδικά κα-
τεργασμένο με χημικές ούσιες, που
θά μπορεί κανείς να τό φορά πέντε
ή έξη φορές κι' ύστερα να τό πετάει
ως άχρηστο.

Όπως και νάναι, είτε με τό ύπερ-
μοντέρνο νάυλον, είτε με τό φθινό-
τερο μάλλινο μαγιό μας, μπορούμε
όλες προπαντός στην Ελλάδα που
περιβρέχεται ολόκληρη από θάλασ-
σα να χαρούμε ένα από τα καλύτερα
και υγιεινότερα σπόρ. Κι' όταν παί-
ζουμε γελώντας πάνω στην καυτή
δελουδινή άμμο ή μέσα στο δροσερό
γαλάζιο νερό, άς θυμόμαστε καμιά
φορά μ' ευγνωμοσύνη εκείνους τούς
γιατρούς του 18ου αιώνα, καθώς και
τους πρωτοπόρους «χειμερινούς κο-
λυμβήτες» που μάς έμαθαν να απο-
λαμβάνουμε με όλο μας τό κορμί
τόν ήλιο, τόν αέρα και τη θάλασσα
για λίγες έβδομάδες τουλάχιστο,
ώστε να ξαναγυρίζουμε με καινούρ-
γιο κέφι στη δουλειά, στο νοικοκυ-
ριό μας και γενικά στις χειμερινάτι-
κες άσχολίες μας.

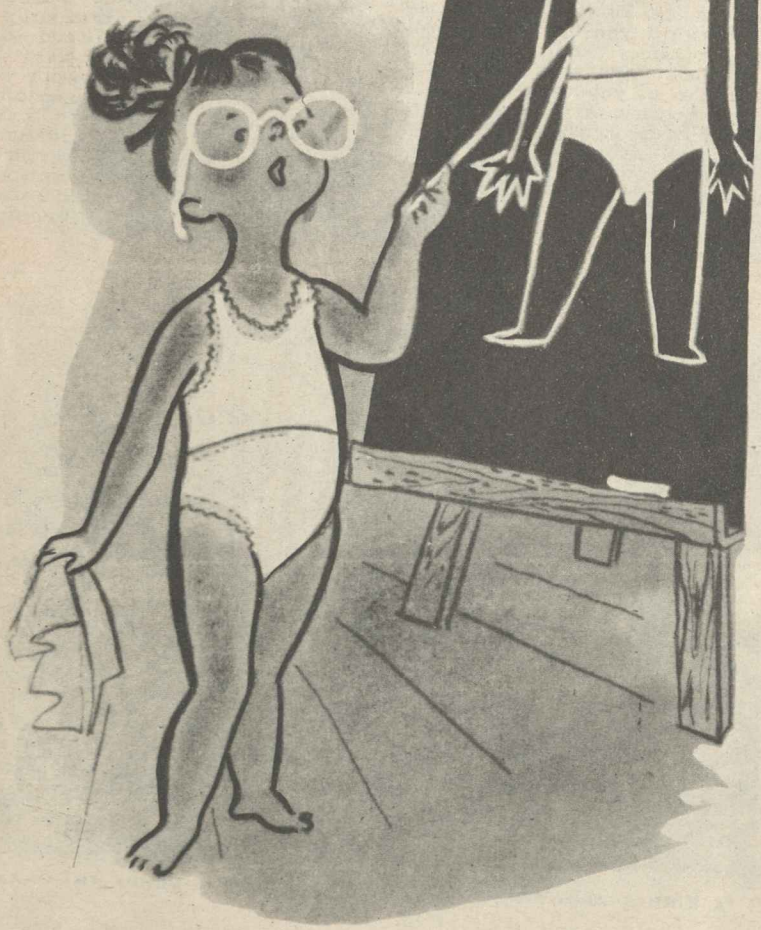

ΤΑ ΚΙΝΗΤΑ ΑΠΟΔΥΤΗΡΙΑ ΜΕ ΤΑ ΟΠΟΙΑ ΕΦΘΑΝΑΝ ΜΕΧΡΙ ΤΗ ΘΑΛΑΣΣΑ

ΣΙΝΑΓΟ, 1922. ΣΥΛΛΗΨΙΣ ΓΥΝΑΙΚΩΝ ΠΟΥ ΦΟΡΟΥΝ... ΤΟΛΜΗΡΑ ΜΑΓΙΟ

Τό ανθρώπινο σώμα
άποτελείται
από τέσσερα μέρη.
Τό κεφάλι
Τά μέλη
Τό φανελάκι
ΑΤΟΙΣ
Και τό κυλοτάκι
ΑΤΟΙΣ.

Αιτιά

ΑΙ ταξιδεύουσai Μητέρες εις τό
'Εξωτερικόν και αι ζητούσαι Ξένα
προϊόντα εις τά 'Ελληνικά καταστήματα
ας έχουν υπ' όψιν τους ότι όλα τα παιδικά εσώρουχα
ΑΤΟΙΣ πωλούνται από το 1954 εις τά καλλι-
τερα Καταστήματα της Εύρώπης θεωρούμενα
εφόμιλλα των καλλιτέρων Εύρωπαϊκων.

ΑΤΟΙΣ Ο. Ε.

ΒΙΟΜΗΧΑΝΙΑ ΠΛΕΚΤΙΚΗΣ & ΦΑΝΕΛΛΟΠΟΙΪΑΣ - ΑΘΗΝΑ

ΕΝΑΣ ΑΝΔΡΑΣ ΜΟΝΟΛΟΓΕΙ

ΜΕ ΤΑΣ ΠΑΥΣΕΙΣ των σχολείων δεν βλέπω πλέον τη γιαγιά που κάθε πρωί έπερνούσε έξω από το παράθυρό μου κρατώντας με τό ένα ισχυρό χεράκι της τό μπαστούνι και από τό άλλο την έγγυνή που την έπηγαινε κάθε πρωί εις τό σχολείον της συνοικίας και την έπαιρνε κάθε μεσημέρι. Ο μικρός άγγελος που είναι και μικρός διάβολος συγχρόνως προσπαθούσε νά της φύγη, τότε γιά νά πιάση ένα κουμπί πεταμένο στο δρόμο, τότε ένα χρωματιστό χαρτί, ούτε μίαν στιγμήν δεν θαδίζει ήσυχια. Και ή γιαγιά έκινδύνευεν από στιγμής εις στιγμήν νά χάση την ίσορροπίαν της και νά πέση καθώς την έτραβούσε τό κοριτσάκι αλλά εύρισκε την δύναμιν ν' αντίσταθι και νά τό κρατήσει. Ούτε μίαν στιγμήν δεν κατάρθωσε ή έγγυνή νά της φύγη από τό ισχυρόν, τό άδύναμον χέρι. Δύο κόσμοι! αυτός που φεύγει προσπαθούσε νά συγκρατήσει αυτόν που έρχεται. Δεν ξέρω αν υπάρχει εις τον κόσμον στοργή άλλη μεγαλύτερα απ' αυτήν που έχει ή γιαγιά γιά τά έγγόνια της.

ΚΑΜΜΙΑ μόδα δεν είναι νέα. Όλοι ανακυκλούνται κατά μικράς ή μεγάλας περιόδους καιτοι όλα προσαρμόζονται εις τάς ανάγκας της ζωής. Αυτά τά εξώπλητα φορέματα με τά όποια κυκλοφορούν τόσαι γυναίκες ώραιαι και μη, είναι από αιώνων τό ένδυμα των έσπερίδων: «Οί κύριοι φράκο και αι κυρίες έξωμον έσθήτας» έγραφαν αι προσκλησεις. Με μόνην την διαφοράν ότι ή κοσμική κίνησης έγένετο εις τά σαλόνια, ενώ τώρα οι «έξωμοι έσθήτες» φορούνται εις τό πεζοδρόμιον...

ΜΙΑ ΜΗΤΕΡΑ μου έλεγε πρό ή μερών, ότι τώρα τό καλοκαίρι που έτελείωσαν τά μαθήματα, θα διδάξη την μεγάλην της κόρην μαγειρικήν και στοιχειά ραπτικής και ότι τό ίδιο θα κάμη γιά τά άλλα δύο κορίτσια της όταν έλθη ή σειρά των. Και μου έξηγησεν ότι έφ' όσον σκοπεύει ν' ακολουθήσουν και αι τρεις ανωτάτας σπουδάς, αυτή πρέπει νά προλάβη νά τους διδάξη τά δύο κυριώτατα οικουρικά μαθήματα, που είναι άπαραίτητα διά κάθε γυναίκα, πτωχήν ή πλουσίαν, εργάτριαν ή έπιστήμονα.

ΠΡΑΓΜΑΤΙ τό νά γνωρίζη μία γυναίκα νά μαγειρεύη και νά ράβη στοιχειωδώς, είναι από τά μέγιστα προσόντα της. Όπως είναι προσόντα άκόμη και δι' έναν άνδρα. Διότι και ό άνδρας πρέπει νά κατέχη μίαν έγκυκλοπαίδειαν της οικουρικής, αν όχι διά τίποτε άλλο, τουλάχιστον διά νά είναι εις θέσιν νά έκτιμά τον κόπον της συζύγου του και την αξίαν της μέσα εις τό σπίτι. Διότι δυστυχώς οι περισσότεροι από ήμάς τους άνδρας ύποτιμώμεν την αξίαν της νοικοκυράς και δεν την ένθυμονεθα παρά μόνον αν τύχη τώρα τό καλοκαίρι νά την στείλωμεν νά παραθερίση και νά μείνωμεν μόνοι, όποτε κατά κανόνα μεταβάλλομεν τό σπίτι εις γυφταριό... και της θγαίνει έννός ό παραθερισμός όταν γυρίση...

ΕΤΥΧΕ νά τό γνωρίζω τό χωρίον της Γραφής που μου απέστειλε φίλη αναγνώστριά δια νά με πείση ότι κακώς αι όμόφυλοι της φορούν παντελόνια. Ίδού ή σχετική περικοπή από τό Δευτερονόμιον: «Ούκ έσται σκευή άνδρός έπί γυναικί, ουδέ ή ένδύσεται άνθρ σολήν γυναικείαν, ότι δδελυγμα Κυρίω θεώ σου έστι πās ποιών ταύτα». Άλλά τώ καιρώ εκείνω που ένόα-

φοντο αυτά τά πράγματα, ένόατο εις μίαν άκριβώς παραστρεφά παρά πάνω και τά έξη ένδοξά τα: «Ούκ όψη τον όνον του άνδρός σου ή τον μισχον αυτού πεπρωτός έν τη όόφ, μη υπερίδης αυτού άνιστών αναστήσης μετ' αυτού και εις μίαν παράγραφον παρά κάτω το Δευτερονόμιον γράφει: «Εάν δε συναντήσης νεοσσιά άνέναν... και ή μήτηρ θάλπει (κλωσά) επί των νεοσσών ή των ώών, ου λήγει την τέρα μετά των τέκων» αποστολή ό ποστελείς την μητέρα, τά δέ παιδια λήψη σεαυτώ, ίνα εϋ σοι γέννηται πολυμήμερος γέννη».

ΝΑ ΜΕ ΣΥΓΧΩΡΗ τό Δευτερονόμιον και ό Μωυσής, αλλά τό ν' άπαγορεύη τά άνδρικά παντελόνια γιά τίς γυναίκες και τά γυναικεία διά τους άνδρας μεταξύ μίας διατάξεως διά τους όνους και μιά δια ή πουλιά, μου φαίνεται όλον σαν - φασόν. Σέβομαι πάρα πολύ πάν ό,τι άφορά την χριστιανικήν θρησκείαν, αλλά αι διατάξεις αυτής φύρδην - μίγδην περί όνων, πατελονίων των γυναικών και όρνέων και πολλών άλλων δεν άσσοούν πάρα πολύ την έποχήν μας.

ΜΕ ΑΥΤΑ που γράφω πάρα πάνω δεν θέλω νά πώ ότι δεν πρέπει νά ξεχωρίζουν αι γυναίκες από τους άνδρας. Τουναντίον ή γυναίκα δεν πρέπει ποτέ ν' άφήν την θηλυπρέπειάν της, αλλά νά δείχνη πάντοτε ότι είναι γυναίκα. Άς μη ήσμονούμεν ότι και τά άρώματα ή κόμη της γυναικός πρέπει νά είναι άλλοιότιμα από του άνδρός. Οι άρχαίοι που τά έπρόσεχαν όλα τό ή ξεραν κι' αυτό. Γράφει π.χ. ό Σουφών εις τό «Συμπόσιον»: «Όμού, όσπερ γάρ έσθής, άλλη μιν γυναικί, άλλη δέ άνδρι πρέπει. Και γάρ άνδρός μιν ήπιου ένεκα άνήρ αείδει μύθω χρίεται». Δηλαδή: «Η άνήρ όπως και τά φορέματα είναι άλλη κατάλληλος διά τάς γυναίκας και άλλη διά τους άνδρας κανένας άνδρας δέ δεν άρρωματίζεται γιά ν' άρέση εις άλλων άνδρα, αλλά χάριν του άντιθέτου φύλου».

ΠΩΣ ΚΕΡΔΙΣΕ ΤΑ ΠΡΩΤΑ ΧΡΗΜΑΤΑ Ο ΜΑΡΚ ΤΟΥΑΙΝ

Ένας φίλος του Μάρκ Τουαίν τον ρώτησε κάποτε αν θυμάται πώς κέρδισε τά πρώτα του χρήματα. «Τό θυμάμαι πολύ καλά, είπε ό Μάρκ Τουαίν. Έχω μάλιστα μιά πολύ θλιβερή άνάμνησι του πρώτου ματος. Άκούσε την. Στο σχολείο που πήγαινα, όταν ήμουν μικρός, ύπήρχε στόν κανονισμό, ότι όποιος σκαλίζει τά θρανία με τον σουγιά του έπρεπε νά πληρώση πρόστιμο πέντε δολλάρια ή νά δεχτή νά τον ραβδίσουν μπροστά σ' όλους τους μαθητάς. Μιά λοιπόν μέρα βρέθηκα στην ανάγκη νά όμολογήσω στόν πατέρα μου ότι είχα παραβή τον κανονισμόν και έπρεπε ή νά πληρώσω τά 5 δολλάρια ή νά με δειρουν δημοσία.

«Ό πατέρας μου κούνησε τότε τό κεφάλι του και μου είπε: Τό νά σε δειρουν, ενώ θα σε βλέπουν οι άλλοι, είναι προσβολή γιά την οικογένειά μας, γι' αυτό θα πληρώσω τό πρόστιμο έγώ. Άλλά επειδή μπορεί νά χάσης τό λεφτά που θα σου δώσω, έλα μέσα νά σου έξοσφαλίω την τσέπη σου.

«Ύστερα από λίγη ώρα, όταν γάρηκα πάλι έξω, είχα νά πέντε δολλάρια στην τσέπη μου αλλά αισθανόμουναι πόνους φρικτούς στά πλάγια μου από τό έξολο που είχα πάρει από τον πατέρα μου. Τότε κι' έγώ σκέφτηκα πώς θα ήμουναι πολύ ντός, άφού ή' έδειραν μιά φορά γιά νά μου τά δώσουν, νά τά δώσω πίσω γιά νά μη με δειρουν άλλη μιά φορά. Έτσι γιά νά κερδίσω τά πρώτα λεφτά δέντληκα νά με δειρουν δύο φορές, με τη διαφορά πώς αποζημιώθηκα έπειτα και παρηγορήθηκα σέ κάποιο ζαχαροπλαστέον».

ΠΡΕΠΕΙ ΝΑ ΠΙΝΟΥΜΕ ΖΕΣΤΑ... ΝΑ ΤΡΩΜΕ ΠΟΛΥ... ΝΑ ΦΟΡΑΜΕ ΜΑΛΛΙΝΑ... ΝΑ ΧΑΝΟΥΜΕ ΚΡΥΑ ΝΤΟΥΣ ΚΑΙ Ν' ΑΠΟΦΕΥΓΟΥΜΕ ΤΑ ΛΑΣΤΙΧΕΝΙΑ ΠΑΠΟΥΤΣΙΑ :

ΠΩΣ ΝΑ ΠΕΡΑΣΕΤΕ ΑΝΕΤΑ ΤΙΣ ΜΕΓΑΛΕΣ ΖΕΣΤΕΣ

‘Η ζέστη :

ΠΡΟΚΑΛΕΙ ΣΥΜΦΟΡΗΣΙ ΣΤΟΝ ΕΓΚΕΦΑΛΟ. ΔΙΑΤΑΡΑΣΣΕΙ ΤΗΝ ΟΡΑΣΙ ΣΑΣ. ΚΟΥΡΑΖΕΙ ΤΗΝ ΚΑΡΔΙΑ ΣΑΣ. ΠΡΟΚΑΛΕΙ ΑΚΑΜΨΙΑ ΤΟΥ ΑΥΧΕΝΟΣ. ΑΥΞΑΝΕΙ ΤΗ ΘΕΡΜΟΚΡΑΣΙΑ ΣΑΣ. ΣΦΙΓΓΕΙ ΤΟ ΣΤΟΜΑΧΙ ΣΑΣ. ΠΡΟΚΑΛΕΙ ΚΡΑΜΠΕΣ Κ.Λ.Π.

ΒΡΙΣΚΟΜΑΣΤΕ πιά στην καρδιά του καλοκαιριού. Σ' ένα κλίμα ήπιο σαν τό δικό μας οι μεγάλες ζέστες, όπως και τά μεγάλα κρύα, δύσκολα ύποφέρονται, πρό πάντων από κείνους που ζουν στις πόλεις. Γιατί εδώ που τά λέμε, ούτε τά ρούχα μας, ούτε τά σπίτια μας, ούτε ό τρόπος που τρώμε και πίνουμε είναι προσαρμοσμένα γιά τίς μεγάλες ζέστες. Παρ' όλα αυτά, όμως, υπάρχει ένας τρόπος ζωής που μάς επιτρέπει νά ύποφέρουμε λιγώτερο από τη ζέστη. Είναι μερικές άπλές οδηγίες που παραμελούμε πολύ συχνά και που είναι άποτελεσματικές έν τούτοις. Ξέρετε π.χ., ότι όταν κάνη πολλή ζέστη, καλό είναι νά πίνετε κάτι έλαφρά άλατισμένο; Παρακάτω σας έξηγούμε τό γιατί καθώς και όλους τους τρόπους με τους όποιους θα μπορέσετε ν' άντιμετωπίσετε τίς ζέστες του καλοκαιριού.

ΕΙΝΑΙ ΑΛΗΘΕΙΑ ΟΤΙ ΕΙΝΑΙ ΚΑΛΟ ΝΑ ΠΙΝΟΥΜΕ ΚΑΤΙ ΑΛΑΤΙΣΜΕΝΟ :

Ό ιδρώτας που προκαλεί ή ζέστη παρασύρει μαζί του ένα μέρος από τ' άλάτι που είναι άπαραίτητο γιά τον οργανισμό. Ό περιορισμός αυτός του άλατιού κουράζει μερικές φορές τον οργανισμό κι' έμφανίζονται κάποτε κράμπες και δύσκολια άναπνοής.

Γιά ν' άναπληρώσουμε την άπώλεια αυτή του άλατιού ό γιαιτροί συμβούλεύουν νά πίνουμε νερό έλαφρά άλατισμένο (δυο γραμμάρια κατά κιλό νερό). Αυτό κάνουν π.χ. οι θερμαστές των καροβίων, που πίνουν θαλασσινό νερό και οι Άγγλοι άνθρακωρύχοι που άλατίζουν τη μπύρα τους.

ΠΡΕΠΕΙ ΝΑ ΠΙΝΟΥΜΕ ΠΟΛΥ ΚΑΤΑ ΤΗ ΔΙΑΡΚΕΙΑ ΤΗΣ ΜΕΓΑΛΗΣ ΖΕΣΤΗΣ :

Πρέπει νά πίνουμε πολύ, αν ιδρώνουμε πολύ. Πράγματι, πρέπει τό αίμα νά διατηρή μιά σταθερή ποσότητα νερού. Αν ή ποσότητα αυτή έλαττωθι, μπορούν νά προκληθουν πεπτικές, νευρικές ή καρδιακές διαταραχές.

Πρέπει νά πίνουμε άργά, με μικρές γουλιές, κρατώντας μερικές στιγμές κάθε γουλιά στό στόμα, γιά νά καταπραύνουμε την άίσθησι της δίψας που προκαλείται από τη στεγνότητα των βλεννογόνων της γλώσσας, του ούρανίσκου και του λάρυγγα.

ΠΡΕΠΕΙ ΝΑ ΠΙΝΟΥΜΕ ΖΕΣΤΑ ‘Η ΚΡΥΑ :

Είναι καλύτερο νά πίνουμε ζεστά. Ένα ζεστό ποτό καταπραίνει τη δίψα άποτελεσματικά, διεγείροντας τη λειτουργία των σιελογόνων αδένων.

Οι κάτοικοι των θερμών χωρών τό ξέρουν καλά αυτό. Πίνουν καυτό τσάι ή καφέ.

Τά παγωμένα ποτά δεν καταπραίνουν τη δίψα, άπλώς δίνουν την αψαττή του ξεδιψάσματος. Προκαλούν συμφορησι των βλεννογόνων του άισθητήρα. Ύστερα από μιά στιγμήαία άνακούφισι νοιώθουμε περισσότερο δίψα. Η συμφορησι αυτή μπορεί νά προκαλέση διάφορα φαινόμενα από άπλη βραχνάδα μέχρι συμφορησι των πνευμόνων.

ΕΙΝΑΙ ΚΑΛΟ ΝΑ ΙΔΡΩΝΟΥΜΕ :

Με τον ιδρώτα, ό οργανισμός άγωνίζεται κα-

τά της θερμότητας και διατηρεί τη θερμοκρασία του σώματος γύρω στους 37 βαθμούς.

Όταν ή φυσιολογική αυτή θερμοκρασία τείνη ν' άνεβή ύπό την επήρεια της ζέστης, οι ιδρωτοποιοί αδένες έκκρίνουν αυτόματως περισσότερο νερό. Τό νερό αυτό, έξαιμιζόμενο στην επιφάνεια του δερμάτος μας, προκαλεί πτώσι της θερμοκρασίας. Παραδείγματος χάριν, ή έξάτμισι 10 γραμματίων νερού κατεβάζει κατά ένα βαθμό τη θερμοκρασία ενός ζώου που ζυγίζει 5 κιλά και 800 γραμμάρια.

Επί πλέον, ό ιδρώτας προστατεύει από τίς ήλιακές ακτινοβολίες. Ένα στρώμα ένός χιλίου στού σταματά τά 75% των ακτινοβολιών αυτών.

ΠΡΕΠΕΙ Ν' ΑΠΟΦΕΥΓΟΥΜΕ ΩΡΙΣΜΕΝΑ ΦΑΓΗΤΑ ΜΕ ΤΙΣ ΖΕΣΤΕΣ :

Έκείνα που θερμαίνουν τον οργανισμό, όπως τά λίπη και τά άμυλά, πλούσια σέ θερμίδες, πρέπει ν' άποφεύγονται με τίς μεγάλες ζέστες. Είναι καλύτερο νά τά άντικαθιστούμε με τροφές πλούσιες σέ πρωτεΐνες, σέ διταμίνες και σέ νερό: άπαχα κρέατα ψητά στη σχάρα ή στο φούρνο, φρέσκα χορταρικά και φρούτα, ώριμα όμως, γιάτι τά πολύ άγουρα φρούτα προκαλούν πεπτικές διαταραχές (έντεριτίδες).

Καλό επίσης είναι ν' άποφεύγετε τίς δύσπεπτες σάλτσες με μπαχαρικά που δυσκολεύουν την πέψι και προκαλούν δίψα και νά καρυκεύετε τίς τροφές με δάφνη, θρούμπι, σέλινο, μαϊντανό, άνιθο, δεντρολίβανο, ρίγανη, που διευκολύνουν την πέψι.

ΠΡΕΠΕΙ ΝΑ ΤΡΩΜΕ ΠΟΛΥ ‘Η ΛΙΓΟ :

Πρέπει νά τρώμε τόσο λιγώτερο, όσο πιο πολύ έκτιθέμεθα στόν ήλιο. Πράγματι, ό ήλιος τρέφει τον οργανισμό. Προκαλεί μέσα στόν οργανισμό τό σχηματισμό διταμίνων D, που έννοούν την άπορρόφησι από τά έντερα του άσβεστίου, ένός από τά πιο σημαντικά συστατικά των τροφών που τρώμε.

Ό ήλιος τρέφει τόσο καλά τό σώμα μας, ώστε έπισπείδει π.χ. την αύξησι των νυχιών και των τριχών και προκαλεί αύξησι του αριθμού των ένυθρων αίμοσφαιρίων στο αίμα.

ΤΑ ΨΥΧΡΑ ΝΤΟΥΣ ΔΡΟΣΙΖΟΥΝ ΠΕΡΙΣΣΟΤΕΡΟ ΑΠ' ΤΑ ΘΕΡΜΑ :

Τά ψυχρά ντούς, όπως και τά θερμά, έπισπείδουν την κυκλοφορία και προκαλούν και τά μιν και τά δέ άνοδο της θερμοκρασίας του οργανισμού.

Τά καλύτερα είναι τά χλιαρά ντούς. Πράγματι, αν κάνη πολλή ζέστη, μπορούμε νά άφήσουμε νά στεγνώσουμε χωρίς νά σκουπισθούμε. Η έξάτμισι θα παραιτην τό άποτέλεσμα του δροσιστικού ντούς.

ΚΑΙ ΤΑ ΜΑΛΛΙΝΑ :

Δεν πρέπει νά φοράμε μάλλινα αν ή έξωτερικ θερμοκρασία είναι κατώτερη από τη θερμοκρασία του σώματος (37 βαθμοί). Τό μαλλι είναι πράγματι, πολύ μονωτική ύλη. Έμποδίζει τό δροσερό αέρα νά φθάσι ως τό δέρμα.

Στίς πολύ θερμές χώρες όμως, ή θερμοκρασία άνεβαίνει συχνά πάνω από 37 βαθμούς ύπό σκιάν. Και στόν ήλιο φυσικά πολύ περισσότερο. Γι' αυτό, οι κάτοικοι της Άνατολής, φορούν μεγάλα άσπρα μάλλινα μπλουζούκια. Στην περίπτωση αυτή τό μαλλι τό πιο προστα-

τεύει από την έξωτερική θερμότητα. Έκτός απ' αυτό, τό μαλλι άπορροφά τον ιδρώτα. Και, τέλος, τό άσπρο χρώμα άντανανκλά τίς άκτίνες του ήλιου και τίς έμποδίζει νά περάσουν τό ύφασμα.

ΠΡΕΠΕΙ Ν' ΑΠΟΦΕΥΓΟΥΜΕ ΤΙΣ ΣΟΛΕΣ ΑΠΟ ΚΑΟΥΤΣΟΥΚ :

Τό καουτσούκ θερμαίνει πάντοτε τό δέρμα. Καλύτερο λοιπόν είναι νά φορούμε παπούτσια από λεπτό δέρμα ή πρίνα με πέτσι κατά τό καλοκαίρι.

Μπορούμε όμως νά περιορίσουμε τά μειονεκτήματα του καουτσούκ απομακρύνοντας τό πόδι με ένα πάτο από δέρμα ή φελλό.

ΠΡΕΠΕΙ Ν' ΑΠΟΦΕΥΓΟΥΜΕ ΕΠΙΣΗΣ ΚΑΙ ΤΟ ΝΑ-Υ-ΛΟΝ :

Τό συνήθισμένο νάυλον δεν διαπερνάται εύκολα. Ό ιδρώτας που έξατμίζεται δύσκολα συσσωρεύεται κάτω από την επιδερμίδα και την έρεθίζει. Είναι λοιπόν προτιμώτερο ν' άποφεύγουμε τό νάυλον κατά τίς μεγάλες ζέστες, πρό πάντων όταν δεν φορούμε κάτω απ' αυτό άλλα εσώρουχα. Τελευταία όμως οι κατασκευαστάι ειδών νάυλον έχουν θέσει σέ κυκλοφορία ύφασματα από νάυλον «αερίζόμενα», που επιτρέπουν την έξάτμισι του ιδρώτα.

ΠΟΙΑ ΡΟΥΧΑ ΕΙΝΑΙ ΚΑΛΥΤΕΡΑ, ΒΑΜΒΑΚΕΡΑ Ή ΝΑ ΜΕΤΑΞΕΑ :

Τό μπαμπάκι, τό λινό, τό μετάξι άπορροφούν καλά τον ιδρώτα και δεν ερεθίζουν τό δέρμα. Τό μετάξι όμως είναι πιο θερμό από τό λινό και τό μπαμπάκι και πλένεται και λιγώτερο εύκολα. Τά λινά ρούχα είναι τά πιο δροσερά κι' αυτά νά προτιμούνται στη ζέστη.

Στὴν ἐξοχή.
Στὶς ἐκδρομὲς
καὶ παντοῦ...

ΠΟΥΔΡΑ
COTY

■ A Λ M A ■

UNO NEPO.

ΕΠΙΤΡΑΠΕΖΙΟ - ΙΑΜΑΤΙΚΟ
ΤΗΛ 610.172

Διαλέξαμε για Σας...

«ΤΡΙΚΟΖΑ»

Ένα καινούργιο κατάστημα ξεπετάχθηκε τις μέρες αυτές στην καρδιά της Αθήνας. Πολιτισμένο και άφογο στην εμφάνισί του, έχει πρόγραμμα να προσφέρει στην κάθε γυναίκα, κάθε σαζόν, ό,τι φοριέται πιο ευχάριστα, σε μιαν άπίστευτη ποικιλία μοντέλων, σχεδίων και χρωμάτων.

Πρόκειται για το κατάστημα TRICOSA, στην οδό Έρμου 6 (έντος της στοάς), δυο δήματα από το Σύνταγμα. Σημειώστε τη· διευθύνσι αυτή, γιατί είμαι βεβαία πως θα την χρειασθίτε.

Τὸ ἐπισκέφθηκα προχθές καὶ εἵμαι
κατάπληκτὴ ἀπὸ κάτι ἐξίσια
πλεκτά μερερλίκη, πού αὐτὴν τὴν ἐ-
ποχὴ προσφέρει σε μιὰ τόσο πλού-
σια γκαὶ, πού πραγματικὰ ζαλίζε-
ται καὶ καὶ δὲν εὑρεῖ τί νὰ πρῶ-
ταυμάσῃ. Ἀρχίζοντας ἀπὸ τὰ
πρωινά, τὰ νεοκλέτ, τὰ μπατό, τὰ
φτηνὰ ἀμάνικα, προχωρεῖ σε κάτι
ὠραϊστά ραγκλάν, μαρινιέρες,
ντραπέ καὶ φθάνει τὰ ἔξωμα, τὰ
βραβυὰ καὶ τίς ζακέτες, καλύπτον-
τας ὁλόκληρο τὸ εἰκοσιτετράωρο
τῆς καθῆ γυναικάς.

Οι τιμές της μάλιστα είναι άφάνταστα προσιτές. Άνάλογα με το ποσόν, που έχει ύπ' όψη της να διαθέσει ή κάθε γυναίκα, θα βρω ή κείνο που ζητάει και που θα την ένθουσιάζη.

Μιά καινοτομία. πού μου έκαμε
 ιδιαίτερη εντύπωση στην «Τρικοζά»,
 είναι ή απόλυτη ευχέρεια νη ό-
 πωια έκτελεϊ παραγγελίες επί μέ-
 τρω μέσα σ' ελάχιστες μέρες. Την
 ώρα που ήμουν εκεί, μπήκε κατά
 συμπτυχσιν μία πελατίσσια πού είχε
 έλθει νά παραλάβη μία μπλουζί-
 τσα μεροστριζέ, πού την είχε παρα-
 γουίλει πρό δύο ημερών. Την παρα-
 κολλούσασα, καθώς έμπαιναν νη ή δο-
 κιμάσθι στό εύρυνχωρο και πολιτι-
 σμένο δοκιμαστήριο και την είδα νά
 βγαίνει σ'ό λίγο χαρούμενη και ί-
 κανοποιημένη. «Όπως έλεγε στα κο-
 ριτίσια, ή μπλουζίτσα της είχε πε-
 χύει καλύτερα απ' ό,τι της είχε
 φαντασθ'ή ίδια. «Όλα αυτά μου έ-
 κινήσαν την περιέργεια. Έτσι ρώ-
 τισα τίς κοπέλλες και έμαθα πώς
 ή κυρία αυτή είχε έλθει γιά πρώτη
 φορά στην «Τρικοζά» πρό δύο ημε-
 ρών. Τότε, είχε δοκιμάσει διάφορα
 μοντέλα, αλλά, όπως μου έλεγαν οι
 κοπέλλες, δεν ήταν από τους τύπους
 πού καταλήγουν εύκολα. «Όλα, βέ-
 βαια, τίς άρεσαν, αλλά έπιθυμούσε
 κάτι πού νά είναι μ'έν στή γραμμή

ΤΟ ΧΕΙΡΟΦΙΛΗΜΑ

Τὸ χειροσφίλημα, ποὺ σήμερα περιωρίστηκε ἀνὰ δίνεται ἀπὸ τοὺς ἄνδρες σὺν ἐκδήλωσι ἀδρότητος σὲ μιὰ κοιπὴ γνωστῇ τοὺς κυρία δὲ εἶναι κάτι τὸ σημερινό, ἀλλὰ παλαιότατη συνήθεια. Ὁ μεγάλος βασιλιάς Σολομῶνας συνήθιζε ἀνὰ λέγει ὅτι οἱ κόλακες δὲν κουράζονται ποτε ἀνὰ φιλοῦν τὰ χέρια τῶν κυρίων τοὺς.

Οι Ρωμαίοι είχαν τη συνήθεια να άσπαζναν τα χέρια των αγαλμάτων των τών θεών. "Όταν ο Κάτων ανέλαβε τη στρατιωτική διοίκηση της χώρας, προσήλθαν όλοι οι στρατιώτες και του φίλησαν το χέρι. Άπ' αυτή την έπονη έπεκράτησε συνήθεια στη Ρώμη, σύμφωνα με την όποια οι δημόσιοι υπάλληλοι ήσαν υποχρεωμένοι να άσπαζναν το χέρι του σφύκατοόρα. Οι κατώτεροι όμως υπάλληλοι δέν είχαν αυτό το δικαίωμα. Έπρεπε μόνο να άννίξουν με το χέρι τους την άκρη της αυτοκρατορικής ένδυμασίως κι έπειτα να φέρουν το χέρι τους στο στόμα.

Μιά έπιστολή

Ἐς ἀφορμὴς τῆς δημοσίευσας τοῦ τί-
τλος 222 ἀνταποκρίσεως τοῦ ὑπο-
γατίσθαι καὶ τὴν Μαρίαν μὴ εἶναι
τὸ «Ἀπὸ τῆς Βενετίας. Νέα γὰρ τῆς
μορφῆς. Το 12ο Συνέδριον Ἀθηναϊκῆς
σχολήθηκε μὲ τὰ προβλήματα ταῦτα, το
διοικ. συμβούλιον τῆς Πανελληνίου Ὀργα-
νώσεως Ἀθηναϊκῶν μᾶς ἀπέστειλε ἐπι-
στολὴν στὴν ἐποῖαν ἀναφέρει διὰ τὸ ἐν-
λόγω Καίτη καὶ τὴν Μαρίαν, ἀλλὰ ἐν
ὀνόματι Καίτη καὶ τῆς Μαρίαν, ἀλλὰ ἐν
τὴν Ἑλλάδα ἐξέστρεψεν ὅτι ὁμοίως ὡς
πρόεδρος τῆς Πανελλ. Ὀργανώσεως Ἀθ-
σθητικῶν κ. Μαίρη Κέρτση. Στὴν ἰδίᾳ ἐ-
πιστολῇ ἀναφέρεται ἐν συνεχείᾳ διὰ τῆς
στῆσις τῶν Ἑλλήνων Ἀθηναϊκῶν περὶ ἐν-
γαφῆς τῶν στὴν Διεθνή Ὀργάνωσιν Ἀθ-
σθητικῆς καὶ Καλλιτεχνικῆς ἐν ἑνὸς
ὡδὸς δεκτὴ καὶ το γέγονον ἀπὸ ἐπὶ
σὺν μὴ προτάσεις καὶ ἐγκρίματα ὑπὲρ τῆς
Ἑλλάδος καὶ ἐν διεπιστολῇ ἡ ἀνάγκη
τῆς στενότερας διεθνούς συνεργασίας στὴν
τῆς Ἀθηναϊκῆς καὶ ἐν ὑποκρίσει
ἐπὶ τῆς συνεκτικῆς τῆς ἐλληνικῆς
τενύσεως το Διεθνὲς Συνέδριον το 1961.
Προβλεπόμεναι ἐνταύρις στὴν ἀποκρί-
στασις τῆς ἀλήθειας, ἀφοῦ ἐλάττωσι εἶναι
φανερὸν ὅτι ἡ παραποίησης τοῦ ὀνόματος
τῆς Ἑλληνίδος ἐκπαιστικῶν ὀφείλεται ἐν
ἐνᾷ ἀπλῶ τυπογραφικῷ λάθῳ.

αυτή, αλλά το ντεκολτέ θά το πέφαινε
όταν σβήσουνε τα τράγωνα, το μαντήλι
το ήθελε από πόντους μακροχρόνια
χωρίς λάστιχο, λίγο πιο σφιχτό κα-
τήν τάλια μια ιδέα χαμηλόπαιδα. Μ
άλλα λόγια, ζήσους ένα εντέλει
καινούριο μοντέλο. Οι κοπέλες
κράτησαν ευγενέστατα υπό σημεία
τις δλες αυτές τις επιθυμίες τις, πη-
ραν τὰ μέτρα της και τις υποο-
θηκαν να της παρουσιάσουν σε δύο
μέρες αυτό που είχε διενεφτή. Κά
πράγματι, το ιδιόκτητο εργοστάσιο
της «Γκρικόζα» της έτοιμασε γνω-
στό το μπλουζάκι της, σε μια άωρη
έκτελεσι.

Ἡ κυρία αὐτὴ ἔφυγε εὐτυχισμένη, φορώντας τὸ καινούργιο μπλουζάκι της. Καὶ ἐγὼ ἐπίσης ἔφυγα χαρούμενη ἀπὸ αὐτὸ τὸ τόσο εὐπρηκτικό καὶ προσιτὸ κατὰστῳα.
Ἐλπίζω δὲ νὰ μοῦ δοθῇ εὐκαιρία νὰ ξαναγράψω κί ἄλλη φορὰ γι' αὐτὸ τὸ χαριτωμένο νέο μαγαζὶ τῆς Ἀθῆνας μας, ἐκτός, φυσικά, ἀν προλάβετε εἰσεῖν νὰ τὸ δῆτε καὶ νὰ χαρῆτε μόνες σας.

«ΣΠΙΤΙ»

Στο «Σπίτι» της Λεωφόρου Πα-
νεπιστημίου 53, μπορείτε να θαυμά-
σετε τις νέες παραλαβές του κατα-
στήματος :

● Μια ωραιότατη κρεβατοκάμαρα
πò μαόνι σè σχέδιο κλασικό στ
τιμή τών 15.000 μόνον.

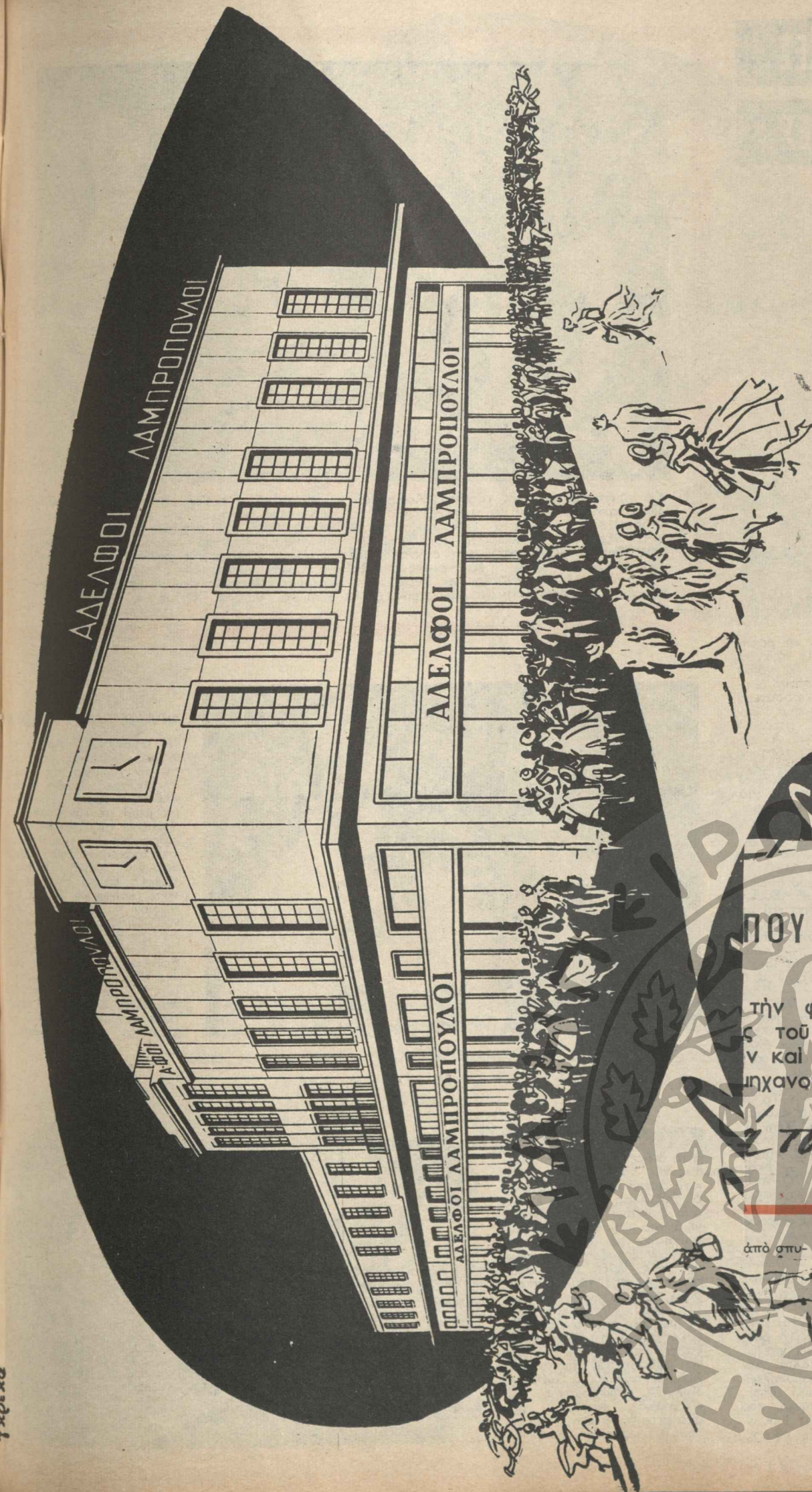
● Σαλονάκια άνετα, κομψά, σέ μί-
τέρνα γραμμή ντυμένα με ύφασμα
τα έκλεκτής ποιότητας.

● Τραπεζαρίες και έπιπλα για χα-
κατασκευασμένα στο έργοσυστή-
της «Έλληνικής Ξυλοτεχνίας», τ
όποιου ή φίρμα έγγυάται τη σ-
ρεότητα και την ποιότητα.

● Ήλεκτρικά ψυγεία τῶν καλυτέρων εὐρωπαϊκῶν καὶ ἀμερικανικῶν ἐργαστασίων, ὅπως τὰ Westinghouse, Linde, τὰ Ate καὶ ἄλλα.

● 'Ανεμιστήρες κατάλληλοι γ
γραφεΐα, για σπίτια σε μικρά κ
μεγάλα μεγέθη με διακόπτη πού ρ
θμίζει την ταχύτητα των στροφ
και τελείως άθόρυβοι.

● Η νοικοκυρά μπορεί επίσης να προμηθευθεί τα ηλεκτρικά σκεύη κουζίνας, όπως παγωτομηχανές, μίξερ, μαγειρεύσας και φούρνου και κάθε θε ηλεκτρικό είδος που απαιτούνται την εργασία της ή οποία γίνεται πλέον ταχύτερα, άνετα και πολιτισμένα. Όλα αυτά θα τα βρείτε στο «Σπίτι» σε προσιτές τιμές και με ευκολίες πληρωμής.

21' Ιουλίου - 9 Αυγούστου

ЛАМПРОПОУЛОΙ

ΝΑΙ - Ο ΕΣ/ΝΙΚΗ

ΠΟΥ ΟΛΛΑΝΔΙΑΣ

τὴν φήμην τοῦ
 ς τοῦ φυσικοῦ
 ν καὶ ἀφομοιώ-
 μηχανοποίησεως.

του...

ἀπὸ σπου- πιδόσιμον» γιατί γινόταν μὲ τὸ ἐπ

1

Τί νομίζετε πως τραβά περισσότερο τα μάτια των ανδρών τώρα το καλοκαίρι; Ποιά πράγμα προσέχουν πρώτα σε μια γυναίκα; «Τα πόδια της» απαντά η Λούσυ Μαρλόου ή οποία όμολογεί πως τα περιποιείται πάντα περισσότερο κι' απ' το πρόσωπό της. «Και το πρόσωπο δεν κουράζεται όσο αυτά!» Κάθε μέρα μετά το μπάνιο της αφιερώνει λίγη ώρα ειδικώς γι' αυτά. Τα περνά με ελαφρόπετρα και κατόπιν τούς κάνει ένα καλό μασάζ με μια ειδική λωσιόν. Άλλα αν δεν διαθέτετε απ' αυτήν, μια οποιαδήποτε λωσιόν των χεριών είναι κατάλληλη και για τα πόδια. Ίδιαίτερη φροντίδα και στα νύχια.

Θυμάστε την Κάρολ Μπέγκερ στο έργο «Εύπημα του πόθου» του 'Ηλία Καζάν καθώς και στην ταινία «Γίγας»; Και στις δύο αυτές ταινίες έζησε από κοντά τη ζωή των γεωργών και κτηνοτρόφων και την αγάπησε. Αγόρασε ένα ράντο και όποτε έχει καιρό πηγαίνει εκεί για να ξεκουραστή διαβάζοντας γεωργικά βιβλία. Δεν ξεχνά όμως και τη δουλειά της και παρακολουθεί όλα τα κινηματογραφικά περιοδικά, όπως φαίνεται στην εικόνα. Η Κάρολ Μπέγκερ, που είναι άλλη μια αποκάλυψη του 'Ηλία Καζάν, θεωρείται σ'α μια θετική έλπιδα της όθνης.

Οι πρωταγωνιστές της ταινίας «Καλημέρα θλίψη» Ντένβιντ Νίβεν, Ντέμπορα Κέρ, Τζην Σήμπεργκ καθώς κι' ο σκηνοθέτης Όττο Πρέμιγκερ δέχθηκαν την επίσκεψη της Κίμ Νόβας στο Παρίσι στο τελευταίο της ταξίδι εκεί. Όλοι μαζί πήγαν μετά και πέρασαν μια αξέχαστη δραδυά στο «Μαξίμ». Η ταινία αυτή είναι το γνωστό ομώνυμο έργο της Φρανσουάζ Σαγκάν, στο οποίο παίζει κι' η νέα γόσσα της γαλλικής όθνης Μυλν Ντερονζό. Όλες οι εξωτερικές σκηνές της ταινίας γυρίστηκαν στη Νίκαια και στο Παρίσι και η επεξεργασία της έγινε στην Αμερική. Η ταινία άρχισε να παίζεται ήδη κι' έχει τεράστια επιτυχία, τον προσεχή δε χειμώνα θα τη δούμε κι' εμείς εδώ.

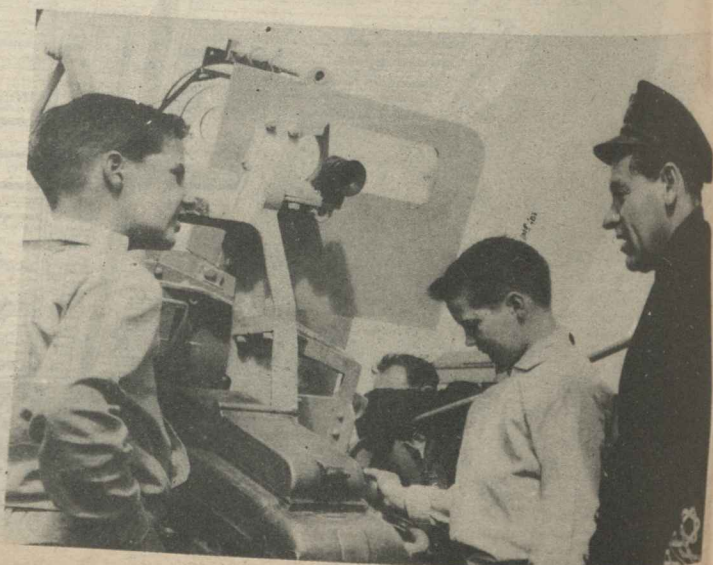

ΦΡΑΝΣΟΥΑΖ ΑΡΝΟΥΑ

Η Φρανσουάζ Αρνουά πέ-
ρασε αξέχαστες μέρες κα-
τά το γύρισμα της ταινίας
της «Τερέζ Έτιέν» σ' ένα
ελβετικό χωριό. Στην εικό-
να μαζί με τον συμπρωτα-
γωνιστή της Πιέρ Βανέκ κα-
μαρώνουν ένα μικρό αρνί
στο διάλειμμα του γυρίσμα-
τος μιας σκηνής. Η ταινία
«Τερέζ Έτιέν» είναι ένα δι-
νατό κοινωνικό δράμα στο
όποιο η Φρανσουάζ Αρ-
νουά διαδραματίζει ένα ρό-
λο που θα την καταστήσει
μια από τις μεγαλύτερες
δεντέτες της γαλλικής όθ-
νης. Έπίσης κι' ο γνωστός
μας Πιέρ Βανέκ, το δε έργο
θεωρείται ένα από τα καλύ-
τερα γαλλικά φιλμ που γυ-
ρίστηκαν τώρα τελευταία.

ΟΥΪΛΙΑΜ ΧΟΛΤΕΝ

Στο διάστημα του γυρίσμα-
τος της ταινίας «Το κλειδί»
και αρκετόν καιρό ύστερα,
ο Ουίλλιαμ Χόλντεν έμεινε
στο Λονδίνο με την οικογέ-
νειά του και τα παιδιά του
φρόντισαν σε αγγλικά σχο-
λεία. Μια μέρα τους πήρε
να τους δείξη το ναυαγο-
σωτικό που παίζει σπου-
δαίο ρόλο στην ταινία του.
Οι μικροί Πητερ και Σκότ
με μεγάλη περιέργεια περι-
εργάσθηκαν τα διάφορα έ-
ξαρτήματά του και θέλησαν
να μάθουν τον τρόπο που
λειτουργούν. Κι' ο Ουίλλιαμ
Χόλντεν, ακούραστος και
στοργικός πατέρας, δεν
σταμάτησε να εξηγεί για να
τους λύση τις απορίες τους!

Αναμφισβήτως, θρεπτικώτατο!
... αλλά και με ωραίο άρωμα!

ΕΙΝΑΙ ΚΑΚΑΟ **ION** ΤΥΠΟΥ ΟΛΛΑΝΔΙΑΣ

Και το Όλλανδικό κακάο δεν απέκτησε τυχαία την φήμη του.
Δι' ειδικής επιστημονικής Βιομηχανικής επεξεργασίας του φυσικού
κακάο καθίσταται περισσότερο ευδιάλυτον, εύπεπτον και άφομοιώ-
σιμον εν συγκρίσει με τούς συνήδεις τρόπους Βιομηχανοποίησης.

Αυτή είναι και η διαφορά του!

ΤΑ ΠΑΡΤΥ ΚΑΤΑ ΤΗΝ ΑΡΧΑΙΟΤΗΤΑ

ΤΑ ΠΑΡΤΥ δεν είναι εφεύρεσι
του αιώνα μας. Όπως πολλά
πράγματα που τα θεωρούμε
σήμερα σαν κάτι το πρωτοφανέ-
ρο, έτσι και το πάρτυ ήταν πολύ συ-
νηθισμένο στους αρχαίους Έλληνες.
Τα πάρτυ αυτά ήταν δύο ειδών.
Τα λεγόμενα «από συμβολών» δει-
πνά που πήραν αυτή την ονομασία
γιατί ο καθένας που θα συμμετείχε
σ' αυτά έπρεπε να δώσει τη συμβό-

λή του σε χρήμα σ' ένα κοινό τα-
μείο. Με τα λεφτά που μαζεύονταν,
πληρώνονταν τα έξοδα του γλεντιού.
Τα γλεντία αυτά τα ωργάνωναν για
να διασκεδάσουν συνομήλικοι νέοι.
Καθόριζαν από πίο μπροστά το
σπίτι στο οποίο θα γινόταν το γλέν-
τι και μαζεύονταν έπειτα εκεί όλοι.
Έκτός από τα «από συμβολών»
δειπνά, που στην όμηρική εποχή
ήταν γνωστά και με την ονομασία

«έρανος», γίνονταν και «τά από σπι-
ρίδες» εκείνα δηλ. που ο καθένας ήταν
υποχρεωμένος να φέρη τα φαγητά
και τα ποτά που μέσα σε καλαθί
(σπιρίδα), και να τα καταθέτη στο
κοινό τραπέζι. Τα γλεντία αυτά δεν γί-
νονταν μόνο στα σπείτια ενός από
τούς φίλους της παρέας, αλλά και
στην έσοχη και στα σπείτια δημιο-
νων εταίρων. Αν μάλιστα ένας γε-
νναϊόδωρος ή χαυβαρντάς, όπως ει-
ναι γνωστός σήμερα αυτός ο τύπος
τού γλεντιού, έδινε ένα μεγάλο πο-
σό για την οργάνωσι του γλεντιού,
τότε αυτό έπαιρνε την ονομασία «ε-

πίδοσιμον» γιατί γινόταν με το επί-
δομα του γενναϊόδωρου. Τα ίδια
αυτά γλεντία στην αλεξανδρινή έπο-
χή ονομαζόνταν «εξ επιδομάτων».
Στα τραπέζια γενικώς δεν συμ-
μετείχαν μόνο όσοι το αποφάσισαν
από κοινού ή οι προσκεκλημένοι έ-
κείνου που παρέθετε το τραπέζι, αλ-
λά και προσκεκλημένοι των προσ-
κεκλημένων. Ένας δηλαδή που είχε
προσκληθθ στο τραπέζι, μπορούσε
να πάρη σαν συνοδό και το φίλο του.
Ο Πλούταρχος αυτούς τούς φίλους
τούς ονομάζει κατά τρόπο ειρωνικό
«σκιάς των προσκεκλημένων».

ΛΙΓΟ ΠΡΙΝ ΑΠΟ ΤΗΝ ΑΥΞΗΣΟ!

ΑΙΣΘΗΜΑΤΙΚΗ ΔΡΑΜΑΤΙΚΗ ΝΟΥΒΕΛΑ ΤΟΥ ΕΝΤ. ΦΟΞ

ΜΕ ΜΙΑ τρομαγμένη έκφραση, η Τζένη ξέφυγε από την αγκαλιά του Μπίλ. Λάριγκ. Έκανε ένα βήμα πίσω και άκούμπησε τα χέρια της στον τοίχο για να συγκρατηθεί. Έτρεμε και ανέπνεε με κόπο.

Δεν ήταν το φίλι του που την φόβισε. Άλλως τε το είχε τόσο και κείνη επιθυμώσει. Αυτό που την έκανε να τρέμη πιο πολύ ήταν ότι είχε αποκαλυφθεί επί τέλους το αίσθημά της αυτό, που από δύο μήνες προσπαθούσε να πνίξει. 'Ο έρωτας που και οι δύο τους ως αυτή την ημέρα έκαναν πως αγνοούσαν.

'Ο Μπίλ την κτύπαζε χλωμός όπως χλωμή ήταν και εκείνη. Τα μάτια του είχαν μιαν έκφραση ταραγμένη και απελπισμένη.

«'Ω Θεέ μου, βοηθήσε μας!» σκέφθηκε η Τζένη.

Ο ΜΠΙΛ ΤΗΝ ΠΡΩΤΟΕΙΔΕ από τον κήπο του, ενώ κατέβαινε στο γκαράζ για να πάρη το αυτοκίνητό του. Ιστέ ετρεξε και την πλησίασε. «Πρέπει να σου μιλήσω, Τζένη» της είπε. Την ώδηγησε σε ένα μέρος όπου κανείς, δεν μπορούσε να τους δει. Μετα τη φίλησε, και αυτή του ανταποώσε το φίλι του. Και παλι μετά. Και ξανά μετά.

'Ο Μπίλ, είπε τέλος:

— Τό ζερείς ότι σ' αγαπώ πολυ, Τζένη;

— 'Η Τζένη κατάρθωσε ν' απαντήση μ' ένα νεύμα του κεφαλιού της. Τό ηξερε.

— Καί σύ; ρώτησε ο Μπίλ. Και πάλι η Τζένη δεν κατάρθωσε ν' απαντήση. 'Η καρδιά της χτυπούσε τρελλα. 'Υρίζε το κεφαλι της από την άλλη μεριά. Σώπαυε.

'Ο Μπίλ έκανε ένα βήμα για να την αγκαλιάσει πάλι αλλά η Τζένη τον έμποισε, ακουμπώντας το χέρι της στο μπράτσο του.

— Σε παρακαλω, μουρμούρισε. 'Ο Μπίλ την κτύπαζε με βλέμμα ερωτηματικό.

— Δεν πρέπει να ξαναϊδωθούμε είπε η Τζένη. Τα λόγια της εδγαιναν ψιθυριστά.

— Γιατί;

— Τί άλλο μπορούμε να κάνουμε συνέχεια η Τζένη νιωθώντας να την εγκαταλείπει το δάφρος της. Τί άλλο μας μένει;

'Ο Μπίλ δίστασε.

— Σκέπτεσαι τό διαζύγιο; ρώτησε η Τζένη.

— Είναι η μόνη λύσις, απάντησε ο Μπίλ.

— Δεν μπορούμε. —Τόν κτύπαζε ίσια σ'α μάτια. —'Εγώ σκέπτομαι τα παιδιά. Τα δικά μου. Τα δικά σου. Τέσσερα άδωα πλάσματα. Δεν μπορούμε να τα καταστρέψουμε με μία τέτοια πράξι.

— Καί πρέπει λοιπόν να καταστραφούμε έμείς οι ίδιοι;

Η ΤΖΕΝΗ κατάλαβε από την πρώτη φορά που ο Μπίλ την κτύπαζε τί θα συνέβαινε. 'Ηταν την ημέρα που η κυρία Ράσελ με τό σύζυγό της τόν Μπίλ και τα δύο της παιδιά είχαν ελθει να εγκατασταθούν στο άπέναντι σπίτι. 'Η Τζένη θυμόταν καλά. 'Ο Μπίλ εργαζόταν σ'όν κήπο του που γειτόνευε με τό δικό της.

'Ο Μπίλ σταμάτησε τη δουλειά του για λίγα δευτερόλεπτα κτύπαχταν σ'α μάτια δίχως να μιλούν.

Μετά ο Μπίλ συστήθηκε. 'Η Τζένη έκανε τό ίδιο, και αυτός συνέχισε να την κυττάζει με μάτια έκπληκτα.

— Όταν κατόπιν απομακρύνθηκε, η ημέρα της φάνηκε διαφορετική. Και διαφορετικές της φαινονταν από τότε οι ημέρες κατά τη διάρκεια των οποίων οι δύο οικογένειες απέκτησαν φιλικές σχέσεις.

'Η απελπισία και ο φόβος άρχισαν τότε. Σ'α τριάντα δύο της χρόνια και παρ' όλες τις προσπάθειες να επιβληθώ σ'όν έαυτό της, η Τζένη ήταν έρωτευμένη σ'όν ένα κοριτσάκι.

— Ο ΧΕΝΡΥ αφαλώς δεν θά έπρεπε να σου άρνηθώ τό διαζύγιο, είπε ο Μπίλ.

'Η Τζένη κούνησε άργά τό κεφάλι.

— 'Οχι.

— Καί άλλωστε εσύ δεν τόν αγαπάς πιά.

— 'Ο γάμος μας δεν είναι πιά εύτυχισμένος, από τότε που ο Χένρυ έπέτυχε σ'τις έπιχειρήσεις του.

— Τότε, γιατί όχι;

— 'Η Τζένη έσφιξε τίς γροθιές της και τίς χτύπησε σ'όν πέτο τό Μπίλ: «Μπίλ, σέ παρακαλώ!

Αυτός της πήρε τα χέρια της μέσα σ'α δικά του.

— Συγχώρησέ με. ('Η φωνή του ήταν συντετριμμένη γεμάτη πίκρα). Τό θέβαιο είναι πώς ύστερα από έννια χρόνια που είμαι με τη Ράσελ έφθασα σέ μία κατάσταση πληκτική.

— 'Ηρθε εσύ, τώρα Τζένη, και η έπιθυμία να ζήσω εύτυχισμένος φούντωσε σ'τήν καρδιά μου.

'Η Τζένη έκλεισε τα μάτια της. «'Εάν έπρόκειτο για μένα τίς τέσσερις σκέφθηκε, δίχως παιδιά τό διαζύγιο θά ήταν εύκολο.

— Δεν πρέπει να ξαναϊδωθούμε, είπε εσθνικά η Τζένη εγκαταλείποντας τίς σκέψεις της. Τα παιδιά.

— 'Αφήστε τα παιδιά! ξέσπασε ο Μπίλ. 'Εγώ αγαπώ τα παιδιά μου όπως εσύ τα δικά σου, πιστεύω με, αλλά αυτό τό δράμα ένός άνδρα και μιάς γυναίκας που ζουν μαζί δίχως αγάπη, είναι έλαχίστα φυσικό, είναι ένα σφάλμα...

Χιλιάδες ζευγάρια βρίσκονται σ'όν ίδια κατάσταση. Τόν δίκωψε η Τζένη με ύφος απελτισμένο.

— Είναι μεγάλο λάθος! φώναξε ο Μπίλ. 'Όλοι έχουν τό δικαίωμα να είναι εύτυχισμένοι.

— Χωρίς όμως να κάνουν κακό σ'τους άλλους, άντέτεινε η Τζένη, και χωρίς να ξεχνούν τα καθήκοντά τους.

'Ο Μπίλ σάπαινε.

— Τό διαζύγιο θά ήταν ένα σφάλμα ακόμη πιο μεγάλο, μουρμούρισε η Τζένη με φωνή τσακισμένη.

— Μά κάθε μέρα θγαίνουν διαζύγια, είπε ο Μπίλ.

— Ναί, αλλά...

'Ο Μπίλ έκανε μία κίνηση άνυπομονής.

— Τα παιδιά, άργά η γρήγορα, θά πάρουν τόν δρόμο τους. Θα ξεχάσουν.

— Δεν είναι έτσι, τόν δίκωψε η Τζένη. 'Η έπίδρασι σ'α παιδιά είναι μεγάλη. Δεν ξέρεις πώς μπορούν να εξέλιχθουν. Για μās θά ήταν εύκολο, Μπίλ, για μās τους δύο. Άλλά αυτοί που θά μείνουν;

'Ο Μπίλ έσφιξε τό χείλι του.

— Μά εγώ σέ θέλω, Τζένη! Για όλη την ύπόλοιτη ζωή μου. Θέλω να μείνω μαζί σου. Για πάντα. Θέλω να κάνω τόσα για σένα. Και θέλω να σ' αγαπώ.

Αυτά τα λόγια τάραξαν την Τζένη.

— 'Ω, Μπίλ! μουρμούρισε. Τζένη, ψιθύρισε εκείνος.

Την πήρε κοντά του και την αγκάλιασε. Τη φίλησε κάτω από τό αχτί, μετά την έσφιξε πιο δυνατά και ζήτησε τα χείλη της. 'Η Τζένη άφησε τόν έαυτό της σ'α χέρια του. Σηκώθηκε σ'τις μύτερ των ποδιών της και άρπάχτηκε άπ' τό λαιμό του. Αισθάνθηκε να της κόβεται η άνάσα και κατάλαβε ότι οι θαρραλές της αποφάσεις άρχιζαν να κλονίζονται.

— Σε ίκετεύω, πές μου ότι θά χωρίσης, παρακάλεσε ο Μπίλ.

Αυτή η πονεμένη φωνή έκανε να κλονισθώ και η τελευταία αντίστασι της Τζένη.

— Ναί, μουρμούρισε δίχως να τό θέλη. Ναί, Μπίλ. Ναί. Ναί. Ναί.

Τζένη... Τζένη...

'Ο Μπίλ δεν κατάρθωσε να πη τίποτ' άλλο, αλλά η φωνή του έδειχνε άνακούφισι, χαρά κι' εύγνωμοσύνη.

Την έσφιξε πάλι επάνω του. Τα φίλια του έγιναν τώρα τρυφερά, λιγώτερο απελτισμένα.

Μετά ο Μπίλ πήρε τό πρόσωπό της μέσα σ'α χέρια του και της έδωσε ένα τελευταίο φίλι.

— Σου υπόσχομαι ότι θά σ' αγαπώ πάντα πολύ, της είπε.

'Η Τζένη ένοιωσε ένα σφίξιμο σ'τήν καρδιά. Δεν μπόρεσε ν' απαντήση. Άλλά ο Μπίλ είπε άντ' γι' αυτήν:

— 'Ο αγαπιόμαστε σ' όλη μας τη ζωή.

Τρέμοντας η Τζένη έκανε ένα βήμα πίσω.

— Πρέπει να φύγω Μπίλ.

ΠΡΟΧΩΡΟΥΣΕ σ'όν μονοπάτι που ώδηγούσε σ'όν στίγί της όταν κάτι τράβηξε την προσοχή της. Άνάμεσα σέ κάτι θάμνους δίκρινε ένα προσώπακι μικρό πρ'ό εξαφανίστηκε πίσω από τη γωνία. Άναγνώρισε σ' αυτό την κόρη της Σάλλυ, που ήταν ένός έτών. Δεν μπορούσε να έκανε λάθος. Γνώριζε αυτά τα μπλουτζήνς, αυτήν την καρδ ζακέτα.

'Η Τζένη ένοιωσε να παγώνη. 'Η Σάλλυ είχε τέτοιο ύφος σ'όν να μην την είχαν δει. Και απομακρυνόταν από τη μεριά του γκαράζ. «'Ω! Θεέ μου, όχι!» σκέφθηκε η Τζένη.

Με ένα αίσθημα κενού γύρισε σ'όν σπίτι της και βρήκε τη Σάλλυ και τόν Μάικ καθισμένους σ'τη βεράντα να παίζουν. Στάθηκε άπέναντί τους.

— Γεία σου, μαμά, είπε ο Μάικ γελώντας.

— 'Ηταν πέντε έτών με μάτια γαλάζια και μαλλιά όπως τό σ'ουπί.

Τρέμοντας μήπως η ίδια της η φωνή την προδόση η Τζένη ρώτησε:

— 'Ο Μάικ απάντησε:

— Ναί, αλλά δεν μπόρεσα να την βρώ. Καί έδειξε τη Σάλλυ.

'Η Σάλλυ ήταν ψηλή και λεπτή και έδειχνε ότι θά γίνη μία όμορφη κοπέλλα. Είχε σώμα λυγρό και ένα προσώπακι πολύ έκφραστικό. 'Ηταν πολύ συναισθηματική. 'Η Τζένη τό ήξερε.

— Έψαξε σ'ήν έκφρασι της Σάλλυ να βρω κάτι που θά της έδειχνε άν ήταν κατ'έκρημη πίσω άπ' τό γκαράζ, η όχι, αλλά τό προσώπακι της μικρής ήταν κόκκινο και ξαναμμένο.

— Πρέπει να πάω να ψωνίσω, είπε τέλος η Τζένη. Ποίος θέλει να έλθω μαζί μου;

'Ο Μάικ πετάχθηκε επάνω άμέσως.

— Καί σύ Σάλλυ; ρώτησε η

Τζένη με άμνηχανία. Δεν θέλεις να έρθης μαζί μας;

'Η Σάλλυ, πάντα με σκυμμένο κεφάλι είπε:

— 'Οχι, ευχαριστώ.

Κρατώντας τόν Μάικ σφιχτά από τό χέρι, η Τζένη γύρισε πρ'ό γκαράζ. Είχαν βγ' από τόν κήπο αλλά η Σάλλυ στεκόταν ακόμη σ'ήν νηπη σ'τη βεράντα.

'Η Τζένη ήξερε ότι δεν ήταν εύκολο να διαλύση ένα γάμο και ότι θά ήταν πολύ δύσκολο να τό π'ή σ'όν Χένρυ και σ'α παιδιά. Τώρα όμως μόνο με την ύποψι ότι η Σάλλυ έξερε, αισθανόταν να υποφέρη από τύψεις και απελπισία.

Μερικές φορές άμφεδαλε άν θά μπόρούσε να πραγματοποιήση την απόφασί της: Να καταστρέψη τη ζωή της Σάλλυ, του Μάικ και τ'α παιδιών του Μπίλ.

Σταμάτησε να ψωνίζει σ'α μαγαζιά. Άν να ζούσε μέσα σέ ένα γύρισε σ'όν σπίτι. 'Η Σάλλυ ήταν σ'ήν κουζίνα και έτοιμάζε τη σαλάτα. Σήκωσε τό πρόσωπό της να κτύπαζε τη μητέρα της. 'Η Τζένη είδε ότι ήταν δακρυσμένη.

Στις έξη ακριβώς η Τζένη με τα παιδιά μαζεύτηκαν σ'ήν κουζίνα. Καθένας μ' ένα καλαθάκι σ'α χέρι και τόν Μάικ έπικεραλός, ξεκίνησαν για τόν κήπο τόν Λόριγκ. Σ'όν δάσος ήταν τοποθετημένη μία σάβρα είδικη για να ψήνουν τό κρέας και ο Μπίλ, άναδε τη φωτιά.

'Ο Μπίλ σηκώθηκε και γέλασε. 'Η Τζένη ένοιωσε ένα τρεμούλιασμα. Είχε πιστέψει ότι θά είχε κουράγιο σ' αυτή την συνάντησι, αλλά τώρα αισθανόταν άποκαμωμένη.

— Γεία σας.

'Η έκφρασις του Μπίλ καθρέπριζε τόν έσωτερικό του κόσμο. 'Ο Μπίλ ήταν ο πιο ώραιος άνδρας, ο πιο δυνατός, ο πιο εύγενής που είχε ποτέ γνωρίσει η Τζένη. Όταν πήρε από τα χέρια της τα μπιζέκια, τα μάτια τους συναντήθηκαν μία στιγμή, πριν αυτός γυρίση πρ'ό τη φωτιά.

— Καθένας να π'ή πώς τό θέλω τό κρέας, είπε ο Μπίλ. Ψημένο πολύ ή λίγο;

Μετά η Τζένη και ο Μπίλ άπ'ήσαν την ίδια στιγμή τό χέρι να π'ήν σ'όν αλάτι. Τα δάχτυλά τους έφθαν σ' έπαφή. Άναρρίγησαν. 'Ηταν σ'όν ένας μαγνήτης να τα κρατούσε ένωμένα μαζί. 'Ο Μπίλ της π'αράξε δυνατά. Ζητούσε να της π'ή με τό βλέμμα ότι δεν μπορούσε να της π'ή με τα χείλια.

Με μία άπεγνωσμένη κίνηση η Τζένη τράβηξε τό χέρι της. 'Ηταν λιγάκι κοντό να κάνουν τόσες ιστορίες για μία άπλη έπαφή τών χεριών, σκέφθηκε.

Οι ώρες που ακολούθησαν ήταν ένα άληθινό μαρτύριο. Να καθήσει άπέναντι σ'όν Μπίλ και να έπιθυή να είσαι μόνη μαζί του, έστω και για μία μοναδική στιγμή.

Τέλος τό φαγητό τέλειωσε και τα τέσσερα παιδιά έτρεξαν να παίξουν π'όν περά.

— Θά τα π'ό όλα σ'τη Ράσελ, μάλις έλθω σ'όν στίγί άπόψε, της μουρμούρισε ο Μπίλ.

'Η Τζένη δοκίμασε να μιλήση. 'Ηθελε να π'ή ότι έπρεπε άκούγν να σκεφθών καλά...

— Άλλά ο Μπίλ τη δίκωψε:

— Είμαι τρελλά έρωτευμένος μαζί σου, Τζένη.

'Η Τζένη έκλεισε τα μάτια της. Κι' αυτή ήταν τρελλά έρωτευμένη μαζί του. «Παράφορο», ήταν η μοναδική λέξι που ταίριαζε για να περιγράψη τα αισθήματά της.

— 'Όσο πιο γρήγορα, τακτοποιήσουμε τό ζήτημα τόσο καλύτερα θά είναι για όλους, άρχισε να λέη ο Μπίλ.

'Η Τζένη θέλησε να απαντήση, θέλησε να π'ή ότι έπρεπε να περιμένει, θέλησε να π'ή όλα τα πράγματα που είχε γεννηθ' η ύποψις ότι η Σάλλυ τους είχε δη.

— Άλλά τα λόγια δεν είχαν τη δύναμι να θυούν άπό τό στόμα, δεν κατάρθωσε να τό προφέρη.

— Θά φύγουμε από δω είπε ο Μπίλ. Άν σου άρέσει η ιδέα, θά πάμε να κατοικήσουμε σ'ήν Καλιφόρνια. Σ'όν τόπο καινούργιο είσαι πιο εύκολο να άρχισης μία καινούργια ζωή.

— Όταν σκετείνασε άρκετ'α τά τέσσαρα παιδιά κάθισαν γύρω σ'τη φωτιά να ψήσουν μανιτάρια. 'Ο Μπίλ και η Τζένη κτύπαζαν σωπαίνοντας. Είχαν τόσα να π'ούν μ'α δεν ήταν αυτή η στιγμή. Στις όκτώ η Τζένη είπε ότι ο Μάικ και η Σάλλυ έπρεπε να πάνε για ύπνο.

— Άύριο δεν θά πάω σ'τό γραφείο, της ψιθύρισε ο Μπίλ καθώς τη βοηθούσε να έτοιμασθ'ή. Θά πάμε τό πρωί να φάμε μαζί, όπου μπορούμε, σ'ήν πόλι.

'Η Τζένη κούνησε καταφατικά τό κεφάλι της.

— 'Η Ράσελ δεν θά άργήση πολύ να γυρίση. Έχει πάει σέ μία συγκέντρωσι σ'τη λέσχη, συνέχισε ο Μπίλ. Θά βάλω σ'τό κρεβάτι τα παιδιά πριν έρθη.

'Η Τζένη ήξερε τί σήμαιναν αυτά

'Ο Μπίλ την πήρε κοντά του και την αγκάλιασε...

τά λόγια κι' η καρδιά της άρχισε να χτυπά τρελλά. Έπιασε τα παιδιά της από τό χέρι και τα ώδηγησε πρ'ό στίγί. 'Η Σάλλυ άναψε άμέσως τα φώτα και ο Μάικ εγκατεστάθηκε άπέναντι σ'ήν τηλεόρασι.

— Άύριο έχετε σχολείο τους ύπενθύμισε η μητέρα τους. Γρήγορα σ'τό κρεβάτι. Έτοιμάσου και σύ, Σάλλυ. Έγώ θά άνεβώ σέ λίγο.

— Έκείνη τη στιγμή άκουσε τό τηλεφωνο να χτυπά κι' έτρεξε να σηκώση τό άκουστικό. 'Ηταν ένα ύπεραστικό τηλεφώνημα από τόν Χένρυ. 'Η φωνή του της έφερε ρίγος. Τα λόγια του της προζένησαν άπ'ήν γραπτή ταραχή.

— Μόλις έλαβα τό τηλεγράφημα σου Τζένη. Τί συμβαίνει; Είναι μία κακή κανένας άρρώστος σ'όν στίγί;

'Η Τζένη έσφιξε τό άκουστικό που κρατούσε σ'όν χέρι. Για ποιά τηλεγράφημα της μιλούσε ο Χένρυ! 'Η ίδια του είχε γράψει πριν από δύο ημέρες για να τ'ό θυμίση ότι την έρχομένη έβδομάδα ήταν τα γενέθλια του Μάικ. Τίποτε άλλο.

— Τζένη; Έμπρός! Τζένη; 'Ηταν η σύγυρη φωνή του Χένρυ Μίλερ, ανθρώπου πολυάσχολου, αλλά με τόνο άνησυχου και με κάποια αγωνία. Είσαι καλά; Καί τα παιδιά είναι καλά;

— Ναί, άποκρίθηκε η Τζένη.

Θέλησε να ρωτήση για τό τηλεγράφημα μ'α κάτι την κράτησε. Ένας στεγανός άκούστηκε σ'όν διάδρομο. Ένα τρίμερο σ'τη σκάλα. 'Η Τζένη βρισκόταν άπέναντι από τό γραφείο και ο καθρέφτης κοντά σ'ήν σόμπα της άφινε να βλέπη ό,τι γινόταν πίσω από την πλάτη της.

— Έδλεπε έπίσης ένα μέρος της σκάλας. Καί δύο γαμπίτσες τυλιγμένες σέ μία πυτζάμα με μπλε ρίγες. Την πυτζάμα της Σάλλυ.

— Τότε γιατί μου τηλεγράφησε να γυρίσω σ'ήν; έπέμεινε ο Χένρυ έκπληκτος. Καί μάλιστα να γυρίσω άμέσως;

'Η Τζένη έπεσε σέ μία πολυθρόνα. Δεν ήταν σύγυρη ότι θά μπορούσε να σταθ' σ'α πόδια της. Έτρεμαν τα γόνατά της. Λοιπόν η Σάλλυ είχε στείλει αυτό τό τηλεγράφημα, ίσως όταν αυτή με τόν Μάικ ήταν σ'α μαγαζιά.

'Η Τζένη κρεμάστηκε σ'τη συσκευή του τηλεφώνου και με τα δύο της χέρια. 'Η Σάλλυ είχε λοιπόν οργανώσει γενναία την ύπερέσπισι τού μικρού της κόσμου αλλά σ'ήν πραγματικότητα δεν ήταν παρά ένα δειλό και φοβισμένο κοριτσάκι. Αυτό τό τηλεγράφημα σ'όν πατέρα της με την ύπογραφή της Τζένη και η παράκλησι να γυρίση σ'ήν άμέσως, ήταν μία πράξις απελτισίας. Καί τώρα ήταν άπέναντα δυστυχισμένη, στεκόταν σαν χαμένη σ'τη σκάλα.

— Άκούγε. Άγωνιούσε.

— Τζένη, θά μου απαντήσης, σέ παρακαλώ, έπέμεινε η φωνή του Χένρυ.

'Η Σάλλυ, περίμενε, ήλπιζε και παρακαλούσε αυτό που άκουσε σ'τό γκαράζ να μην ήταν άληθεια. Κι' άνάμεσα σ'τη μανία της και σ'τό μπαμπά της όλα να ήταν όπως πρώτα.

'Η Τζένη έδωγε ένα βαθύ στεναγμό.

— Σε νοσταλγώσαμε τόσο Χένρυ. Τα παιδιά... Για ένα δευτερόλεπτο διάσπεσε, μετά είπε με φωνή δυνατή και σύγυρη. Κι' εγώ έπιθυμώ να είσαι εδώ, Χένρυ.

— Άλλά γιατί ένα τηλεγράφημα έπείγουν; ρώτησε πάλι ο Χένρυ.

— Σε θέλουμε σ'όν στίγί μαζί μας, έπέμεινε η Τζένη.

— Μά, Τζένη, ο δουλειές μου... Έχεις και οικογένεια όμως,

πρόσθεσε η Τζένη σέ τόνο άποφασιστικό, κι' έχεις γυναίκα και δύο παιδιά.

Τώρα η Τζένη, φοβήθηκε ότι θά ξέσπαζε σέ λυγμούς. Άλλά ήξερε ότι αγωνιζόταν για την οικογένειά της, και συνέχισε:

— Θέλουμε να περνάς περισσότερον καιρό κοντά μας. Είμαστε τόσο μόνοι δίχως έσένα!

— Πολύ καλά, χρυσή μου. Θά τα κανονίσω όλα και θά είμαι σ'όν στίγί αύριο.

— Άφού άκούμπησε τό άκουστικό, η Τζένη έμεινε για πολύ καθισμένη ακίνητη. 'Ηταν έκπληκτη για τη συγκατάδοσι του Χένρυ. Για τόν τόνο της φωνής του.

Μετά σκέφτηκε τη Σάλλυ και άναρωτήθηκε άν αυτό τό τηλεφώνημα της είχε χαρίσει τη γαλήνη. Ξαφνικά, την τελευταία στιγμή η γαλήνη της μικρής έγινε γι' αυτήν τό πιο σημαντικό πράγμα τού κόσμου. Να ξαναφτιαχ'όν τό μικρό κόσμο της Σάλλυ, σίγουρο και σταθερό. Είχε πολύ πιο σημασία αυτό από τόν έρωτά της για τόν Μπίλ.

— Τότε πήρε πάλι τό τηλεφωνο και σχημάτισε τό νούμερο τού Μπίλ. 'Ο Μπίλ απάντησε άμέσως.

— Έμπρός.

— Μπίλ, κατάφερε να ψελλίση η Τζένη.

— Ναί, Τζένη.

— Πώς να τ'ό τό π'ή; Τί μπορούσε να π'ή; 'Η Σάλλυ άκούσε. Μά υπήρχε και τό αίσθημα της. Καί τό αίσθημα τού Μπίλ.

— Ξανασκέφτηκα γι' αυτό που συνέβη τό άπόγευμα. Πρέπει δίχως άλλο να μην ξαναϊδωθούμε.

— Από την άλλη πλευρά τού σύρματος ακολούθησε θαδαία σιωπή. 'Η Τζένη κατάφερε να συνεχίση:

— 'Ισως έπειδή αισθανόμαστε τόσο μόνοι δίχως τόν Χένρυ και τη Ράσελ. Άλλά δεν πρέπει. Καί δεν θά ξανασυμβ'ή πιά.

— Μά τί λες, Τζένη; άκούστηκε άγρια η φωνή τού Μπίλ.

'Η Τζένη ένοιωσε να πλημμυρίζουν τα μάτια της. Έτρεμαν τα γόνατά της. Λοιπόν η Σάλλυ είχε στείλει αυτό τό τηλεγράφημα, ίσως όταν αυτή με τόν Μάικ ήταν σ'α μαγαζιά.

— Δεν θά χωρίσω ποτέ από τόν Χένρυ. 'Ο Χένρυ είναι ο άνδρας μου, Μπίλ.

— Θέλεις να με κάνης να καταλάω πώς τέλειωσαν όλα; ρώτησε ο Μπίλ.

'Η Τζένη χρειάστηκε όλη τη δύναμι της για να κρατήση σταθερή τη φωνή της:

— Ναί, μουρμούρισε. Ναί όλα τέλειωσαν.

— Άκούμπησε τό άκουστικό και έσφιξε νευρικά τα χέρια της. Τέλος σηκώθηκε και κτύπαχτηκε σ'όν καθρέφτη. 'Η Σάλλυ είχε φύγει. Τότε γύρισε και άνέθηκε άργά τίς σκάλες.

'Η μικρή ήταν σ'τό δωμάτιό της έσπλημένη σ'τό κρεβάτι της και διάβαζε ένα διασκεδαστικό βιβλίο. Σήκωσε τό βλέμμα και συνάντησε τα μάτια της μητέρας της.

— Τηλεφώνησε ο μπαμπάς, είπε η Τζένη. Θά γυρίση αύριο.

— Υπήρχε ακόμη λίγος φόβος σ'όν προσώπακι της Σάλλυ.

— Για να μείνη μαζί μας; ρώτησε.

— Σ'τό υπόσχομαι, απάντησε η Τζένη ψιθυριστά.

— Ύστερα φίλησε τη Σάλλυ σ'όν μέτωπο και βγήκε από τό δωμάτιο για να μη δη η μικρή τα πλημμυρισμένα από δάκρυα μάτια της.

— Μά, Τζένη, ο δουλειές μου... Έχεις και οικογένεια όμως,

Ήλθε η στιγμή
να προφυλάξετε
την επιδερμίδα σας

Έχετε μία δροσερή και καλή επιδερμίδα, είναι όμως αρκετά έτοιμη για ν' αντιμετωπίσει τον δυνατό καλοκαιρινό ήλιο, τη θάλασσα, τον άνεμο, τις σκόνες ή τα μικρόβια με τα οποία έρχεται καθημερινώς σε επαφή; Για να διατηρήσετε την ωμορφη επιδερμίδα σας, αρκεί να την προφυλάξετε και να την κρατήσετε υγιή. Ακριβώς αυτός είναι ο σκοπός της Κρέμας COMPLETE ΤΟΚΑΛΟΝ που πωλείται αποκλειστικώς σε κουτιά. Περιέχει υπερυποκρίνη, δηλαδή, το υλικόν που εμποδίζει την επιδερμίδα ν' αποξηρανθή και ταυτοχρόνως σας διευκολύνει ν' αποκτήσετε αυτό το ωραίο ήλιοκαμμένο χρώμα. Εκτός αυτού, χωρίς εις τα αντισηπικά, στοιχεία που περιέχει η Κρέμα COMPLETE ΤΟΚΑΛΟΝ εμποδίζει να σχηματισθούν μπιμπίκια, μαύρα στίγματα και κωκινάδες. Έπειτα από τις διακοπές, ή επιδερμίδας σας θα είναι σε πλήρη φόρμα.

ΔΥΝΑΜΩΝΟΥΝ
ΤΑ ΝΕΥΡΑ

Τα δώδεκα πρόσωπα της 'Αλίκης

ματική Σχολή του Έθνικού Θεάτρου — πού, κατά σύμπτωση, την είχε ιδρύσει ένας προπάππος της: ο 'Αλέξανδρος Κουμουνδούρος, δέκα φορές πρωθυπουργός της Ελλάδος.

Μαθήτρια ακόμη στην Δραματική Σχολή, έπαιξε την Λουίζον στον «Κατά φαντασίαν άνδρα», του Μολιέρου, στο Έθνικό Θέατρο, και, το 1954, την 'Ιουλιέττα στο «Θέατρον Έθνικού Κόπου», μετά την Άννα Συνοδινού. 'Η Κριτική πόσζε άμέσως το νέο ταλέντο. Και το χαιρέτησε με τα θερμότερα λόγια. Μερικοί την ώνόμασαν: «νέα Κυβέλη».

Αφού τελείωσε την Σχολή, έπαιξε στον θίασο Συνοδινού—Χατζίσκου, στο θέατρον Κοτοπούλη («Σιμόν») και στον θίασο Κατερίνας. Παράλληλα, έκανε τα πρώτα της θέματα στον κινηματογράφο: «Ποντικάκι», «Αγαπητικός της Βοσκοπούλας», «Τό κορίτσι με τα παραμύθια». Ταχύτατα, απέκτησε μεγάλη δημοτικότητα, αλλά το θέατρο ήταν πάντα το κέντρο του ενδιαφέροντός της.

Στο θίασο Κατερίνας, πλάι στην διακεκριμένη πρωταγωνίστρια, πραγματοποίησε τις καλύτερες επιτυχίες της: «Θεατρίνα», «Κοντσέρτο», «Αγνος Κήπος». «Τό δίχτυ της άρανης», επιβεβαίωσαν πανηγυρικά τις ευόανες προβλέψεις των ειδικών για το ταλέντο της και την επέβαλαν στην συνείδησι του θεατρικού κοινού.

Αλλά ο κινηματογράφος δεν την άφινε να πάρη άνάσα. Πέρυσι το καλοκαίρι, ενώ έπαιζε στο θέατρο Κατερίνας, γύριζε ταυτοχρόνως πέντε (5) ταινίες: «Διακοπές στην Αίγινα», «Μαρία η Πενταγύλισσα», «Χαρούμενοι αλήτες». «Έρωτας στους άμυδαλούς», «Θολά νερά». (Οι δύο τελευταίες δεν παίχθηκαν ακόμα στην Αθήνα).

Απ' όλους τους κινηματογραφικούς της ρόλους, αγάπησε περισσότερο το «Μουσίτσα» στις «Διακοπές».

Μου κόλλησε και παραστούκλι, λέει γελώντας.

Σήμερα, είναι η δημοφιλέστερη ήθοποιος της όθνης μας. Οι ταινίες της κάνουν ορέο εισπράξεων και τα γράμματα που παίρνει μετοιούνται με τις δεκάδες την ημέρα. Όταν πήγε στην Κόπη, για την πεμμία της ταινίας της «Χαρούμενοι αλήτες», οι ένθουσιώδεις Κρητικοί παρά λίγο να την... διαμελίσουν. Προς παρηγορίαν, της έδωσαν αδιάκοπα μαντινάδες χαριέστετες...

Για την καινούρια της ταινία, της δόθηκε η μεγαλύτερη αμοιβή που πήρε ποτέ Έλλην ήθοποιος: 100.000 δραχ. Για την επομένη, της προσέφεραν 150.000...

Αρχίζει, τώρα, το «γύρισμα» του «Μιμήκου και της Μαίρης», από το γνωστό άθηνικό είδύλλιο, και, έπειτα, μία ταινία από την 'Αντίσται και σε μία γεμινική ταινία από την ζωή του 'Ερρίκου Σλήμαν, όπου θα υποδυθή τη νεαρή Έλληνίδα σύζυγο του διάσημου αρχαιολόγου. 'Ετσι, η «Μουσίτσα» μας θα δώσει όλοταός προς το διεθνές κινηματογραφικό στερέωμα...

Αλλά, είπαμε, το θέατρο είναι η μεγάλη της αγάπη. Και η 'Αλίκη το αντιμετωπίζει με όλη την πρόπουσα σοφασότητα.

Πριν ακόμα τελειώσει η νειρόνη σαιζόν, την πολιώρησαν με πλθος προτάσεις, κάθε άλλο παρά εύκαταφρόνητες: να είναι θιασάρχης στον θίασο Μυράτ, να πάη στο Έθνικό Θέατρο... Αλλά η 'Αλίκη είναι δύλοιο με τον Κώστα Μουσούρη, που την ζήτησε για πρωταγωνίστρια του θεάτρου του.

Έτσι, τον χειμώνα, η κομψή, κοσμαγάπητη αήθουσα της πλατείας Κάρυση, όπου ο διαλεκτός θιασάρχης, σκηνοθέτης και ήθοποιος έχει έδραινεί μία τόσο πλατειά φήμη, θα στεγάση την πλήρη άνθισή του ταλέντου μίας νέας πρωταγωνίστριας. Βέβαια, την πρώτη εισοδό της στο στίβο αυτόν, η 'Αλίκη θα την κάνει με κουρέλια — αλλά γρήγορα θα σπουδάσει «ένδυμα γάμου». Γιατί ο Κώστας Μουσούρης διαλέξε για το νυμάλειον, όπου η 'Αλίκη θα υποδυθή μία μικρή, σακένδυτη αλήτισσα. 'Ο θηγητή Χίγγινος, την μεταμορφώνει σε «κυρία από τις μεσογείες», ενώ κι αυτή με τη σειρά της, τον μεταμορφώνει από ψυχρόν έπιστήμονα σε έρωτευμένον άνδρα...

Μέσα...
...είναι τρία (ουσιαστικά δύο) χρόνια καριέρας. η 'Αλίκη κατ'όρα: να είναι η πιο αγαπητή ήθοποιος του κινηματογράφου μας ώτερη πρωταγωνίστρια του θεάτρου μας.

είναι το μυστικό της: Τό εξαιρετικό ταλέντο της και η σπάνια εύαισθησία της. 'Η άκτινοβόλα γοητεία της. Δεν είναι μία «σεξ» καλλονή. Χαδρσερή, παιδί και γυναίκα μαζί, «αρέσει» στους πάντας: μιμεγάλους, άντρες και γυναίκες. «δύσκολους» και «εύκολους».

φωτογραφίες που συνοδεύουν το κείμενο, προσπάθησα να σας (ώρη) ιδέα της ιδιαίτερης γοητείας της 'Αλίκης και της των εκφράσεών της. Προσέξτε τα θαυμάσια χείρα της: τά εί αδιάκοπα όταν συζητά, σαν νηίσια κόρη της Μεσογείας, μίε κανείς ότι η εαφνική επιτυχία θα είχε «ναλάσει» την 'Α. άλλο — εύτυχως. Έχει μείνει μετριόφρων, σεμνή, σχεδόν 'Έχει «χρυσή καρδιά» και είν' έτοιμη να κάνει το καθετί για c και τους γνωστούς της.

υνάδελφός της της έλεγε ποσυχές: γώ, στη θέσι σου, θα τό είχα πάρει άπάνω μου. 'Εσύ παραείσαι ήελής.

η 'Αλίκη είναι πολύ έξυπνη και δεν θ' ακολουθήση ποτέ μία η «συμβουλή»...

ΚΕΙΜΕΝΟ ΚΑΙ ΦΩΤΟΓΡΑΦΙΕΣ
ΤΟΥ Κ. ΒΑΣΟΥ ΜΙΓΚΟΥ

Ξανθεί
ΓΙΝΕΣΘΕ
ΑΜΕΣΩΣ
ΜΕ ΤΟ ΝΕΟ

ΣΑΜΠΟΥΑΝ
ΜΠΛΟΤΙΝ
ΦΕΜΙΝΑ

Μ' ΕΝΑ ΑΠΛΟ ΛΟΥΞΙΜΟ
ΠΩΛΕΙΤΑΙ ΕΙΣ ΟΛΑ ΤΑ
ΦΑΡΜΑΚΕΙΑ & ΜΥΡΟΠΛΕΙΑ

Shampoo
Islandin
Femina

Ν. ΛΑΓΚΑΔΑΣ ΑΝΤΙΠΡΟΣΩΠΗ
ΜΕΝΑΝΔΡΟΥ 58—ΤΗΛ. 522691

ΔΙΑΓΝΩΣΤΙΚΟΝ
& ΘΕΡΑΠΕΥΤΙΚΟΝ
ΙΝΣΤΙΤΟΥΤΟΝ ΠΑΘΗΣΕΩΝ
ΤΟΥ ΔΕΡΜΑΤΟΣ
ΚΑΙ ΕΡΓΑΣΤΗΡΙΟΝ ΚΑΛ-
ΛΥΝΤΙΚΩΝ ΠΡΟ-ΓΟΝΤΩΝ

«LADAS»
ΙΑΤΡΟΥ
ΓΕΩΡΓΙΟΥ ΜΙΧ. ΛΑΔΑ
ΕΙΔΙΚΟΥ ΔΕΡΜΑΤΟΛΟΓΟΥ
ΑΚΑΔΗΜΙΑΣ 35
ΤΗΛ 32.692
ΔΕΧΕΤΑΙ:

Απο 10 π.μ. έως 3 π.μ.

η Μπέρα
κόβει
τή διψα

Ο
ΝΕΥΡΟΛΟΓΟΣ - ΨΥΧΙΑΤΡΟΣ
Κ. ΓΑΡΟΦΑΛΙΔΗΣ

Δέχεται Πανεπιστημίου 46,
(Γωνία Χαριλάου Τρικούπη),
άριθ. τηλ. 614-620.

Ο 'Αλμπέρτο Ντέ Κριστοφόρο κι' η Μπιάνκα Καππώνε στο αεροδρόμιο του Τουρίνου. Ο Ντέ Κριστοφόρο είναι βετεράνος άλεξιπτωτιστής και η Μπιάνκα έκανε την πρώτη πτώσι από αεροπλάνο την ημέρα των γάμων τους.

ΕΚΕΙΝΟΣ: Βετεράνος άλεξιπτωτιστής
ΕΚΕΙΝΗ: Πηδούσε για πρώτη φορά
Ο ΠΑΠΑΣ: Ίερους των άλεξιπτωτιστών

και οι τρεις με άλεξιπτωτα
από ύψος 2 χιλιάδες μέτρα

ΕΝΑΣ «ίπτάμενος» γάμος, που έγινε τον περασμένο μήνα στην 'Ιταλία προκάλεσε μεγάλο ενδιαφέρον ανάμεσα στον κόσμο των φιλάθλων και ήλεκτρισε τις νέες και τους νέους. Τί ήταν τώρα αυτός ο «ίπτάμενος» γάμος; Απλούστατα, οι δύο νηστήρες κι' ο παπάς έπεσαν από ένα αεροπλάνο με άλεξιπτωτα και κατά την πτώσι έγινε ο γάμος. Όπως συμβαίνει όμως συνήθως σε τέτοιες περιπτώσεις δεν έλειψαν κι' οι γκρινιαρίδες, που είπαν ότι αυτό έγινε για να κάνουν οι νεόνυμφοι «κόρο» γύρω από το δνομά τους. «Δεν παντρεύονται έτσι, είπαν. Ο γάμος είναι μία σοβαρή πράξη κι' όχι νούμερο τσίρκους. Μερικοί δυσπίστη πάλι έλεγαν: «Θα δής την τελευταία στιγμή αντί να πέσουν αυτοί από το αεροπλάνο θα πέση κανένα κουτί με σαπούνια ή κανένα έντομοκτόνο για ρεκλάμας...» Όταν όμως οι μελάνιμοι έπεσαν πράγματι με άλεξιπτωτα, τότ' οι γκρινιαρίδες, δυσπιστοί και κουτοσυνεργιστές έξερσαν «έν χορώ» τη γνώμη: «Είναι τρελοί για τό σίδερα. Ύστερα, καλά αυτοί. 'Αμ' κι' ο παπάς».

Νάτον αλήθεια τρελλοί; «Μπορεί νάναι κι' έτσι» είπε το άνδργυνο γελώντας. «Εμείς όμως έχουμε αντίθετη γνώμη».

*

Η Μπιάνκα Καππώνε — αυτό είναι το δνομα της νύφης — είναι δεκαοχτώ χρονών, έχει ένα χαριτωμένο προσωπάκι σε σχήμα καρδιάς, μάτια πράσινα, σγουρά μαλλιά κι' άνάστημα ένα και πενήντα σέντε. Ο γαμπρός 'Αλμπέρτο ντέ Κριστοφόρο την περνά καμιά εικοσαριά πόντους πλαγίμενος άνδρας, με εγκάρδιο ύφος και πρόσωπο μπροστινό από τόν ήλιο. Δίπλα στη μικρή γυναίκούλα του, που διαρκώς χαμογελάει, οι 34 άνόειροι του χάνουν κάθε σοβαρότητα. «Νά έβρατε τί έχω τραβήξει από τόν καιρό που είμαι έρωτευμένος μ' αυτή τη μαϊμουδίτσα!» λέει.

Ο 'Αλμπέρτο είναι βέρος ναπολιτάνος. Γνώρισε τη Μπιάνκα τόν Αύγουστο του 1955 και τρεις έβδομάδες αργότερα αρρωδωνιάστηκαν. Η Μπιάνκα έξηγεί με αφέλεια ότι έπρόκειτο για ένα κεραυνόβολο έρωτα.

Ας γυρίσουμε όμως στο γάμο. Όταν μαθεύτηκε η είδησι, οι ταχυδρόμοι κι' οι διανομείς τηλεγραφημάτων ήταν πιά στην όδο Τσέβα 31, όπου μένει το ζευγάρι, σαν στο σπίτι τους. Τόσες φορές την ημέρα μπαινόβγαιναν. Η Μπιάν-

Έρωτας ως τόν έβδομο ούρανό

ΕΝΑΣ ΓΑΜΟΣ... ΕΝΑΕΡΙΟΣ!

Πήδησαν από το αεροπλάνο για νά παντρευτούν...

κα τά είχε χαμένα κυριολεκτικά. «Φυσικά καταλαβαίνω» έλεγε «ότι δεν είναι και τόσο «όρθοδοξο» νά πέφτω για νά παντρευτώ από ένα ύψος δύο χιλιάδων μέτρων, αλλά μία γυναίκα έρωτεύεται έναν άλεξιπτωτιστή».

*

Στην απόφασί τους δεν υπήρχε ούτε σκιά ελαφρότητας. Η Μπιάνκα κι' ο 'Αλμπέρτο ήταν πεπεισμένοι πραγματικά ότι ένας τέτοιος γάμος ήταν πιά ώραιος και πιά επίσημος παρά μέσα σε μία πέτρινη εκκλησία μ' ένα πλήθος καλεσμένων φωτογράφων ενώ το εκκλησιαστικό όργανο θα έπαιζε το γαμήλιο έμβατήριο του Μέντελσον. Οι ιδέες τους άλλωστε, για τη σοβαρότητα του γάμου είναι ξεκάθαρες: «Παντρεύομαστε, γιατί αγαπιόμαστε κι' ο άλεξιπτωτισμός δεν έχει καμιά σχέση μ' αυτό. Θα παντρευτούμε λοιπόν. Άλλωστε, δεν μπορεί νά πηδάη κανείς από τ' αεροπλάνο σ' όλη του τη ζωή, δεν είν' έτσι!»

Η πτώσι αυτή μ' άλεξιπτωτο ήταν η πρώτη της Μπιάνκα. «Νά φοβηθώ;» είπε σ' ένα δημοσιογράφο που τη ρώτησε σχετικά. «Καθόλου»!

Τό ζευγάρι διηγείται πώς γνωρίστηκαν. «Όπως όλος ο κόσμος, λέει ο ντέ Κριστοφόρο. Για την ακρίβεια στο δικηγорικό γραφείο που εργαζόταν η Μπιάνκα, ως στενοδακτυλογράφος.

Η νέα ήταν τόσο νόστιμη που τόν έκανε να ξεχάσει ότι τόν χάριζαν δεκαπέντε χρόνια. Λίγες μέρες αργότερα η Μπιάνκα μίλησε στους δικούς της, αλλά φαίνεται πως αυτοί δεν έμειναν και τόσοι ένθουσιασμένοι μαθαίνοντας ότι η μοναχοκόρη τους ήταν κίελος έρωτευμένη. Ύστερα ήταν και τα τριάντα τέσσερα χρόνια του γαμπρού, τα διπλάσια σχεδόν. Σ' αυτά πρέπει νά προστεθί και ο φόβος που είχαν οι γονείς της για τό αεροπλάνο. Ο ντέ Κριστοφόρο ήταν πασίγνωστος ως άλεξιπτωτιστής. Η πρώτη του πτώσι έγινε το 1942. Όταν ήταν δεκαεννιά χρονών. Πήρε μέρος στον πόλεμο και προήχθη σε έπιλοχία για τη δράσι του. Όταν απολύθηκε δεν εγκατέλειψε τόν άλεξιπτωτισμό. Πήρε μάλιστα μέρος σε πολυάριθμες επιδείξεις στην 'Ιταλία και τό έξωτερικό.

*

Φυσικά σά βετεράνος του είδους, ρωτήθηκε για τις ικανότητες της νηστής του. «Η Μπιάνκα είναι περίφημο κορίτσι» λέει. «Έχει ό,τι χρειάζεται για νά γίνει μία καλή άλεξιπτωτιστρια». Και λέγοντας αυτό δίνει την εντύπωσι ότι καμαρώνει, άγνωστο όμως αν καμαρώνη σαν δάσκαλος ή σαν έρωτευμένος. Γιατί, πραγματικά, αυτός είναι που εκπαιδευσε επί μήνες τη νέα. Η Μπιάνκα είχε πασαφή σε μία έπιδοει άλεξιπτωτιστών κι' από κεινη τη στιγμή της μπήκε στο κεφάλι νά μάθι κι' αυτή νά πέφτι από τό αεροπλάνο. Έπέμενε τόσο, παρακάλεσε τόσο, ώστε ο 'Αλμπέρτο δέχτηκε νά την πιάη στο στρατιωτικό νοσοκομείο για την ανάγκη. Ιατρική εξέταση. Η εξέταση δόσθηκε πέντε ώλες κληρες ώρες. «Ομολογώ» λέει «πως δεν φανταζόμουνα ότι η γυναίκούλα αυτή, ψηλή, δυό πιθαμές, θα κατάρθωνε να περάση τις ανασταλμικές δοκιμές στις όποιες υποβάλλονται όλοι άνεξαιρέτως όσοι θέλουν νά ασχοληθούν μ' αυτό τό σπόρ. Αλλά η Μπιάνκα τά κατάφερε και περίφημα μάλιστα. Κι' έτσι μη μπορώντας νά κάνω άλλοιώς... συνθηκολόγησα».

*

Η Μπιάνκα διηγείται ότι την πρώτη φορά που δγνήκαν μαζί, ο 'Αλμπέρτο της έμπιστεύθηκε ότι πάντοτε νειρευόταν νά παντρευτή στο ύπαιθρο κι' αν μάλιστα ήταν δυνατό με μία άλεξιπτωτιστρια. Είναι φανερό, ότι τότε δεν μπορούσε νά ξέρη ότι η όμορφη μελαχροινούλα με τό αποφασιστικό πρόσωπο, θα έπαιρνε τόις μετρητοίς όσα της έλεγε.

Οι γονείς της Μπιάνκα είναι ήσυχoi άνθρωποι αλλά όταν έμαθαν τί μαγείρευε η λατρευτή τους μοναχοκόρη έγιναν έξω φρενών. Τρομοκρατημένοι με την ιδέα ότι θα την έβλεπαν νά πηδάη από ένα αεροπλάνο, όχι μόνο τη διέταξαν νά διακόψη αμέσως κάθε σχέση με τόν αγαπημένο της, αλλά επέμεναν νά σβύση από τό λεξιλόγιο της τη λέξι «άλεξιπτωτο». Φυσικά, η κόρη τους δεν υπάκουσε. Έξακολούθησε νά συναντιέται, κρυφά με τόν αγαπημένο της ή νά πηγαίνει στη Σχολή Στρατού. Ύστερα από άλλεπάλλη-

λους θυελλώδεις καυγάδες, οι γονείς — όταν θέλη η νύφη... — υποχώρησαν. Ίσως μάλιστα κι' εύχαριστήθηκαν, όταν ο παπάς Λίνο Μπάσσο, γνωστός και έπανελημμένα παρασημοφορημένος ίερους του σώματος τών άλεξιπτωτιστών, έγραψε από τη Βερόνα ότι θα ήταν εξαιρετικά εύτυχής νά πηδήση μαζί με τούς νεονύμφους από τό αεροπλάνο και νά εύλογήση τό γάμο. Θα σκέφθηκαν, ότι αφού ο παπάς, άνθρωπος του Θεού είναι τόσο ένθουσιασμένος, δεν θα πρόκειται για τόσο επικίνδυνο πράγμα. Ένα πρσί, λοιπόν, έδώ και λίγες μέρες η Μπιάνκα κι' ο 'Αλμπέρτο έπιβιάσθηκαν μαζί με τόν παπά, σ' ένα αεροπλάνο που τούς περιέμενε στο αεροδρόμιο της «Αεριτάλια», στο Τουρίνο. Η νύφη φορούσε ένα χρωματιστό φόρεμα ενώ ο παπάς κι' ο γαμπρός μαύρα. Όταν τό αεροπλάνο έφθασε στα δύο χιλιάδες μέτρα πήδησαν κι' οι τρεις σχεδόν ταυτόχρονα. Πρώτη η νύφη, που λόγω του μικρότερου βάρους της και της λιγότερης πείρας της προσγειώθηκε τελευταία. Οι λίγες αυτές στιγμές έφθασαν στον 'Αλμπέρτο για ν' απαλλαγί από τό άλεξιπτωτο και νά υποδεχί τη Μπιάνκα, που προσγειώθηκε λίγες δεκάδες μέτρα πιά πέρα. Αμέσως έπειτα, ο ιδού σύζυγοι κι' ο παπάς συγκεντρώθηκαν σ' ένα ύπόστεγο, όπου είχε σπηθή πρόχειρα ένα τραπέζι και περίμεναν οι γονείς και οι φίλοι. Μετά την τελετή, οι δύο σύζυγοι έφυγαν... Η διευθυνσι της «Αεριτάλια» τούς είχε κάνει ένα πλούσιο όδωρο: ένα γαμήλιο ταξίδι Ρώμη, Κατάνη, Ταορμίνια, Νεάπολι...

*

«Μου φαίνεται σαν όνειρο», λέει η Μπιάνκα, «Είμαι τόσο εύτυχισμένη, που νοιώθω την έπιθυμία νά κλάω».

Ο Ντέ Κριστοφόρο, όπως είναι φυσικό, ανέλαβε ο ίδιος προσωπικά την εκπαίδευσι της μελλούσης συζύγου άλεξιπτωτιστριάς. Όπως βλέπετε, τά μαθήματα δεν είναι άνιαρα.

“Ένας είναι ο θαυμάσιος σκοπός της φύσεως στη ζωή: η δικαιώνισή του είδους. Γι’ αυτόν ακριβώς το σκοπό στολίζει με χιλιά θάλασσες τὰ νεο-
ρά πλάσματα. Στο ανθρώπινο είδος όμως οι προσπάθειές της στρέφον-
ται στη γυναίκα ενώ στα περισσότερα των ζώων το άρσενικό είναι έ-
κείνο που πλεονεκτεί. Όταν, όμως, έρχεται η στιγμή όπου η μητρότητα
δεν είναι πιά δυνατή, η φύσις παύει να ενδιαφέρεται για τη γυναικεία
γοητεία. Η γυναίκα τότε πρέπει να πάρη στα χέρια της την άμυνά της.

ΩΣΤΙΓΜΗ της έμμηνοπούσεως, η
ώοθηκη της γυναίκας παράγει κάθε μή-
να ένα ώο, με την έλπίδα ότι τούτο
θα γονιμοποιηθί. Αν δεν συμβή αυτό,
το ώο καταστρέφεται, ταυτόχρονα όμως ανα-
νεώνεται το έπιθήλιο της μήτρας. Η διαδικα-
σία αυτή συνοδεύεται από ροή αίματος: είναι η
έμμηνορροσία ή η περίοδος όπως λέγεται συ-
νήθως.

Κατά την έμμηνοπούση παύει η ένδοκρινής έκ-
κρισις των ωοθηκών, που παρουσιάζουν τότε μια
ένιαία, άτροφική εμφάνιση. Ταυτόχρονα η μή-
τρα χάνει το έπιφανειακό στρώμα του ένδομη-
τρίου της. Οι μεταβολές αυτές εκτείνονται και
στα έξωτερικά έμφανή μέρη, κυρίως στο τρίχω-
μα, που γίνεται αραιότερο, ξηρότερο και χάνει
την κυματοειδή εμφάνισή του.

Μια άλλη βασική άλλαγή, πολύ πιο σοβαρή,
συμβαίνει συχνά μέσα στην ίδια την κοιλική
κοιλότητα. Ο βλεννογόνος γίνεται πιο ξερός,
χάνει την ευλυγισία του και μπορεί να παρου-
σιάζει στενωσεις προ πάντων στο δάθος της. Εί-
ναι εύκολο να καταλάβουμε ότι μια τέτοια με-
ταμόρφωση προκαλεί θαυμάσια διαταραχή στις σε-
ξουαλικές σχέσεις.

Ταυτόχρονα όμως με τις τοπικές αυτές έκδη-
λώσεις της έμμηνοπούσεως, υπάρχουν άλλες πολ-
λύ σπουδαιότερες. Είναι αυτές που προέρχονται
από θαυμάσιες άδενικές διαταραχές, που προ-
καλούνται από τις μεταβολές των ωοθηκών και
της μήτρας.

Πράγματι, όταν σταματούν οι έσωτερικές έκ-
κρίσεις στο καθένα απ’ τα δύο όργανα, ο όργα-
νισμός τείνει να τροποποιηθί κα-
τά την πλειοψηφία του αντίθετου φύ-
λου. Έτσι ο άνδρας, αν συμβή να χάσει από
άτύχημα ή άρρώστεια τα γεννητικά του όργανα,
βλέπει το σώμα του να παραμορφώνεται παίρ-
νοντας έναν τύπο γυναικείου, αρχίζει δηλαδή ν’
αποκτά γυναικεία χαρακτηριστικά.

Το ίδιο συμβαίνει και με τη γυναίκα κατά την
έμμηνοπούση, που παίρνει ανδροειδή εμφάνιση.
Τα στήθη της χάνουν ταυτόχρονα τον όγκο τους
και τη σφικτότητά τους. Αντίθετα, η κοιλιά της
ανάπτυσσεται και φορτώνεται με λίπη. Το τρι-
χωτό σύστημα τροποποιείται κατά τον ίδιο τρό-
πο: το έλαφρό χνούδι που έκλυπτε το επάνω
χείλος και το σαγόνι γίνεται έντονότερο και
παίρνει χρώμα. Σε μερικές μάλιστα περιπτώ-
σεις μεταβάλλεται σε μουστάκι και γένεια, που
είναι περιττό βέβαια να υπάρχουν. Μερικές φορές
σχηματίζονται έντονα πουλάκια που κάνουν
μάλιστα και μια μερική φαλακρότητα έρχεται να
κάνη χειρότερη την κατάσταση. Κι’ ο ήχος της
φωνής γίνεται κάπως βαρύτερος, πιο ανδρικός.

**ΠΩΣ Η ΙΑΤΡΙΚΗ ΜΠΟΡΕΙ ΝΑ ΣΑΣ ΒΟΗ-
ΘΗΣΗ ΝΑ ΠΕΡΑΣΕΤΕ ΤΟ ΕΠΙΚΙΝΔΥΝΟ
ΑΥΤΟ «ΑΚΡΩΤΗΡΙΟ».**

Μαζί με τις έμφανείς μεταβολές που γίνονται
όλες προς την ίδια κατεύθυνση, και άλλες, όχι
λιγότερο σπουδαίες, έπηρεάζουν το χαρακτήρα
και τη νοοτροπία της γυναίκας που έχει πάψει
η περίοδό της.

Δεν υπάρχει λόγος να επιμενουμε στο ση-
μείο αυτό. Ποιός δεν είχε την ευκαιρία, πράγμα-
τι, να παρατηρήση την τραχύτητα στη συμπερι-
φορά, για να μην πούμε άλλο τίποτα, των γυναι-
κών που είναι γύρω στα πενήντα; Θέλουν να
διευθύνουν τα πάντα και συχνά το κατορθώνουν
—στις ‘Ηνωμένες Πολιτείες ιδιαίτερα, όπου ο
άνδρας δεν μπορεί ν’ αντισταθί στην τυραννική
κυριαρχία της γυναίκας του.

Για να συνοψίσουμε σε μια λέξη τη σωματική
και διανοητική μεταβολή που προέχει από
το σταμάτημα των λειτουργιών της αναπαραγω-
γής, μπορούμε να χαρακτηρίσουμε τη γυναίκα
που έχει φτάσει σ’ αυτό το στάδιο της υπάρ-
ξής της σε σεξουαλικά «ούδέτερη». Είναι βέ-
βαια, γυναίκα ακόμα, αλλά με μια εμφάνιση και
νοοτροπία ενδιάμεση μεταξύ άνδρος και γυναι-
κής.

Αν δώσαμε εδώ μια κάπως γελοιογραφική—
πρέπει να τ’ ομολογήσουμε— περιγραφή, αυτό
έγινε για να δείξουμε στη γυναίκα τους κινδύ-
νους που την παραμονεύουν και να την αναγκά-

σουμε να πάρη τα αναγκαία μέτρα για ν’ απο-
φύγη τους επικίνδυνους αυτούς σκοπούς. Για-
τί αν η έμμηνοπούση είναι μοιραία, οι θλιβεροί
αντίκτυποι της δεν είναι καθόλου τέτοιοι.

Στις διαταραχές που προκαλεί η έμμηνοπούση
μπορούμε, πράγματι, ν’ αντιτάξουμε τις διάφο-
ρες θεραπευτικές μεθόδους.

Τα καταπραυνωτικά φάρμακα, που ύ-
πάρχουν σε άπειρη ποικιλία, είναι χρησιμώτατα
στην περίπτωση αυτή.

Έξ άλλου, ο γιατρός θα μπορούσε να χρησι-
μοποιήσθ όρμονες για να θεραπεύσθ τις σο-
βαρώτερες διαταραχές. Για το σκοπό αυτό δια-
θέτει τρία κύρια στοιχεία: τις δυο όρμονες των
ωοθηκών ωοθυλακίνη (φολλικουλίνη) και ω-
χρίνη και την άρσενική όρμόνη — η
τελευταία αυτή πρέπει να χρησιμοποιηθί με προ-
σοχή και μόνο υπό τις μη «έκρυσταλλικές»
φαρμακευτικές μορφές της.

Τα άδενικά έκχυλίσματα ενδείκνυν-
ται για την άποφυγή ώρισμένων ένοχλητικών
συμπτωμάτων, γενικών, όπως είναι οι άδιαθε-
σίες, οι λιποθυμίες, οι έξαψεις και τοπικών, όπως
η άσθμα και η ξηρότητα του κόλπου, για τις
όποιες έγινε λόγος παραπάνω.

Έξ άλλου, η διαμίνη D μπορεί να βοηθήσθ
στη διαμόρφωση του κοιλιακού τόνου και να με-
τριάσθ τις έξαψεις, για τις οποίες τόσες γυναίκες
παραπονούνται κατά την έμμηνοπούση.

Πρέπει όμως να έχουμε υπ’ όψη μας ότι η πα-
ράτασι των έμμηνων πέρα από τη φυσιολογική
παύση τους παρουσιάζει περισσότερα μειονεκτή-
ματα, παρά πλεονεκτήματα. Γενικά όρμονες πρέ-
πει να χορηγούνται για τη θεραπεία των σοβα-
ρών διαταραχών και στην περίπτωση ακόμη αυ-
τή στις έλαχιστες δόσεις. Τις πιο πολλές φορές
είναι καλύτερο ν’ αποφεύγουμε κάθε θεραπεία.
Δεν υπάρχει, δυστυχώς, κανένα θαυματουργό
φάρμακο για τη διατήρησι της νεότητας μιας γυναι-
κής.

Πολύ πιο σημαντικές πράγματι είναι οι συμ-
βολές ύγιεινης, που η εφαρμογή τους
είναι εύκολη να γίνη απ’ όλες τις γυναίκες, με
μόνο τον όρο να έχουν την άπαιτούμενη θέληση
να τις ακολουθήσουν.

Ο πρώτος σκόπελος αυτόν πρέπει ν’ αποφύ-
γετε είναι η παχυσαρκία. Πράγματι, μόλις
νέοι ή έμμηνοπούση δεν παράγει αυτή καθ’ εαυτή
λίπος, προκαλεί σε πάρα πολλές γυναίκες ση-
μαντική αύξησι του βάρους τους.

**Η ΓΟΗΤΕΙΑ ΣΑΣ ΑΠΕΙΛΕΙΤΑΙ ΑΠΟ ΤΟ
ΠΑΧΟΣ ΚΑΙ ΤΗΝ ΥΠΕΡΤΡΙΧΩΣΗ**

Τότε αρχίζουν να μπαίνουν στη μέση διάφοροι
παράγοντες: η έκδηλωση ενός πάχους, που αφού
έκανε την εμφάνισή του κατά την ηλικία των 30
χρόνων και αυξανόταν βαθμιαία, παίρνει σημαν-
τικές διαστάσεις γύρω στα πενήντα, έτσι που η
γυναίκα εγκαταλείπει τον έαυτο της, πιστεύον-
τας ότι είναι γρήγ πιά και φυσικά δεν δίνει ση-
μασία στους περιορισμούς που είχε ως τότε επι-
βάλει στον έαυτο της.

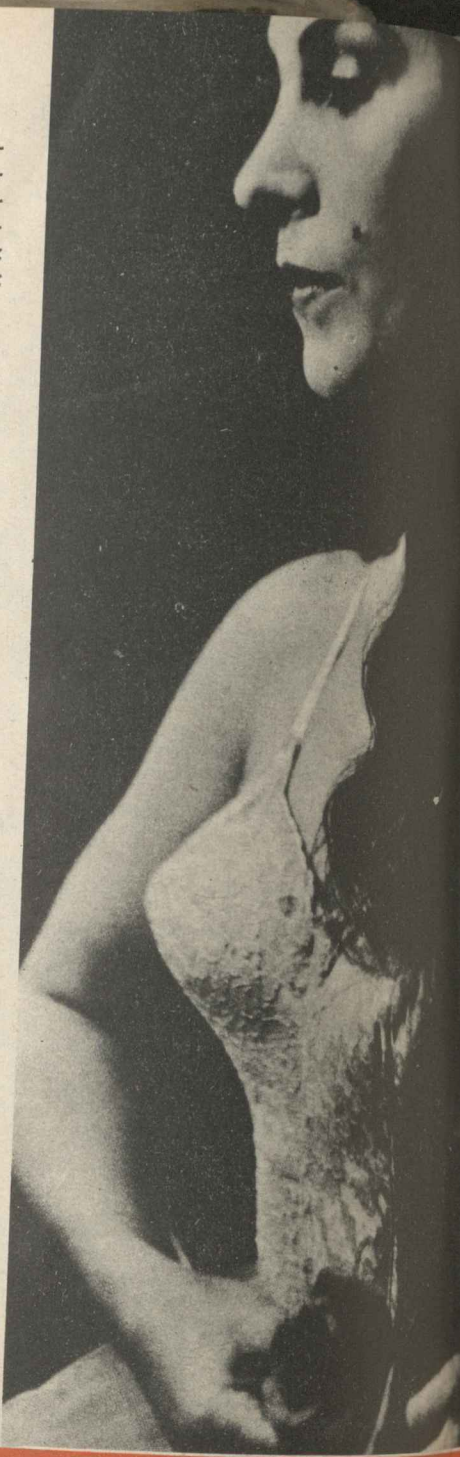
Επί πλέον, μια και οι ήδονες της σάρκας μει-
ώνονται, αρχίζει να θεωρή τις ήδονες του τραπέ-
ζιού και σάν αντίσταθμισμα, στο οποίο αφιέ-
ται χωρίς δυσάρεστα. Μερικές μάλιστα φορές
κάνει κάτι χειρότερο: πιστεύει ότι θα βρή στο
πολύ φαγητό τις δυνάμεις που χάνει σιγά-σιγά.

Έκείνο που χειροτερεύει την κατάσταση ακόμα
περισσότερο, είναι η κακή κατανόησι του πά-
χους: η κοιλιά αναπτύσσεται σε βάρος του στή-
θους που πέφτει.

Το φάρμακο λοιπόν, είναι πάντοτε το ίδιο:
ν’ αδυνατίσετε. Για το σκοπό αυτό θα προτι-
μήσετε έναν ποιοτικό περιορισμό των τρο-
φών, σε τρόπο ώστε να επιτύχετε ένα προοδε-
υτικό και κανονικό αποτέλεσμα χωρίς να υποφέ-
ρετε καθόλου από πείνα.

Σαν επιβοηθητική μέθοδο, μπορείτε να χρη-
σιμοποιήσετε ώρισμένα άλαθα φάρμακα που έ-
λαττώνουν την όρεξη. Έκείνο που έχει σημασία
όμως είναι ν’ αποφύγετε τις άμφεταιμίες που
προκαλεί η παροδική διέγερσι των νευρών και
δεν είναι χωρίς δυσάρεστες συνέπειες.

Όσο για τα άδενικά έκχυλίσματα,
πρέπει να ξέουμε ότι στην περίπτωση αυτή δεν

**Η ΖΩΗ
ΜΠΟΡΕΙ
ΝΑ
ΞΑΝΑΡΧΗΣΗ
ΣΤΑ 50**

φέρουν αποτέλεσμα στις κανονικές δόσεις κι’
είναι, εξ άλλου, επικίνδυνα σε ισχυρές δόσεις.

Στην περίπτωση της παχυσαρκίας που λέγε-
ται απογγώδησ, πρέπει να αποφεύγουμε το ά-
κατα και να χρησιμοποιήσουμε μερικά διουρητι-
κά. Για τη διατήρησι άδυνατίσματος έχουμε γράψει
επανελημμένους κι’ όλες σχεδόν οι γυναίκες, άλ-
λωστε, λίγο - πολύ είναι καταπονημένες. Έκεί-
νο που έχει σημασία είναι η άκλόνητη θέλησι
να ακολουθήσουν τους περιορισμούς της διαίτας.

Στην ηλικία των 50 χρόνων σπάνια τα στήθη
διατηρούν αρκετή σφικτότητα. Κι’ η έμμηνοπού-
σι τὰ δάζει σ’ ακόμα μεγαλύτερη δοκιμασία,
από την οποία σπάνια διαγίνονται χωρίς σημαντι-
κές ζημιές. Δυο τρόποι αντιμετώπισής τους ύ-
πάρχουν: η να χρησιμοποιήσουμε κατάλληλα
συντιέν, ώστε να τους δώσουμε νεανική εμφάνι-
σι, πράγμα που είναι κατά κάποιο τρόπο, το
καλύτερο ή εάν η καταστολή είναι ολική, δη-
λαδή είναι πολύ παχιά ή πολύ πεσμένα ή και
τα δυο μαζί, η χειρουργική επέμβασι.

Μόνο ένας αίσθητικός χειρουργός
θα μπορούσθ να φέρη το στήθος στην προηγούμενη
θέσι και μορφή. Οι διάφορες θεραπείες που προ-
τείνονται, όπως η ύδρωθεραπεία, η γυμναστική,
οι όρμονες, τα τοπικά έπιθέματα είναι καλά μόν
για μερικές περιπτώσεις που οι παραμορφώσεις
είναι μικρές, αλλά δεν κάνουν τίποτα στις έντο-
νες πτώσεις.

Μένει τώρα το ζήτημα της υπέρτριχως.
σεως, που πρέπει να καταπολεμήσουμε με κά-
θε τρόπο. Οι πιο πολλές γυναίκες ξέρουν ότι
καμιά μέθοδος δεν επιτυγχάνει μια τέλεια και
δυστική απόρριψι. Ο βολδός της τρίχας αν-
θιστάται πράγματι σε κάθε προσπάθεια για την
καταστολή του, όπως και σε κάθε προσπάθεια
για την τόνωσι του. Η ηλεκτρόλυσι είναι ένα από
τα πιο αποτελεσματικά μέσα, αλλά υπάρχει κίν-
δυνος να έρθησι το γύρω χνούδι και να το με-
ταβάλη σε τρίχες. Όταν δεν μπορεί να εφαρμο-
σθ η μέθοδος αυτή, η γυναίκα δεν έχει άλλο να
κάνη παρά να βγάλη κάθε μέρα μ’ ένα τσιμπι-
δάκι τις πιο έμφανεις τρίχες.

**Η ΕΜΜΗΝΟΠΑΥΣΗ ΣΗΜΑΙΝΕΙ ΤΟ ΤΕΛΟΣ
ΤΗΣ ΣΕΞΟΥΑΛΙΚΗΣ ΖΩΗΣ;**

Για να συμπληρωθούν τα όσα παραπάνω ά-
ναφέραμε, πρέπει να τονίσουμε ότι η τακτική
σωματική άσκησι είναι απαραίτητη. Ένα σώμα
πρέπει να έχει σφικτούς μύς για να δίνη την έντυ-
πια της νεότητας. Οι απαραίτητες γυμναστικές
άσκήσεις είναι τόσο γνωστές και τις έχουμε τό-
σες πολλές φορές δώσει από τις στήλες της «Γυναι-
κής», ώστε δεν υπάρχει λόγος να τις επανα-
λάβουμε εδώ. Κάθε γυναίκα θα κάνει λοιπόν το
ισόγυιο των άδωντων σημείων της, για να έ-
φαρμόσθ την τεχνική που της ταιριάζει καλύτερα.

Και τώρα πρέπει να εξετάσουμε το ζήτημα
της σεξουαλικής ζωής της γυναίκας που
έφτασε η περίοδος της. Πρόβλημα λεπτότατο,
που άρρα όχι μόνο τη γυναίκα πιά, αλλά και
τον άνδρα της.

Ας υποθέσουμε ότι έφτασαν στο σημαντικό
αυτό σταθμό της ζωής τους ένας άνδρας και μια
γυναίκα ύστερα από ένα τέταρτο αιώνας, κατά
μείον όρο, κοινής ζωής. Η ηλικία κι’ η συνήθεια
έχουν αμείλιχες τις επιθυμίες τους. Ποιά θάταν η
συμπεριφορά τους;

Το πάλι εξαρτάται από τις αντιδράσεις του
οργανισμού τους. Αν οι ιδιοσυγκρασίες τους
συμφωνούν, τόσο το καλύτερο. Είναι θερμού χα-
ρακτήρος; Συνεχίζουν τη ζωή τους με τα ευχά-
ριστα ενδιαιήματα, χωρίς κόπους. Η φλόγα τους
έχει σβήσει; Τότε, μια και τα σώματά τους έχουν
καταναλώσθ, ούτε ο ένας ούτε ο άλλος θα έχουν
ιδιαιτέρως απαιτήσεις.

Τι γίνεται όμως, αν συμβή ο ένας να μείνη
θερμός, ενώ ο άλλος «κοιμάται»;

Είναι επικίνδυνο για μια γυναίκα, που ο χα-
ρακτήρας της δεν παρουσιάζει πιά απαιτήσεις
να έσθθ ή να «καταρρεύσθ» χωρίς ν’ αντιδράσθ,
όταν έχη δίπλα της ένα θερμό σύζυγο. Δεν πρέ-
πει να ξέρνη ότι η φυσική τάσι του άνδρος τόν
στράγγιει προς την πολυγαμία. Ούτε επίσης
πρέπει να άγνοη το γενικό νόμο της σεξουαλι-
κής έλξης κατά τον όποιον οι πιο ηλικιωμένοι
αναζητούν συντρόφους νεωτέρους.

Αντίθετα, μια γυναίκα που φροντίζει για τον
έαυτο της και ξέρει να διατηρήσθ πιά απαιτήσεις
να ξαναεισώσθ — θα μείνη στα μάτια του
συζύγου της έλκυστική κι’ επιθυμητή. Αν μά-
λιστα υπάρχει η αγάπη ανάμεσά τους, ο άνδρας
δεν έλακολεσθ να βλέπη τη γυναίκα του μέσα
από ένα φωτοστέφανο που της κούβει τα έλατ-
τώματα.

Κάνετε λοιπόν, την προσπάθεια αυτή της ά-

νανεώσεως και θ’ ανταμειφθίτε πολλαπλάσια.
Κι’ αν ακόμα προσποιηθίτε πως νοιώθετε την
απόλαυσι που νοιώθατε άλλοτε, χωρίς αυτό να
συμβαίνει, πάλι θα κερδίσετε απ’ αυτό γιατί
θα διατηρήσετε τη γαλήνη και την ευτυχία του
σπιτιού σας, που αλλιώς θα κλονιζόταν.

Να διατηρήσθ, λοιπόν, τη νεανική εμφάνισή
της, είναι για μια πενήντα γυναίκα, κάτι που
έχει ζωτική σημασία.

**ΕΧΕΤΕ ΠΙΑ ΑΠΑΛΛΑΓΗ ΑΠΟ ΠΟΛΛΕΣ
ΑΓΩΓΙΕΣ...**

Η αντίθετη όψη του προβλήματος, της θερμής
δηλαδή ακόμα γυναίκας που έχει έναν άνδρα που
έγινε πιά αδιάφορος, άπαιτεί πιο όδυνηρή θυ-
σία. Δεν πρέπει τότε για κανένα λόγο να χλευά-
σετε τη μεγάλη ή μικρή έλλειψι άρρενωπότητας
του συντρόφου σας: θα μπορούσε να γεννήσθ σ’
αυτόν ένα πλέγμα, που θα επιδείωνε ακόμα πε-
ρισσότερο την άνικανότητά του. Συνεπώς, σε σας
άνηκει να κυριαρχήσετε στο χαρακτήρα σας, να
μη μεγαλοποιήσετε ένα τέτοιο γεγονός.

Από σωματική άποψι η γυναίκα των πενήντα
χρόνων έχει απαλλαγή από πολλές στενωρίες,
πραγματικές ή υποθετικές, που έχουν σχεί με
την ιδιότητα της σεξουαλικής έμμηνορροσίας
π.χ. είναι μια άρρασθια σε μικρογραφία όταν
έπρεπε, αλλά ταυτόχρονα γεννά και μια άγω-
νία, που διαρκώς ανανεώνεται, όταν την περιμέ-
νετε.

Τα παιδιά της είναι τώρα μεγάλα κι’ ίσως
μάλιστα και παντρεμένα. Δεν έχει πιά τα βά-
σανα για την υγεία τους, που είχε όταν ήταν
μικρά. Μια νεαρή γιαγιά μπορεί να χαίρεται με
τη έγγόνισή της, χωρίς να έχη την αγωνία και
τη φροντίδα να τα μεγαλώσθ.

Από ήθικη άποψι βρίσκεται σε ακόμα πιο
στέρεο έδαφος.

Η θέλησι της νεότητας με τις υπέρμετρες φι-
λοδοξίες, οι φροντίδες κι’ οι άπασχολήσεις της
ώριμης ηλικίας, είναι πιά πίσω της. Η θέσι της
έχει σταθεροποιηθί πιά κι’ αν όλες οι έλπίδες
που έτρεφε για τον ίδιο τον έαυτο της ή για τον
άνδρα της δεν ικανοποιήθηκαν, ξέρει να μείνη
ευχαριστημένη τώρα απ’ το υλικό και κοινωνικό
επίπεδο που βρίσκεται.

**ΝΑΙ, Η ΖΩΗ ΜΠΟΡΕΙ ΝΑ ΞΑΝΑΡΧΗΣΗ ΣΤΑ
ΠΕΝΗΝΤΑ!**

Έκείνο όμως που δίνει αξία στη γυναίκα που
πέρασε πιά η περίοδος της είναι ότι ξέρει να
σβήνη τον έαυτο της για ν’ αφιερωθί μ’ όλη
της την ψυχή στο περιβάλλον της.

Ούτε κι’ ο άνδρας της, άλλωστε, είναι πιά νεα-
ρός. Η γυναίκα σήμερα μπορεί να διατηρήσθ
καλύτερα απ’ τον άνδρα χρησιμοποιώντας τεχνη-
τά μέσα που δεν μπορεί βέβαια να χρησιμοποιή-
σθ ένας άνδρας. Έτσι μπορεί να είναι ευχάριστη
στην εμφάνισή και ικανή να έμψυσθ βαθιά αι-
σθήματα. “Αν ο άνδρας της δείχνη ότι είναι ά-
κόμα ικανός να της προσφέρει την αγάπη του, αυ-
τή δεν πρέπει να είναι πολύ απαιτητική απέναν-
τί του. Η θέσι της γυναίκας, όταν περάσουν τα
νιατά, είναι αείφρος πιο εύκολη λόγω της πα-
θητικότητάς της, από τη θέσι που άνδρος που
δεν έχει πιά την αυδομητικότητα που είχε άλ-
ποτε.

Κι’ αν ο άψογος άλλοτε μηχανισμός παρου-
σιάζη διαλείψεις, η γυναίκα πρέπει να δείχνη
επιείκεια και κατανόησι, αποφεύγοντας κάθε εκ-
δήλωσι άνυπομονής και πολύ περισσότερο
χλευασμού.

Μια πενήντα γυναίκα που είναι μόνη της
μπορεί να έμψυσθ τρυφερά αισθήματα. Αυτή
θα κρίνη αν θέλη να ξαναρχισθ τη ζωή της. Ξέ-
ρει τώρα τα δεδομένα του προβλήματος και μπο-
ρεί να εκτιμήσθ στην ακρίβη τους αξία τις αναγ-
καίες για μια μόνιμη ευτυχία συνθήκες. Είναι
φυσικά τελείως διαφορετικές από εκείνες των έ-
κοσι έτών. Αυτό δεν σημαίνει όμως ότι δεν εί-
ναι ίσες ή και καλύτερες.

Μια γυναίκα πενήντα χρόνων που ξέρει να
θριαμβεύσθ πάνω στο πέρασμα του χρόνου, φέ-
ρει στο πρόσωπό της την αντανάκλασι της Ι-
σοροπίας που έχει πιά βρή. Το βλέμμα της εκ-
φράζει την καλωσύνη και τα χαρακτηριστικά της
μαρτυρούν μια έσωτερική γαλήνη που δεν έχουν
τα νιατά.

Μετά την έμμηνοπούση, η όμορφη ονομάζεται
γοητεία. Κι’ αυτή είναι μια ιδιότητα που μπορεί
νάχη κάθε γυναίκα, ακόμα κι’ αν ήταν άσχη-
μ άλλοτε. Η φύσι της προσφέρει αυτή τη ρεβάν,
όψιμη ίσως, αλλά όχι γι’ αυτό λιγότερο σημαν-
τική.

Αρκεί να το θελήσθ μια γυναίκα: η ζωή μπο-
ρεί να ξαναρχισθ στα πενήντα...

**Η ΕΡΓΑΖΟΜΕΝΗ
ΓΥΝΑΙΚΑ**

**Ποιός πρέπει να είναι
οι σχέσεις με
τους συναδέλφους της**

Ο ΑΡΙΘΜΟΣ των γυναικών που εργάζονται σε
γραφεία, ιδιωτικά ή δημόσια, αυξάνει από
μέρα σε μέρα. Η συμμετοχή του γυναικείου
στοιχείου στην κοινωνική ζωή είναι ένα από τα
χαρακτηριστικότερα φαινόμενα της εποχής μας.
Πώς πρέπει να φέρεται η εργαζόμενη γυναίκα
στους συναδέλφους της, άνδρες και γυναίκες;

■ Έγκαρδιότης κι’ ευγένεια

Γενικά, η κοπέλλα που εργάζεται σ’ ένα γρα-
φείο δεν μπορεί να διαλέγη τους συναδέλφους
της: “Έχει τους συντρόφους και τις συντρόφισσες
που διαλέγουν οι προϊστάμενοί της, και πρέπει
να ρυθμίση τις σχέσεις της μαζί τους λαμβάνον-
τας υπ’ όψι τους χαρακτήρες τους, τις άρετές
τους και τα ελλείμματά τους. Ένας ωφέλιμος
κανόνας για να τα πηγαίνει κανείς καλά με ο-
λους και για να δημιουργήσθ, αν όχι συμπάθεια
και φιλία, τουλάχιστον ένα αίσθημα άμοιβαίας
άνοχής και κατανόησης, είναι να έχη εύκολο το χα-
μόγελο στα χείλη. Η έγκαρδιότης κι’ η ευγένεια
είναι χαρίσματα που μπορεί κανείς να τ’ αποκτή-
σθ εύκολα, έστω κι’ αν είναι αντίθετα με την Ι-
διοσυγκρασία του.

■ Σεβασμός της αξιοπρεπείας των άλλων

Στις κοινωνικές σχέσεις οι μικροαναίσθησιες
έχουν μεγαλύτερη σημασία από τις μεγάλες δια-
φορές. Οι ειρωνίες, οι μοχθηροί ύπαινιμοι, οι
όδυνη πνευματώδεις απαντήσεις που πληγώνουν,
πρέπει ν’ αποφεύγονται. Πρέπει να σεβόμαστε
τις γνώμες, τη νοοτροπία, ακόμα και τις ιδιοτρο-
πίες των άλλων. “Αν ένας συναδέλφος δεν είναι
πολύ έξυπνος, δεν πρέπει να του το δείχνουμε
διαρκώς, αν δεν θέλουμε να δημιουργήσουμε έναν
εχθρό. “Αν μια συναδέλφος μας κάνει ένα λάθος,
μια παράλειψι, μια γκάφα, μπορούμε να της το
υποδείξουμε, μα με επιείκεια, γιατί όλοι μπορεί
να πέσουμε σε παρόμοιο λάθος. Κανείς δεν είναι
άλαθος. Αυτές οι μικρές εκδηλώσεις μετριοφρο-
σύνης προκαλούν τη συμπάθεια, αναζωογονούν
τις καλές συναδελφικές σχέσεις, κι’ αποτελούν
τη βάση της άμοιβαίας αλληλεγγύης των ανθρώ-
πων που εργάζονται μαζί.

■ Μην απομονώνεστε

Η κοπέλλα που εργάζεται μαζί με άλλους δεν
πρέπει να μείνη απομονωμένη από τον κύκλο στον
όποιο ανήκει. Πρέπει να δέχεται ευχαρίστως τις
έκμυστρησεις των συναδέλφων της, που θα ή-
θελαν να της εμπιστευθούν τις φροντίδες τους και
τα προβλήματά τους. “Αν δεν το κάνει αυτό και
δείχνει αδιαφορία, θα την χαρακτηρίσουν δικαιο-
λογημένα ψωροπερήφανη. Είναι επίσης άσχημο ν’
αποφεύγη τους συναδέλφους της και να επιδιώκη
φιλίες με τους προϊστάμενους της. “Οποια κο-
πέλλα απομονώνεται σ’ ένα γραφείο γίνεται αντι-
παθής και δημιουργεί παρεξηγήσεις.

■ Συνεργασία

Η έκφρασι «συνεργασία» είναι κάπως ακατά-
λληλη για να δείξη το πνεύμα της αλληλεγγύης
και συνεδελφικότητας που πρέπει να υπάρχει ανά-
μεσα στα μέλη μιας κοινωνικής ομάδος, ενός κοι-
νωνικού πυρήνος.

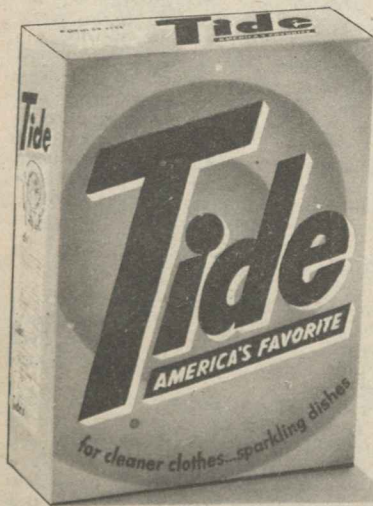
Η γυναίκα που είναι υπάλληλος σ’ ένα γρα-
φείο πρέπει να «συνεργάζεται» με τ’ άλλα μέ-
λη του περιβάλλοντός της, και να κάνει ό,τι
μπορεί για να περιορίσθ και να ελέγξη τις αντι-
πάθειες της. Πρέπει να προσέχη πολύ τα λόγια
που λέει, ώστε να μη θίγη κανένας και να μην
προσβάλλη τους συναδέλφους της, άντρες και γυναι-
κές. Πρέπει να δημιουργή γύρω της ένα ρεύμα
ειλικρινούς, πραγματικής φιλίας. “Αν εξετάσθ
κανείς το ζήτημα πιο βαθιά, διαπιστώνει ότι το
μυστικό του να ζή κανείς σ’ ένα γραφείο έχοντας
τα καλά με όλους και μ’ όλες είναι, σε μικρότερο
έκτασι, το ίδιο μυστικό που επιτρέπει σε μερι-
κούς ανθρώπους να προχωρούν στο δρόμο της
ζωής τους χωρίς δυσκολίες, με τα λιγότερα δυ-
νάτα έμποδια και απογοητεύσεις...

Tide Πλένει υαδαρωτερα από υάδε τί!

Η Έλληνίδα Νοικοκυρά ξέρει καλά ότι μπορεί να βασισθεί στο TIDE για την καθαρώτερη μπουγάδα. Γιατί το TIDE κάνει τα άσπρорρουχα λευκότερα, τα χρωματιστά λαμπερώτερα.

Βάλτε μπουγάδα με TIDE και θα διαπιστώσετε μόνη σας, ότι το TIDE κάνει την καλύτερη μπουγάδα. Γιατί ο αφρός του περνώντας μέσα από το ρούχο διαλύει κάθε ξένη ουσία (οσόνη, βρωμιά κλπ.) και την παρασύρει βγαίνοντας.

Προσέξτε αυτό το κοριτσάκι. Φοράει πεντακάθαρο φουστανάκι. Η Μητέρα του είναι περήφανη και ευχαριστημένη γιατί τώρα ξέρει πως η μπουγάδα με TIDE είναι η καθαρώτερη και η πιο οικονομική.

Η Έλληνίδα Νοικοκυρά γνωρίζει σίγουρα πως το

TIDE ΠΛΕΝΕΙ ΚΑΘΑΡΩΤΕΡΑ ΑΠΟ ΚΑΘΕ ΤΙ

Για να είναι Η ΓΥΜΝΑΣΤΙΚΗ αποτελεσματική

Πολλές γυναίκες παραπονούνται συχνά: «Δοκίμασα να κάνω γυμναστική για να αδυνατίσω... ή να παχύνω... Γρήγορα την παράτησα όμως γιατί δεν γινόταν τίποτα». Έν τούτοις, είναι δέκα φορές στην δέκα ότι δεν φταίει η γυμναστική, αλλά ο τρόπος που εκτελείται.

ΔΕΝ ΑΡΚΕΙ να διαβάσετε μερικές περιγραφές «κινήσεων» για να τις εφαρμόσετε κατά τη διάθεσή σας. Η σωματική άγωγη τότε μόνο είναι αποτελεσματική, όταν: α) εφαρμόζεται κάθε μέρα, β) εφαρμόζεται συνεχώς με επιμονή και γ) προπαντός με μέθοδο.

Όταν είσατε αποφασισμένη να πετύχετε αποτελέσματα, πρέπει να έχετε σχέδιο μάχης θα λέγαμε, και να μάθετε τον τρόπο άσκησης που σας ταιριάζει καλύτερα.

Πώς πρέπει να είστε ντυμένη όταν γυμνάζεσθε; Προκειμένου να κάνετε γυμναστική, φροντίστε να έχετε σκεπασμένο καλά το σώμα προ παντός αν είσθε λεπτοφύλης οργανισμός. Η άνοδος της θερμοκρασίας του σώματος περιορίζει τους κινδύνους κράμπας ή στραμπουλήγματος κι η εφίδρωση επιτρέπει ταχύτερη εξάφανση των περιττών λιπών. Μη φοβηθήτε να φορέσετε και μια μπλούζα πάνω από το μαγιό σας και σορόνια.

Αν θέλετε να αδυνατίσετε: Φορέστε ένα κολλητό στο σώμα βαμβάκερο κοστούμι (κολάν) που να σας σκεπάζει από το κεφάλι ως τα πόδια κι' από πάνω ένα ρούχο μάλλινο (αν θέλετε ν' αδυνατίσετε μόνο στους γοφούς φορέστε πρώτα μια κυλότα ναύλον ή βαμβάκερη κι' από πάνω μια μάλλινη).

Πού είναι καλύτερα να κάνετε γυμναστική; Μπορείτε να ανοίχτε το παραθύρο κι' αν είναι δυνατόν σ' ένα μεγάλο, καλά αερίζόμενο δωμάτιο.

ΑΡΓΕΣ Η ΓΡΗΓΟΡΕΣ ΚΙΝΗΣΕΙΣ; Κατ' αρχήν, γρήγορες για ν' αδυνατίσετε, αργές για να παχύνετε. Εκείνο όμως που έχει περισσότερη σημασία από το ρυθμό των κινήσεων είναι η συνέχειός του. Αν θέλετε να χάσετε βάρος θα συνεχίσετε χωρίς διακοπή. Αν πάλι θέλετε να παχύνετε, φροντίστε να κάνετε διαλείμματα κάθε τόσο για ν' αναπαύεται ο οργανισμός σας.

ΠΟΙΑ ΕΙΝΑΙ Η ΚΑΤΑΛΛΗΛΗ ΩΡΑ; Μην πιστεύετε ότι το πρωί, μόλις σηκωθείτε από το κρεβάτι, είναι η κατάλληλη ώρα, προπαντός αν πρόκειται να κάνετε τη γυμναστική σας γρήγορα - γρήγορα, με τα μάτια στο ρολόι, γιατί διαδέχεται η νύχτα. Δέν συνιστούμε επίσης την πρωινή γυμναστική στις αδύνατες γυναίκες, στις νευρικές, σε εκείνες που πάσχουν από άπνους, σ' αυτές που έχουν χαμηλή πίεση, σ' εκείνες που λόγω της δουλειάς τους εργάζονται βαρεία, σ' αυτές που βρίσκονται σ' ανάρρωση και στις γυναίκες που δέν έκαναν ποτέ τους γυμναστική.

Η καλύτερη ώρα γι' αυτές είναι μεταξύ των 5 και 8 το βράδυ, όταν η χώνευση έχει τελειώσει και πλησιάζει η ώρα του δείπνου, που θα επανορθώσει της απώλειες του οργανισμού. Η γυμναστική αποτελεί

τότε μια ευχάριστη αναπαύση μετά από την εργασία της ημέρας. Μόνο οι γυναίκες που παρουσιάζουν γερό οργανισμό, που θέλουν να αδυνατίσουν ή που έχουν καιρό μετά την άσκησή να καθίσουν να αναρραστούν μπορούν να αφιερώσουν στην πρωινή γυμναστική. Πριν ασχοληθούν να πιούν λίγο τσάι ζάχαρη (ή ζάχαρη είναι η τροφή των μυών) και να κάνουν μερική γυμναστική, την τελευταία του και να φάνε το πρώτο τους.

ΤΟ ΠΛΥΣΙΜΟ ΜΕΤΑ ΤΗ ΓΥΜΝΑΣΤΙΚΗ. Το ψυχρό ντους πού τόσο εκθειάζεται, είναι μια άστοχη Προκαλεί κομμάρες κι' εμποδίζει την αποβολή των περιττών λιπών. Επ' πλέον είναι επικίνδυνο για την καρδιακή λειτουργία, η οποία δρισκεται σ' ένταση λόγω της γυμναστικής και της οποίας η ώρα σταματά απότομα. Το ευεργετικό αποτέλεσμα του κρύου νερού στη συγκεκριμένη αυτή περίπτωση είναι παραμυθι. Προτιμήστε ένα μπάνιο ντους χλιαρό ή ζεστό, που θα αποκαταστήσει την κυκλοφορία. Ένα καλό σαπούνισμα, ένα καλό τριήμερο, περιορίζουν κι' εξαλείφουν τα περιττά λίπη.

Η ΔΙΑΡΚΕΙΑ ΤΗΣ ΓΥΜΝΑΣΤΙΚΗΣ. Μπορείτε να άσκησε τρεις μήνες παραδείγματος χάριν, σαν προθεσμία ν' αδυνατίσετε ή να παχύνετε. Αλλά, προς Θεού, κοίτε τη συνήθειά να ζυγίζετε ης να τριέσθε κάθε τρεις ημέρες! Ένα ζυγίσμα ή μέτρημα μία φορά το μήνα είναι αρκετό. Μερικές φορές οι παχείες γυναίκες βλέπουν το βάρος τους ν' αυξάνει ύστερα από μια εβδομάδα γυμναστικής. Αυτό οφείλεται στο ότι οι μύες αρχίζουν ν' αποπύσσονται πριν εξαφανισθεί το λίπος. Για να διαπιστώσετε αν χάνετε το βάρος, πρέπει να περιμενετε να μηνά περίπου.

ΠΡΟΣΑΡΜΟΣΤΕ ΤΙΣ ΚΙΝΗΣΕΙΣ ΣΤΙΣ ΑΝΑΓΚΕΣ ΣΑΣ. Αν λόγω χάριν είσατε πολύ νεαρή κάνετε προ παντός αναπνευστικές ασκήσεις, ασκήσεις ευκαμψίας, συσπάσεις των μυών. Επιμένετε επίσης στις αναπνευστικές ασκήσεις, αν εργάζεστε σκληρά κατά την ημέρα, γιατί οι πολλές μωικές συσπάσεις θα σας κουράζαν. Αν δέν είσατε πολύ νέα (ποτέ δέν είναι αργά για να πάρете καλές αποφάσεις, ακόμα και μετά τα 50) κάνετε στην άσκησιν αναπνευστικές κινήσεις ευκαμψίας, χωρίς να ξεπερνάτε τα 20 λεπτά την ημέρα. Και αν ακόμα κάνετε περιωρισμένες ασκήσεις για να δυναμώσετε ένα μόνο σωματικό μέρος του σώματος (γάμπες, στήθος, μπράτσα), μην παραμελήτε να κάνετε και λίγη γενική γυμναστική. Όλος ο οργανισμός είναι αλληλένδετος και μόνο μια αρμονική μική ανάπτυξη επιτρέπει την επίτυχία.

1. ΖΑΚΕΤΑ

ΥΛΙΚΑ: 600 γραμ. μαλλί χονδρό, καλής ποιότητας σε χρώμα ρουί ή άλλο της άρεσκειάς σας. Βελόνες Νο 2½ και 3½, 6 χρυσά κουμπιά. **ΤΡΟΠΟΣ ΠΛΕΞΙΜΑΤΟΣ:** Λάστιχο 1+1π = 1π καλή, 1π ανάποδη. 2η βελόνα: Πλέξτε καλή πάνω από τον καλό πόντο. Έπαναλάβετε συνεχώς τη δεύτερη βελόνα.

ΠΛΑΤΗ

Βάλετε στις βελόνες Νο 2½, 120π και πλέξτε λάστιχο 1+1π επί 3½ εκατ. Συνεχίστε κατόπιν με τις χονδρότερες βελόνες πλέκοντας πουνά ντε ρί αφού προσθέσετε στην πρώτη βελόνα 20π σε κανονικές αποστάσεις, πλέκοντας τον ίδιο πόντο 2 φορές.

Όταν το πλεκτό σας θα έχη γενικό μήκος 10 εκατ. προσθέστε και στις 2 άκρες κάθε 2 εκατ. από 1π (10 φορές). Θα έχετε έν δλω 160π.

Σε γενικό μήκος 33 εκατ. σχηματίστε τις μασχάλες, κλείνοντας και στις 2 άκρες κάθε 2η βελόνα από 2π και 1π (8 φορές). Κατόπιν προσθέστε και στις 2 άκρες κάθε 4η βελόνα από 1π (10 φορές). Όταν η μασχάλη θα έχη ύψος 17 εκατ. σχηματίστε τους ώμους, κλείνοντας και στις 2 άκρες κάθε 2η βελόνα από 2π (2 φορές), 3π (5 φορές) και 5π (8 φορές). Όταν θα σας έχουν μείνει 80 π σχηματίστε το πάριμο του λαιμού, κλείνοντας τους μεσαίους 16π. Πλέξτε τώρα κάθε κομμάτι χωριστά και αντίκρυστά ενώ θα κλείνετε ταυτοχρόνως προς τη μεριά του λαιμού κάθε 2η βελόνα από 4π (3 φορές).

ΕΜΠΡΟΣ

Βάλετε στις βελόνες Νο 2½ 60π και πλέξτε 3½ εκατ. λάστιχο 1+1π. Συνεχίστε με πουνά ντε ρί και τις χονδρότερες βελόνες αφού προσθέσετε στην πρώτη βελόνα 20π σε κανονικές αποστάσεις.

Όταν το πλεκτό σας θα έχη γενικό μήκος 10 εκατ. προσθέστε και στις 2 άκρες κάθε 2 εκ. από 1π (10 φορές). Θα έχετε 90π έν δλω.

Σε γενικό μήκος 33 εκατ. σχηματίστε τη μασχάλη κλείνοντας προς αυτή τη μεριά κάθε 2η βελόνα από 3π και 2π (9 φορές). Κατόπιν προσθέστε προς τη μεριά της μασχάλης κάθε 4η βελόνα από 1π (12 φορές).

Όταν θα έχετε πλέξει 49 εκατ. έν δλω σχηματίστε το πάριμο του λαιμού, κλείνοντας προς αυτή τη μεριά κάθε 2η βελόνα από 3π (2 φορές), 2π (2 φορές), 1π (2 φορές) και κάθε 4η βελόνα από 1π (2 φορές).

Τέλος σε γενικό μήκος 50 εκατ. σχηματίστε τον ώμο, κλείνοντας προς αυτή τη μεριά κάθε 2η βελόνα από 2π (2 φορές), 3π (6 φορές) και 5π (9 φορές).

Πλέξτε και το άλλο μπροστινό με τον ίδιο τρόπο αλλά αντίκρυστά.

ΜΑΝΙΚΙ

Βάλετε στις βελόνες Νο 2½, 70π και πλέξτε 5 εκατ. λάστιχο 1+1π. Κατόπιν συνεχίστε με πουνά ντε ρί, πλέκοντας με τις χονδρότερες βελόνες αφού προσθέσετε στην πρώτη βελόνα 16π πλέκοντας σε κανονικές αποστάσεις τον ίδιο πόντο 2 φορές.

Και στις 2 άκρες του πλεκτού προσθέστε κάθε 8η βελόνα από 1π (18 φορές).

Σε γενικό μήκος 43 εκατ. σχηματίστε το στοργυλλεμα του μανικιού κλείνοντας και στις 2 άκρες από 2π (8 φορές), 7π (5 φορές) και τους υπόλοιπους σε 1 φορά. Πλέξτε και το άλλο μανίκι όμοιο.

ΣΥΝΑΡΜΟΛΟΓΗΣΙΣ

Σιδερώστε τα κομμάτια πολύ ελαφρά από την ανάποδη. Ράψτε τις πλαγιινές ραφές και τις ραφές των ώμων και των μανικιών. Ενώστε τα μανίκια. Σηκώστε τους πόντους γύρω γύρω στα μπροστινά και στο ντεκολτέ και πλέξτε τους με τις λεπτές βελόνες λάστιχο 1+1π. Σημειώστε τους πόντους της γωνίας επάνω στο λαιμό. Σε κάθε καλή μεριά του πλεκτού θα πλέκετε στη γωνία αυτή: 1 ανοίγμα, 1π καλή, 1 ανοίγμα. Τα ανοίγματα θα επαναλαμβάνετε σε κάθε καλή, πριν και μετά από τον γωνιαίο καλό πόντο.

2την 9 βελόνα θα σχηματίσετε τις κουμπότρες κλείνοντας στην κανονική απόσταση από 4π. Την πρώτη κουμπότρυπα θα σχηματίσετε αφού πλέξετε 8π και τις άλλες 5 κάθε 30π περίπου. Στην επόμενη βελόνα θα προσθέσετε τους πόντους που έκλεισατε. Ο λαιμός θα μείνη ελεύθερος και δέν θα κλείσει με κουμπι. Ράψτε τα κουμπιά.

ΤΑ ΜΟΝΤΕΛΑ ΤΟΥ ΟΠΙΣΘΟΦΥΛΛΟΥ ΜΑΣ

ΔΥΟ ΠΛΕΚΤΑ ΤΗΣ ΕΠΟΧΗΣ

2. ΜΠΛΟΥΖΑ

ΥΛΙΚΑ: 250 γραμ. μαλλί τετράκλωνο σε χρώμα άσπρο. Βελόνες Νο 2. 1 φερμουάρ. **ΤΡΟΠΟΣ ΠΛΕΞΙΜΑΤΟΣ:** Λάστιχο 1+2π = 1π καλή, 1π ανάποδη. Ζέρσευ = 1 βελόνα καλή, 1 βελόνα ανάποδη.

ΕΜΠΡΟΣ

Βάλετε στις βελόνες σας 120π και πλέξτε ένα φαρδύ λάστιχο 18 εκατ. Στην επόμενη βελόνα προσθέστε 11π πλέκοντας σε κανονικές αποστάσεις τον ίδιο πόντο 2 φορές. Συνεχίστε με ζέρσευ προσθέτοντας και στις 2 άκρες κάθε 2 εκατ. από 1π (7 φορές).

Όταν το πλεκτό σας θα έχη γενικό μήκος 29 εκατ. σχηματίστε τα μανικάκια προσθέτοντας και στις 2 άκρες κάθε 2η βελόνα από 1π (4 φορές) και κατόπιν 2π. Θα έχετε τώρα 157π έν δλω.

Σε γενικό μήκος 40 εκατ. σχηματίστε το ντεκολτέ κλείνοντας το μεσαίο πόντο. Συνεχίστε τα δύο κομμάτια χωριστά και αντίκρυστά κλείνοντας σε κάθε καλή βελόνα από 1π προς το μέρος του λαιμού (15 φορές).

Τέλος σε γενικό μήκος 47 εκατ. σχηματίστε τον ώμο, κλείνοντας προς αυτή τη μεριά κάθε 2η βελόνα από 9π (7 φορές).

ΠΛΑΤΗ

Βάλετε στις βελόνες σας 119π και αφού πλέξετε 18 εκατ. λάστιχο, συνεχίστε σε όλους τους πόντους ζέρσευ, προσθέτοντας στην πρώτη βελόνα του ζέρσευ 11π σε κανονικές αποστάσεις. Και στις 2 άκρες του πλεκτού προσθέστε κάθε 2 εκατ. από 1π (7 φορές).

Όταν το πλεκτό σας θα έχη γενικό μήκος 37 εκατ. σχηματίστε το ανοίγμα της πλάτης χωρίζοντας τους πόντους του πλεκτού στη μέση. Πλέξτε το κάθε κομμάτι χωριστά και αντίκρυστά, ενώ ταυτοχρόνως θα σχηματίσετε τα μανικάκια, όπως ακριβώς και στο εμπρός.

Σε γενικό μήκος 47 εκατ. σχηματίστε τον ώμο, κλείνοντας και στις 2 άκρες κάθε 2η βελόνα από 9π (7 φορές). Τους υπόλοιπους 15π κλείστε σε 1 φορά για το ντεκολτέ της πλάτης.

ΣΥΝΑΡΜΟΛΟΓΗΣΙΣ

Σιδερώστε τα κομμάτια από την ανάποδη με νωπό πανί. Ράψτε τους ώμους. Σηκώστε γύρω σε κάθε μανικάκι τους πόντους και πλέξτε τους λάστιχο 1+1π επί 4 εκατ. Το λάστιχο αυτό διπλώστε στη μέση και ράψτε την άκρη του στη μέση με ρυφές βελονιές. Ράψτε τις πλαγιινές ραφές. Σηκώστε τους πόντους από τη μέση του ντεκολτέ έως το φερμουάρ και πλέξτε τους λάστιχο 1+1π επί 5 εκατ. Κλείστε τους πόντους όπως τας δρίσκετε χωρίς να τους σφίγγετε. Πλέξτε και το άλλο κομμάτι του γιακά. Ράψτε στην πλάτη το φερμουάρ.

X. K.

ΤΟ ΓΡΑΦΙΜΟ

ἀποκαλύπτει τόν χαρακτήρα

ΣΕ ΠΟΙΑ ΚΑΤΗΓΟΡΙΑ ΑΝΗΚΕΤΕ;

Ο ΤΡΟΠΟΣ πού γράφουμε αποτελεί μιάν από τις χαρακτηριστικές ένδείξεις του χαρακτήρα μας: Γι' αυτό και πάρα πολλοί γραφολόγοι μέχρι σήμερα ασχολήθηκαν με την ανάλυση των διαφόρων γραφικών χαρακτήρων. Σύμφωνα με τον συνοπτικό πίνακα του Κλερξ που παραθέτουμε παρακάτω, μπορείτε να δρήτε και σεις σε ποιά χαρακτήρα ανήκετε ανάλογα με τον τρόπο πού γράφετε:

ΠΕΡΙΘΩΡΙΑ

- α) "Αν στο γραμμό σας άφινετε μεγάλα περιθώρια κι' από τις δύο μεριές της κόλλας: είσθε χαρακτήρας γενναίόδωρος και σπάταλος.
- β) Αν άφινετε περιθώριο μόνο από τη μία μεριά: είσθε χαρακτήρας λογικός και οικονομός.
- γ) Καθόλου περιθώρια: χαρακτήρας φιλόγυρος και δειλός.
- δ) Ίσα περιθώρια και από τις δύο μεριές: χαρακτήρας ίσορροπημένος και πρακτικός.

ΓΡΑΦΗ

- α) Διευθυνομένη προς τα πάνω: χαρακτήρας φιλόδοξος, όρμητικός.
- β) Διευθυνομένη προς τα κάτω: χαρακτήρας ύποκριτικός, κρυφίνους.
- δ) Με βίαιες και απότομες γραμμές: Όρμητικός, θαρραλός.
- ε) Γράψιμο σταθερό: Χαρακτήρας εύθης, ειλικρινής, τίμιος.
- στ) Γράψιμο σφιγμένο και λεπτό: Πανούργος, φιλάργυρος, λεπτολόγος.

ΚΕΦΑΛΑΙΑ

- α) Άπλά, καθαρά: Δείχνουν ανεπτυγμένη διάνοια, σοβαρότητα.
- β) Χαριτωμένα και με άρμονικές καμπύλες: Καλλιτεχνική ιδιοσυγκρασία.
- γ) Κεφαλαία πού θυμίζουν τυπογραφικά στοιχεία: Έχετε αυστηρή καλλιτεχνική διάθεση και σοβαρότητα χαρακτήρος.
- δ) Κεφαλαία πού θυμίζουν άθριμους: Έχετε μεθοδικότητα και είσθε χαρακτήρας πολύ προσηγυμένος.
- ε) Κεφαλαία με πολλά στολίσια: Χαρακτήρας επιπόλαιος, επιδεικτικός, ρηχός.

ΛΕΞΕΙΣ

- α) Λέξεις πού χωρίζονται αρκετά μεταξύ τους: Έχετε πνεύμα σπάταλο.
- β) Σφιγμένες μεταξύ τους: Υπολογισμός, ικανότης προσαρμογής.

ΓΡΑΜΜΑΤΑ

- α) Γράμματα στοργυλά: Χαρακτήρας έγωιστικός αλλά ικανότητες περιορισμένες.
- β) Μακρούλα και μυτερά: Χαρακτήρας πού έχει συνείδηση της αξίας του.
- γ) Παραμορφωμένα: Πανούργια, ύποκρίται.
- δ) Άπλά: Χαρακτήρας αναποφασιστός.
- ε) Δυσανάγνωστα: Χαρακτήρας παραδόξος, στ) Δυσδιάκριτα: Χαρακτήρας αδύνατος, δειλός.

ΑΛΛΑ ΣΤΟΙΧΕΙΑ

- α) Γράμματα μεγάλα και φαρδιά: Έχετε χαρακτήρα έξαλλο, με πολύ ισχυρή φαντασία.
- β) Έλλειψη τόνων, πνευμάτων, στίξεων: Είσθε χαρακτήρας εύπιστος και χωρίς προνοητικότητα.
- α) Αν η υπογραφή σας ακολουθείται από μία τελεία: Είσθε χαρακτήρας επιφυλακτικός, διστακτικός και υπολογίζετε την κοινή γνώμη.
- β) Υπογραφή πού υπογραμμίζεται από ευθεία γραμμή: Χαρακτήρας αλαζονικός και περήφανος.
- γ) Όταν η ίδια γραμμή καταλήγει σε ένα ακρότηρι: Είσθε άνθρωπος με πολλές ικανότητες και υπερηφάνεια.
- δ) Καταληκτική γραμμή σε σχήμα αστραπής: Είσθε χαρακτήρας δραστήριος και έκδικητικός.
- ε) Καταληκτική γραμμή σε σχήμα καμπύλης: Είσθε εύθυμος και καλόκαρδος.
- στ) Καταληκτική γραμμή πού περικλείει το όνομα: Είσθε χαρακτήρας φιλόδοξος πού τελικά όμως θα πετύχετε στη ζωή.
- ζ) Καταληκτική γραμμή σε λάσο: Χαρακτήρας πολύ δραστήριος, πανούργος και... ραδιούργος συγχρόνως.

ΞΕΝΑΓΟΙ ΚΟΠΤΕΛΛΕΣ ΠΟΥ ΔΕΙΧΝΟΥΝ ΤΗΝ ΕΛΛΑΔΑ

ΕΝΑ ΝΕΟ ΓΥΝΑΙΚΕΙΟ ΕΠΑΓΓΕΛΜΑ

ΣΤΟ ΣΟΥΝΙΟ: ΟΙ ΤΟΥΡΙΣΤΕΣ ΑΚΟΥΝ ΜΕ ΠΡΟΣΟΧΗ ΤΗ δ. ΒΕΝΙΖΕΛΟΥ ΠΟΥ ΤΟΥΣ ΜΙΛΑΕΙ ΓΙΑ ΤΟ ΝΑΟ.

ΠΡΟΣΟΧΗ, παρακαλώ! Κυρίες και κύριοι, θα μου επιτρέψετε να σας αυτοσυστηθώ. Ονομάζομαι Όλγα Βενιζέλου και είμαι η ξεναγός σας σ' αυτή την ευχάριστη διαδρομή ως το Σούνιο, όπου θα έχετε την ευκαιρία να απολαύσετε μία σπάνιας ομορφιάς γωνιά της Αττικής γής μαζί με το αρχαίο ελληνικό κάλλος.

Η κοπέλλα που καθόταν δίπλα στον οδηγό επανέλαβε τα ίδια λόγια αγγλικά και γαλλικά με μία δροσερή, ευχάριστη φωνή και ύστερα έβαλε το μικρόφωνο στη θέση του.

Έτσι μέσα σ' ένα πούλμαν της «Κοινοπραξίας Τουριστικών Γραφείων Αθηνών» πηγαίνοντας στο Σούνιο μαζί με τριάντα τουρίστες Άγγλους, Γάλλους, Γερμανούς και Ιταλούς γνωρίσαμε μία από τις επαγγελματίες ξεναγούς μας και η πρώτη επαφή μας με το επάγγελμα μας άφησε τις καλύτερες εντυπώσεις.

Η ξεναγός μας, μία τρισεκατοντάχρονη δεσποινίδα 23 χρονών, ξανθεία με φωτεινά γαλάνα μάτια γύρισε και μας κύταξε ξαφνισμένη όταν άκουσε να την φωνάζουμε ελληνικά:

— Δεσποινίς Βενιζέλου.
— Γίες; Έκανε μηχανικά και ύστερα διώρωσε. Όριστε, παρακαλώ.

Ήρθε και κάθησε κοντά μας. Πώς δρεθήκατε έσεις εδώ στον... Ο.Η.Ε. μας; ρώτησε γελώντας ενώ κύταζε συγχρόνως και τους συνεπιβάτες μας μήπως ζητήσουν τίποτα.

Μην ξεχνάτε, αγαπητή μου δεσποινίς, πως και η Έλλά είναι μέλος του Ο.Η.Ε.

Δεν λέω όχι, αλλά σ' αυτές τις εκδρομές σπάνια παίρνουν μέρος Έλληνες. Προτιμούν τα καινά λεωφορεία όταν δεν διαθέτουν δικό τους μεταφορικό μέσο.

Ζήτημα προτιμήσεων... της Κοινοπραξίας που είχε την καλωσύνη να μάς καλέσει να παρακολουθήσουμε μία ξεναγία.

Τότε αλλάζει το πράγμα αλλά έχω την ιδέα πως θα πηξέτε. Οι ξένοι, ξέρετε, δεν πίνουν εύκολα παρτέ. Θά ήθελε πως θα πάμε και θα γυρίσουμε και πολλοί δεν θα έχουν ανταλλάξει ούτε μία λέξη με το διπλανό τους.

Εν τωπαύτη περιπτώσει πως τά καταφέρατε έσεις μαζί τους;

Μά... τί δουλειά κάνουμε τότε; Πλησιάζουμε τον τουρίστα και

του στέλνουμε ένα προειδοποιητικό χαμόγελο. Αν γυρίση τα μάτια του αλλού θά πη πως δεν θέλει κουβέντα και έτσι προχωρούμε στον επόμενο. Αν μάς κυττάει τότε του λέμε καλημέρα και σταματάμε, περιμένοντας την αντίδρασή του. Μόλις μάς πη: «Χαίρετε, τί κάνετε. Ωραία μέρα σήμερα, καταλαβαίνουμε ότι μπορούμε να συνεχίσουμε και να ανοίξουμε συζήτηση μαζί του».

Όποτε υπάρχουν και ξένοι που δεν σας απευθύνουν ούτε μία λέξη στην ώρα κρατάει η ξεναγία;

Πολλοί!

Τόσοι λοιπόν ανάποδοι άνθρωποι υπάρχουν στον κόσμο;

Ω, δεν είναι κακοί, απευθεία να υπερασπίση τους «τελάτες» της δ. Βενιζέλου. Οι Γερμανοί π.χ., που είναι συνήθως οι πιο συγκρατημένοι, αποδεικνύονται πολύ συναισθηματικοί όταν «κατορθώσουν» να τους φέρουν στα νερά σου. Κατά βάθος αποζητάνε μία φιλική προσέγγιση αλλά δεν τολμούν ούτε να δείξουν πως την επιθυμούν.

Και ποιοι είναι οι πιο καλόβολοι τουρίστες;

Οι Άμερικανοί. Μπορεί να μην ξέρουν πολλά πράγματα, να σε ρωτούν πόσα δολάρια κόστισε στον Περικλή ο Παρθενώνας αλλά ένθουσιαζονται με το παραμικρό, ενδιαφέρονται για τη σύγχρονη Ελλάδα και για το λαό της, δείχνουν κατανόηση και δεν κριτικάρουν τις ελλείψεις μας.

Οι Γάλλοι, συνέχισε η δ. Βενιζέλου, τρέφουν μία βαθειά αγάπη για τη χώρα μας και ένα άπειρο σεβασμό για τον πολιτισμό της, είναι καταποτισμένοι στην ιστορία μας αλλά ίσως έπειδι ξέρουν το παρελθόν μας δεν ικανοποιούνται πάντοτε με όσα βλέπουν σήμερα. Οι Ιταλοί και κυρίως οι νότιοι, είναι ευχάριστοι, φασαριόζικοι, εκτιμούν το ώραίο αλλά σου ζητούν συχνά περισσότερα από όσα μπορείς να τους δώσεις ανάλογα μ' εκείνα που μοιάζουν πολύ με τους Έλληνες. Οι Άγγλοι τέλος είναι επιφυλακτικοί κι αυτοί, αλλά ευγενικοί και προσεκτικοί στις εκδηλώσεις τους... Θά μου επιτρέψετε, όμως, τώρα να πάω στη θέση μου γιατί πρέπει να τους πω ώρισμαμένα πράγματα.

Αντίθετα από τη δ. Βενιζέλου, η δ. Βενιζέλου δεν τους κρατάει πολύ. Σε είκοσι λεπτά της ώρας έχει τελειώσει την περιεκτική διήγηση της στα αγγλικά και, ενώ οι Άμερικανοί και Άγγλοι τουρίστες απομακρύνονται, αρχίζει να λήη τα

σπασε τη σιωπή που είχε επικρατήσει μέσα στο αυτοκίνητο από τη στιγμή που πάναμε έμεις να μιλάμε.

Δεξιά σας βλέπετε το Νέο Φάληρο, όπου ναυλογούν αυτές τις ημέρες μονάδες του δου αμερικανικού στόλου. Τώρα περνάμε το Παλαιό Φάληρο με τα δαντελωτά ακρογιάλια. Αριστερά σας ακριβώς είναι το αεροδρόμιο του Έλληνικού, διεθνής συγκοινωνιακός κόμβος. Εάν θέλετε να κάνετε ένα θαυμάσιο μπάνιο και να περάσετε μια ευχάριστη δραδυά σας συνιστούμε την πλάξ και την ταβέρνα «Αστέρια» που έχετε δεξιά σας.

Ασυναίσθητα γυρίζουμε κι έμεις μαζί με τους ξένους τότε δεξιά και πότε αριστερά το κεφάλι για να δούμε γνωστά πράγματα, που έν τούτοις άποκτούν καινούργιο ένδιαφέρον έτσι ζωντανά που τά περιγράφει η δ. Βενιζέλου.

Σε μία ώρα κι' ένα τέταρτο, κατά τις πέντε και μισή το απόγευμα, φτάνουμε στο Σούνιο και σταματούμε στο τουριστικό περίπτερο. Τρία λεπτά αργότερα καταφθάνουν άλλα δύο πούλμαν με πενήντα τουρίστες, που ένώνονται με τους δικούς μας. Όλοι μαζί ανηφορίζουμε ως το Ναό. Εκεί δρίσκουμε ακόμα τρία καρσάβνια ξένους έτσι που η ξεναγός μας πρέπει να ψάξη για να βρή ένα μέρος να εγκαταστήση τους δικούς της. Όταν δλοι συγκεντρώνονται, παίρνει μία βαθειά αναπνοή και αρχίζει:

Τά έρείπια του ναού, που βλέπετε...

Σκαρφαλωμένη σ' ένα σκαλοπάτι πιδό εκεί μία συνάδελφός της λέει τα ίδια γερμανικά ενώ από δεξιά ακούγεται η φωνή μιάς τρίτης ξεναγού που έξηγει Ιταλικά γιατί διάλεξαν αυτό το μέρος οι πρόγονοί μας για να τιμήσουν τον Ποσειδώνα.

ΤΟ ΠΑΝ ΝΑ ΨΥΧΟΛΟΓΗΣ

Οι περισσότεροι ξένοι άκούμε με προσοχή, αρκετοί, όμως, διάζονται να τελειώση η ιστορική ανασκαπή για να φέρουν βόλτα το ναό, να δγαλουν φωτογραφίες, άκουμπώντας στις λευκές κολώνες, να θαυμάσουν το καταγάλανο πέλαγος, που απλώνεται άκματίστο ως πέρα στον άχνό ορίζοντα.

Η δ. Βενιζέλου δεν τους κρατάει πολύ. Σε είκοσι λεπτά της ώρας έχει τελειώσει την περιεκτική διήγηση της στα αγγλικά και, ενώ οι Άμερικανοί και Άγγλοι τουρίστες απομακρύνονται, αρχίζει να λήη τα

δια πράγματα στα γαλλικά. Δεν έχει κουράσει, άμυσησηση η πλάξ. Μοιάζει σαν ήθοποιός που παίζει τον ίδιο πάντα ρόλο άνετα και στην απογευματινή και στη βραδυή παράσταση.

Όταν η ξεναγία παίρνει τέλος, έρχεται και καθεται κοντά μας.

Τό πάν είναι να μή τους κουράσης, μάς έξηγει. Από τον τρόπο, που σε κυττάζουν, από τις έρωτήσεις που σου κάνουν καταλαβαίνεις πόσα πρέπει να πής.

Μά έσεις έχετε γίνει ψυχολόγος. Από ένα βλέμμα, από μία κίνηση καταλαβαίνετε τί θέλει ο άλλος;

Με τον καιρό άποκτά κανείς αυτή την ιδιότητα. Μέσα στα τέσσερα χρόνια που ξεναγώ έχω γνωρίσει τόσον κόσμο ώστε έρωα πιά από πείρα με τί ανθρώπους ή με τί άθροισμα έχω να κάνω.

Έτσι δεν θά συναντάτε και δυσκολίες στη δουλειά σας.

Όχι. Έγώ προσωπικά, όμως, είμαι πολύ ευχαριστημένη από το επάγγελμά μου και—γιατί να σας το κρύψω—αισθάνομαι κάποια υπερηφάνεια που είμαι ξεναγός. Έχω την έντύπωση πως ύπηρετώ την πατρίδα μου άμεσα και άποτελεσματικά με τό να προσπαθώ να δείξω στους ξένους ότι καλύτερο έχουμε και να τους δώσω μαζί της με τις καλύτερες αναμνήσεις, με τις πιο ευχάριστες. Ύστερα και από οικονομικής πλευράς τά πράγματα είναι αρκετά ευχάριστα. Μία καλή ξεναγός μπορεί να κερδίση στην τουριστική περίοδο και 20.000 δρχ.

Και τον χειμώνα, που δεν υπάρχει κίνηση τί γίνεται;

Τό χειμώνα είναι αλήθεια, κάνουμε πολύ λίγες ξεναγίες—έγώ δηλαδή δεν κάνω καθόλου γιατί κάθε χειμώνα φεύγω για τό Χαρτο—άλλά με λίγη οικονομία δουλεύεται κανείς.

Πόσες αλήθεια γυναίκες ξεναγοί υπάρχουν αυτή τη στιγμή;

Μά πιστεύω κάπου 120. Καλύτερα, όμως, να σας τά πη ή κ. Γιατράκου, η γενική γραμματέας του Συλλόγου μας, έπε, και μάς έδειξε μία ξεναγία που περνούσε εκείνη τη στιγμή με έναν όμιλο ξένων από δίπλα μας.

Αντίθετα από τη δ. Βενιζέλου, η κ. Γιατράκου, μία πανέξυπνη γυναίκα με συνδικαλιστική συνείδηση, έπε ότι οι επαγγελματίες ξεναγοί έχουν τά προβλήματά τους.

Τό επάγγελμά μας, μάς έξηγσε δεν είναι κατοχυρωμένο και αυτό δημιουργεί κινδύνους για τις

επαγγελματίες ξεναγούς. Ο σύλλογός μας, δηλαδή ο Σύλλογος Έλληνων Επαγγελματιών Ξεναγών, κάνει ότι μπορεί προς την κατεύθυνση αυτή.

Και μάς ανέφερε τις ένέργειες του σωματείου για την επαγγελματική διασφάλιση των ξεναγών.

Όπως και να έχουν, όμως, τά πράγματα, κατέληξε είμαι ευχαριστημένη από τη δουλειά μου. Έχει τόσο ένδιαφέρον! Πιστέψτε με πως τίποτε δεν μου προσφέρει μεγαλύτερη χαρά από την ξεναγία. Ζώ μόνο όταν ξεναγώ, όπως ο συγγραφέας ή μόνο όταν γράφω και ο καλλιτέχης όταν δημιουργεί.

Νομίζετε πως όλες οι γυναίκες ξεναγοί συμμερίζονται αυτόν τον ένθουσιασμό σας για τό επάγγελμα;

Ναί. Γι' αυτό και έχω την ιδέα πως οι γυναίκες άποδίδουν καλύτερα. Απερίσπαστες καθώς είναι από τά προβλήματά και τις σκοτούρες που άποαχολούν συνήθως έναν άνδρα, ρίχνονται με κέφι στη δουλειά δίνοντας σε κάθε ξεναγία έννα κομμάτι από τον εαυτό τους.

Με άλλα λόγια αγαπάτε με φανατισμό τό επάγγελμά σας.

Ναί. Μεταξύ άλλων ικανοποιεί και την ανάγκη, που αισθάνεται κάθε γυναίκα για άλλαγή. Φυσικά ύπάρχουν και εύθιμες. Εύθιμη άπέναντι στη χώρα σου που σου άναθέτει να φέρης σε έπαφή τον ξένο μαζί της, συμβάλλοντας έτσι στην τουριστική της ανάπτυξη. Εύθιμη άπέναντι στην έπιχείρησή που σου έμπιστευεται τους πελάτες της όχι για να δούν και να μάθουν μόνο, αλλά για να περάσουν καλά, εύθιμη άπέναντι στο επάγγελμά σου, που σου ζητάει να είσαι άξιοπρεπής μαζί και ευχάριστη, σοδαρή μαζί και χαριτωμένη και ν' άποφεύγης δλους τους σκοπέλους, που σου παρουσιάζονται με τί μορφή ενός δώρου, ενός κομπλιμέντου ή μιάς διαχτυλικής χειρονομίας.

Αυτές είναι οι μόνες δυσκολίες που αντιμετώπιζετε;

Ναί. Οι άνθρωποι είναι κατά βάθος καλοί κι έμεις... ακόμα καλύτερες. Έπομένως όλες οι παρεξηγήσεις διαλύονται έγκαίρως...

Στό τουριστικό περίπτερο όπου καταδένουμε σε λίγο παίρνουμε μία ιδέα για τό τί έννοούσε ή κ. Γιατράκου όταν μάς έλεγε πως οι ξεναγοί δεν δείχνουν μόνο στους ξένους έρείπια αρχαίων ναών και μουσεία αλλά φροντίζουν να μένουν και άπόλυτα ευχαριστημένοι από την έπίσκεψή τους στην Έλλάδα, ώστε φεύγοντας να είναι άποφασισμένοι να ξαναγυρίσουν μαζί με συγγενείς και φίλους.

Έτσι άκούραστα αί δύο ξεναγοί μας πηγαίνονόρχονται άνάμεσα στα τραπέζια με τους τουρίστες τους, φροντίζουν να έξυπηρετηθούν γρήγορα, να καθήσουν μαζί όσοι μιλούν την ίδια γλώσσα, να φορέσουν τό πουλόβερ τους για να μην κρυώσουν, να τους λύσουν κάθε άπορία τους σχετικά με τό φαγητό, την τιμή, τά όλικά κλπ. Όταν κάποιος είναι μόνος του, καθόταν για λίγο μαζί του και του κάνουν συντροφιά, παίζουν με τά μικρά παιδιά, περιποιούνται τις ήλικιωμένες κυρίες. Είναι ξεναγοί, ντάμ ντέ κομπανύ, νοσοκόμοι, και ό,τι άλλο θέλετε μαζί. Χαλάι

τους οι 100 έως 250 δρχ. που παίρνουν την ημέρα.

Όταν δλοι έγκαθίστανται στα τραπέζια τους και γίνεται κάποια ήσυχία έρχονται πάλι κοντά μας. Στο μεταξύ, όμως, έχουμε γνωρίσει και μία τρίτη ξεναγία, την κ. Μανιατάκη. Είναι ένας πολύ ευχάριστος τύπος, γεμάτη ζωντάνια και άποφασιστικότητα.

Τρία επαγγέλματα, μάς έξομολογείται, έχω αλλάξει και αυτό είναι τό τέταρτο. Και τό τελευταίο, προσθέτει, ύστερα από σκέψη. Ο άντρας μου γκρινιάζει πως φροντίζω όλον τον άλλο κόσμο έκτός από εκείνον, πως δεν κυττάω τό σπίτι, πως τον ταίζω όλο κονσέρβες αλλά τί να τό κάνω. Τόν αγαπώ όσο δεν παίρνει άλλο, μά όταν έχης συνήθειση να έχης δικό σου χαρτζηλίκι δύσκολα ύποτάσσεται στο ζυγό του συζυγικού θαλαντίου...

ΑΙΣΘΗΜΑΤΙΚΟΙ... ΣΥΜΒΟΥΛΟΙ

Δικοί σου είναι εκείνοι οι δυο εκεί κάτω; την δέκοψε ή κ. Γιατράκου, δείχνοντάς της ένα ζευγαράκι, που άδιαφορώνας για τον κόσμο καθόταν άκαλιασμένο σ' ένα βράχο.

Ναί. Είναι Γάλλοι.

Τέλος πάντων αυτοί οι Γάλλοι έξερουν να αγαπούν, έπε ή δ. Βενιζέλου.

Και οι Άγγλοι δεν πάνε πίσω, έπε ή κ. Γιατράκου. Μία φορά ξεναγούσα έναν Άγγλο γιατρό, που είχε έρθει μ' έναν όμιλο συμπατριωτών του. Στο καράκι μέσα γνώρισε και άγάπησε μία χαριτωμένη Άγγλιδούλα που δεν του έδινε όμως σημασία. Ο φίλος μας δεν είχε τό κουράγιο να την πλησιάση και έτσι την παίρνουμε μαζί από πίσω μέχρι που την έκπη ημέρα εκείνη φυγκινήθηκε από την έπιμονή του και άποφάσισε να τό μιλήσει. Έτσι έξημύληξα μ' αυτή την... αίσθηματική περιπέτεια, που με έκανε να ύποφέρω περισσότερο και από τους ίδιους τους ένδιαφερομένους.

Όσο για τους Γάλλους, έπε ή κ. Μανιατάκη δεν έχουν όλοι τό νού τους στον έρωτα. Θυμάμαι ότι κάποτε μου έδωσαν από τό πρακτορείο να ξεναγήσω ένα Γάλλο κροστώλη. Έ, λοιπόν τό μόνο που ήθελε να δη ό άνθρωπος ήταν τά Δημοτικά Σφαγεία και οι άγορές της Αθήνας και του Πειραιά. Μόνο την τελευταία ημέρα έδειξε διάθεση να έπισκεφθί και την Άκρόπολη!

Πάμε να δούμε λίγο και τό αρχαία, μου έπε για να μή... γκρινιάζει ο γυιός μου πως δεν θά ένη τίποτα να πη στους φίλους του όταν γυρίση στο Παρίσι... Καλά που είπα κρέας και θυμήθηκα τά ψάρια.

Παρά ψάρια;

Τού άντρός μου. Τού παίρνω πάντοτε λίγα φρέσκα ψάρια από τό Σούνιο. Είναι ή μόνη έξυπνέρησή που τό προσφέρει σαν νοικοκύρα.

Σηκώθηκαμε όλοι. Ήταν όρα να πάμε πάλι στο ναό για να θαυμάσουμε, άνάμεσα στις αρχαίες κολώνες, τις σκαμμένες από τό πέρασμα του χρόνου, τό μοναδικό στον κόσμο ήλιοβασιλέμα.

ΣΟΦΙΑ ΜΑΛΤΕΖΟΥ

ΣΤΗΝ ΟΛΥΜΠΙΑ: Η ΞΕΝΑΓΟΣ κ. ΜΑΝΙΑΤΑΚΗ (ΠΡΩΤΗ ΔΕΞΙΑ) ΕΡΓΑΖΕΤΑΙ.

ΣΤΗΝ ΑΚΡΟΠΟΛΙ: Η κ. ΓΙΑΤΡΑΚΟΥ ΞΕΚΟΥΡΑΖΕΤΑΙ ΜΕ ΤΟΥΣ ΞΕΝΟΥΣ.

ΣΤΗΝ ΟΛΥΜΠΙΑ: Η ΞΕΝΑΓΟΣ κ. ΜΑΝΙΑΤΑΚΗ (ΠΡΩΤΗ ΔΕΞΙΑ) ΕΡΓΑΖΕΤΑΙ.

ΣΤΗΝ ΑΚΡΟΠΟΛΙ: Η κ. ΓΙΑΤΡΑΚΟΥ ΞΕΚΟΥΡΑΖΕΤΑΙ ΜΕ ΤΟΥΣ ΞΕΝΟΥΣ.

ΣΤΗΝ ΟΛΥΜΠΙΑ: Η ΞΕΝΑΓΟΣ κ. ΜΑΝΙΑΤΑΚΗ (ΠΡΩΤΗ ΔΕΞΙΑ) ΕΡΓΑΖΕΤΑΙ.

ΣΤΗΝ ΑΚΡΟΠΟΛΙ: Η κ. ΓΙΑΤΡΑΚΟΥ ΞΕΚΟΥΡΑΖΕΤΑΙ ΜΕ ΤΟΥΣ ΞΕΝΟΥΣ.

ΣΤΗΝ ΟΛΥΜΠΙΑ: Η ΞΕΝΑΓΟΣ κ. ΜΑΝΙΑΤΑΚΗ (ΠΡΩΤΗ ΔΕΞΙΑ) ΕΡΓΑΖΕΤΑΙ.

ΣΤΗΝ ΑΚΡΟΠΟΛΙ: Η κ. ΓΙΑΤΡΑΚΟΥ ΞΕΚΟΥΡΑΖΕΤΑΙ ΜΕ ΤΟΥΣ ΞΕΝΟΥΣ.

ΣΤΗΝ ΟΛΥΜΠΙΑ: Η ΞΕΝΑΓΟΣ κ. ΜΑΝΙΑΤΑΚΗ (ΠΡΩΤΗ ΔΕΞΙΑ) ΕΡΓΑΖΕΤΑΙ.

τους οι 100 έως 250 δρχ. που παίρνουν την ημέρα.

Όταν δλοι έγκαθίστανται στα τραπέζια τους και γίνεται κάποια ήσυχία έρχονται πάλι κοντά μας. Στο μεταξύ, όμως, έχουμε γνωρίσει και μία τρίτη ξεναγία, την κ. Μανιατάκη. Είναι ένας πολύ ευχάριστος τύπος, γεμάτη ζωντάνια και άποφασιστικότητα.

Τρία επαγγέλματα, μάς έξομολογείται, έχω αλλάξει και αυτό είναι τό τέταρτο. Και τό τελευταίο, προσθέτει, ύστερα από σκέψη. Ο άντρας μου γκρινιάζει πως φροντίζω όλον τον άλλο κόσμο έκτός από εκείνον, πως δεν κυττάω τό σπίτι, πως τον ταίζω όλο κονσέρβες αλλά τί να τό κάνω. Τόν αγαπώ όσο δεν παίρνει άλλο, μά όταν έχης συνήθειση να έχης δικό σου χαρτζηλίκι δύσκολα ύποτάσσεται στο ζυγό του συζυγικού θαλαντίου...

ΑΙΣΘΗΜΑΤΙΚΟΙ... ΣΥΜΒΟΥΛΟΙ

Δικοί σου είναι εκείνοι οι δυο εκεί κάτω; την δέκοψε ή κ. Γιατράκου, δείχνοντάς της ένα ζευγαράκι, που άδιαφορώνας για τον κόσμο καθόταν άκαλιασμένο σ' ένα βράχο.

Ναί. Είναι Γάλλοι.

Τέλος πάντων αυτοί οι Γάλλοι έξερουν να αγαπούν, έπε ή δ. Βενιζέλου.

Και οι Άγγλοι δεν πάνε πίσω, έπε ή κ. Γιατράκου. Μία φορά ξεναγούσα έναν Άγγλο γιατρό, που είχε έρθει μ' έναν όμιλο συμπατριωτών του. Στο καράκι μέσα γνώρισε και άγάπησε μία χαριτωμένη Άγγλιδούλα που δεν του έδινε όμως σημασία. Ο φίλος μας δεν είχε τό κουράγιο να την πλησιάση και έτσι την παίρνουμε μαζί από πίσω μέχρι που την έκπη ημέρα εκείνη φυγκινήθηκε από την έπιμονή του και άποφάσισε να τό μιλήσει. Έτσι έξημύληξα μ' αυτή την... αίσθηματική περιπέτεια, που με έκανε να ύποφέρω περισσότερο και από τους ίδιους τους ένδιαφερομένους.

Όσο για τους Γάλλους, έπε ή κ. Μανιατάκη δεν έχουν όλοι τό νού τους στον έρωτα. Θυμάμαι ότι κάποτε μου έδωσαν από τό πρακτορείο να ξεναγήσω ένα Γάλλο κροστώλη. Έ, λοιπόν τό μόνο που ήθελε να δη ό άνθρωπος ήταν τά Δημοτικά Σφαγεία και οι άγορές της Αθήνας και του Πειραιά. Μόνο την τελευταία ημέρα έδειξε διάθεση να έπισκεφθί και την Άκρόπολη!

Πάμε να δούμε λίγο και τό αρχαία, μου έπε για να μή... γκρινιάζει ο γυιός μου πως δεν θά ένη τίποτα να πη στους φίλους του όταν γυρίση στο Παρίσι... Καλά που είπα κρέας και θυμήθηκα τά ψάρια.

Παρά ψάρια;

Τού άντρός μου. Τού παίρνω πάντοτε λίγα φρέσκα ψάρια από τό Σούνιο. Είναι ή μόνη έξυπνέρησή που τό προσφέρει σαν νοικοκύρα.

Σηκώθηκαμε όλοι. Ήταν όρα να πάμε πάλι στο ναό για να θαυμάσουμε, άνάμεσα στις αρχαίες κολώνες, τις σκαμμένες από τό πέρασμα του χρόνου, τό μοναδικό στον κόσμο ήλιοβασιλέμα.

ΣΟΦΙΑ ΜΑΛΤΕΖΟΥ

ΣΤΗΝ ΟΛΥΜΠΙΑ: Η ΞΕΝΑΓΟΣ κ. ΜΑΝΙΑΤΑΚΗ (ΠΡΩΤΗ ΔΕΞΙΑ) ΕΡΓΑΖΕΤΑΙ.

ΣΤΗΝ ΑΚΡΟΠΟΛΙ: Η κ. ΓΙΑΤΡΑΚΟΥ ΞΕΚΟΥΡΑΖΕΤΑΙ ΜΕ ΤΟΥΣ ΞΕΝΟΥΣ.

ΣΤΗΝ ΟΛΥΜΠΙΑ: Η ΞΕΝΑΓΟΣ κ. ΜΑΝΙΑΤΑΚΗ (ΠΡΩΤΗ ΔΕΞΙΑ) ΕΡΓΑΖΕΤΑΙ.

ΣΤΗΝ ΑΚΡΟΠΟΛΙ: Η κ. ΓΙΑΤΡΑΚΟΥ ΞΕΚΟΥΡΑΖΕΤΑΙ ΜΕ ΤΟΥΣ ΞΕΝΟΥΣ.

ΣΤΗΝ ΟΛΥΜΠΙΑ: Η ΞΕΝΑΓΟΣ κ. ΜΑΝΙΑΤΑΚΗ (ΠΡΩΤΗ ΔΕΞΙΑ) ΕΡΓΑΖΕΤΑΙ.

ΣΤΗΝ ΑΚΡΟΠΟΛΙ: Η κ. ΓΙΑΤΡΑΚΟΥ ΞΕΚΟΥΡΑΖΕΤΑΙ ΜΕ ΤΟΥΣ ΞΕΝΟΥΣ.

ΣΤΗΝ ΟΛΥΜΠΙΑ: Η ΞΕΝΑΓΟΣ κ. ΜΑΝΙΑΤΑΚΗ (ΠΡΩΤΗ ΔΕΞΙΑ) ΕΡΓΑΖΕΤΑΙ.

ΣΤΗΝ ΑΚΡΟΠΟΛΙ: Η κ. ΓΙΑΤΡΑΚΟΥ ΞΕΚΟΥΡΑΖΕΤΑΙ ΜΕ ΤΟΥΣ ΞΕΝΟΥΣ.

ΣΤΗΝ ΟΛΥΜΠΙΑ: Η ΞΕΝΑΓΟΣ κ. ΜΑΝΙΑΤΑΚΗ (ΠΡΩΤΗ ΔΕΞΙΑ) ΕΡΓΑΖΕΤΑΙ.

ΣΤΗΝ ΑΚΡΟΠΟΛΙ: Η κ. ΓΙΑΤΡΑΚΟΥ ΞΕΚΟΥΡΑΖΕΤΑΙ ΜΕ ΤΟΥΣ ΞΕΝΟΥΣ.

Πρέπει να δίνουμε

ΧΑΡΤΖΗΛΙΚΙ ΣΤΑ ΠΑΙΔΙΑ;

Ίδου ένα πρόβλημα που απασχολεί όλους τους γονείς και τους παιδαγωγούς, είτε πρόκειται για χρήματα που δίνονται στα παιδιά για να τα χρησιμοποιήσουν όπως θέλουν, είτε πρόκειται για χρήματα που τους τα εμπιστεύονται για μια συγκεκριμένη και άμεση χρήση...

ΟΙ ΑΝΤΙΡΡΗΣΕΙΣ που υπάρχουν έναντι της παροχής χαρτζηλικιού στα παιδιά είναι ότι το χρήμα τα κάνει συμφορολόγα, φιλοχρήματα. Συχνά κάνουν κακή χρήση των χρημάτων, τα σπαταλούν. Ας τα κρατούμε λοιπόν καλύτερα, όσο μπορούμε περισσότερο καιρό, μακριά από τις οικονομικές σκοτούρες, που είναι πιθανόν άργότερα να τα κάνουν να υποφέρουν τόσο! Το χρήμα δεν έχει την παραμικρή αξία για την παιδική ηλικία.

Υπάρχει όμως και η άποψη ότι

το χρήμα αποτελεί ανάγκη. Μεγαλύτερη ή μικρότερη, νορίτερα ή άργότερα—ανάλογα με την οικονομική κατάσταση της οικογένειας, το περιβάλλον, το χαρακτήρα του παιδιού. Το παιδί της πόλεως δρίσκεται υποχρεωμένο να χρησιμοποιήσει χρήματα νορίτερα απ' ό,τι το παιδί της ύπαιθρου. Το παιδί μιας πολυμελούς οικογένειας δρίσκεται στην ανάγκη να τα βγάλει πέρα μόνο του από πολύ μικρό. Κατά κανόνα, το παιδί γενικά υποχρεώνεται να συναλλαγή με χρήματα όταν φθάσει σε ηλικία 7 ή

8 ετών. Όταν γίνει πια 12, το χρήμα έχει γίνει συνήθεια...

ΕΞΟΔΑ ΟΙΚΟΓΕΝΕΙΑΚΑ

— Πάρε χρήματα από το πορτοφόλι και πήγαινε να πάρης μία όκα ψωμί!

Είναι μία φράση που συχνότατα ακούγεται σε πολλά στίτια. Το παιδί αναλαμβάνει να κάνει ώριμες παραγγελίες και ψώνια, και συνήθως τα βγάζει θαυμάσια πέρα.

Μαθαίνει έτσι να γνωρίζει την αξία των διαφόρων πραγμάτων και την αξία του χρήματος, και να κάνει άπλους λογαριασμούς. Και το συναίσθημα της βοήθειας την όποιαν παρέχει στη μητέρα του, καθώς και η συνείδηση της προσωπικής του ευθύνης, θα έχουν επάνω του μία ευεργετική επίδραση.

Φυσικά, οι γονείς διατρέχουν και κινδύνους. Το παιδί μπορεί να χάσει τα χρήματα που του εμπιστεύθηκαν ή ακόμη—πράγμα πολύ σοβαρότερο—να σκεφθεί να παρουσιάσει αυξημένες τις τιμές των ειδών που αγοράσε, προκειμένου να το άποια ένα προσωπικό κέρδος. Είναι λοιπόν απαραίτητη η άσκηση ενός διακριτικού ελέγχου της «διαχείρισης» των υπάρχουν λόγους αμφιβολίας για την ειλικρίνεια του παιδιού. Ο έλεγχος αυτός μπορεί να έχει για δικαιολογία το ότι φοβάστε μήπως το παιδί είναι άφηρημένο και δεν θυμάται στα τις τιμές.

ΕΞΟΔΑ ΠΡΟΣΩΠΙΚΑ

Συχνά είναι υποχρεωτικά. Πολλά παιδιά είναι υποχρεωμένα να χρησιμοποιούν μεταφορικά μέσα για να πάνε στο σχολείο τους. Είναι επομένως υποχρεωμένα να έχουν χρήματα για να πληρώσουν το εισιτήριο.

Μπορεί ακόμη στην τάξη να τους ζητηθεί να δώσουν κάποιο μικρό ποσό για ένα φιλανθρωπικό σκοπό, μια γιορτή, κάποια κοινή αγορά. Το παιδί που δεν έχει διόλου χρήματα επάνω του θα δροβή σε άδυναμία να κάνει την ίδια χειρονομία με τους συμμαθητάς του που θα έχουν, πράγμα που μπορεί να το φέρει σε δύσκολη θέση και να το στενοχωρήσει. Πρέπει λοιπόν το παιδί που πηγαίνει στο σχολείο να έχει πάντοτε χρήματα μαζί του.

ΕΞΟΔΑ ΨΥΧΑΓΩΓΙΑΣ

Αυτό είναι το πιο λεπτό πρόβλημα: είναι σωστό να δίνουμε στο παιδί χρήματα που του παρέχουν τη δυνατότητα να ικανοποιήσει τις επιθυμίες του;

Φυσικά, οι γονείς πρέπει να δίνουν κάθε φορά στο παιδί τα χρήματα που του χρειάζονται για να πάει τυχόν στον κινηματογράφο, στο κουκλοθέατρο, ή στο τσίρκο, —όταν θεωρούν ότι το θέαμα είναι κατάλληλο και το παιδί αξίζει την ευχαρίστηση αυτή.

Πέρα απ' αυτά όμως, οι κοσμήτες, οι λιγουδιές, οι ζωγραφίες, οι βόλαι κι' τα αλογάκια που κυρλίζουν! Μπορεί κανείς να άρηθεί με ασπιρότητα στο παιδί όλες αυτές τις μικροχαρές;

Άσφαλώς όχι. Άλλα δεν πρέπει και να το παρακάνη, να του παρέχει άμέσως τα μέσα για την ικανοποίησή όλων των επιθυμιών του. Γιατί τότε το παιδί γίνεται καίδημένο, άπαιτητικό.

ΕΝΑ ΜΙΚΡΟ ΕΙΣΟΔΗΜΑ

Όταν τα παιδιά φθάσουν στην εφηβική ηλικία, οι περισσότεροι γονείς θεωρούν ότι είναι κανονικό να δίνουν ένα μικρό τακτικό επίδομα στα παιδιά τους—αγόρια ή κορίτσια. Το ποσόν αυτό δεν πρέπει να είναι μεγάλο, ώστε να μην τα ευδίδει σε πειρασμούς. Άλλα η ένεργεια αυτή, που δείχνει στο παιδί να καταλάβει ότι του έχετε εμπιστοσύνη, είναι απόλυτα σωστή και αν δεν την κάνετε, θα πρέπει να φοβηθείτε ότι τα παιδιά είναι δυνατόν να επιχειρήσουν να βρουν χρήματα με άλλον τρόπο—όχι καλό.

ΤΟ ΧΡΗΜΑ ΑΝΤΑΜΟΙΒΗ

Δεν είναι σωστό να ανταμείψετε με ένα χαρτονόμισμα μία ήθη πρόξ του παιδιού. Για τις πνευματικές προσπάθειες όμως, τις επιτυχίες στο σχολείο, στα μαθήματα, αυτό δικαιολογείται. Συνήθίζεται από τόν παλιό καιρό, αλλά πάντως πρέπει να μην το μεταβάλλουμε σε κανόνα: υπάρχουν και άλλα μέσα ανταμοιβής.

Ο ΚΟΥΜΠΑΡΑΣ

Δεν έχει πια πολλούς όπαδους ή τουλάχιστον δεν θεωρείται πια ότι μπορεί να αποτελέσει το μέσον με το όποιον ένα παιδί θα βροβή πλούσιο όταν μεγαλώσει ή μία κοπέλλα θα κάνει την προίκα της! Έν τούτοις, το παιδί μπορεί να συνηθίσει να ορίχνη από τα χρήματα που του δίνουν στον κουμπάρο του, με αντικειμενικό σκοπό να αγοράσει άργότερα κάτι που θέλει ή να κάνει ένα δώρο με δικά του χρήματα, στους γονείς του... Συνήθίζει και στην άποταμειού.

ΓΙΑ ΤΟ ΚΑΛΟΚΑΙΡΙ

ΕΝΑ ΩΡΑΙΟ ΝΤΕΚΟΛΤΕ

Τα καλοκαιρινά φορέματα άφίνουν να φανή μεγάλο μέρος του λαιμού και της πλάτης που επί μήνες το χειμώνα ήταν κρυμμένο μέσα σε πουλόβερ και παλτά: το ντεκολτέ. Ρίξτε μία ματιά στον καθρέφτη: Είναι το δέρμα σας άπαλό και περιποιημένο; Έδώ σάς δείχνουμε τί να κάνετε για να πετύχετε το άποτέλεσμα αυτό

Το μέρος του λαιμού που είναι έξω από το φόρεμα πρέπει ν' άστράφτη από καθαριότητα. Με άφθονο νερό, ένα πολύ άπαλό σαπούνι κι' ένα φυσικό ή τεχνητό σφουγγάρι καθαρίζετε κάθε άκαθαρσία από τους πόρους και σκουπίζετε καλά. Παρακάτω σάς δίνουμε περισσότερες οδηγίες.

Μία στεγνή θούρτσα είναι ένα ιδεώδες μέσο για την όμορφη του ντεκολτέ, που φυσικά έχετε καθαρίσει καλά προηγουμένως. Χρησιμοποιήστε γι' αυτό μία θούρτσα του μάνιου που να έχει κατάλληλη λαβή ή ένα ζευγάρι γάντια του μασάζ.

Για ν' άποφύγετε τα πιασίματα, κάντε μία μάλαξη στους μύς των ώμων και του σέρκου με τόν αντίχειρα και τα άλλα δάχτυλα μέχρις ότου νοιώσετε μία εύχρηστη χαλάρωση στους μύς. Αυτό σάς δίνει μία καλύτερη στάση του λαιμού.

Όταν το δέρμα πάρη ένα εύχρηστο ρόδινο χρώμα, ξεπλύντε το με άφθονο κρύο νερό. Αυτό το δροσίζει και το τώνώνει άρκετά. Με αυτόν τόν τρόπο θα μπορέσετε να διατηρήσετε δηλ την φρεσκάδα του και την πρέπουσα νεανική του εμφάνιση.

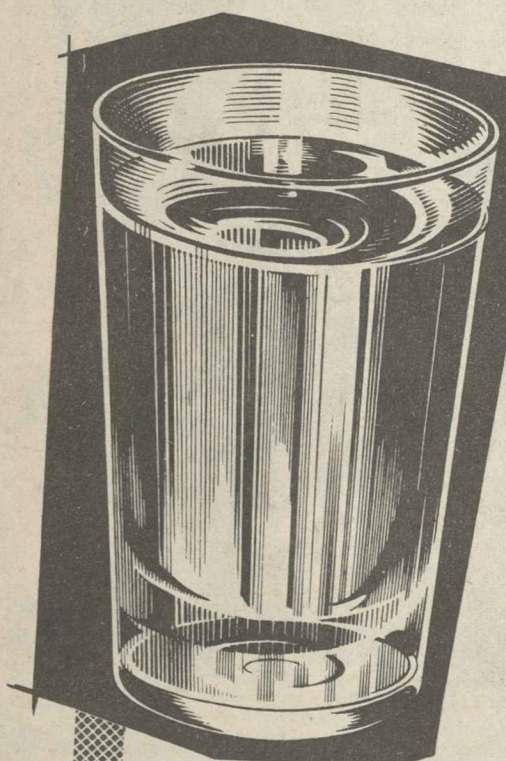
Και τώρα για το λαιμό. Με λίγο γάλα που έχετε για λίγο βράσει με άφθονο μαϊντανό δροέτε μία πετσέτα και την κρατάτε το λιγότερο επί δέκα λεπτά της ώρας τυλιγμένη στο λαιμό σας. Τόν σκοπίζετε ύστερα και δάζετε την κρέμα.

Ύστερα απ' αυτό το δέρμα σας περιμένει μία λιπαρή ουσία. Χρησιμοποιήστε τότε μία λιπαρή κρέμα, τριβοντάς την ελαφρά με τις άκρες των δακτύλων σας. Μην ξεχνάτε φυσικά πως πρέπει να κάνετε άπαραίτητως το ίδιο και στο λαιμό.

Όλα είναι τελείως έν τάξει! Αρχίζετε τώρα το μακιγιάς. Το άχρο δέρμα γίνεται ώραιότερο με μία τανισμένη κρέμα. Προσοχή όμως μήπως από το μακιγιάς λερωθούν οι άκρες του φορέματος στο ντεκολτέ. Λίγη ύπομνη και έπιμονη.

Κάθε φορά
που πίνετε
ένα
ποτήρι νερό,
σκεφθήτε
την

ΙΣΟΛΑ

“Όπως όλο το χρόνο πίνουμε νερό, έτσι κι' όλο το χρόνο έχουμε την άνάγκη του ηλεκτρικού ψυγείου.

Με το ηλεκτρικό ψυγείο έξασφαλίζετε την υγιεινή συντήρησι των τροφίμων σας • Γλυτώνετε από τα βάσανα του καθημερινού ψωνίσματος • Έχετε οικονομία, γιατί δεν πετάτε τα φαγητά που σάς περισσεύσαν • Τρώτε εκείνο που θέλετε, την ώρα που το θέλετε.

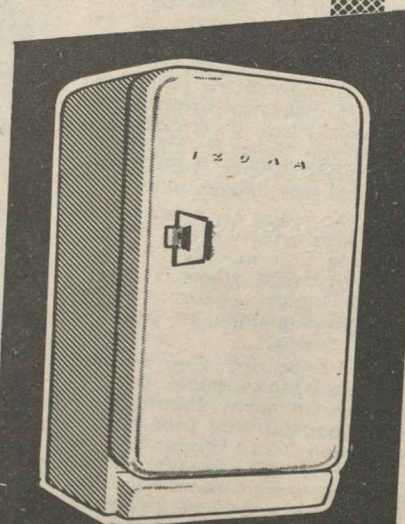
ΗΛΕΚΤΡΙΚΑ ΨΥΓΕΙΑ

ΙΣΟΛΑ

8 και 6 ποδών

Μελετημένα για τις πραγματικές
άνάγκες της Έλληνικής οικογενείας.

4-5000 δρχ. ΦΘΗΝΟΤΕΡΑ ΑΠΟ ΤΑ
ΑΝΤΙΣΤΟΙΧΑ ΞΕΝΑ - ΘΑΥΜΑΣΙΑ ΣΤΗΝ
ΕΜΦΑΝΙΣΙ - ΤΕΛΕΙΑ ΣΤΗΝ ΚΑΤΑΣΚΕΥΗ

Το κανάλι των φλωχών ερώτων

σε τον Κίρκ, μά' όχι και να της τον σκοτώσει, να τον εκμηδενίσει. Ήταν στιγμές που του έλεγε: «Κλείσε τα μάτια, Κίρκ», γιατί δεν μπορούσε να βλέπει εκείνα τα ταπεινωμένα μάτια, τα γεμάτα υποταγή, όπως τα μάτια των νέγρων σκλάβων που σπείδαν έναν καιρό, στα άμπάρια των καραβιών.

Το πρωί της τρίτης ημέρας, όταν ο Κίρκ γύρισε από το αεροδρόμιο που είχε πάει για να της κλείσει θέση στο αεροπλάνο που θα την έφερνε πίσω στην Ιταλία, η Ίρην ήταν ακόμη στο κρεβάτι, και δεν θέλησε να σηκωθεί, γιατί είχε πώς δεν ήθελε να φύγει, πως θα έπρεπε να τη σηκώσουν με το ζόρι, μά' ενώ έλεγε αυτά τα λόγια, ήξερε πως φρονόταν σαν παιδί και πως κάποια στιγμή θ' αναγκαζόταν να λοικιευθεί, και τότε θα σηκώνονταν και θα έφευγε.

Ο Κίρκ τότε, ξάπλωσε πλάι της κι' άρχισε να της μιλά. Και της είπε για όλα την αγάπη που είχε μέσα του γι' αυτήν, όπως ποτέ ως εκείνη τη στιγμή, δεν ήταν ικανός να το έκφραζε. Της είπε αυτό που δοκίμασε από την πρώτη στιγμή, όταν στη Γκαλερία του Μιλάνου την είχε πιάσει από το χέρι για να την σηκώσει, κι' είχε δη την ξανθεία κοτίδα της. Και της είπε όλα εκείνα που υπέφερε μακριά της, και της είπε πως τώρα δεν μπορούσε πιά, δεν άντεχε πιά.

Τότε η Ίρην τον αγκάλιασε, και αισθανθηκε οίκτο γι' αυτόν, και για τον εαυτό της, όπως αισθάνεται και νεις οίκτο για κάποιον που βρίσκει στην τελευταία του αγωνία, και κάποια στιγμή επιθυμώσε να πεθάνει, γιατί έτσι θα τελειώσε το μαρτύριο.

Στις δύο το απόγευμα πήγαν στο αεροδρόμιο. Τον Φιορέλλο τον έκλεισαν σ' ένα κλαυβί, και τον έβαλαν σ' ένα μεταφορικό αεροπλάνο. Ήταν το ενθύμιο που της άφισε ο Κίρκ. Ο Φιορέλλο θα ήταν καλός κοντά της, στην Ιταλία, σ' ένα μέρος που δλοι μιλούσαν Ιταλικά. Εκείνη την τελευταία ώρα, ήταν δυο καλά λογικά παιδιά, που κάνουν το καθήκον τους, κι' έμειναν ήσυχοι, γιατί με το αναπόφευκτο δεν μπορεί κανείς ν' αγωνιστεί. Ήταν η τελευταία στιγμή, όχι. Την τελευταία στιγμή, όταν έφταν μπροστά στο κιγκλίδωμα, πέρα

από το οποίο ήταν το αεροπλάνο που θα έπαιρνε την Ίρην, και εκείνη ήξερε πως όταν θα περνούσε εκείνο το κιγκλίδωμα δεν θα ξανάβλεπε πιά τον Κίρκ, τότε έπαυσαν πιά να είναι λογικοί, σταμάτησαν δυο μέτρα πριν από το κιγκλίδωμα κι' ο Κίρκ της έσφιξε το μπράτσο.

«Όχι, ακόμη μια στιγμή, της είπε, και τα μάτια του ήταν διεσταλμένα, ακίνητα, τρελά. Το μεγαφώνιο εξακολουθούσε να ειδοποιεί τους ταξιδιώτες να συγκέντρωθούν μπροστά στο κιγκλίδωμα αριθμός 6. Ήταν μια γυναίκα που μιλούσε γερμανικά, ύστερα μια ανδρική φωνή επανέλαβε το ίδιο πρόγραμμα αγγλικά, ύστερα μια άλλη γυναικεία φωνή το είπε γαλλικά και τέλος μια μπάσα ανδρική φωνή το είπε ρωσικά. «Ας μείνουμε ακόμη μαζί μια δυο μέρες, Κίρκ, είπε η Ίρην. Ήταν άποκαμωμένη. —Ναι...», ψιθύρισε ο Κίρκ.

Ύστερα η τρελλά που έλαμπε στα μάτια του έδωσε με μιάς. «Όχι, Ίρην, όχι. Την έσυρε σχεδόν μπροστά στο κιγκλίδωμα. Ένας άνδρας με στολή ζήτησε από την Ίρην το εισιτήριο και το διαβατήριό της, γερμανικά. Εκείνη κατάλαβε, αλλά έμεινε ακίνητη. Ήταν σαν να ήταν άψυχη. Μια άψυχη κοκλίδα. Ο Κίρκ της άνοιξε τότε την τσάντα, έβγαλε τα χαρτιά και τα έδωσε στον υπάλληλο. Ύστερα έσπρωξε την Ίρην πέρα από το κιγκλίδωμα εκεί που αυτός δεν μπορούσε να περάσει. Δεν της είπε τίποτα. Η Ίρην τον είδε να φεύγει με γρήγορο βήμα, ανάμεσα στο λιγοστό κόσμο που είχε μείνει στη σάλα.

Δεν είχαν ούτε φιληθεί, δεν είχαν ούτε πη αντίο, κι' αυτή υπήρξε η τελευταία φορά που η Ίρην είδε τον Κίρκ. Ήταν όμως μια δυνατή γυναίκα. Κατά τη διάρκεια του ταξιδιού δεν ευχήθηκε καν να πέσει το αεροπλάνο. Ήξερε πως ο θάνατος είναι κάτι το άνοητο. Δεν γιαιτρείει τον πόνο, απλώς τον σκοτώνει. Άλλα όταν έφθασε στο Πόρτο Γαριβάλντι, και το πρώτο βράδυ η αδελφή της τη βρήκε μέσα στο δωμάτιό της να κλαίει χαϊδεύοντας το μπουλτόκ, κατάλαβε πως θα έπρεπε να είναι ακόμη πιο δυνατή, γιατί αλλιώς, όχι μονάχα οι άλλοι θα την έπαιρναν για τρελή, αλλά θα κατέληγε να τρελλαθεί σ' αλήθεια, και δεν θα ώφελευσε αυτό σε τίποτα, γιατί και η τρελλά είναι κάτι άνοητο όπως και ο θάνατος.

Για να γλυτώσει λίγο από τον πόνο της, αψωσιώθηκε περισσότερο στη δουλειά της, στους αργώτους της. Προσπαθούσε να πείσει τον εαυτό της πως δεν ήταν η μόνη που υπέφερε στη ζωή, πως τα βάσανά της μάλιστα δεν ήταν και τόσο μεγάλα, εν συγκρίσει με των άλλων. Η Κοστίνια, λόγω χάρι, η γυναίκα ενός εργάτη, είχε καρκίνο, και συγχρόνως θήλαζε το παιδί της. Ο άντρας της δεν κέρδιζε παρά χίλιες διακόσιες λιρέττες την ημέρα! Ο Πιέρο Βάνγκι, ένας πρόσφυγας από την Πόλα, είχε καταρθεί να ταχτοποιήσει εκείνα τα τελευταία χρόνια, είχε φτιάξει ένα σπιτάκι είχε σπρώξει μια καλούτσικη δουλειά, τα παιδιά του πήγαιναν στο σχολείο και ήταν καλοί μαθητά, μά, ξανικά, ήρθε η λευχαιμία. Ο Πιέρο εξακολουθούσε να εργάζεται, στο μεταξύ έσβυνε μέρα με τη μέρα, με τη σκέψη των παιδιών του που θα έμεναν στο δρόμο. Όταν πήγαινε στην κλινική για τις ενδοφλέβιες ενέσεις, η Ίρην απέφευγε να τον κυττάξει στα μάτια γιατί της φαινόταν πως έβλεπε στο βάθος ενός σκοτεινού πηγαδιού. Και πόσοι, και πόσοι άλλοι, που ζούσαν πλάι της, κι' αυτή τους

έβλεπε κάθε μέρα, κι' ο πόνος τους ήταν μεγαλύτερος από το δικό της, και η αιτία του πόνου τους ήταν πιο σοβαρή από μια απελτισμένη αγάπη.

Κι' όμως δεν παραπονιόντουσαν. Ούτε κι' αυτή παραπονιόταν, εξ' άλλου. Μονάχα, ήταν φορές που η θέα του Φιορέλλο της έκανε κακό. Της θύμιζε πολύ τις μέρες που είχε περάσει μαζί του.

Ύστερα έφτασε το τελευταίο γράμμα του Κίρκ: «Αυτό είναι το τελευταίο γράμμα μεταξύ μας, Ίρην. Δεν θα σου ξαναγράψω πιά, κι' ούτε κι' εσύ θα μου γράψεις». Ήταν από την Ήμερική. Ο Κίρκ είχε γυρίσει ήδη κοντά στη γυναίκα του, στην ταπεινή δουλειά του του γραφείου. «Τώρα, που είμαστε τόσο μακριά, ελπίζω πως θα μπορούσες να ξαναβρεις τη γαλήνη σου». Ήταν το τελευταίο γράμμα, και ήταν μεγάλο. Ο Κίρκ δεν κατάρθωνε πιά να σταματήσει, και της επανέλαμψε τα λόγια που της είχε πη τόσες φορές, πως έπρεπε να φανη λογική, να ξεχάσει, και να μπορεί να βρή τον έαυτό του θά την έκανε ελπιτισμένη.

Το τελευταίο γράμμα λοιπόν. Ούτε δυο έβδομάδες δεν είχαν περάσει που είχαν την τελευταία τους συνάντησι, και τώρα αυτό ήταν το τελευταίο γράμμα. Ήταν άψωφο να του γράψει αυτή. Τό ήξερε. Όπως της είχε πη, δεν θ' άνοιγε καν τα γράμματά της.

Για πρώτη φορά η Ίρην, σχεδόν τον μίσσησε. Κατάλαβε πως ήταν για το μίσος της, κι' ύστερα, παρά Κίρκ, κατάλαβε πως αυτός υπέφερε πολύ περισσότερο από εκείνη, παίρνοντας μια τέτοια απόφασι, αλλά για μια στιγμή τον μίσσησε τον ίδιο. Ύστερα την έπιασε απελτισία για το μίσος της, κι' ύστερα, παρά το ένστικτό της, παρά τις ήθικες αρχές της, σκέφθηκε να πεθάνει.

Στην κλινική που εργαζόταν δεν της έλειπαν τα μέσα, κι' ένα απόγευμα φοβήθηκε τον εαυτό της, όταν αντιλήφθηκε πως είχε ανοίξει το συρτάρι, και έσφιγγε στη φούχτα της δυο σωληνάρια με ναρκωτικό, που θα της χάριζαν μέσα σε λίγη ώρα, το θάνατο.

Τα ξανάβαλε στη θέση τους, και σκέφθηκε πως έπρεπε να υποκύψει στον Κίρκ, να κάνει αυτό που της έλεγε ο Κίρκ επί δέκα χρόνια σχεδόν, ν' αναζητήσει έναν άλλο άνδρα, έναν λευκό, όπως ήταν κι' αυτή. Σκέφθηκε πως αν δεν έκανε έτσι δεν θα έπαυε ποτέ να υποφέρει.

Ήταν τότε που τηλεφώνησε στον Ραούλ στο Μιλάνο Τουλάχιστον για να μην είναι μόνη. Δεν τον αγαπούσε τον καμμένο τον Ραούλ. Όταν δεν τον έβλεπε, ξεχνούσε εντελώς την ύπαρξή του, όπως συμβαίνει με ώρισμα φιλμ που τα βλέπουμε με ευχαρίστησι, αλλά μόλις φύγουμε από τον κινηματογράφο τα έχουμε κι' όλας ξεχάσει. Φυσικά, ούτε ο Ραούλ την αγαπούσε. Οί θέρμες του εκδηλώσεις, οι ελαφρά βίαιοι τρόποι του, την βοηθούσαν να μη σκέπτεται.

Στο τηλεφώνημά της ο Ραούλ απάντησε με ένθουσιασμό και ανυπομονησία. Εφυνε άμέσως από το Μιλάνο, και τη συνάντησε στο Πόρτο Γαριβάλντι. «Ο, όχι έπειδη την αγαπώ για να την οδηγήσει στο δασάκι. Απο αυτόν η Ίρην έκρυβε περισσότερο, παρά από οποιονδήποτε άλλον τα αίσθηματά της.

Ο Ραούλ ήταν το τελευταίο πρόσωπο που θα μπορούσε να καταλάβει την ιστορία της με τον Κίρκ. Μ' αυτόν μπορούσε μονάχα να άστειεύεται, να παίζει, και τίποτα περισσότερο. Κι' όχι γιατί ήταν κουτός, αλλά γιατί ήταν καμωμένος έτσι. Ο έρωτας, το αυτοκίνητο, τα λεπτά, ήταν πράγματα που τοποθε-

τούσε στην ίδια μοίρα με έλαστικά αφορές. Για μια γυναίκα που είχε φάτος χάριν, θα έκανε άνοητο προσπαθείς για να την κερδίσει. Τα πολύ λιγότερα από όσα το έκανε για ν' αποκτήσει ένα αυτοκί-

«Άλλα ακριβώς γι' αυτό, η αυτοκί- φιά του την έκανε να μην σκέπτεται τον Κίρκ. Μαζί με το Ραούλ ήταν δυνατό να σκεφθή κανείς κάτι άλλο. Μπορούσε μονάχα να εννοήσει λεπίτα σε μια ζωή πρωτόγονη, που δεν ζωόδη, καμωμένη από έρωτα, γεύματα, κι' ατελείωτες κοίτες με το αυτοκίνητο. Γι' αυτό τον έκανε όταν αισθάνθηκε ότι έσφιγγε τη φούχτα της, δυο σωληνάρια με ναρκωτικό.

Κι' εκεί, στο δάσος, ο Ραούλ ήλπε αν ήθελε να πάη μαζί του στη Νεάπολι. Βέβαια και θα πήγαινε, πουδύηποτε, γιατί έτσι θα μπορούσε να μη σκέπτεται. Ο Ραούλ άσπασε όταν πάντοτε κι' ήταν φρονεμένος, ζι της. Ίσως να αισθανόταν καμω τον εαυτό του υπό την κυριαρχία της, έστω κι' αν εκείνη προσπαθούσε να είναι υπάκουη, σαν ένα δυνάμενο στα χέρια του. Εκείνος, όμως, να το λή, ήταν περήφανος επειδή οδηγούσε καλά, και η Ίρην κάθε που τον έκανε να χαίρεται, δειγνόντας του πως ήξερε να εκτιμά την ικανότητά του ως οδηγού. «Σε την Πανατζία δεν συνέβη τίποτα. Αυτή πάντοτε στο πλάι του, σαν αντικείμενο, και πίσω ο Φιορέλλο, το ζευγάρι, ένθυμιο του Κίρκ, κοιμόταν ήσυχα, σαν αντικείμενο κι' αυτός. Ύστερα όμως συνέβη κάτι εντελώς απροσκητο. Ο Ραούλ της ζήτησε να τον παντρευτεί. Τό είχε ζήτησε προγουμένως από τρεις άλλες γυναίκες, που του είχαν πη όχι, κι' αυτό πη διασκέδασε πολύ, γιατί ήταν παράνο, ένας τύπος σαν το Ραούλ, να έχη τόση φούρια να παντρευτεί. Άμέσως όμως κατάλαβε την αϊρία της διασύντης του. Ήθελε να παντρευτεί, γιατί έτσι θα μπορούσε να πάη στην Ήμερική. Αν δεχόταν να τον παντρευτεί, θα πήγαινε κι' εκείνη στην Ήμερική. Και στην Ήμερική ήταν ο Κίρκ. Εφθασε ν' απάντησε καταστροφικά, και, σε λιγότερο από τρεις μέρες, θα ήταν στην Ήμερική, θα ξανάβλεπε τον Κίρκ.

Όλα αυτά έμοιαζαν με παραμύθι. Η κακιά μάγισσα θέλει να χερήσει τη Χιονάτη από τον πρίγκιπα της, μά στο τέλος η Χιονάτη, ξαναβρίσκει τον πρίγκιπα. Και στα πη τολημνά δνειρά της δεν είχε τουλίσει να σκεφθή ότι μπορούσε να πάη στην Ήμερική. Σς το Βερολίνο είχε κατορθώσει να φθάσει, αλλά η Ήμερική ήταν πολύ μακριά, απρόσιτη. Κι' όμως όχι. Η Ήμερική ήταν εκεί κοντά. Την κρατούσε στα χέρια του αυτός ο νεαρός με τα ξανθά μαλλιά και τα γκριζά ματιά, που δεν μπορούσε να μείνει δυο λεπτά ήσυχος χωρίς να τη χαϊδέψει.

Θ' απαντούσε οπωσδήποτε ναι! αυτόν το νεαρό, που δεν είχε ποτέ τα χέρια του στη θέση τους, και καθόταν δίπλα της όπως ένα λαίμαργο παιδί κάθεται πλάι στο κουτί με τις καραμέλες, κι' όχι γιατί αισθανόταν τίποτα γι' αυτόν, αλλά γιατί μια γυναίκα πρέπει να παντρευτεί, και γιατί κανένα ανθρώπινο πλάσμα δεν μπορεί να ζήσει όλη του τη ζωή, επιθυμώντας κάτι που δεν προκύπτει ποτέ ν' αποκτήσει. Και τότε είπε ναι, χωρίς να σκεφθή πολύ πως λέγοντας ναι θα βρισκόταν σε λίγους μήνες στην Ήμερική, σε απόσταση λίγων εκατοντάδων χιλιομέτρων από τον Κίρκ.

Άλλα το σκέφθηκε άμέσως μετά, μόλις έδωσε την απάντησή της. Όταν έφθασαν στην Νεάπολι, πήγαν στο ξενοδοχείο, κι' ο Ραούλ κοιμήρετε να κοιμηθεί παρά καμιά ώρα μονάχα. Ύστερα ζήτησε σαν συνεπαμένη από μια σκέψη, που έπρεπε να είχε αρχίσει κατά τη διάρκεια του πνυου: Τό Σεπτέμβριο θα πήγαινε στην Ήμερική. Να τηλεφωνήσει στον Κίρκ, να δη τον Κίρκ, θα ήταν τόσο εύκολο, όπως θα ήταν εύκολο τότε αν εκείνος βρισκόταν στο Μιλάνο.

«Αν ο Κίρκ το ήθελε ή όχι, αν αύρες ή για πάντα, δεν ήξερε ακριβώς, αλλά πάντως, θα τον ξανάβλεπε. Ύστερα άρχισε να φοβάται μήπως όλα αυτά δεν ήταν παρά ένα όνειρο, πως δεν ήταν αληθινά ότι θα πήγαινε στην Ήμερική. Άλλα δεν ήταν όνειρο. Ο Ραούλ κοιμόταν εκεί κοντά της, και θα την παντρευόταν. Ήταν συμφέρον του να την παντρευτεί, γιατί έτσι θα μπορούσε να κάνει καριέρα στην Ήμερική. Δεν θα άλλαζε φυσικά γνώμη.

Η μήπως άλλαξε γνώμη; Αν συναντούσε λόγω χάρι μια γυναίκα που θα του άρεσε περισσότερο. Άλλα αυτό για την ώρα δεν ήταν δυνατό. Η γοητεία που άσκούσε επάνω του, θα διαρκούσε, σίγουρα ώσπου να φθάσουν στην Ήμερική.

Ύστερα θυμήθηκε το γράμμα του Κίρκ, που είχε στην τσάντα της, το τελευταίο γράμμα του Κίρκ, που το είχε πάντα μαζί της. Ο Ραούλ είχε τη συνήθεια να ψαχνει κάθε τόσο μέσα στην τσάντα της, αν το έβλεπε, αν το διάβασε, τότε δεν θα την παντρευόταν πιά.

Δοκίμασε ένα ενστικτώδη φόβο, μήπως χάσει το όνειρο που την έκανε τόσο εύτυχισμένη. Τότε σηκώθηκε, πήρε το γράμμα του Κίρκ και πήγε στο μπάνιο. Εκεί το διάβασε πάλι, ύστερα το έσκισε, και το πέταξε στο νιπτήρα. Ο Ραούλ δεν θα την άνεκάλυπτε ποτέ.

Είχε κάνει καλά. Λίγο αργότερα, ο Ραούλ σηκώθηκε, ζητούσε σπρίτα για ν' ανάμνη το σιγάρου του, και τότε, αναποδογύρισε πάνω στο κρεβάτι το περιεχόμενο της τσάντας της. «Είναι κάμποσος καιρός που έχω να ψάξω την τσάντα σου» της είχε πη. «Είναι πάντα ένα άριστο γρημα τάδεως και καθαριότητα. Ένα άρωματισμένο μαντηλάκι, το στυλό, το πορτοφόλι, ένα μεταχειρισμένο γραμματόσημο...» Είχε βρή το γραμματόσημο που η Ίρην είχε ξεκολλήσει από το γράμμα του Κίρκ, και η νέα φοβήθηκε πολύ. «Αεροπορικό. Κάνεις συλλογή από γραμματόσημα;»

Αν ήξερε ότι αυτό το γραμματόσημο ήταν πάνω στο ερωτικό γράμμα που της είχε στείλει ένας νέγρος, τότε δεν θα την παντρευόταν πιά.

Δοκίμασε ένα ενστικτώδη φόβο, μήπως χάσει το όνειρο που την έκανε τόσο εύτυχισμένη. Τότε σηκώθηκε, πήρε το γράμμα του Κίρκ και πήγε στο μπάνιο. Εκεί το διάβασε πάλι, ύστερα το έσκισε, και το πέταξε στο νιπτήρα. Ο Ραούλ δεν θα την άνεκάλυπτε ποτέ.

Είχε κάνει καλά. Λίγο αργότερα, ο Ραούλ σηκώθηκε, ζητούσε σπρίτα για ν' ανάμνη το σιγάρου του, και τότε, αναποδογύρισε πάνω στο κρεβάτι το περιεχόμενο της τσάντας της. «Είναι κάμποσος καιρός που έχω να ψάξω την τσάντα σου» της είχε πη. «Είναι πάντα ένα άριστο γρημα τάδεως και καθαριότητα. Ένα άρωματισμένο μαντηλάκι, το στυλό, το πορτοφόλι, ένα μεταχειρισμένο γραμματόσημο...» Είχε βρή το γραμματόσημο που η Ίρην είχε ξεκολλήσει από το γράμμα του Κίρκ, και η νέα φοβήθηκε πολύ. «Αεροπορικό. Κάνεις συλλογή από γραμματόσημα;»

Αν ήξερε ότι αυτό το γραμματόσημο ήταν πάνω στο ερωτικό γράμμα που της είχε στείλει ένας νέγρος, τότε δεν θα την παντρευόταν πιά.

δεν θα πήγαινε ποτέ πιά στην Ήμερική. Ένοιωσε να τρέμει μέσα της. —Τα φυλάω για ένα ανημέρι μου, απάντησε.

Από τη Νεάπολι, ο Ραούλ την πήγε στο Μιλάνο. Εκείνη φοβόταν πάντα, κάθε στιγμή μήπως συμβή κάτι που να κατέστρεφε το όνειρό της να ξαναβεί τον Κίρκ. Άλλα ο Ραούλ στο Μιλάνο τη συνάντησε στον προϊστάμενο του, Μιρέλλι, Μαρέλλι, Μαρσέλι, πως λεγόταν; Κάπως έτσι. Δεν ήταν ένα όνειρο λοιπόν. Θα γινόταν σ' αλήθεια σύζυγος του Ραούλ, και θα πήγαινε στην Ήμερική μαζί του. Τις άδειες και τα πιστοποιητικά θα τα έβγαζαν από την Ήταιρία του Ραούλ. Ο Ραούλ ήταν υπερήφανος που η αρραβωνιαστί του άρεσε στον Μαρσέλλι. Δεν έπρεπε πιά να φοβάται.

Για μερικές ημέρες, ενώ εξακολουθούσε να μνή με τον Ραούλ που ταξίδευε διαρκώς για τη δουλειά του, ήταν ευθυμική στην ευτυχία, μια ευτυχία τυφλή που την εμπόδιζε να σκεφθή. Άλλα σιγά σιγά άρχισε να σκέπτεται.

Ήταν όρισμένα πράγματα που δεν της άρεσε να τα κάνει. Ένα από αυτά ήταν και η απάτη. Λίγο λίγο κατάλαβε ότι εξαπατούσε τον Ραούλ. Τον παντρευόταν για να πάη στην Ήμερική, και μόλις θα έφθασαν στην Ήμερική θα τον άπατούσε γιατί θα πήγαινε με τον Κίρκ. Προσπάθωνε να διακασιολογήσει τον εαυτό της με τη σκέψη πως κι' ο Ραούλ κατά κάποιο τρόπο την άπατούσε. Την παντρευόταν μόνο και μόνο για να πάη στην Ήμερική. Αν δεν ήταν να πάη στην Ήμερική, δεν θα το σκεπτόταν ποτέ να τη ζητήσει σε γάμο.

Υπήρχε όμως μια διαφορά. Ο Ραούλ της είχε πη πως την παντρευόταν για να κάνει καριέρα, ενώ αυτή αντιθέτως του είχε κρύψει τα πάντα, και σχεδιάζε, πριν ακόμη γίνη γυναίκα του τον τρόπο με τον οποίο θα συναντούσε έναν άλλον άντρα. Σκεπτόταν από τώρα πως θα τον εγκατέλειπε, για να μπορούσε να μείνη για πάντα με τον Κίρκ.

Για να μείνη με τον Κίρκ θα έκανε οτιδήποτε, σκεπτόταν. Άλλα το πιδ περήφανο κομμάτι του εαυτού της υπέφερε που φρονόταν έτσι πρόστυχα στον Ραούλ. Έπί πλέον, ο Ραούλ, από την ημέρα που εκείνη είχε δεχτή να τον παντρευτεί, φαινόταν σχεδόν έρωτευμένος. Δεν ήταν έρωτευμένος, αυτή το καταλάβαινε. Επρόκειτο μονάχα για μια αισθησιακή τρυφερότητα, για την ικανοποίηση του ανδρικού του εγωισμού, στη σκέψη ότι με μια τέτοια γυναίκα θα έκανε καριέρα πολύ εύκολωτερα. Άλλα εν πάση περιπτώσει τη φροντίζε πολύ, τα χάρδια του ήταν πολλές φορές τρυφερά. Ενδιαφερόταν για μικροπράγματα που θα μπορούσαν να την ευχαριστήσουν. Κι' αυτό αναστάτωσε την Ίρην. Ποτέ δεν είχε εξαπατήσει έτσι κάποιον.

Κατόπιν ο Ραούλ την ξανάφερε στο Πόρτο Γαριβάλντι, για ν' αγοράσουν στην αδελφή της τους άρα δώρες τους, και να δώση η Ίρην την παραίτησή της από την κλινική. Ο Ραούλ είχε γίνει ακόμη πιο τρυφερός μαζί της, πιο γλυκός, και τότε, εκείνο το βράδυ, η Ίρην κατάλαβε πως δεν θα μπορούσε ποτέ να ολοκληρώσει αυτή την απάτη. Δεν θα μπορούσε να παντρευτεί, για να τρέξη μετά σε κάποιον άλλον. Ούτε η μεγάλη της αγάπη για τον Κίρκ μπορούσε να την σπρώξει σ' αυτό.

Τό έπομενο πρωί επρόκειτο να συναντήση τον Ραούλ στο μικρό ξενοδοχείο του χωριού, αλλά δεν πήγε. Δεν είχε το κουράγιο να προσποιηθεί άλλο. Σηκώθηκε από τα χαράματα, κι' άρχισε να γυρίζει άσκαπα στο χωριό, απελτισμένη, γιατί, κάνοντας έτσι, ήξερε πως δεν θα ξανάβλεπε πιά τον Κίρκ.

Ακολουθούμενη από τον Φιορέλλο πήρε το δρόμο για το δασάκι. Εκεί τουλάχιστο μπορούσε να κρυφτεί από τα βλέμματα του κόσμου. Γιατί μόνον αυτό επιθυμούσε. Να

ΣΥΝΕΧΕΙΑ στη σελίδα 40

Ο ΚΙΝΔΥΝΟΣ ΤΟΥ ΙΔΡΩΤΟΣ

Με την μεγάλη ζέση όταν δουλεύετε το σώμα σας μπορεί να χάση 6-8 κιλά ιδρώτα το 24ωρον. Πρέπει λοιπόν κάτι να πιητε για να αντικαταστήσετε ένα μέρος από το απαραιήτη αυτό στον οργανισμό σας νερό. Δυστυχώς, πολλά ποτά σάς γεμίζουν το στομάχι, σάς κόβουν την όρεξη... και εξακολουθείτε να διψάτε. Αντιθέτως η μύρα είναι ότι καλύτερο υπάρχει για να πιη κανείς το καλοκαίρι: εξαιρετικά δροσιστική, δίνει όρεξη, και τονώνει τον οργανισμό με τις 50 ώφέλιμες ουσίες από τις οποίες 6 είναι θιταμίνες και 7 ανόργανα στοιχεία μεγάλης σημασίας για να αναπληρωθούν τα άπολεθέντα κατά την επίδρωσι αλάτα και να διαβραχούν οι ιστοί. Για να νιώθετε ευεξία, όταν κάνη ζέστη πινετε μύρα. Είναι το πιο ξεδιψαστικό από όλα τα ποτά. Γευστική, τονωτική και δροσιστική, η μύρα είναι πραγματική απόλαυσις.

TURISSA
ΠΕΝΝΟΜΗΧΑΝΗ

Με σχέιον αυτόματος μηχανή
ΕΙΣ ΤΟΝ ΚΟΣΜΟΝ

προσφέρονται
ΣΗΜΕΡΟΝ την ραπτομηχανήν της ΑΥΡΙΟΝ

ΕΛΒΕΤΙΚΑΙ ΡΑΠΤΟΜΗΧΑΝΗ TURISSA
Η ΜΟΝΑΔΙΚΗ εις ΤΟΝ ΚΟΣΜΟΝ ΜΗΧΑΝΗ ΜΕ ΜΑΓΗΤΙΚΗΝ ΣΙΤΤΑ (ή κλωστήν δεν σκαλάνει ποτέ)

Λύει κατά ΤΟΝ ΠΟ ΑΥΤΟΜΑΤΟΝ ΤΡΟΠΟΝ όλα τα προβλήματα ραψίματος και κεντήματος και της ΝΟΙΚΟΚΥΡΑΣ και της ΜΟΔΙΣΤΡΑΣ και της ΚΕΝΤΗΣΤΡΙΑΣ.

ΖΗΤΗΣΑΤΕ ΣΗΜΕΡΑ ΝΑ ΣΑΣ ΣΤΕΙΝ ΜΙΑ ΛΕΠΤΟΜΕΡΗΣ ΕΠΙΔΕΙΞΙΝ

ΚΑΤΑΣΤΗΜΑΤΑ ΠΩΛΗΣΕΩΣ:

Πλεκτομηχαναί PASSAP Νίκης 21

Εισαστε αίσθηματική;

Ενα τέστ που θα σάς βοηθήση ν' ανακαλύψετε την ιδιοσυγκρασία σας σε μιά από τις πιό τυπικές πλευρές της γυναικείας ψυχής

Δεν πρέπει να πιστεύετε ότι μόνο οι κοπέλλες του περασμένου αιώνα όπως τις παρουσιάζουν τα ρομάντσα, όλο δισταγμούς και όνειροπόλησι, είχαν το προτέρημα να είναι αίσθηματικές. Κι' η σημερινή γυναίκα είναι αίσθηματική. Μόνο που είναι κατά το δικό της τρόπο, με μιά ευαισθησία πιό ξεκαθαρισμένη, που προέρχεται από την καθημερινή επαφή με τις συγκεκριμένες πλευρές της ζωής. Μιά άληθινά έξυπνη γυναίκα δεν ντρέπεται γι' αυτό, γιατί ξέρει πως κι' αυτό αποτελεί ένα μέρος της γυναικείας γοητείας. Μπορεί κανείς να πη ότι το αίσθημα, σ' όλες του τις εκδηλώσεις, αποτελεί για τη γυναίκα μιά ένστικτώδη άμυνα κατά των δυσχερών ενός κόσμου στεγνού και μηχανοποιημένου. Αίσθημα σημαίνει κάτι απρόβλεπτο, έκπληξι, τρυφερότητα, ικανότητα να εκφράση με μιά χειρονομία ή μ' ένα βλέμμα εκείνο που ποτέ δεν θα μπορούσαν να εκφράσουν τα λόγια. Έξετάστε τον εαυτό σας απαντώντας στις ερωτήσεις που αποτελούν το τέστ αυτό και θα μάθετε αν είσατε αρκετά αίσθηματική ή αν θα πρέπει να γίνετε κάπως περισσότερο, ξεφεύγοντας κάπως από την πεζή πραγματικότητα.

1. Σας άρεσει να έχετε φρέσκα λουλούδια στο δωμάτιο που περνάτε το περισσότερο μέρος του χρόνου σας; ☐ 11. Διατηρείτε ζηλότυπα διάφορα μικροπράγματα χωρίς σημασία, μόνο και μόνο γιατί σας θυμίζουν ώρισμένες στιγμές της ζωής σας; ☐

2. Προτιμάτε ένα σπίτι κάπως παλιού στυλ περισσότερο από ένα υπερμοντέρνο; ☐ 12. Διστάζετε να σχίσετε τα γράμματα που λαβαίνετε, έστω, κι' αν αυτά είναι ένα απλό μπλιτετζκι; ☐

3. "Αν είσατε υποχρεωμένη να μένετε σ' ένα δωμάτιο με τοίχους χωρίς καμιά διακόσμηση νοιώθετε ένα αίσθημα καταπίεσεως ή μοναξιάς; ☐ 13. Σας άρεσει να προσελκύετε τα βλέμματα των ανδρών; ☐

4. Ξέρετε απ' έξω τα λόγια των έρωτικών τραγουδιών που σιγομουρμουρίζετε τον ήχο τους; ☐ 14. "Η γλυπτική στο μάρμαρο σας φαίνεται τέχνη "ψυχρή"; ☐

5. Σας συμβαίνει ποτέ να διακόψετε τη δουλειά σας για ν' αφήσετε τη φαντασία σας ελεύθερη; ☐ 15. "Όταν πρέπει να γράψετε μιά αφιέρωση, προσπαθήτε να βρήτε ωραίες φράσεις μάλλον, παρά να περιορισθήτε σε λίγες λέξεις; ☐

6. Χαρίζετε στον άνδρα σας τόσο τρυφερότητα, όση και φροντίδα για τις υλικές ανάγκες; ☐ 16. Σας συγκινεί ειλικρινά μιά "σπουδή" του Σοπέν; ☐

7. "Αν συμβη ό άνδρας σας, φεύγοντας ή γυρίζοντας να ξεχάση να σας φιλήση, νοιώθετε θλίψη; ☐ 17. "Η ανάγκη να νοιώθετε ότι σας αγαπούν είναι το πιό σπουδαίο πράγμα στη ζωή σας; ☐

8. Φροντίζετε για τα μικρά σας «όπως ή κλώσσα»; ☐ 18. Σας συμβαίνει καμιά φορά να νοιώθετε ότι δεν σας καταλαβαίνουν οι δικοί σας; ☐

9. "Αγαπάτε τα κατοικίδια ζώα σε τρόπο που να τα κρατάτε ευχαρίστως, έστω κι' αν σας δίνουν αρκετό κόπο; ☐ 19. "Αν ξέρετε ότι ένα φιλμ προκαλει δάκρυα πηγαίνετε να το δητε; ☐

10. Δίνετε εύκολα παρατσούκλια σε διάφορα πρόσωπα; ☐ 20. "Έχετε τη συνήθεια να εκφράζετε τα αίσθηματά σας, χωρίς να προσέχετε αν είναι ή κατάλληλη στιγμή; ☐

ΕΙΣΑΣΤΕ ΑΙΣΘΗΜΑΤΙΚΗ

"Αν απαντήσατε «ναί» σε 9—15 ερωτήσεις έχετε λεπτότητα ψυχής και είσατε ευαίσθητη στην έσωτερική αρμονία και στο κρυφό νόημα των πραγμάτων. "Αν ξεπεράσατε τα 15 «ναί» προσέξτε: γλιστράτε προς τον αίσθηματισμό, με κίνδυνο να δίνετε μεγάλη σημασία στα φαινόμενα και να χάνετε μ' αυτό τον τρόπο από την ψησι ανεπαύρωτα την πραγματικότητα.

ΔΕΝ ΕΙΣΑΣΤΕ

"Από 1 έως 4 «ναί» δεν είσατε αίσθηματική. "Από 5 έως 8 είσατε λίγο μονάχα. "Ισως έχετε δοκιμάσει άποψη, τούσεις, ή έχετε παλαίψει πολυ στη ζωή σας. Προσπαθήστε όμως να μην είσατε σκληρή και δώστε χωρίς φόβο περισσότερο βάρος στη λογική της καρδιάς. Το αίσθημα, όταν βρίσκεται μέσα στα κατάλληλα όρια, δεν είναι αδυναμία, αλλά, αντίθετα, δύναμη μεγάλη.

Ο ΚΙΣΣΟΣ

ΝΑ ΕΝΑ ΦΥΤΟ «ελεύθερο», που δεν ξέρει περιορισμούς σε εποχές, ούτε το ενδιαφέρει το κλιματικό περιβάλλον. Είτε καλοκαίρι είναι, είτε άνοιξη, είτε κρύο κάνει είτε ζέστη, είτε βορράς φυσάει είτε νοτιάς, αυτό άδιαφορεί. "Ανέχει σε όλους τους καιρούς και προσαρμόζεται με την καλύτερη ευκολία σε κάθε κατάσταση, ώστε να κατανατά στο τέλος ένα ευαίσθητο αναρριχώμενο, λαιμαργό και τρομερά επέκτατικό (μπορεί να φθάση από τον τόπο που θα φυτευθή και 50 μέτρα σε μέκρος). Σκαρφάλλνει σαν τον αλιουρο παντού. Γαντζώνεται σε κάθε κάγκελο, τοίχο, στυλό, κ.λ.π. Θυμάμαι ένα που είχε πιάσει όλο τον τοίχο του Πτι-Παλαί στην όδον Κηφισιάς. Χρειάσθηκαν δυό εργάτες να δουλέψουν επί δέκα μέρες, για ν' απαλλάξουν τον τοίχο από τα διαβρωτικά του βρόχια. Παρ' όλα όμως τα άδηφάγα του ένστικτα, κρατά τα φύλλα του χειμώνα - καλοκαίρι. Δίνει άνθη υποπράσινα και μαύρους καρπούς. Το σπουδαιότερο όμως προτέρημα του είναι ή άντοχή του ή μεγάλη, ή όποια του δίνει το προσόν και τη δύναμη να δημιουργή ρίζες σε κάθε σημείο έπαφής. Περισιγγει το δέντρο, στο όποιο έχει σκαρφάλλσει με τα κλαδιά του κατά τέτοιο τρόπο, ώστε κυριολεκτικώς να το ζηραίνει. "Εν τούτοις, το προτιμούν πολλοί μέσα στον κήπο τους, αλλά υπό... περιορισμό. Τον κλαδεύουν πάντοτε συχνά και του δίνουν τα ποθούμενα σχήματα, γιατί είναι καλόδολο φυτό.

Ο κισσός καλλιεργείται στον κήπο σε δυό ποικιλίες. Τον Αυστραλιανό, που είναι θάμνος με φύλλα που αποτελούνται από μερικά αγγειοδη φυλλαράκια και τον κοινό ή αναρριχώμενο, που κατέγεται από την Ασία και την Ευρώπη. Αυτός δρίσκειται και μέσα στα δάση σκαρφάλλομενος πάνω στα δένδρα. Αυτός ο ίδιος προτιμάται και στους κήπους. Τα άνθη του έχουν πέταλα κίτρινα και οι καρποί του είναι μαύροι και ώριμάζουν την έπομένη άνοιξη. "Από αυτά τα δυό είδη έχουν δημιουργηθή αρκετές ποικιλίες, π.χ. ο δενδρόδης, που γίνεται δενδρόυλιο. "Υπάρχει και μιά άλλη ποικιλία, των Καναριών Νήσων, με μεγάλα φύλλα, κατάλληλη για τοίχους. Ο όδοντωτός, άλλη αυτή ποικιλία με όδοντωτά φύλλα. Ο Ιρλανδικός με μεγάλα γυαλιστερά φύλλα. "Όλες αυτές οι ποικιλίες καλλιεργούνται στην Ελλάδα και μερικες από αυτές είναι τόσο όμορφες με τα σε σχήμα καρδιάς φύλλα τους, ώστε να στολίζουν τους τοίχους του κήπου κατά τρόπο θαυμάσιο, γιατί τα καταπράσινα φύλλα τους σκεπάζουν κάθε άκαλαισθησία και κάθε χάλασμα.

Για τους παραπάνω λόγους, χρειάζεται πάντοτε, προτού χρησιμοποιήσουμε τον κισσό στον κήπο μας, να σκεφτούμε προηγουμένως, μήπως κάνουμε καμιά ζημιά και πρέπει να βρούμε τον κατάλληλο τρόπο, για να του αφαιρέσουμε ένα μέρος από την επέκτατική του δύναμη. Οι Ευρωπαίοι κηπουροί έχουν βρή τόσους έξυπνους τρόπους για να τον άξιοποιούν στο σκαρφάλλωμά του, ώστε είναι μεγάλη άπόλαυσι να βλέπης τον κισσό να σχηματίζει με το κλάδεμα όλόκληρα κισόκια, να στολίζει όρνιθώνες και περιστερώνες και να καμουφλάρη έναν έρεπιγμένο τοίχο, τόσο επιτήδεια, ώστε να έξωραίζεται ο τόπος κατά τον όμορφότερο τρόπο. Πάντως είναι προτιμότερο να χρησιμοποιήται όχι ο κοινός πράσινος, αλλά εκείνος με φύλλα μεγάλα πανασέ ή ο Ιρλανδικός με φύλλα γυαλιστερά ή ο πορφυρόχρους.

Ο κισσός πολλαπλασιάζεται εύκολα με σπόρο, μοσχεύματα, καταβολάδες και με φύλλα άκόμη. Εύδοκιμεί παντού και ικανοποιείται και στα πιό αδύνατα χώματα. "Ανέχει όπως είπαμε, τόσο στο κρύο όσο και στη ζέστη. "Ενα όποιοδήποτε κομμάτι του με ρίζες ή χωρίς ρίζες πιάνει με τη μεγαλύτερη ευκολία. Στην αρχή θέλει λίγο νερό, γι' αυτό το κλαδί, δεν βρή καμιά άθραυσία της άτμοσφαιρας, την όποια ρουφά με τα φύλλα του. Και όμως, όταν πιό έχη φουντώσει, κάτω από την επίδραση της μεγάλης ζέσης το καλοκαίρι ξερενεται σε ώρισμένα μέρη. Αυτά άποδείχνει ότι, έφ' όσον προχωρεί, περιορίζεται πάντοτε στον τόπο που είναι σκαρφάλλμένο το κλαδί του. "Εάν λοιπόν αυτό το κλαδί, δεν βρή καμιά θρεπτική ούσια στο σημείο εκείνο, ξεραίνεται ενώ στο παραπάνω κλαδί εξακολουθεί να θάλλη και να πρασινίζει. "Ενα κλαδί μπορεί να ζή ενώ όλο το άλλο φυτό να έχη ξεραθή. "Ακόμα κι' αν το άποσπάσης αυτό το κλαδί από τον υπόλοιπο κορμό, εξακολουθεί να δίνει φύλλα. Κάθε κλαδί έχει δική του ύπαρξη, είναι αυτότελες.

Ο κισσός ζή πάσα πολλά χρόνια. "Ανανεώνεται συνεχώς και θάλλει χωρίς καμιά ένόχλησι και άμέριμνος. "Εξετάζοντας αυτή την ιδιότητά του, παρατηρούμε πόσο ο Πάνασφος Δημιουργός, αυτή ή αίώνια φύσι, κατώρθωσε να δώση σε μερικά φυτά την ικανότητα να ζούν και να αναπτύσσωνται με το τίποτε, ενώ άλλα έχουν ανάγκη από πολλές περιποιήσεις για να αναστηθούν και να δώσουν άνθος. Με πόση άγωνία παρακολουθούμε το ρίζωμα μιάς άρωκρίας, ενός φυκού, γιατί τα φυτά αυτά είναι πολυ εύπαθη σε κάθε αντίξοότητα του καιρού. "Αλλα φυτά, κάτω από τις ίδιες συνθήκες ούτε καν να άτίζουν τα μάτια τους δεν μπορούν ενώ ο κισσός θεριεύει και πιάνει τον τοπο με το άπειροελάχιστο.

ΕΜΜ. Σ. ΑΝΑΣΗΣ

ΠΡΑΚΤΙΚΕΣ ΣΥΜΒΟΥΛΕΣ

Προσέχετε τώρα που αναπτύσσονται μέσα στον κήπο τα φυτά. Πρέπει ό ήλιος να τα βλέπη πάντοτε, έστω και λίγο. Ο ήλιος είναι έχωρος του φυτού. Πυκνά φυτεμένα φυτά, πάντοτε παθαίνουν. Το ένα σκιάζει το άλλο και έμποδίζεται ό άερας και ό ήλιος να κυκλοφορή έλεύθερα.

Θα σας συστήσω να ποτίζετε αυτό τον καιρό τόσο τις γλάστρες, όσο και τον κήπο με περισσότερον νερό, γιατί ή άνοδος της θερμοκρασίας δημιουργεί μεγάλη έξάτμισι. Πρό πάντος, όταν το φυτό δρίσκειται μέσα στη γλάστρα, που περιωρισμένο χώρο και το νερό ξεφεύγει εύκολα προς τα κάτω μέρη, να πατάτε προηγουμένως με το χέρι σας το χώμα, ώστε να καταστρώφονται τα σωληνάκια που έχουν δημιουργηθή και να μείνη ή ύγρασία που δημιουργείται με το πότισμα, την ημέρα. Στην περίπτωση αυτή, δεν προσθαίνουν τα μικρά ριζάκια, να ξυλιάσουν και να καταστραφούν, από την έλλειψη ύγρασίας. Ε. Α.

Τό πιό ξεδιψαστικό απ' όλα τά ποτά!

Έδώ και 8000 χρόνια οι άνθρωποι παρασκευάζουν μύρα και την θεωρούν ως τό πιό ξεδιψαστικό ποτό! "Η μεγάλη ξεδιψαστική ικανότης της μύρας άποδίδεται στο ότι περιέχει την ιδεώδη αναλογία ΝΑΤΡΙΟΥ/ΚΑΛΙΟΥ που ρυθμίζει την συγκράτησι και την άποβολή των ύγρων του οργανισμού. Όταν ή σχέση αυτή είναι ιδανική, όπως στην μύρα, συγκρατείται το ποτό, περιορίζεται ή εφίδρωσι και άποφεύγεται ή δίψη. Γι' αυτό ξεδιψάς και δεν ξαναδιψάς με...

...παχ'ωμένη ΟΙΕ

Advertisement for the Olympic Games, featuring the Olympic rings and the text 'ΟΛΥΜΠΙΑ' and 'ΚΑΝΑΔΑ - ΑΜΕΡΙΚΗ'.

ΩΡΑΙΑ

1 Άπογευματινό φορεματάκι έμπριμέ. Το μπροστινό φύλλο είναι μονόκομμα, ενώ τα διπλανά φύλλα του κορσαζ είναι μακρόταλα και ή φούστα ξεκινά από εκεί με σούρες. Στη μέση υπάρχουν δυο μικρά φιογκάκια άσορτί.

2 Όμορφο ριγέ φόρεμα για την πλάξ. Είναι στενό, κουμπωτό ως κάτω και στο τελείωμα έχει ένα πλισαρισμένο δολάν. Ντεκολτέ μεγάλο τετράγωνο μπρός και πίσω. Συνοδεύεται μ' ένα κοντό και ίσιο μπολεράκι κουμπωτό.

3 Πολύ νεανικό φόρεμα για τη θάλασσα σ' ένα ωραίο συνδυασμό δυο έμπρι-

μέ ύφασμάτων. Είναι μία καλή ιδέα που θα σας εξυπηρετήσει να συνδυάσετε δυο ρετάλια και να φτιάξετε ένα χαριτωμένο, άπλο και φθινό φόρεμα.

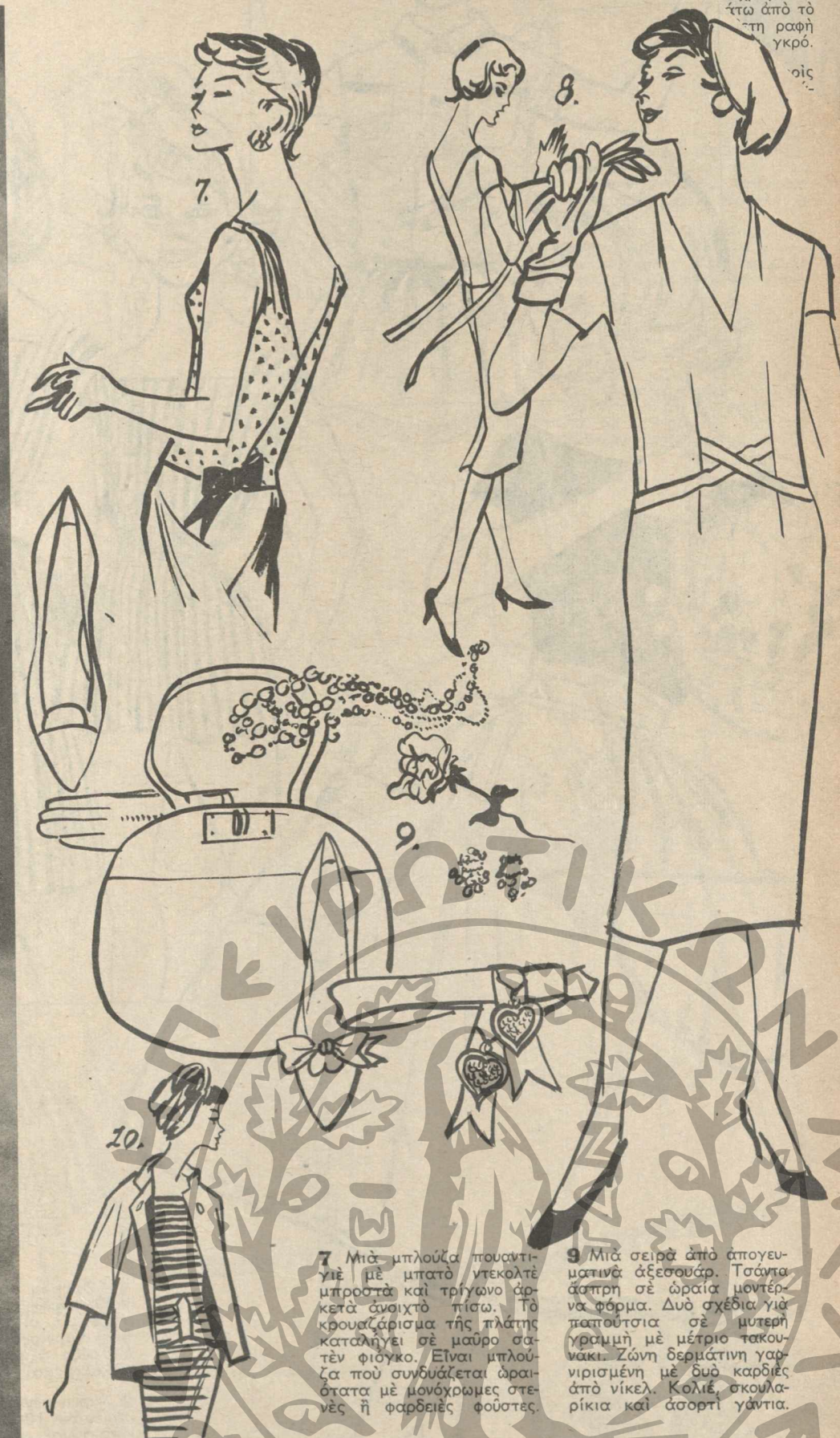
4 Μπλουζάκι έμπριμέ με μανίκι ζαπωνέ κοντό και τρίγωνο ξεχειλωτό γιακά. Φούστα ίσια μονόχρωμη και ζώνη από ζέρσευ με ωραία ντραπαρίσματα που δίνει στο πλάι και πέφτει στη φούστα.

5 Μοντέρνο φόρεμα σε γραμμή τραπέζ. Όλα τα φάρδη μαζεύονται μπροστά σε μία περαστή ζώνη σε πολύ πρώτο-τυπο σχέδιο. Ντεκολτέ όβάλ και μανικάκι κοντό ζαπωνέ. Πίσω είναι ριχτό.

ΚΑΛΟΚΑΙΡΙΝΑ ΦΟΡΕΜΑΤΑ

το κοστούμáκι για την πικέ ή ποπλίνα. Το μίματο με τη μπλούζα από πικέ.

ονόχρωμο λι-
τω από το
τη ραφή
γκρό.
οις

6 Ένα πολύ μοντέρνο ντε πιές από μονόχρωμο λινό. Η φούστα είναι στενή με μία πát μπροστά. Το καρτιγκάν είναι αρκετά μπουφάν με μία φαρδιά ζώνη χαμηλά. Στο ένα πλάι γαρνίρεται με μία τσέπη. Είναι χωρίς γιακά και χωρίς μανίκια.

8 Βολικό προινό φόρεμα σε ίσια γραμμή φλού. Από τις δυο πένες της μέσης ξεκινούν δυο λεπτά ζωνάκια που κρουαζάρουν και δένουν πίσω, σφιγγοντας τη μέση όσο θέλετε. Ντεκολτέ μυτερό μπροστά και πίσω και μανικάκι κοντό με μανικοκόλλησι.

10 Άπλο φορεματάκι ριγέ με στενή φούστα και ριχτό μπλουζάκι που στη μέση πιάνεται με υιά πát. Συμπληρώνεται μ' ένα τρουά καρ λινό μονόχρωμο ζακετάκι με μανίκια και όρθιο κινέζικο γιακαδάκι. Άπαραιτήτο για τις φθινοπωρινές ψυχρές.

ΤΑ ΡΙΓΕ

ΝΕΑΝΙΚΑ ΚΑΙ ΠΑΙΔΙΚΑ ΠΡΑΚΤΙΚΑ ΦΟΡΕΜΑΤΑ

1 Όμορφη φούστα από δίμητο, πολύ φαρδιά, με δυο τσέπες. Το στρίψωμα, οι τσέπες και η κορσελέ ζώνη γαρνίρονται με χοντρά γαζιά. Μπλουζά άξυστε με μεγάλο μπατό ντεκολτέ και κοντό ζαпонέ μανίκι.

2 Χαριτωμένο παιδικό ανσάμπλ για κοριτσάκι 10-12 ετών. Η φούστα είναι πλισέ με χοντρές κουφόπιτες. Το μπλουζάκι μπουφάν, σουρώνει στη μέση μ' ένα λεπτό κορδονάκι που δένει μπροστά. Γιακάς μυτερός.

3 Ένα ωραίο σύνολο για την πλάξ από ριγέ ύφασμα. Το μπλουζάκι, λίγο φαρδουλό στη μέση, κουμπώνει στο ένα πλάι και συνεχίζει μονοκόμματο σε σορτσάκι κοντό με λοξές κοφτές τσέπες. Ζώνη άσπρη.

4 Στο προηγούμενο κοστούμακι αν προσθέσετε μια άσορτι φούστα θα έχετε ένα όμορφο φορεματάκι. Η φούστα κουμπώνει λίγο πλάι όπως και η μπλουζάκι κι' έχει δυο λοξά κοφτά τσεπάκια. Ζώνη άσπρη ή μπλε.

5 Άπλο φόρεμα σε γραμμή πρεσές από μονόχρωμο ύφασμα, ριγέ ή πουαντιγιέ. Μια πελερίνα από άσπρο πικέ χρησιμεύει ως μπολερό και δίνει πρωτοτυπία. Είναι σταυρωτή και γαρνίρεται γύρω με γλωσσές.

6 Όμορφο φόρεμα με μονοκόμματα φύλλα. Στο στήθος μια φαρδιά φάσα από ριγέ ή έμπριμέ ποπλίνα είναι το μόνο γαρνίρισμα. Οι προντούλες είναι διπλές και τελειώνουν σε φούντες. Τσέπες με κοφτές πλάι.

ΠΑΛΙ ΘΕΡΙΑΜΒΕΥΟΥΝ

7 Χαριτωμένο κοστούμακι για την εξοχή από ριγέ πικέ ή ποπλίνα. Το σορτσάκι μονοκόμματο με τη μπλουζάκι. Γαρνίρεται με φάσες από πικέ.

8 Στενό φόρεμα από μονόχρωμο λινό. Το μπατό ντεκολτέ, κάτω από το στήθος και η μεσαία κάθετη ραφή γαρνίρονται με μια κορδέλα γκρό.

9 Άκόμη ένα ίσιο φόρεμα χωρίς πένσες στη μέση. Η ζώνη περνά κάτω από την πλάτη του κουμπώματος και καταλήγει σε στενό φιογκάκι.

10 Πολύ νεανικό φόρεμα από άσπρο πικέ. Γαρνίρεται με φυτίλκια ριγέ. Οι ώμοι κουμπώνουν καθώς και η φούστα χαμηλά στα δυο πλάγια.

11 Παιδικό ριγέ φορεματάκι που οι ρίγες του κάνουν διάφορα παιχνιδίσματα. Γαρνίρεται με φάσα άσπρο πικέ κάτω, στη ζώνη και το γιακά.

12 Τώρα το καλοκαίρι μετά το μπάνιο τα μαλλιά σας έχουν χάσει την ωραία φόρμα τους γι' αυτό μη περιφρονείτε αυτό το είδος τυμπάν από ένα έμπριμέ φουλάρ, που δένει στο πλάι, μαζεύοντας όλα τα μαλλιά και σας δίνει μοντέρνα και χαριτωμένη όψη.

1

ΑΠΟ ΤΟ ΠΡΩΙ...

1 Μία ωραία τουαλέτα από σατέν κοτονάντ, μοντέλο του Λανθέν Καστιγιό. Το φάρδος της φούστας αρχίζει από τους γοφούς και το μακρόταλο και άζυστε κορσάζ στηρίζεται με μία τيرانτά.

2 Άπλο φορεματάκι από ποπλίνα. Η φούστα σχηματίζει ένα κρουαζέρισμα που καταλήγει σε κουφότητα. Το κορσάζ άζυστε με τيرانτούλες. Συνοδεύεται με κοντό και φαρδύ μπολεράκι.

3 Όμορφο ντέ πιές από χοντρό λινό χρώματος λευκού, γκρί ή έκρύ. Η φούστα ίσια, στενή, με μικρό άνοιγμα πίσω. Το ζακετάκι κονταίνει λίγο μπροστά και γαρνίρεται με λεπτές νερόν.

4 Ωραιότατο μοντέλο από άσπρο σατέν ναύλον. Η φούστα κομμένη φύλλα που τσακίζονται στη μέση δημιουργώντας έμφε που καταλήγουν σε σαλδάρ. Το κορσάζ έφαρμοστό με ντεκολτέ.

5 Χαριτωμένο μπλουζάκι από πολύχρωμο καρό. Έχει μεγάλο καρέ ντεκολτέ με τριγωνική ψαλιδιά μπροστά και μυτερό άνοιγμα πίσω. Φοριέται με στενή φούστα μονόχρωμη ή φαρδεία κλός ή πλισέ.

6

ΕΩΣ ΤΟ ΒΡΑΔΥ

7.

6 Βραδυό φόρεμα σε σχέδιο του Ζακ Χείμ. Η φούστα σε στύλ βαρέλι καταλήγει σε σαλδάρ. Το κορσάζ είναι στράπλες και γαρνίρεται με ένα φιάγκο που συγκρατεί πρωτότυπα τις άτσάκιστες πιέτες της φούστας.

7 Ένα πολύ πρωτότυπο φόρεμα σε γραμμή σάκκου. Μία τετράγωνη τσέπη, λίγο ψηλότερα από τη μέση, και το ντεκολτέ, γαρνίρονται με κορδέλες γκρό. Στις πλάινες ραφές μικρά πάτ σχηματίζουν άλλες τσέπες.

8 Άπλο φόρεμα από μονόχρωμο ύφασμα. Όλη η ιδιοτροπία του φορέματος αυτού είναι τα πυκνά του κουμπιά, που είναι ίσια στο κορσάζ και λοξά στη φούστα. Γιακάς με μικρό πέτο ξεχειλωτό. Μανίκι κοντό.

9 Πρωινό φορεματάκι χωρίς μέση και μονοκόμματο. Κουμπώνει μπροστά με μία πάτ που κατεβαίνει κάτω από τη μέση. Ντεκολτέ όβάλ και κοντό μανικάκι ζαπινέ. Πίσω η φούστα κομμένη αν φόρμ λίγο φαρδεία.

10 Ωραιότατο ριγέ φόρεμα, κρεασινόν της Μπριτζίτ. Η φούστα είναι αρκετά φαρδεία με σοφρές. Η ζώνη και το ντεκολτέ γαρνίρονται με μία φάσα με κανονικά ντραπαρίσματα. Πίσω η πλάτη είναι πολύ άνοιχτη.

μίνη Β. "Αντίθετα, όταν η δυσκοιλιότητα συνοδεύεται από σπασμούς θά χρησιμοποιήσουμε μπλεάντονα. "Αν οφείλεται σε κολίτιδα το φάρμακο της εκλογής θα είναι υπονιτρώδες δισμουβίδη σε μία μοναχά καθημερινή δόσι 10—20 γραμμαρίων το πρωί νηστική. "Όταν η δυσκοιλιότητα είναι ήπιατικής προελεύσεως αποτελεσματικό είναι το εκχύλισμα χολής. Περιττώ δέβαινα να πούμε ότι μία τέτοια φαρμακευτική θεραπεία μόνο ο γιατρός είναι αρμόδιος να κανονισή.

Οι αδενικές βεραιτείες, υπό την καθοδήγησι πεπειραμένου γιατρού, μπορούν να δώσουν εξαιρετά αποτελέσματα. Στους μεγάλους νευρικούς ή χορηγήσι ενός καταπραυντικού (γκαρντενάλ σ' άσθενή δόσι) είναι μερικές φορές άρεκτι κι' έν πάση περιπτώσει απαραίτητη.

"Όταν δεν υπάρχει κολίτιδα, μπορούμε να καταφύγουμε στο μασάζ, στη διαθερμία, στα βραχεία κύματα, στις υπερέρυθρες ακτίνες. Τα ιαματικά λουτρά δίνουν πολύ καλά αποτελέσματα.

● ΥΓΙΕΙΝΗ ΖΩΗ

"Η βεραιτεία της δυσκοιλιότητας άπαιτεί πριν άπ' όλα μακρά ύπομονή. "Αν θέλετε να βεραιτευθήτε και άν επιμένετε σ' αυτό, θα πετύχετε.

Πρώτα - πρώτα προσέξτε τη δίαιτα σας. "Εδώ η ύπομονή της σάς είναι απαραίτητη. Γιατί δεν πρόκειται να όητε αποτέλεσμα, κάνοντας άπλως μερικές μέρες κατάλληλη διαίτα. Για να είναι αποτελεσματική η διαίτα (που δεν είναι άλλωστε και βροκόντεια), πρέπει να συνεχισθή για πολλούς μήνες τουλάχιστον.

Τα μόνα φάρμακα που μπορούμε να θεωρήσουμε ακίνδυνα για το έντερο είναι αυτά που δρουν όχι χημικά, αλλά μηχανικά. Το παραφινέλαιο π.χ. (ένα έως τρία κουτάλια της σούπας την ημέρα) έχει σαν αποτέλεσμα να ελαδώνη το έντερο και να διευκολύνη το γλιίστημα των υλών. Μπορείτε επίσης, χωρίς το παραμικρό δυάρεστο, να παίρνετε κάθε πρωί νηστικές ένα ποτήρι κρύο νερό, που θα πίνετε με μικρές γουλιές. Το εύκολο αυτό φάρμακο δίνει πολλές φορές πολύ καλά αποτελέσματα.

Τα άφρασηματα από ειδικά φυτά παρουσιάζουν το τριπλό πλεονέκτημα να είναι ευχάριστα, αποτελεσματικά και άδολαθ για το έντερο.

Τράτε άργα και μαατε καλά τις τροφές σας. Μερικά άτομα είναι δυσκοίλια μόνο και μόνο γιατί τρώνε πολύ γρήγορα.

Πηγαίνετε στο άποχωρήτήριο κάθε μέρα την ίδια ώρα. "Η καθιστή θέση στη λεκάνη εύνοει τη δυσκοιλιότητα. Είναι προτιμότερη η στάσι όκλαδών χωρίς στήριξι.

"Η υγιεινή ζωή έχει τεράστια σημασία για τη δυσκοιλιότητα. "Αν κάνετε καθιστική εργασία, προσπαθήστε ν' άσχολήσθε μ' ένα σπόρ και να περνάτε τις Κυριακές σας στο ύπαιθρο.

"Εν πάση περιπτώσει, δυο είναι εκείνα που δεν πρέπει με κανένα τρόπο ν' άμελήτε: πρώτα να κάνετε πρωί και βράδυ δέκα λεπτά γυμναστική που ύπογαστρίου, για να δυαμώσετε τους μύς των σπλαγχνών και να διευκολύνετε τις περισταλτικές κινήσεις. Προσθέστε σ' αυτά και πέντε λεπτά αναπνευστικές άσκήσεις.

"Εξ άλλου, κάντε κάθε μέρα τουλάχιστον μία ώρα περίπατο. "Απ' όλα τα σπόρ, το βάδισμα είναι εκείνο που έχει το καλύτερο αποτέλεσμα στη δυσκοιλιότητα. Τα επαγγέλματα που επιβάλλουν μεγάλες πορείες (ταχυδρόμοι π.χ.) είναι εκείνα που ύποφέρουν λιγώτερο από την πάθησι αυτή.

Δρ ΠΩΛ ΣΙΦΡ

Το κανάλι των φλωχών έρωτα

ΣΥΝΕΧΕΙΑ από τη σελίδα 29

μη βλέπει κανένα. Να πνίξη στη μοναξιά την απελπισία της.

"Όταν βρέθηκε στο μικρό ξέφωτο, εξακολουθούσε να σκεπταίται πώς δεν θα ξανάβλεπε τον Κίρκ, ποτέ πια. Για να τον ξαναδθί θα ήταν άρεκτο να ξαναγυρίση στο Ραούλ, να εξακολουθήση να προσποιήται ότι της ήταν συμπαθητικός και ήθελε να τον παντρευτή. Μά δεν ήταν ίκανή. Αυτό ήταν άνωτέρα από τις δυνάμεις της.

Και άργότερα, όταν άκουσε τη φωνή του Ραούλ, που είχε βγθί σε άναζήτηση της, δεν άπάντησε. "Ήταν σά να είχε πεθάνει. Μπορούσε ακόμη να ξαναδθί τον Κίρκ, έφτανε μόνο να χαμογελήσει στον Ραούλ, και να του πθί πώς ήθελε να του κρυφθί για να δθί άν θα την εύρισκε. Και τότε θα ξανάβλεπε τον Κίρκ. "Αλλά όταν ο Ραούλ, άδηγούμενος από τον Φιορέλλο, την βρήκε, η "Ιρέν δεν του χαμογέλασε. Σήκωσε το πρόσωπό της, που το έβρεχαν ήδη τα δάκρυα, και έξσπασε σε λυγμούς.

"Ο Ραούλ την πήρε τότε στην άγκαλιά του, και τη ρώτησε τι είχε. Αυτή δεν μπορούσε ν' άπάντησθί άπό το κλάμα, αλλά στο τέλος άρχισε να μιλά, μία και τώρα είχαν τελειώσει πια όλα, κι' εκείνος έπρεπε να μάθθ. "Αρχισε άπό την άρχθ, για να μπορέσθ ο Ραούλ να την καταλάβθ, άρχισε άπό την πρώτη φορά που είδε τον Κίρκ στη "Καλερία, στο τέλος του πολέμου. Και μιλώντας κρατούσε κοντά της τον Φιορέλλο, που νοιώθοντάς την να κλαίθ, είχε άρχισθ να γαυγίζει, και εκείνη για να μη γαυγίζει, τον χείδευε μηχανικά στο λαιμό.

Ο ΡΑΟΥΛ ΚΥΤΤΑΞΕ το χέρι της "Ιρέν, που κάθε τόσο χείδευε το λαιμό του μπουλντόκ. Πάνω από μισή ώρα είχε μείνει ακίνητος, ακούγοντάς την. Και εξακολουθούσε να μείνει ακίνητος και τώρα που η "Ιρέν είχε πείσθ να μιλήθ.

Δεν κατόρθωνε ακόμη να σκεφθθ καλά. "Ήταν άκνευρισμένος, να άκόμη δεν σκεπτόταν, ίσως δεν καταλάβαινε καν. "Ήξερε μόνο πώς η άνάμνησι του δάσους, που γι' αυτόν πριν έσθμιανε το λευκό κορμί και τα ξανθά μαλλιά της "Ιρέν, τώρα είχε δηλητηριασθί για πάντα άπό την εικόνα ενός άνδρος που όνομαζόταν Κίρκ, κι' αυτός ο άνδρας ήταν νέγρος, και είχε άγκαλιάσει κι' αυτός την "Ιρέν. Δεν τον ένδιέφερε ποτέ άν η "Ιρέν είχε πείσθ και μ' άλλους άνδρες, αλλά τώρα ήταν διαφορετικό, κι' όχι τόσο γιατί αυτός ο Κίρκ ήταν ένας νέγρος, αλλά γιατί η "Ιρέν τον σκεπτόταν με τόση απελπισία.

Κι' ύστερα, δεν τα καταλάβαινε όλα αυτά τα πράγματα. "Ήταν μία ιστορία άπίθανη. "Ενας νέγρος, που τον είχε γνωρίσει πριν άπό δέκα χρόνια. Δεν είχε σκεφθθ ποτέ πώς μπορούσε να συμβθ κάτι παρόμοιο. Δεν καταλάβαινε γιατί η "Ιδεν ύπερε σε έτσι ύστερα άπό δέκα χρόνια. "Αλλά μία στιγμή άργότερα, ο άκνευρισμός του μετεβλήθηκε σε άγανάκτησι, σε θυμό. "Η "Ιρέν τον είχε κοροϊδεύει, τον είχε χρησιμοποιήσει σά μαριονέτα. Είχε δειχθί να τον παντρευθί για να την πείσθ στην "Αμερική, και μόλις θα έφταναν εκεί θα τον εγκατέλειπε για να τρέψθ να πείσθ στην άγκαλιά του πρώην λοχία της στρατιωτικής άστυνομίας.

Τότε σήκωσε το βλέμμα του προς το μέρος της, και έκρυψε το θυμό του. — Είσαι ειλικρινής, της είπε. Θά μπορούσες να με εξαπατήσης, και δεν το έκανες.

Το είπε μόνο με το στόμα, όχι με την καρδιά.

— Δεν ήμουν ειλικρινής, άπάντησε η "Ιρέν.

Είχε σταματήσει να χείδευθ το σκύλο της. Με μία κουρασμένη κίνηση

διώρρωσε τα μαλλιά της. Κατάλαβαινε τις σκέψεις του Ραούλ. Την μισούσε, κι' ίσως είχε δίκιο.

— Έπρεπε να σου το πθ άμέσως, κι' όχι να δειχθί την πρότασί σου και να σ' άφήσω να με παρουσιάζεις στον προϊστάμένο σου. Συγχώρησέ με, Ραούλ.

Το κλάμα την είχε λίγο ήσυχάσει. "Ενοίωθε πάλι κυρία του έαυτού της. "Η απελπισία ότι είχε χάσει τον Κίρκ την κατείχε πάντα δεν είχε όμως άλλα δάκρυα για να κλαίθ.

— Έκανε πολύ ζέσθ στον ήλιο, κι' ο Ραούλ σηκώθηκε, και πήγε και στάθηκε στη σκιά ενός πευκού. "Ο Φιορέλλο, που ίσως είχε κουρασθί να μείνθ ακίνητος, τον άκολουθούσε χαρούμενα και τριφτήκε φιλικά στο πόδι του. "Όσο κι' άν ήταν συννησιμένος να διατηρή την ψυχραιμία του, ο Ραούλ, εκείνη τη στιγμή έχασε την άυτοκυρίαρχία του κι' ένα δευτερόλεπτο άργότερα κατάλαβε πώς είχε δώσει μία κλωτσιά στο μπουλντόκ, μ' όλη του τη δύναμη.

Το χοντρό σκυλί, μθν έχοντας προβλέπει μία τέτοια μεταχείρισι κυλιόστηκε, μ' ένα γαυγισμα πόνου στο χόμα πλάι στην "Ιρέν. "Υστερα, άγριέμενος, άνασηκώθηκε και γρυλίζοντας άρρησε εναντίον του Ραούλ.

"Η "Ιρέν κατόρρωσε να το πείσθ αλλά το μπουλντόκ την παρέσυρε δυο μέτρα σκεδόν.

— "Όχι, Φιορέλλο, όχι... κάθισθ φρόνιμα, δεν θέλω... φώναζε η "Ιρέν. Χρειάστηκε να τον κρατήσθ μ' όλη της τη δύναμη. Το άγαθό ζω, που ως εκείνη τη στιγμή ήταν τόσο υπάκουο, εξακολουθούσε να γαυγίζει άγρια με το ρύγχος προτεταμένο.

— Μθ συγχωρής, είπε ο Ραούλ στην "Ιρέν, δεν το ήθελα.

"Η "Ιρέν δεν άπάντησε. «Κάκομοιο παιδί» εξακολουθούσε να σκεπταίται «κάκομοιο παιδί». Θά ήθελε ν' άρχισθ στις κλωτσιές κι' αυτή την ίδια. Το καταλάβαινε.

— Έπιτελούς έχω κι' έγώ νεύρα, είπε ο Ραούλ.

"Η βίαιη κίνηση που είχε κάνει να κλωσιόσθ το σκυλί, είχε σπάσει την έσωτερική του ισορροπία.

— Δεν είμαι άπό ξύλο, πρόσθεσε.

"Ανέπνευε λαχανιάζοντας και κύταξε το σκύλο με μίσος, όπως εκείνη τη στιγμή μισούσε όλον τον κόσμο.

— Λυτούμαι μόνο που σε πήγα στο νεκροταφείο στον τάφο της μητέρας μου και του πατέρα μου...

— "Ο Ραούλ. ("Η "Ιρέν κρατούσε πάντα με τα δυο χέρια, το κολλάρο του μπουλντόκ) Αυτό ήταν που μ' έκανε να σου εξομολογηθθ τα πάντα. "Ακριδώς εκείνη την ημέρα καταλάβα πώς φερόμουν πολύ άσχημα άπέναντί σου, του είπε λυπημένη, γιατί καταλάβαινε πώς τη μισούσε. "Ο Ραούλ κύτταξε το σκυλί που είχε σταματήσει να γαυγίζει, έβλεπε άνάμεσα στα χείλη του ένα τοιγάρο και το άναψε.

— Τώρα πια δεν έχει σημασία, είπε πνιγώντας το θυμό του, "Ελα, θά σε συνοδεύσω στο χωριό.

Εκείνη κούνησε άρνητικά το κεφάλι της.

— "Όχι, εύχαριστά, ψιθύρισε. "Ο Φιορέλλο έχει άγριέψει, και μέσα στο άυτόκινητο θά μπορούσε να σου έπιτεθθ. Δεν πειράζει, Ραούλ, θά γυρίσω με τα πόδια.

"Ήταν προχωρημένο μεσημέρι. Στον ήλιο, το φρέσκο ρετινί των πευκών άνείδιδε μία δυνατή μυρωδιά. "Ο Ραούλ πέταξε το τοιγάρο, που είχε μόλις άρχισθ να καπνίζει.

Μ' αυτή την άπότομη κίνηση, το σκυλί άγριεψε πάλι και ξανάρχισε να γαυγίζει άπειλητικά.

Θά ήθελε να το στραγγαλίθ ο Ραούλ, αυτό το σκυλί, ύστερα να δείρθ την κυρά του, κι' ύστερα να

άρχισθ να θλαστήμθ. "Ήταν άκόμη τερα να φύγθ άμέσως, άλλως θά έκανε καμιά άνοησία.

— "Όπως θέλεις, είπε στην "Ιρέν.

"Απομακρύνθηκε γρήγορα, κι' έκρυψε το σκυλί να γαυγίζει πάλι, το άκουσε ακόμη όταν έβλεπε την τη μηχανή.

"Οδηγούσε γρήγορα τρέμοντας το θυμό, και άγανάκτησι. Δεν ήξερε καν που πήγαινε. "Όταν βρήκε το δρόμο κλεισμένο άπό ένα καμión άρχισε να χτυπά το κλάμα και διακοπή.

"Ο δρόμος ήταν στενός, το καμión ήταν γεμάτο τουδρα και πήγαινε σιγά—σιγά στη μέση του δρόμου. "Ο Ραούλ εξακολουθούσε να χτυπά ώσπου ο οδηγός του άναγνώστη του σταμάτησε άναγκάσιμος. Έβλεπε άπό το καμión και στήθηκε πλάι στο άυτόκινητο του Ραούλ. "Ήταν πιο ψηλός άπό το Ραούλ, και έμπλός στο πάχος.

— Δεν χρειάζεται να χτυπάς, του είπε ήρεμα. Λίγα μέτρα πιο άνω ο δρόμος φαρδύνει και θά μπερέσετε να προσπεράσετε.

— Κάνετε στην πάντα τώρα άμέσως, είπε ο Ραούλ.

"Ο χοντρός άντρας δεν φάνηκε να είναι φοβισμένος. Φαινόταν μθν λογικός. "Από την ψυχρή άσχημιά του Ραούλ, άπό το άνασταμένο του ύφος κατάλαβε ότι είχε να κάνει με κάποιον που δεν ήταν κυρίως έαυτού του. "Ανέθηκε πάλι στη θέση του, αλλά είπε με άξιοπρέπεια: «Δεν μ' άρέσει να τσακωνομαι στο δρόμο. Περάστε».

"Εκείσε άπώμα την πόρτα του άυτόκινητου, και έκανε όσο μπορούσε βεβώτερα, άφίνοντας το Ραούλ να περάσθ.

*

«Αυτές οι γυναίκες, εξακολουθούσε να σκεπταίται ο Ραούλ. «Δεν έχω καν μισό μέσο στο κεφάλι τους, δεν έχουν τίποτα». Κι' αυτός που έχανε τον καιρό του με μία που άπό δέκα χρόνια έτρεχε πίσω άπό έναν μαύρο.

Την είχε συστήσει και στον Μαρσέλλι, φρόντιζε για τις άδελφές του γάμου.

Γάμου! Με την "Ιρέν! Τι ήλιος που ήταν. Είχε πείσθ και στην έκκλησία του Πόρτο Γαρβιάντι, και είχε χτυπήσει με τα δάχτυλά του τις καμπάνες για να δθ πώς θά χτυπούσαν την ημέρα του γάμου του με την "Ιρέν.

"Οδηγούσε νευρικά, αλλά, παρά τον άκνευρισμό του, ήταν προσεκτικός, γιατί πάνω στο άυτόκινητο δεν

ΞΑΝΑΝΙΩΝΕΙ ΤΟΝ ΟΡΓΑΝΙΣΜΟ

Το πλέον άποτελεσματικό στοιχείο του περιήμου ΒΑΣΙΛΙΚΟΥ ΠΟΛΤΟΥ είναι το Παντοθενικό "Ασθεσίον (ΡCα) που φημίζεται γισθί ξανανιώνει τον όργανισμό. Οι έπλημες στατιστικές του "Επιστημονικού "Ινστιτούτου "Υγιεινής Διτροφής των Παρισίων, άποδεικνύουν ότι ένα κίλι μύρα είναι έξ ίσου πλούσιο σε Παντοθενικό "Ασθεσίον με τρία γραμμάρια Βασιλικού Πολτού. "Από σήμερα πίνετε τακτικά μύρα με το φαγητό σας και μεταξυ των γευμάτων. Γευστική, τονωτική και ξεδιψαστική η μύρα είναι πραγματική άπολαυσις.

έπιτρέπεται να κάνθ κανείς λάθη. "Αν μπορούσε όμως να δειρθ κάποιον, θά ύπεφερε λιγώτερο. "Ο δρόμος άδηγούσε στη Ραβέννα. Δεν έχε κανένα λόγο να πείσθ στη Ραβέννα. "Αλλά εκείνη τη στιγμή δεν ήταν ακόμη σε θέση να άποφασισθ που θά πήγαινε. "Εβλεπε μονάχα στην "Ιρέν πλάι σ' ένα νέγρο, κι' αίσθανόταν το αίμα να του άνεβαίη στο κεφάλι.

"Όταν έβλεπε στη Ραβέννα σταμάτησε το άυτόκινητο στην κεντρική πλατεία, και κατέβηκε. "Ήταν πιο ήρεμος τώρα, μθ μισούσε όλο τον κόσμο.

Περπάτησε κάμποσο μέσα στην πόλη, και ενώθηκε μ' ένα γκρουπ έκδρομών που είχαν έρθει να έπισκεφθούν τον τάφο του Δάντε.

"Ο μέγας ποιητής» έλεγε ο ξεναγός έβρηκε καταφύγιο στην πόλη της Ραβέννας το 1317, και έζησε έδώ με σχετική γαλήνη, γράφοντας το μεγαλύτερο μέρος του βίου ποιήματος του. Πέθανε έδώ στη Ραβέννα στο σπίτι της οικογένειας ντε Πολέτα το 1321.

Δεν είχε ποτέ ένδιαφερθθ ο Ραούλ γι' αυτά τα πράγματα. Τι σημασία είχε άν ο Δάντε είχε πεθάνει στο σπίτι της οικογένειας ντε Πολέτα ή στο σπίτι της οικογένειας Ρόσι; Αυτός ήξερε μόνο την κεντρική πλατεία της πόλεως, τα στίπια, ενός ή δυο πελατών του, τα καφέια του κέντρου, και ένα ξενοδοχείο. Για τα άλλα, κάτι θυμόταν άπό το σχολείο, αλλά πολύ άμυδρά.

Το ένδιαφέρον με το όποιο παρακολουθούσαν τα λόγια του ξεναγού οι περισσότεροι έκδρομείς στην άρχθ του φάνηκε άστείο, ύστερα του έκανε έντύπωσι. "Αν τόσος πολός κόσμος ένδιαφερόταν γι' αυτά τα πράγματα, θάπρεπε να ύπάρχθ κάποιος λόγος.

Η σκέψθ αυτή του ξανάφερε στο νού του την "Ιρέν. "Η "Ιρέν ένδιαφερόταν για τέτοιες ιστορίες. Αυτή ήξερε τουλάχιστον την πιο σημαντική έκκλησία της κάθε πόλεως, και καθέτι σχετικό με τα παλαιά έρείπια. Μία φορά, στη Φεράρα, τον είχε ζαλίσει να του μιλήθ για το φρούριο όπου ήταν οι φυλακές των Ούγκο και Παρισίνα. Και μιλούσε για τους Ούγκο και Παρισίνα σαν να ήταν γνωστά της πρόσωπα.

"Η μύρωσι. Μάλιστα. Και σε τί της είχε χρησιμεύσει η μύρωσι; Για να τρέψθ έπί δέκα χρόνια πίσω άπό ένα νέγρο, και να φερθθ μαζί του σά μία γυναίκα του δρόμου. "Ας έλειπε τότε η μύρωσι.

"Ο Ραούλ δεν είχε διάθεσι για τίποτα. Θά μπορούσε να πείσθ στη Φεράρα ή στη Πάντοβα που είχε να έπισκεφθθ, μερικούς πελάτες, αλλά δεν είχε διάθεσι. "Έπρεπε πρώτα να βρθ κάποια λύσι στο πρόβλημα που τον άπασχολούσε.

Δεν σκεφθηκε να φάθ παρά το βράδυ, και δεν πεινούσε καν. Στις έννεα το βράδυ ήταν κι' όλας στο κρεβάτι, σ' ένα μικρό ξενοδοχείο με τα παράθυρα άνοιχτά, που έβλεπαν σε μία δρώμικη αψίλη.

Σκέφθηκε πώς έπρεπε να φανθ πρακτικός. Ν' άφήσθ κατά μέρος την "Ιρέν, και να σκεφθθ πρακτικά. "Ο θυμός δεν άφελούσε σε τίποτα.

Πριν άπ' όλα έπρεπε να είδοποιήσθ να παντρευθθ την "Ιρέν και να σταματήσθ τις ένέργειες για την έκδοσι των πιστοποιητικών. Θά έκανε μία έντύπωσι άξιόβρονητη, αλλά δεν ύπορούσε να γίνθ άλλοιως. Μπορεί ο Μαρσέλλι να θυμανε και να τον έβδυνε άπό τον κατάλογο εκείνων που θά πήγαιναν στην "Αμερική. Τόσο το χειρότερο. "Έπρεπε να άναγκάσθ την "Ιρέν, αυτό την "Ιρέν, που τον έκανε να χασθ την άραιότερη εύκαιρία της ζωής του.

Ίσως όμως, σκεφθηκε, να μπορούσε να βρθ μία άλλη γυναίκα να παντρευθθ και να πείσθ στο Μαρσέλλι ότι άλλαξε γνώμη. Μπορεί ο Μαρσέλλι να διασκεδάσε τότε μ' αυτή την ύπόθεσι, η μπορεί και να θυμανε. "Όπως και νάταν τα πράγματα, ο Μαρσέλλι δεν μπορούσε να του στερήσθ το δικαίωμα να άλλάξθ γνώμη

και να παντρευθθ όποιαν ήθελε.

Κι' έτοι θά πήγαινε στην "Αμερική. Γιατί τώρα ήθελε περισσότερο παρά ποτέ να πάθ.

"Υπήρχε μόνο μία λεπτομέρεια. Δεν είχε καμιά στο νού του που να μπορούσε να την παντρευθθ. Αυτές που έρχόντουσαν στο μυαλό του ήταν όλες της κακής ώρας. "Ίσως να ήταν ύπερβολικός στην κρίσι του, αλλά όπωσδήποτε δεν ήταν ύποδευγμένα ήθικη. "Ήταν κορίτσια που έλεγαν εύκολα ναί σ' αυτόν και σε άλλους, και να παρουσιάζονθ σά σύζυγο, μία άπ' αυτές τις κάπως έλαφρές, δεν του πήγαινε.

Εξ άλλου, σκεπτόταν, άν περίμενε να βρθ καμιά άνεπιλήπτη άγνή κοπέλλα, δεν θά πήγαινε στην "Αμερική ούτε τον άλλο αιώνα. "Ίσως η "Αντρέινα... σκέφτηκε έσφονικά.

"Ανακάθισθ στο κρεβάτι μισόγυμνος, με το πρόσωπο μυσσκεμένο στον ιδρώτα, άπό τη ζέσθ, κι' άρχισε να σκέφτεται. "Η "Αντρέινα ήταν εκεί κοντά στη Ραβέννα, είχε πέντε άδερφούς και τέσσερις άδερφές. "Ο πατέρας της ήταν πεθαμένος, μθ ζούσε η μητέρα της που άξίζει για τρεις πατέρες μαζί. "Όλη η οικογένεια όμως άνακατευόταν στην πολιτική και για το λόγο αυτό ο Ραούλ δεν θά ήθελε να μπλέξθ με τους Μπαργκάλι. Δεν ήθελε όμως και να χασθ την εύκαιρία να κάνθ ένα τέτοιο σάλτο για την καριέρα του. "Ενα σάλτο που θά τον έφερνε άπό την άλλη μεριά του "Ατλαντικού, διευθυντή ένος γραφείου.

Το πρωί, στις έπτές, δρισκόταν κι' όλας στο άυτόκινητο. "Η "Αντρέινα κοιτούσε σ' ένα μικρό χωριό κοντά στη Φεράρα, τη Βιλλαφράνκα σ' ένα μεγάλο άγροτικό στίπτι, μ' όλες τις άδελφές της και τους άδελφούς της άπό τους όποιους δεν ήταν κανέναν παντρεμένος, γιατί στην οικογένεια Μπαργκάλι μιλούσαν για έλευθερο έρωτα με πολλή εύκολία, άν όμως κανένας νεαρός τριγύριζε καμιά άπό τις Μπαργκάλι, τότε έμφορίζονταν και οι πέντε άδελφοί, και του έλεγαν πώς θέλουν γάμο με παπά. "Η "Αντρέινα θά είχε γάμο με παπά, σκέφθηκε ο Ραούλ ενώ όδηγούσε, και γρήγορα μάλιστα.

*

Στις έπτάμιση είχε φθάσει στη Βιλλαφράνκα. "Ο Ραούλ, μπήκε με το άυτόκινητο στην αψίλη, και σταμάτησε άπότομα. Δυο σκυλιά άρχισαν να γαυγίζουν άγρια, ένας κόκκινος γλυτώς ως έκ θάμνατος άπό τις ρόδες του, κι' έφυγε τρέχοντας φτεροκοπώντας.

"Ο Ραούλ δγίκε άπό το άυτόκινητο και κύτταξε το στίπτι. "Ήταν ένα τεράστιο στίπτι διδροφό, φρεσκοασπισμένο με βερνικωμένα έξώφυλλα, και κόκκινα γεράνια στα περάβια των παραθυρών.

Μία γυναίκα που κάτι πολεμούσε γύρω άπό ένα ραντιστήρι με θετικό χαλκό, σήκωσε το κεφάλι προς τον Ραούλ, τον κύτταξε, αλλά ύστερα συνέχισε τη δουλειά της. Δεν ήταν μία Μπαργκάλι. "Ο Ραούλ τους ήξερε όλους, έστω κι' άν δεν θυμόταν ποτέ τα όνόματά τους.

— Δεν είναι κανείς έδώ; φώναζε στη γυναίκα.

Την ίδια στιγμή, άπό την κεντρική είσοδο του στίπιου, είδε να βγαίνουν δυο άπό τους άδελφούς της "Αντρέινα. Τους γνώρισε άμέσως, ο ένας φορούσε μία φόρμα, ο άλλος ήταν με σορτές. Αυτός με τη φόρμα έπρεπε να είναι ο μεγαλύτερος, ά έπρεπε να είναι ένα χρόνο πριν του έλθθ πθί να μείνθ πλεισιάζθ στο στίπτι άν δεν είχε σκοπό να παντρευθθ την "Αντρέινα.

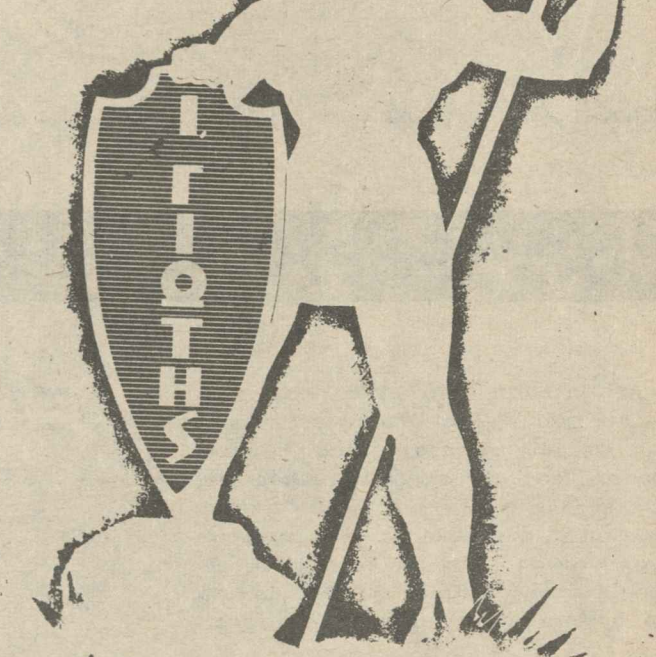
"Ήρθαν κι' οι δυο προς το μέρος του με ύφος άφρημένο, χωρίς χαμόγελο. Τον είχαν κι' αυτοί άναγκάσει, αλλά όταν έφθασαν κοντά του δεν του είπαν καν καλημέρα. Ούτε ο Ραούλ είπε καλημέρα. "Ακουμπισμένους στην άνοιχτή πόρτα του άυτόκινητου, ρώτησε μόνον:

— Δεν είναι έδώ η "Αντρέινα; "Εκείνος με το σόρτ του είπε νευριασμένος:

ΣΤΟ ΕΠΟΜΕΝΟ: η συνέχεια

Ο Φρουρός ΤΗΣ ΥΓΕΙΑΣ ΤΩΝ ΠΑΙΔΙΩΝ ΣΑΣ...

- * ΑΝΘΙΣ ΑΡΑΒΟΙΣΤΟΥ
- * ΑΝΘΙΣ ΟΡΥΖΗΣ
- * ΚΟΡΝ ΦΛΑΟΥΡ
- * ΤΑΠΙΟΚΑ

Παιδικαί τροφαί
"ΓΙΩΤΗ"

ΒΙΟΜΗΧΑΝΙΑ ΠΑΙΔΙΚΩΝ ΤΡΟΦΩΝ Ι. ΓΙΩΤΗΣ Ο.Ε. ΚΕΝΤΡΙΚΑ ΓΡΑΦΕΙΑ ΙΚΤΙΝΟΥ 3

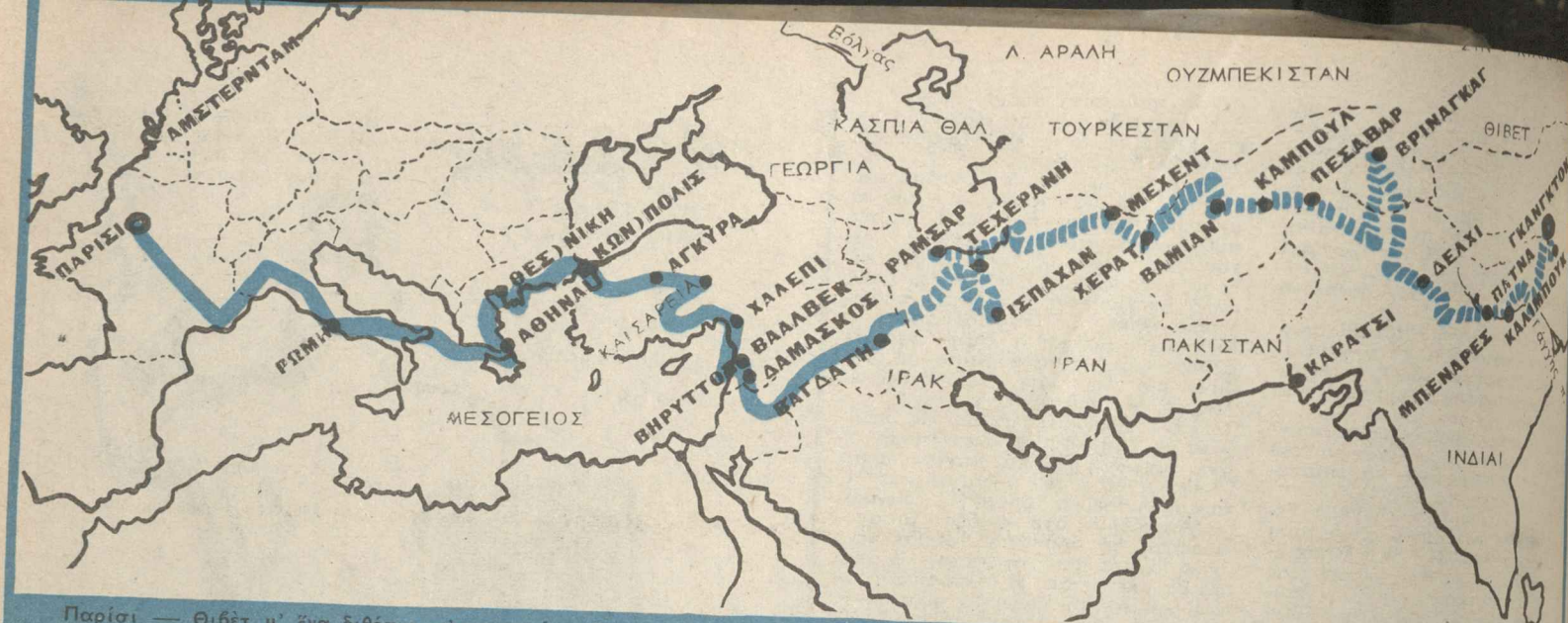
ΝΟΔΟΡ

ΣΑΠΩΝ ΑΝΤΙΟΙΣΜΗΤΙΚΟΣ

Ο νέος άρωματικός σάπων λουτρού της Βιομηχανίας ΠΑΠΟΥΤΣΑΝΗ, "ΝΟΔΟΡ", είναι μία επανάσταση εις την άσπιμνοποίηση και μία νέα έπιστημονική κατάκτησις εις ό,τι άφορά την ύγιεινήν του δέρματος.

Ο άφρός του σκουτώνει τα μικρόβια που προκαλούν την κακοσμία του σώματος διότι περιέχει το νεώτατον έλβετικό μικροβιοκτόνον άντιοισμητικό ΑΝΟΒΙΑΛ, του όποιου την άποκλειστική άπάτη δία την Ελλάδα, έξησφάλισε η Βιομηχανία

"Π.Α.ΠΑΠΟΥΤΣΑΝΗ"

Παρίσι — Θιβέτ μ' ένα διθέσιο αυτοκίνητάκι. 'Οκτώ μήνες οδηγώντας ανάμεσα σε δύσκολους δρόμους. 'Η Μαργαρίτα Μπατίν συνάντησε μυθικά πρόσωπα της 'Ανατολής, βασιλιάδες, φυλάρχους και καλογέρους. 'Επισκέφθη τὰ τζαμιά με τούς χρυσούς τρούλους και τὰ άπειρα χαρέμια, τὰ ξενοδοχεία χωρίς πόρτες και τούς κρεμαστούς κήπους. 'Ανακάλυψε θαυμάσιες ιερές πηγές και παρθένες λίμνες.

“Ένα νέο ζευγάρι πραγματοποίησε, πριν από λίγον καιρό, ένα από τὰ έντυπωσιώτερα ταξίδια της εποχής μας. 'Εκείνος, ο Ρομπέρ Μπατίν, ήθελε νά μελετήσει στις πηγές της τήν Ινδική φιλοσοφία. 'Εκείνη, ή Μαργαρίτα, έπεδίωκε νά πραγματοποιήσῃ τὰ νεανικά της όνειρα, νά δη από κοντά τήν 'Ανατολή. Παρίσι — Θιβέτ, με ένα μικρό διθέσιο συνηθισμένο αυτοκίνητο...

ΤΑΞΙΔΕΥΟΝΤΑΣ...

Στὸ δρόμο τῶν παραμυθιών τῆς Χαχίμας...

‘Η Μαργαρίτα Μπατίν, ή τολμηρή γυναίκα πού γύρισε όλη τήν 'Ανατολή, άψηφώντας κάθε πιθανό κίνδυνο.

1 — ΕΙΣΤΕ τρελλοί! Μόνο αν θέλετε ν' αυτοκτονήσετε, θα ξεκινήσετε για τις 'Ινδίες μ' ένα μικρό αυτοκίνητάκι!

— Όχι, δεν έχουμε σκοπό ν' αυτοκτονήσουμε! 'Αλλά ούτε και διάθεσι έχουμε νά πεθάνουμε ήσυχά ήσυχά στα κρεβάτια μας, όπως όλοι, χωρίς νά γνωρίσουμε τόν κόσμο!

‘Η συζήτηση γινόταν στο Παρίσι.

σι, πριν από λίγα χρόνια — 'Ιανουάριο μήνα! Κανείς από τούς φίλους μας δεν ήθελε νά πιστέψῃ ότι θα ξεκινούσαμε για μία διαδρομή 25.000 χιλιομέτρων μόνοι μας, μ' ένα μικρό αυτοκίνητάκι. Και τί διαδρομή, τί δρόμος! Κακοχαραγμένος, όπως συμβαίνει συχνά στην 'Ανατολή, σπάνια ασφαλτοστρωμένος, συνήθως γεμάτος πέτρες και άμμο, διακοπτόμενος από ποτάμια με μισογκρεμισμένα γεφύρια, από διω-

Βαγδάτη: Σύγκρουσις δύο πολιτισμών: στήν πρωτεύουσα ανάμεσα από τις αεροδυναμικές αμερικάνικες και ευρωπαϊκές κούρσες και τούς φαναχτερά ντυμένους αστυνομικούς της τροχιάς, κυκλοφορούν οι νέες ανατολίτισσες με τὸ πάντα φοβισμένο βλέμμα τους, τυλιγμένες στα μαύρα πέπλα τους. Οί δύο αὐτοί κόσμοι έρχονται καθημερινώς σ' έπαφή χωρίς ποτέ ό ένας νά έπηρεάζεται από τόν άλλο αποτελεσματικά.

ΑΠΟ ΤΟ ΠΑΡΙΣΙ ΣΤΟ ΘΙΒΕΤ

σμένες έρήμους όπου δεν συναντά κανείς ψυχή επί πολλές εκατοντάδες χιλιόμετρων... Και όμως, ο Ρομπέρ κι' εγώ τὸ είχαμε πάρει απόφασι.

— Είναι άπλούστατο, έξήγησε ο Ρομπέρ, δγάζοντας ένα μικροσκοπικό χάρτη από τήν τσέπη του. Θα πάμε κατ' ευθείαν: Παρίσι. Πρίν-τάι, 'Αθήνα, Κωνσταντινούπολι, Βηρυτό, Δαμασκό, Βαγδάτη, Τεχεράνη, Καμπούλη, Νέο Δελχί, Μπανγκό... Θα ξεκινήσουμε στις 14 Μαρτίου...

ΙΠΠΕΥΟΥΜΕ ΤΟΝ ΠΗΓΑΣΟ

Πραγματικά, έτσι και έγινε: Στις 14 Μαρτίου τὸ πρωί, όπως είχε προβλεφθῇ, ξεκινήσαμε με τὸ μικρό μας αυτοκίνητο, πού τὸ βαφτίσαμε «Πήγασος»...

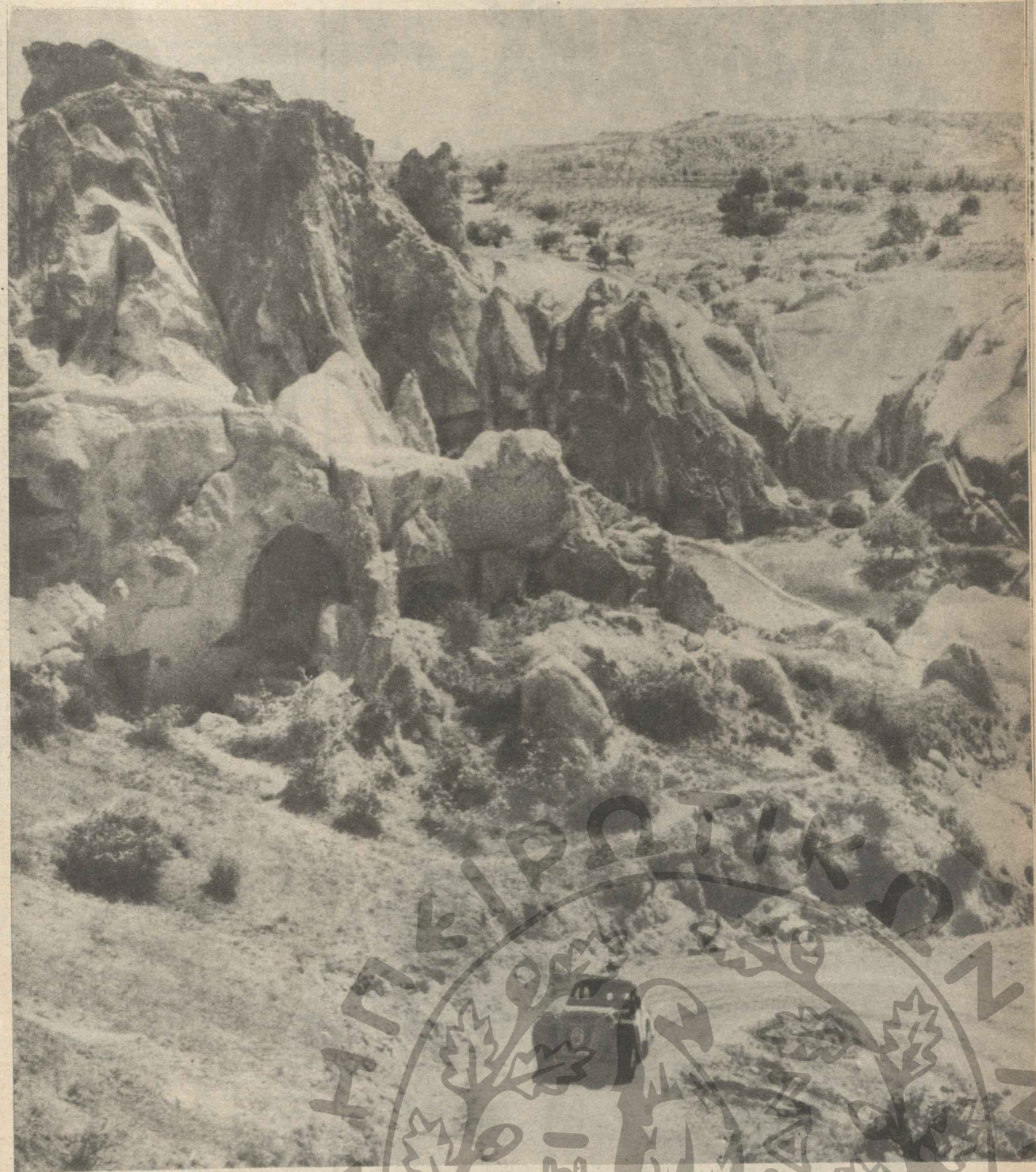
Σκινούσα για τήν έξωτική 'Ανατολή, έχοντας τήν έπιθυμία νά σηκώσω τόν γεμάτο μυστήριο πέπλο πού σκεπάζει τή ζωή εκεί. Συνάντησα, όμως, τίς πρώτες εκδηλώσεις τής παράξενης ζωής τής 'Ανατολής, πολύ πριν φθάσουμε εκεί: Σ' ένα ελληνικό χαριό τής Μακεδονίας, είχαμε σταματήσει για νά παρακολουθήσουμε τὸ πέρασμα μίας γαμήλιας πομπής. 'Ο πατέρας τής νέας φορούσε τήν τοπική ελληνική φορεσιά. Χαμογελούσε πίσω από τὰ καπάκια και μεγάλα μoustάκια του. Τὸ ίδιο χαμογελαστό φαινόταν και ὁ γαμπρός, ένα καλοφτιαγμένο ψηλό παλληκάρι. Μόνο τὸ πρόσωπο τής νέας ήταν σοβαρό και άδιαπέραστο. Φορούσε λευκή νυφική φορεσιά, ευρωπαϊκή, αλλά άδικα ὁ Ρομπέρ προσπάθησε νά τήν κάνει νά χαμογελάσῃ για νά τή φωτογραφίσει. Κάτω από τὸ λευκό πέπλο, τὸ πρόσωπό της έμενε άπαθές, γαλήνιο, ανεξιχνίαστο. Γινόταν μήπως ὁ γάμος χωρίς τή θέλησή της, γιατί τὸ ήθελαν μόνο οι δύο οικογένειες; Δεν τὸ ξέρω. Ξέρω μόνο πως ήταν ή πρώτη εικόνα πού είδα και πού μ' έκανε νά νοιώσω πως ζυγώσαμε στα σύνορα τής 'Ανατολής, τής χώρας τού μυστηρίου...

‘Η άληθινή 'Ανατολή όμως, άρχισε στήν Τουρκία. 'Εκεί έννοιωσα για πρώτη φορά πως έμπαινα σ' έναν άλλοιότιμο κόσμο, γεμάτο μυστήριο και άγνωστο, τόν κόσμο τών μυθικών παλατιών και τών παραμυθιών, τόν κόσμο όπου τὰ μάτια τών ανδρών είναι θαθεία και δορεϊά, και τὰ σαντάλια τών γυναικών είναι κόκκινα και χρυσά... 'Επιτέλους, πατούσα τὸ χώμα τής Τουρκίας, μίας χώρας πού βρίσκεται ανάμεσα στ' 'Ευρώπη και στή μακρινή 'Ανατολή. Στα χωράφια, γυναίκες με χρωματιστά παντελόνια σουρωμένα στον άστρογάλο, μας χαιρετούσαν καθώς περνούσαμε. Τὰ πρόσωπά τους ήσαν σκεπασμένα μ' ένα λεπτό λευκό ή καφετί μαντήλι, πού προφύλαγε τὸ πρόσωπό τους από τόν ήλιο και τή σκάνη.

Τέλος, φτάσαμε στο πρώτο μας ανατολίτικο ξενοδοχείο. Τὸ κρεβάτι; 'Ενα λεπτό στρώμα, σκεπασμένο μ' ένα σεντόνι και μ' ένα μαξιλάρι με κεντημένη μαξιλαροθήκη.

ΤΟ ΠΝΕΥΜΑ ΤΟΥ ΧΑΡΕΜΙΟΥ ΕΠΙΖΗ

‘Αν χρειάζοταν νά περιγράψω με δύο λόγια τήν Τουρκία, θα έλεγα πως είναι ή χώρα όπου οι γυναίκες είναι καλές με τίς γυναίκες. 'Η ύποδοξη πού μου έκαναν οι γυναίκες τής Τουρκίας θα μού μείνῃ αξέχαστη. Για τήν Τουρκία, είσθε πρώτ' απ' όλα γυναίκα και ύστερα άνθρωποι, άσχημη, έξυπνη, κουτή, καλή ή κακή. Μ' άλλα λόγια, ή Τουρκία τού 'Ατατούρκ θυμάται πάντα

τὴν Τουρκία τών χαρεμιών και τών φερετζέδων.

‘Από τὰ χαρέμια, οι Τουρκάλες διέτηρσαν μία ζωή συνειδησι τής φιλίας και τής γυναικείας αλληλεγγύης. 'Όταν είδα μερικές όχι πολύ νέες γυναίκες νά παιχνιδίζουν μεταξύ τους και νά κάθονται ή μία στα γόνατα τής άλλης, δεν πίστευα στα μάτια μου. Καί, για νά τίς δικαιολογήσῃ ὁ σύζυγος μίας απ' αυτές, μού έξήγησε:

— Ξέρετε... ζουν πάντα όπως στα χαρέμια.

Οί γυναίκες τής Τουρκίας οδηγούν μόνες τους τὰ αυτοκίνητά τους, κάνουν σπόρ, τηλεφωνούν, ντύνονται σαν τίς 'Ευρωπαίες, ενδιαφέρονται για τήν πολιτική και για τίς καλές τέχνες, άλλα... κάνουν άφθονες φιλικές χειρονομίες μεταξύ τους, χαϊδεύουν ή μία τὰ μαλλιά τής άλλης,

‘Ο Ρομπέρ κι' ή Μαργαρίτα διασχίζουν με τὸ αυτοκίνητάκι τους μία δύσκολη περιοχή τού Θιβέτ. ‘Ο δρόμος έλεινός άλλου πέτρες κι' άλλου άμμου διακόπτεται από άπότομους βράχους, όρμητικά ποτάμια και μισογκρεμισμένα γεφύρια.

αγκαλιάζονται και φιλιούνται τρυφερά και λατρεύουν τὰ ζαχαρώδη και τὰ γλυκίσματα.

Πρόθυμες νά παραδεχθούν, σαν κάτι τὸ έντελώς φυσικό, τίς άπίστειες τού συζύγου των — μη ξεχνάμε πως ή μητέρα τους μοιραζόταν νόμιμα τὸ κρεβάτι τού συζύγου της με άλλες γυναίκες — οι σημερινές γυναίκες τής Τουρκίας είναι πῶς ήρεμες, πῶς ήσυχες. 'Όσο δεν κινδυνεύει ή ήσυχία τους, όσο δεν ύφίσταται επίθεσι τὸ σπιτικό τους, ή ζωή τους, ή οίκογένειά τους, όσο δεν νοιώθουν νά απειλήται ή θέσις των ως συζύγων, ξέρουν νά υπομένουν πολλά. Εύτυχισμένες μέσα στο σπίτι τους, ανάμεσα στις πιστές φίλες τους, κλείνουν σφοδρά τὰ μάτια σὲ ὅ,τι συμβαίνει έξω από τὸ διαίλειό τους. Γιατί νά φοβηθούν τίς άλλες γυναίκες; 'Εξ άλλου, τὸ ὁ-

θωμανικό διαζύγιο δαίνει τόσο εύκολα, ώστε είναι καλύτερα γι' αυτές νά μη κάνουν σκηνές στους δικαστούς συζύγους τους.

‘Αν έκανα σκηνή στον άνδρα μου, μού έλεγε γελώντας μία χαριτωμένη Τουρκάλα 30 χρονών, ένεινος θα μού έλεγε: «'Ακουσε, χρυσή μου, πριν απ' όλα θέλω τήν ήσυχία μου. 'Αν νοιώθης δυστυχισμένη, γύρισε στή μητέρα σου!» Καταλαβαίνετε; 'Εγώ, εδώ πέρα, ζω πολύ καλύτερα παρά με τούς γονείς μου. Καί ύστερα, αν χωρίζω, δεν θα μπορούσα νά έχω τὰ παιδιά μου. Σ' έμάς, τὰ παίρνει πάντα ὁ πατέρας.

‘Η Τουρκάλα γυναίκα, αν έχῃ μείνει σὲ πολλές άλλες πλευρές σωστό παιδί, ξεκινά όμως από μία πραγματικότητα: τή βιολογική άπιστία τού άνδρος. Καί έχει τήν έξυπνάδα νά παραδέχεται τὸ άναπόφευκτο...

Χρησιμοποίησε
τὸ Νέον AJAX...

Η ζωή στο «Όλυμπια» είναι ένας συνδυασμός πρωϊνών σπόρ, απογευματινών δεξιώσεων, συναυλιών, παραστάσεων κινηματογράφου, βαριετέ, χορών. Δεκαέξ Ιταλίδες στάρ που ταξίδεψαν με το ελληνικό υπερωκεάνειο είχαν την ευκαιρία να ζήσουν την όνειρώδη αυτή ζωή και να επιδείξουν τον πλούτο του δεσποτίου των. Δεξιά η Μάρθα Προυτέντζα συμπληρώνει τις ασκήσεις που έκαμε στο γυμναστήριο του πλοίου, με μία φωτογραφία πάνω στη «γέφυρα» του σκάφους

Με το «Όλυμπια»

ΚΡΟΥΑΖΙΕΡΑ-ΑΣΤΡΑΠΗ

16 στάρ 'Ιταλίδες επιδεικνύουν την τέχνη και τις τουαλέτες τών.

Η 'Ικα Ταγιάνι εγχοίτευσε τους επιβάτες για την ιδιαιτερία των εμφανίσεών της. Μετά την απογευματινή συναυλία στο θέατρο του πλοίου ενεφανίσθη στο κακταίηλ που προσέφερε ο πλοίαρχος κ. Σιγάλας στο Μηκυναϊκό Σαλόνι, με το κομψότατο αυτό φόρεμα - σάκκος σε ιδιόρρυθμο και πολύ χαριτωμένο κοϋπ του Σούμπερτ.

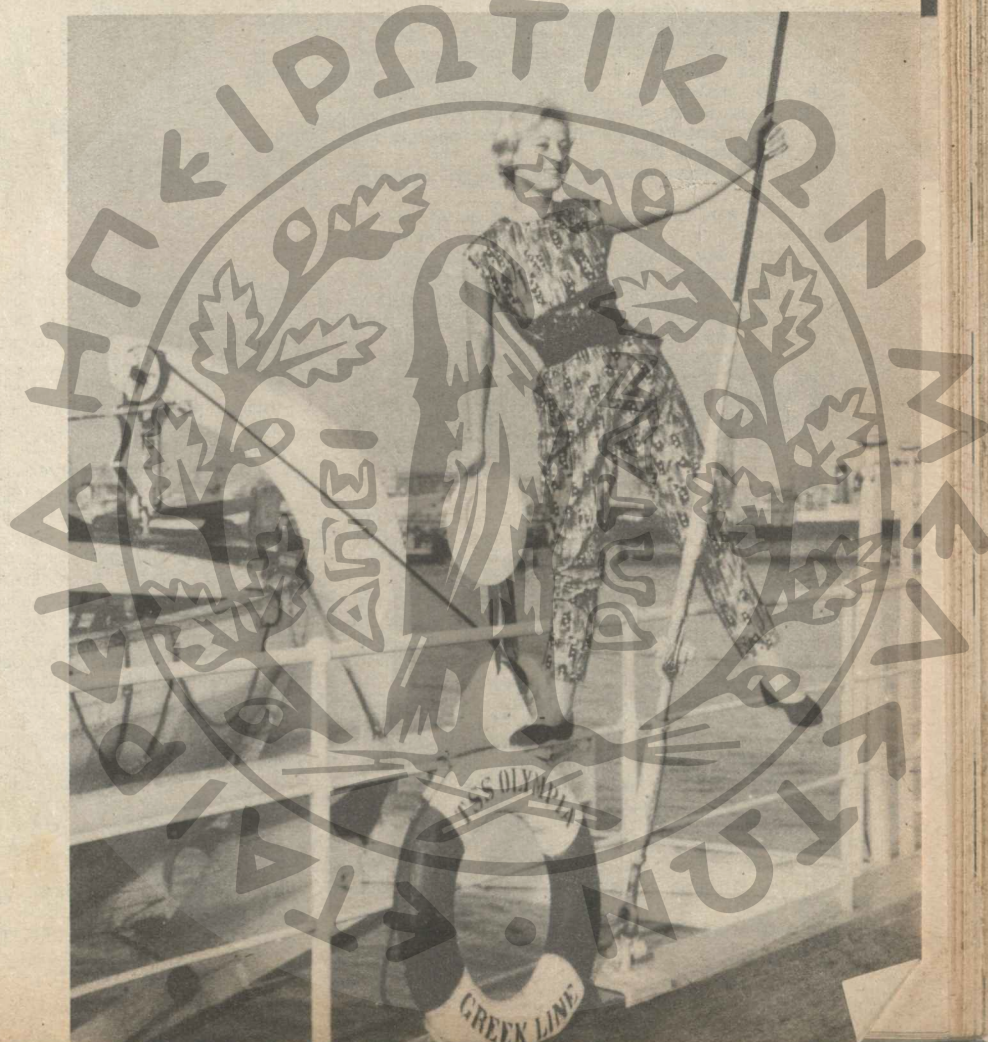
Μετά το βραδυνό χορό στο άπεραντο σαλόνι Ζέμπρα, το γλέντι συνεχίζεται μέχρι πρωίας στην περίφημη ταβέρνα του «Όλυμπια» που έχει πέργολες και δαρέλια για τραπεζάκια. Η Μάρθα Προυτέντζα και η 'Ικα Ταγιάνι με θαυμάσια βραδυνά φορέματα δοκιμάζουν τα όνομαστα κακταίηλ του ελληνικού υπερωκεανείου.

Μετά το μπάνιο σε μιάν από τις τρείς πισίνες του υπερωκεανείου, η Μάρθα Προυτέντζα αφού έκαμε ήλιοθεραπεία στη βεράντα του Μπαρ του Αιγαίου, ενεφανίσθη μ' αυτό το ωραίο σύνολο στο κατάστρωμα περιπάτου. Παντελόνι και μπλούζα από έμπριμε σε τόνους κόκκινο, μόδ, πράσινο.

ΜΕΤΑΞΥ Μεσσήνης και Νεαπόλεως, το «Όλυμπια» μετέφερε σε μία κρουαζιέρα - αστραπή, δεκαέξη από τις νεώτερες και ωραιότερες 'Ιταλίδες στάρ, που γυρίζουν το φιλμ «Ταξίδι με τη Λαιτίτσια». Είναι μία ταινία γεμάτη κέφι και απρόοπτα, πολλά από τα όποια έκτυλίσσονται στο πολυτελές περιβάλλον του περιφημου ελληνικού υπερωκεανείου. Μεταξύ τών στάρ ησαν η ξανθή Μάρθα Προυτέντζα και η μελαχροινή 'Ικα Ταγιάνι, που θεωρούνται δυό από τις πιο καλοντυμένες και κομψότερες Ρωμαίες. Οι άναγνώστριες θά ιδούν από τις φωτογραφίες ότι η φήμη δέν είναι άδικαιολόγητη.

ΑΚΟΥΣΕ ΜΕ, Μπέρτο, είπε η Σούζυ. Αυτή τη φορά πρέπει να πετύχεις όπως και ποτέ. Και θα πετύχεις. Είσαι ο πιο δραστήριος από όλους τους αντιπροσώπους της εταιρίας. Φτάνει να λείψω ό Φαρόνκι από τη μέση και θα αναθέσουν σ' εμένα την πλουσιότερη εταιρία.

Και πώς θα λείψω από τη μέση ό Φαρόνκι, Σούζυ; ρώτησε ό Μπέρτο ειρωνικά.
— Άκουσέ με, είπε η Σούζυ κι' έφερε την καρτέλα της πιο κοντά του. Έγώ θα μπώ στο ρεστωράν που τρώει και θα σου τον κρατήσω εκεί όσο χρειάζεται.

Ό Μπέρτο, ξαπλωμένος στο ντινάνι, είχε άκουμπήσει το χέρι στο πηγούνι του, και την άκουγε. Περισσότερο όμως κύτταζε τὰ μάτια της, κι' εκείνο τὸ χαριτωμένο πονηρό προσωπίκι της.

— Πώς θα τὸν κρατήσεις, Σούζυ; ρώτησε χαμογελώντας με τὰ μάτια, όπως ρωτούν ένα παιδί που διηγείται άπίθανα πράγματα.

— Στην ηλικία του, τὸν άρέσουν τὰ μικρά κορίτσια, είπε η Σούζυ. Κι' ἐγώ εἰμαι ένα μικρό κορίτσι. Να, θὰ τὸν κυττάζω ἔτσι, μισοκλείνοντας τὰ μάτια. Ὅταν φτάσῃς κι' ἐσύ στὰ χρόνια του θὰ δῇς τί ἐντύπωσι θὰ σου κάνει.

Ό Μπέρτο τῆς ἔπιασε μιά τούφα από τὰ μαλλιά της, ὕστερα τὴν τράβηξε κοντά του και τὴ φίλησε.

— Μου κάνει και τώρα ἐντύπωσι, δὲν εἶναι λόγος... ἔπεε γελώντας.

— Πόση ὥρα θὰ διαρκέσει τὸ συμβούλιο; ρώτησε η Σούζυ. Γιά δυό - τρεῖς ὥρες θὰ σου τὸν κρατήσω ἐγώ κι' ἔτσι θὰ ἔνῃς τὸ πεδίο ἐλεύθερο.

Ό Μπέρτο κούνησε τὸ κεφάλι.
— Μπορεῖ νὰ τελειώσει στίς δέκα, ἔπεε. Μπορεῖ ὅμως νὰ τραβήξῃ κι' ὥς τὴ μία, δύο, τὸ πρωί.

— Και ὥς τις ὀχτὼ τὸ πρωί νὰ κρατήσῃ τὸ συμβούλιο, ἐγὼ δὲν θ' ἀφήσω τὸ Φαρόνκι νὰ ἔρθῃ.

— Ω, σταμάτησε, Σούζυ, γιατί θὰ σὲ δείρω, ἔπεε ὁ Μπέρτο.

Αὐτὸς εἶχε τόσα σοβαρὰ πράγματα νὰ σκεφθῇ, και η Σούζυ νόμιζε πὼς μπορούσε νὰ παίξῃ. Αὐτὸς εἶχε νὰ σκεφθῇ τὴν καριέρα του. Ὅσο ἦταν ὁ Φαρόνκι στὴ μέση, δὲν μπορούσε νὰ κάνει οὔτε ἓνα βῆμα μπροστά.

Κανείς δὲν μπορούσε νὰ τὰ βάλῃ με τὸν δυνατὸ Φαρόνκι. Ἀκόμη κι' ὁ διευθυντὴς τοῦ φερόταν ὡς ἴσος πρὸς ἴσον, κι' ὅταν ὁ Φαρόνκι ὕψωνε τὴ φωνή, και μιλοῦσε στὸν διευθυντὴ στὸν ἐνικό, ἐκεῖνος μαζεύονταν σὰν νὰ τὸν φοβόταν. Μὲ κανέναν ἄλλον δὲν εἶχε ποτὲ συμβῆ αὐτό.

— Μὰ ἐγὼ μιλῶ σοβαρὰ, Μπέρτο, ἔπεε η Σούζυ. Θυμάσαι ὅταν σὲ βοηθούσα νὰ νικήσῃς τὸν «δυνατὸ Σπάκ»;

Χαμογέλασαν κι' οἱ δυὸ σ' αὐτὴ τὴν ἀνάμνησι. Στὸ μυαλό τους πρὸβαλε μιά εἰκόνα. Ξαναεἶδαν τοὺς ἑαυτοὺς των γενναίους πολεμιστὲς, ὅταν στὸν πόλεμο μετὰ τὸν «δυνατὸ Σπάκ» κρυμμένοι πίσω από τὸ φράχτη τοῦ κήπου, σχεδίαζαν πὼς θὰ νικήσουν τὸν φοβερό και ἀνίκητο «δυνατὸ Σπάκ».

Ἡ Σούζυ ἦταν τότε ἑπτὰ χρονῶν, κι' ὁ Μπέρτο ἑντεκα...

— Ἀνόητη, ἔπεε ὁ Μπέρτο, με φωνὴ μελαγχολική, ἐνῶ τῆς χαίδευε τὰ μαλλιά. Τώρα, τὰ πράγματα δὲν εἶναι τόσο εὐκόλα. Ὁ Φαρόνκι εἶναι δυνατώτερος από τὸν «δυνατὸ Σπάκ» και, ὅταν πρόκειται γιά τὴ δουλειά, δὲν εἶναι τίποτα πού νὰ μπορῇ νὰ τὸν κρατήσῃ. Μιά φορά ἤρθε στὸ συμβούλιο με τὸ πόδι στὸ γύψο.

— Άκουσε τί σου λέω, Μπέρτο, τοῦ ἔπεε ἐκείνη, τραντάζοντάς τὸν ἀνυπόμονα. Ἐσύ θὰ πᾶς ἀπόψε στὸ συμβούλιο, νὰ δώσῃς τὴ μάχη σου, κι' ἐγὼ θὰ σου κρατήσω τὸ Φαρόνκι με τὰ νύχια και με τὰ δόντια, ὥσπου νὰ τελειώσῃς.

*

«Ἐφοδος!», φώναξε μέσα της η Σούζυ, και ὤρμησε στὸ ρεστωράν. Ἦταν γέμιο ἀπὸ σὰν λεωφορεῖο τὴν ὥρα τῆς μεγάλης κυκλοφορίας.

— Ἀν ὁ Φαρόνκι ἔτρωγε με συντροφιά, δὲν θὰ γινόταν τίποτα, και ὁ Μπέρτο δὲν θὰ ἔπαυε νὰ τὴν πειράζῃ. Ὑστερα τὸν εἶδε. Ὁ «δυνατὸς Σπάκ», ὅπως ἔλεγε μέσα της τὸ Φαρόνκι, ἦταν ἐκεῖ με τὴ χοντρή μύτη του, κομφὸς μέσα σ' ἓνα καλοραμμένο μπλέ - σὰς κοστούμι, και ὄχι τόσο γέρος. Ὁ Μπέρτο τῆς τὸν εἶχε δείξει μιά φορά από μακριά, και τὴν ἔνδιαινε ἄμέσως. Διευθυνθηκε γρήγορα στὸ τραπέζι, τοῦ και καθήσε ἀπέναντι στο «δυνατὸ Σπάκ» πού τὴν περιεργάστηκε με ἐνδιαφέρον.

«Θὰ εἶναι πολὺ εὐκόλο», σκέφθηκε η Σούζυ. Ἐνα παιχνίδι, ὅπως τότε με τοὺς «δόρειους».

— Σὰς παρακαλῶ, ἔπεε, ἀρχίζοντας τὴν παράστασι, μπορῶ νὰ καθῶμαι στὸ τραπέζι σας μιά στιγμὴ; Θέλω νὰ ἐλευθερωθῶ από κάποιον ἀνόητο πού με παρακολουθεῖ.

Μὲ χαμηλωμένα βλέφαρα ὁ «δυνατὸς Σπάκ» ἔρριξε μιά ματιά τριγύρω.

— Νομίζω πὼς κάνετε κακὴ διαλογή, τῆς ἔπεε. Ἐγὼ εἰμαι γέρος και κουρασμένος. Ἀν κανένας νεαρός με φουσηξῇ στὴν πλάτη, θὰ πέσω χάμο.

— Μείνετε ἡσυχος, ἀπάντησε η Σούζυ. Δὲν θὰ τολμήσῃ νὰ μπῇ ἐδῶ μέσα. Εἶναι μισὴ ὥρα τώρα πού με παρακολουθεῖ.

— Εὐτυχῶς, ἀπάντησε ὁ «δυνατὸς Σπάκ», χωρὶς νὰ φαίνεται ὅτι δίνει μεγάλη σημασία στὰ λόγια της, και ἐξακολουθώντας νὰ καθαρίζε με μαεστρία ἓνα πορτοκάλι. Ἐν πάσῃ περιπτώσει, ἐγὼ κάνω τὴ φιγούρα μου με σὰς στὸ τραπέζι μου.

Ἡ Σούζυ προσποιήθηκε ὅτι κυττάζει τὴ λίστα τῶν φαγητῶν. Ἡ ἄρχὴ εἶχε γίνεи θαυμάσια. Ὁ «δυνατὸς Σπάκ» ἦταν ὁ τύπος τοῦ ἀνδρός πού δὲν μπορεῖ ν' ἀντισταθῇ στὴ γυναικεῖα γοητεία. Τὸ καταλάβαινε κανείς από τὴν ἐμφάνισι του. Ὅταν ἦταν νέος, θὰ ἔπρεπε νὰ εἶχε μεγάλες ἐπιτυχίες.

— Ἐχετε φάει; τὴ ρώτησε.

Καθάρειζε ἀκόμα τὸ πορτοκάλι του, και στὸ μετὰ τὴν παρατηροῦσε περιμένοντας τὴν ἀπάντησι της. Τὸ βλέμμα του εἶχε τὴν ἐκφραστικότητα ὡριμου ἀνδρα.

— Ἄν μποροῦσα, θὰ ἔτρωγα, ἀπάντησε η Σούζυ, ἀκολουθώντας πιστὰ τὸ πρόγραμμα πού εἶχε χαράξει.

Ἡ ἐπίθεσι ἔπρεπε νὰ εἶναι ἀποφασιστική. Μ' ἓναν τέτοιον τύπο δὲν μπορούσε νὰ γίνῃ διαφορετικά. Τὸν εἶδε νὰ ζαρώνει τὰ φρύδια και μ' αὐτὴ τὴν κριματάσα τὰ χαρακτηριστικὰ του σκληρύναν λίγο.

— Δὲν ἔχεις τὸ ὕψος μιάς πού δυσκολεύεται νὰ βρῇ χρήματα νὰ φάῃ.

— Ὑστερα γέλασε.

— Λοιπὸν ἦταν ἓνα τέχνασμα, πρόσθεσε, ὅτι σὲ παρακολουθοῦσε κάποιος. Στὴν πραγματικότητα ἤθελε νὰ κάνει ἓνα καλὸ γεῦμα, ἔ.

Ἡ Σούζυ κοκκίνισε. Δὲν τὸ εἶχε προβλέψει αὐτό. Κοκκίνισε φυσικά, ὄχι προσποιητά.

— Δὲν εἴσατε πολὺ εὐγενικός, τοῦ ἔπεε.

Πρωτότυπο δῆγῃμα τοῦ Τζ. Σκερπιανένκο

Ο ΔΥΝΑΤΟΣ ΣΠΑΚ

— Εἰμαι ἓνας ματαιόδοξος, ἔπεε ὁ «δυνατὸς Σπάκ». Πιστεύω πάντα ὅτι μπορῶ νὰ διαβάσω στὴ σκέψι τὸν ἄλλον. Φυσικά εἶναι μιά σκέτη ματαιοδοξία και τίποτα περισσότερο.

Ἦταν αὐτὸς ὁ «δόρειος» δὲν εἶναι τόσο εὐκόλο νὰ κατακτηθῇ. Εἶναι ἔξυπνος, πολὺ ἔξυπνος. Ἦσως κατόρθωνε πράγματι νὰ διαβάξῃ στὴ σκέψι τὸν ἄλλον, σκεπτόταν η Σούζυ με χαμηλωμένο βλέμμα.

Εκείνος τῆς χαμογέλασε και συνέχισε:

— Ἐσεῖς δὲν ἤρθατε ἐδῶ γιάτι σὰς κυνηγοῦσε κάποιος. Ἀν σὰς κυνηγοῦσε πράγματι, δὲν θὰ σὰς ἄφνε νὰ τοῦ ξεφυγετε τόσο εὐκόλα. Θὰ ἔμπαινε στὸ ρεστωράν ἔστω κι' ἂν ἐπρόκειτο νὰ τὸν κρεμάσουν. Οὔτε ἔχετε τὸ ὕψος μιάς πού σὲ ἀκριβῇ μοῖστρα. Και ὅσο ματαιόδοξος κι' ἂν εἶμαι, δὲν πιστεύω ὅτι ἤρθατε και καθήσατε κοντά μου, γιάτι παρασυρθήκατε από τὴ γοητεία μου. Πρέπει νὰ ὑπάρχῃ κάποιος ἄλλος λόγος. Ποίος εἶναι, δὲν τὸν ἔρω, ἀλλὰ πάνε ἀρκετὰ χρόνια πού δὲν μ' ἐνδιαφέρουν πιά τὰ μυστήρια. Μιά φορά, ὅταν ἤμουν νέος διάβαζα ἀστοιχονικά μυθιστορήματα. Ἀλλὰ τώρα πιά δὲν μ' ἐνδιαφέρει νὰ μάθω ποίος εἶναι ὁ δολοφόνος. Ἀλλωστε, ἂν δὲν εἶναι ὁ ἕνας, θὰ εἶναι ὁ ἄλλος. Τὸ γιάτι ἤρθατε και καθήσατε στὸ τραπέζι μου εἶναι μυστήριο, ἀλλὰ τουλάχιστο, εἶναι ἓνα μυστήριο εὐχάριστο.

— Νὰ σὰς ἐξηγῶ, μουρμούρισε η Σούζυ ασαφισμένη.

— Μὴ μοῦ ἐξηγήσετε τίποτα, σὰς παρακα-

λῶ. Εἶναι ἀρκετὰ χρόνια πού ἐγὼ νὰ εἶμαι με συντροφιά ἓνα τέτοιο ὥραιο κορίτσι.

*

Βγήκαν από τὸ ρεστωράν κατὰ τὴς ἑντεκα. Ἐγὼ τὸ αὐτοκίνητο μου ἐδῶ κοντά.

Κατὰ τὴ διάρκεια τοῦ φαγητοῦ εἶχε φανῇ πολὺ εὐγενικός, και πολὺ διακριτικός. Μάλιστα πολὺ, και σχεδὸν πάντοτε αὐτὸς, χωρὶς νὰ ερωτήσῃς. Τῆς εἶχε διηγήθῃ ἓνα σωρὸ παραγὰ γιά μακρινὰς χώρας. Ἦταν εὐχάριστος και λεπτός. Τῆς συστηθηκε τυπικά, ὅπως ἀπὸ ἀνθρωπὸι τῆς ηλικίας του. Ἀντρεία Φαρόνκι, ἔμπορικός ἀντιπρόσωπος. Τὸ δικὸ της ὄνομα Σουζάνα, τοῦ ἄρεσε πολὺ. Αὐτὸ τὸ φοβερό ὄνομα ἄρεσε σὲ ἄνδρες περασμένης ηλικίας. Ἀλλὰ ἦταν μόνο ἐνῆν ἡ ὥρα. Τὸ συμβούλιο δὲν εἶχε ἀκόμη ἀρχίσει και η Σούζυ δὲν αἰσθάνονταν πιά τόσο σίγουρη γιά τὸν ἑαυτοῦ της.

— Πού θὰ πάμε; τὴ ρώτησε.

«Ἄς πάμε νὰ χορεύουμε κάπου», εἶπε αὐτὴ πὼς θὰ τὸν ἀπαντοῦσε. Τώρα ὅμως δὲν εἶχε τὸ κουράγιο νὰ τὸ πῇ. Πλαῖ τοῦ αἰσθάνονταν ὅτι ἦταν μονάχα ἓνα ἀνόητο κορίτσακι, και τὴν περισσότερο. Ἐνα κοριτσακί πλάι σ' ἓνα ἄντρα. Ἐναν ἀληθινὸ ἄντρα. Βέβαια, ἐκεῖνος τὸν εὐαίσθητος στὴ γοητεία της, τοῦ ἄρεσε νὰ τὴν κυττάξῃ, ἀλλὰ ὁ πῶς δυνατὸς ἦταν αὐτὸς. Ἐνῶ μιά ἀπεγνωσμένη προσπάθεια και με ἐπὶ πολὺ ἀδύνατη ἔπεε.

— Πάμε ὅπου θέλετε ἐσεῖς.

— Πάμε τότε στὸ σπῑτί μου νὰ πιούμε κατὰ πρότεινε ὁ Φαρόνκι.

Περπατοῦσε στὸ πλάι της. εὐθενής, ἀποστοχικός, χωρὶς νὰ τῆς δώσῃ τὸ μπράτσο του. Ὅταν ὅμως ἔφθασαν μπροστὰ στὸ αὐτοκίνητο η Σούζυ δὲν ἀντέξε ἄλλο.

— Σὰς παρακαλῶ, ἔπεε, πηγαίνε με καλύτερα στὸ σπῑτί μου.

Ἁ δρόμος σ' ἐκείνο τὸ σημείο ἦταν ἐντελὸς ἔρμος. Ὁ ἄνδρας σταμάτησε και τὴν κυττάζε. Ὑστερα ἀκούμπησε τὸ χέρι του στὸ μπράτσο της.

— Πέστε μου τὴν ἀλήθεια, τὴ ρώτησε. Ἐί-

τῆς ἔβαλε μέσα τὰ χρήματα. «Ἀν δὲν ἔχετε σπῑτί θὰ σὰς συνοδεύσω ἐγὼ σὲ μιά παντοφλὴ γιά ἐργαζόμενες κοπέλλες. Ἐμενε ἐκεῖ ἄλλοτε και ἡ ἀδελφὴ μου.

Ἡ Σούζυ κατὰπτε τὰ δάκρυα και τὴ ντροπὴ τῆς. Αὐτὸς ὁ ἄντρας ἦταν ὁ ἀντίπαλος τοῦ Μπέρτο. Ἐμπόδιζε τὸ Μπέρτο νὰ κάνει καριέρα. Ὅσο ὑπῆρχε αὐτός, ὁ Μπέρτο δὲν θὰ κατάρθανε ποτε τίποτα καλύτερο. Κι' ὅμως, αὐτὴ αἰσθάνονταν τὴν ἐπιθυμία ν' ἀγκαλιάσῃ αὐτὸν ἄντρα, και νὰ τοῦ ζητήσῃ νὰ τὴ δέιρῃ, γιάτι δὲν ἦταν τίποτ' ἄλλο παρὰ μιά μικρὴ συχαμένη φευτρα.

— Ὅχι, ἐγὼ σπῑτί, τοῦ ἔπεε, και τοῦ ἔδωσε τὴ διεύθυνσί της.

Ὁ «δυνατὸς Σπάκ» γύρισε και τὴν κύταξε.

— Ἐχεις και γονεῖς; τὴ ρώτησε.

Ἡ Σούζυ κούνησε τὸ κεφάλι της καταφατικά.

— Ποίος ἔχει, ἔπεε ἐκεῖνος, σὰν νὰ μιλοῦσε στὸν ἑαυτοῦ του. Ἦσως μπορέσῃς νὰ σωθῇς.

Ὅταν ὑπάρχῃ οἰκογένεια, εἶναι πῶς εὐκόλο. Θὰ ἦταν θλιβερό ἂν δὲ τὸ κατόρθωνες. Θὰ με λυποῦσε σ' ἄλῃθεια. Ἐγὼ σὲ εἶδα ἀπόψε μονάχα και γιά μὲνα εἶσαι μιά ἀγνωστὴ, ἀλλὰ ἐρχεται κάποια στιγμὴ πού δὲν ὑπάρχουν πιά ἀγνωστοὶ γιά μὰς, εἶναι σὰν νὰ γνωρίζομαστε ὅλοι, σὰν νὰ εἴμαστε ὅλοι δεμένοι λίγο μετὰξὺ μας.

Βρισκόντουσαν ἤδη στὸ δρόμο τοῦ σπιτιοῦ της, σκέφθηκε η Σούζυ, και δὲν ἦταν ἀκόμη δέκα ἡ ὥρα. Τώρα ὁ «δυνατὸς Σπάκ» θὰ πῆγαινε στὸ συμβούλιο θὰ τοὺς συνέτριβε ὅλους και θὰ ἔπαιρνε ὅπως πάντα, τὴν καλύτερη ἀντιπροσωπεία. Ἀλλὰ αὐτὸ δὲν τὴν ἐνδιέφερε καθόλου τώρα πιά.

— Ἀν ξαναειδωθοῦμε, τῆς ἔπεε ἐκεῖνος σταματώντας μπροστὰ στὴν πόρτα τοῦ σπιτιοῦ της. Θυμήσου ὅτι ἐγὼ ξεχάσει τ' ὄνομά σου, τὴ διεύθυνσί σου, και ὅτι δὲν σὲ γνωρίζω ποτέ.

— Εὐχαριστῶ, ψιθύρισε η Σούζυ.

Θὰ ἤθελε ἀκόμη κάτι νὰ τοῦ πῇ μὰ ἐνοίωθε τὰ δόντια της σφιγμένα. Ἀν ἔλεγε μιά λέξι παραπάνω θὰ ξεσποῦσε σὲ κλάματα.

Εκείνος τῆς χαμογέλασε, τὴ δόηθηκε νὰ κατέβῃ από τὸ αὐτοκίνητο.

— Ἀντίο, μικρούλα μου τῆς ἔπεε, και ξεκίνησε ἀμέσως.

*

Στὶς ἑντεκα χτύπησε τὸ τηλέφωνο. Ἡ μαμά της κι' ὁ μπαμπὰς της εἶχαν κι' ὄλας πέσει νὰ κοιμηθοῦν κι' η Σούζυ καθόταν κουλουριασμένη σὲ μιά πολυθρόνα σὰν ἓνα σκυλάκι πού τὸ εἶχαν δέιρῃ.

— Ἐῖ, φώναξε ὁ Μπέρτο από τὴν ἄλλη ἀκρὴ τοῦ σῡρματος. Νόμιζα ὅτι ἦσουν ἀκόμη με τὸ Φαρόνκι.

— Δὲν τὸν εἶδα καν, τοῦ ἀπάντησε ἄκεφα ἐκείνη. Ἐμεῖνα στὸ σπῑτί, γιάτι εἶχα φοβερό ποнокέφαλο.

Ὁ Μπέρτο δὲν τὴν ἄφησε νὰ συνεχίσῃ.

— Ὅλα πῆγαν καλά. Ἐξέρεις. Μοῦ ἔδωσαν τὴν ἐπαρχία τοῦ Πιεμόντε, ἔπεε. Ὁ Φαρόνκι οὔτε φάνηκε καν. Αὐριο τὸ πρωί θὰ πᾶν στὴν κλινική γιά ἐγχείρησι. Ὁ διευθυντὴς ἔπεε πὼς θὰ τὸν βγάλουν ἓνα ὄγκο. Κι' ὕστερα, ἔπεε ὁ διευθυντὴς, ὅτι ὁ Φαρόνκι ἔχει γερᾶσει και δὲν ἀξίζει πιά πολλὰ πράγματα.

Ἡ Σούζυ ἔσφιξε τὰ δόντια της και, με μιά κίνισι θυμοῦ και ἀγανακτήσεως, ἔκλεισε τὸ τηλέφωνο.

Ἦταν ἓνας ἄντρας, φώναζε μέσα της. Ὁ πρῶτος ἀληθινὸς ἄντρας, δυνατὸς και εὐγενικός, πού εἶχε γνωρίσει, και δὲ θὰ τὸν ξεχνούσε ποτέ.

— Τί συμβαίνει; τὴ ρώτησε ὁ Μπέρτο μόλις ξαναπῆρε τὸν ἀριθμό.

— Μὰς διέκοψαν ἀπὸ τὸ κέντρο, φαίνεται,

δικαιολογήθηκε ἐκείνη. Προσπάθησε νὰ ἡρεμήσῃ. Ἦταν ἄσκοπο νὰ ἐξηγήσῃ στὸ Μπέρτο. Ἐκεῖνος ἦταν ἀκόμη παιδί. Δὲν θὰ καταλάβαινε.
— Ἐρχομαι νὰ σὲ πάρω, Σούζυ, τῆς ἔπεε. Θὰ πάμε νὰ πιούμε κάτι οἱ δυὸ μας, και νὰ γιορτάσουμε τὴ νίκη.
«Πικρὴ νίκη», σκέφτηκε ἐκείνη.
— Ἐγὼ ἓνα φοβερό ποнокέφαλο, Μπέρτο, δὲν μπορῶ, ἔπεε η Σούζυ.
— Τότε θὰ σου τηλεφωνήσω αὐριο, ἔπεε ὁ Μπέρτο.

Ναί, αὐριο θὰ τῆς περνοῦσε. Πῆρε τὴν τσάντα της γιά νὰ βγάλῃ τὸ μαντηλάκι της ἀπὸ μέσα και ξαναεἶδε ἐκείνα τὰ λεφτά. Τὰ λεφτὰ τοῦ «δυνατοῦ Σπάκ». Τοῦ «δυνατοῦ Σπάκ» πού πῆγαινε στὴν κλινική γιάτι εἶχε ἓνα ὄγκο, πού ὁ διευθυντὴς ἔπεε πὼς δὲν ἀξίζει ἓνα τίποτα, ἀφοῦ ἐπὶ χρόνια ἦταν ὁ μεγάλος Φαρόνκι. Ὁ «δυνατὸς Σπάκ» στὸν ὁποῖο ἄρεσαν οἱ μικρούλες και πού νόμιζε πὼς γινώριζε τὸν βγάλουν ἓνα ὄγκο. Κι' ὕστερα, ἔπεε ὁ διευθυντὴς, ὅτι ὁ Φαρόνκι ἔχει γερᾶσει και δὲν ἀξίζει πιά πολλὰ πράγματα.

Ἡ Σούζυ ἔσφιξε τὰ δόντια της και, με μιά κίνισι θυμοῦ και ἀγανακτήσεως, ἔκλεισε τὸ τηλέφωνο. Ἦταν ἓνας ἄντρας, φώναζε μέσα της. Ὁ πρῶτος ἀληθινὸς ἄντρας, δυνατὸς και εὐγενικός, πού εἶχε γνωρίσει, και δὲ θὰ τὸν ξεχνούσε ποτέ.
— Τί συμβαίνει; τὴ ρώτησε ὁ Μπέρτο μόλις ξαναπῆρε τὸν ἀριθμό.
— Μὰς διέκοψαν ἀπὸ τὸ κέντρο, φαίνεται,

τοῦλα με, τὰ χρυσὰ νομίσματα πού τῆς χάριζε ὁ μπαμπὰς της ὅταν ἦταν μικρὴ, κάθε φορὰ πού τῆς ἔπεφτε ἓνα δόντι, τὸ προσεχητάριο πού τῆς εἶχε δώσει ἡ γιαιγιά της λίγο πρὶν πεθάνῃ.
Ἦταν τὰ πιὸ ἀγαπητὰ της πράγματα αὐτὰ πού εἶχε φυλαγμένα σ' ἐκεῖνο τὸ κουτί, πού κανένας δὲν ἤξερε τὴν ὑπαρξί του. Ἐγραψε πάνω στὸ φάκελλο «δυνατὸς Σπάκ» και τὸν ἔκλεισε στὸ κουτί, ἐξακολουθώντας νὰ καταπνίγῃ τὰ δάκρυα της.

ΤΖΙΟΡΤΖΙΟ ΣΚΕΡΠΙΑΝΕΣΚΟ

ΜΙΚΡΑ ΑΝΕΚΔΟΤΑ

Ἐνας φτώχος νεοπαντρός εὐθύς μετὰ τὸ γάμο του πλησίασε τὸν πατέρα, τοῦδωσε ἓνα μικρὸ νομίσμα και πᾶνω στὴν ἀμφοῖνα του τοῦ ἔπεε: — Ἐλπίζω, πάτερ μου, τὴν ἐρχομένη φορὰ νὰ σὰς εὐχαριστήσω περισσότερο!

*

Ἐνας διάσημος θηριοδασεαστὴς καμαρωτὸς κι' ἀγέρωχος, «παραχωρεῖ» συνέντευξι σὲ κά ποιο δημοσιογράφο:

— Φαντάζομαι, τοῦ λέει αὐτός, τὸ φόβο σας τὴν πρώτη ἡμέρα στὴν ἀμφοῖνα του τοῦ κλύδα τὸν λιονταριῶν.

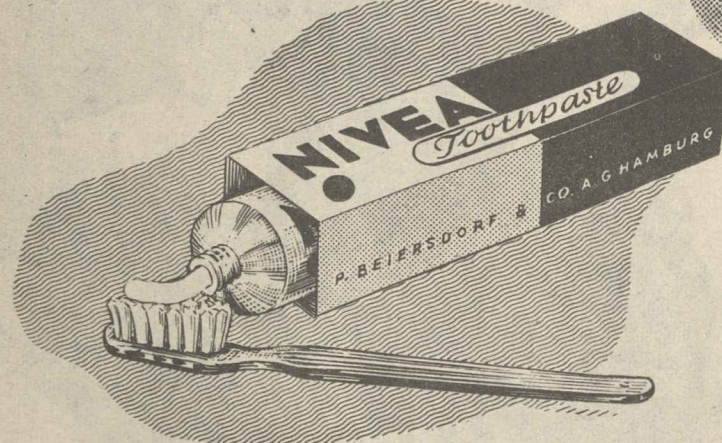
— Πράγματι, παραδέχεται ὁ ἄλλος συγκαταβατικά. Ἐτρεῖμα δολοκλήρος. Εἶχα ἀκούσει πὼς εἶχαν... φύλλους!

Δέν τήν αλλάζω...

...λέει κάθε στόμα
πού δοκιμάζει τήν
ΟΔΟΝΤΟΠΑΣΤΑ NIVEA

Τό νέο προϊόν του οίκου
BEIERSDORF - GERMANIA S

ΟΔΟΝΤΟΠΑΣΤΑ NIVEA

ΔΟΚΙΜΑΣΤΕ ΤΗΝ
ΔΕΝ ΘΑ ΤΗΝ ΑΛΛΑΞΕΤΕ ΠΟΤΕ

...ή όμορφα άρχίζει
με τόν **SCHERK**

Καθαρή και Άπληή
Έπιδερμίδα...

...θα έχετε πάντα
άρκει να χρησιμοποιήτε
τήν παγκοσμίως γνωστή
Λοσιόν προσώπου **SCHERK**

ΑΠΟΚΛΕΙΣΤΙΚΟΙ
ΑΝΤΙΠΡΟΣΩΠΟΙ **ΑΔΕΛΦΟΙ ΜΑΓΚΡΙΩΤΗ** ΑΘΗΝΑΙ: ΝΙΚΗΣ 9 • ΤΗΛ. 25-739

**Scherk
Face
Lotion**

δ' Αφαιρεί τελείως τή
σκόνη και τή σμήγμα
από τούς πόρους.
δ' Εξαφανίζει τή μιμίκια
δ' Ξανανειώνει τήν έπι-
δερμίδα και τήν κάνει
δρoσερή, λεία και
έλκυστική.

ΠΕΡΝΑΤΕ ΤΗΝ ΩΡΑ ΣΑΣ

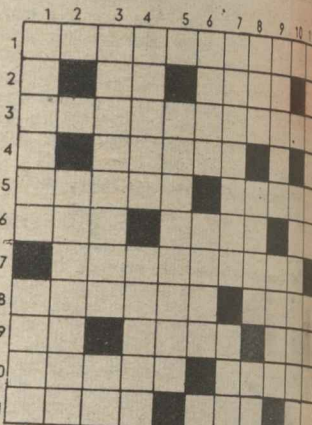
ΤΟ ΣΤΑΥΡΟΛΕΞΟ

Οριζοντίως:

- 1) Κοιτίς αρχαίων πολιτισμών.
- 2) Διφθογγός.— Γραμματικός δ-
ρος.
- 3) Παράγωγο του πετρελαίου.
- 4) Διαβάζω.
- 5) Είναι κακός σύμβουλος κατά
τήν παροιμία.— Λέγεται και άρα-
ποσίτι.
- 6) Ποταμός της Γαλλίας, παρα-
πόταμος του Ροδανού.— Κατ' ευ-
θείαν.— Ναυτικό πρόσταγμα.
- 7) Συγγενής που προϋποθέτει
γάμο.
- 8) Έγγονός του Νώε, γιός του
Χάμ.— Αρχαίο έπιφώνημα.
- 9) Μόριο της δημοτικής.— Κρά-
τος της Άσίας.— Στρατιωτικό πα-
ράγγελμα.
- 10) Με ο μικρόν γίνεται μουσικό
όργανο.— Αυτή ή συμφωνία του
Μπετόβεν λέγεται 'Ηρωική.
- 11) Μεγάλο άσιατικό νησί.— Ρή-
μα που θέλει μυαλό.— Είναι και τή
σκουλήκι.

Καθ' ύψος:

- 1) Κάτι που χρησιμοποιούν συ-
χνά οι άναρχικοί.— Μεταφορικά λέ-
γεται για τούς άνόητους.
- 2) Όχι και τόσο δέβαιο συμπε-
ρασμα.
- 3) Θα τέρους στή λατινική γραμ-
ματική.— Ό πέμπτος μήνας του
εθραϊκού χρόνου.

- 4) Γερμανός φιλόσοφος (Ναυτίλ
1908).— Τρώει ψοφίμα.
- 5) Ρήμα που τραβάει σε μάκρος.
- 6) Συμπεραίνει.— 'Ιερό βου-
7) Ξωτικά, δαιμόνια.— Μουσική
νότα.
- 8) Χρονικό έπίρρημα.— Μία κα-
ποια κυρία.— Γράμμα του άλφ-
βήτου.
- 9) Ναυτικό πρόσταγμα.— Έπι-
φώνημα.
- 10) Γιουρούσι.
- 11) Ό νόμος δέν έπιτρέπει νό-
χης γι' αυτόν.— Άστέρι του Χόλ-
λγουντ πού σόβισε τραγικά πάνω
στό μεσουράνημά του.

ΟΙ ΩΜΑΛΕΟΙ ΑΝΤΙΠΑΛΟΙ

Σ' αυτό τή παιχνίδι μπορούν να
λάβουν μέρος όσοιδήποτε παίκτης
θέλουν άρκει να είναι ζυγού αριθ-
μού. Κάθονται γάμο δ' ένας άπέναν-
τι στον άλλο άκουμπώντας τή πόδια
τους τεντωμένα και ένώνοντας τή
χέρια τους. Κατόπι προσπαθούν να
τραβήξουν δ' ένας τόν άλλο προς τή
μέρος του και να τόν σηκώσουν όρ-
θιο. Όποιος τή καταφέρει είναι «νική-
τής» και συναγωνίζεται πλέον με
τούς άλλους «νικήτες» έως ότου στό
τέλος μείνη μόνον ένας που άνακη-
ρύσσεται γενικός «νικήτής» τού παι-
χνιδιού.

ΤΟ ΠΙΟ ΧΡΗΣΙΜΟ

«Αν θρискόσαστε σ' ένα έρρημο-
νήσι, ποιό από τή έπτά ακόλουθα
άντικείμενα θα σας ήταν πιο χρήσι-
μο και γιατί;

- Μία πλάκα σαπουνι.
- Ένα μπουκάλι λικέρ.
- Ένας φακός.
- Μερικά καρφιά.
- Ένα σφυρί.
- Ένα μολύβι.
- Ένα πουκάμισο.

ΞΕΡΕΤΕ ΤΗ ΓΛΩΣΣΑ ΜΑΣ

«Αν τήν ξέρετε καλά, τότε θα
πρέπει να μπορείτε να σχηματίζετε
φράσεις, όσο τή δυνατόν μεγαλύτε-
ρες χωρίς να επαναλαμβάνετε τή
ίδια γράμματα. Οι φράσεις θα έ-
χουν νόημα, αλλοιώς πάει ή αξία
τού παιχνιδιού. «Αν ή φράσι δέν έ-
χει κανένα γράμμα όμοιο με ένα
άλλο, βαθμούς 10. «Όσα όμοια
γράμματα τόσοι βαθμοί λιγότε-
ροι. Π. χ.:

Κρασί συνό = 10.
Μάθε ότι πίνω δερμούτ = 9.
Μία ρέγγα ζηλευτή = 6.
Δώστε χαρτιά και μολύβι στην
παρέα σας, όποιος φτάση επάνω ά-
πό τούς 50 βαθμούς άς χορήγη με
τήν ώραιότερη ντάμα τής παρέας ή
ας κερδίση ένα άλλο έπαθλο που θα
βάλετε.

ΤΟ ΠΑΙΧΝΙΔΙ ΤΩΝ ΦΡΑΣΕΩΝ

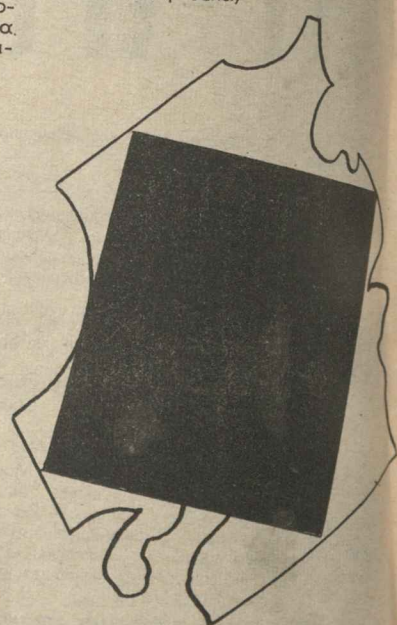
Και μόνη σας αν είσθε μπορείτε
να τή χρησιμοποιήσετε για να σκο-
τώσετε τήν ώρα σας. Και με τή

συντροφιά σας όμοιός. Είναι τόσο
άπλό: Θα σχηματίζετε φράσεις με
δύο ή τρείς ή περισσότερες λέξεις
στις όποιες όμως ή πρώτη συλλαβή
της κάθε λέξεως θα είναι ίδια με
τήν τελευταία συλλαβή της προη-
γουμένης λέξεως, χωρίς τήν πύρση
της όρθογραφίας, φυσικά.

Π. χ.: Καφέ φετεινό. Καλή λίμα
μα χαϊριών. Βιβλία ίαματικών όσ-
μάτων κλπ.
Βάλτε ένα στοιχημα ποιός θα
γράψη περισσότερες τέτοιες φρά-
σεις μέσα σε δέκα λεπτά, να πούμε.

ΜΙΑ ΜΙΚΡΗ ΔΙΑΦΟΡΑ

Τί διαφορά υπάρχει μεταξύ τού μη-
δέν ύποδιαστολή ένέντα και μηδέν ύ-
ποδιαστολή δέκα;

ΑΝ ΕΧΕΤΕ ΑΝΤΙΛΗΨΙ

Μπορείτε να θρήτε ποιό ζωό θα
σχηματιστή αν φέρομε τή 4 λευκά
μέρη επάνω στό μαύρο, χωρίς να
κόψετε τή χαρτί; Για προσέξτε λι-
γο! Άκόμη δέν τή θρήκατε; Τότε
κόψτε τή χαρτί και δοκιμάστε.

Η όμορφιά τών χεριών...

ΕΚΕΙΝΑ που ύποφέρουν
περισσότερο από τής
δουλειές τού σπιτιού
είναι τή χέρια, που
σκάζουν, κάνουν σημά-
δια, λερώνονται και τής
πολλές φορές όλα αυτά τή
σημάδια δέν έννοούν να φύγουν.
Για ν' απαλλαγήτε απ' αυτά δέν
έρεκα μόνονα μία καλλυντική
κρέμα ή μία περιποίηση τή δρά-
ση πριν από τόν ύπνο. Η «θε-
ραπεία φυσικά πρέπει να δια-
φέρει άνάλογα με τή δουλειά που
έχετε κάνει. Να τώρα μερικές
από τής πιο χρήσιμες συμβουλές

1 Μετά τή μπουγάδα ή τή πλύσιμό τών πιάτων τή
χέρια παθαίνουν τρομερές ζημιές. Δέν άρκούν δέ τή
ελαστικά γάντια, γιατί δέν μπορούν να γίνουν όλες οι
δουλειές μ' αυτά τή γάντια. Στην περίπτωση αυτή έ-
τοιμάζετε τή έξης μίγμα: λιώνετε μία ξεφλουδισμέ-
νη τομάτα, ρίχνετε λίγο άλάτι και λιγάκι ροδόκερο. Ά-
λείφετε με τή μίγμα αυτό τή χέρια σας κι ύστερα τή
τρίβετε με χυμό λεμονιού και τή ξεπλένετε καλά.

2 Οι λεκέδες που μένουν στό δάχτυλα όταν καθαρίζε-
τε χορταρικά εξαφανίζονται εύκολα αν τούς τρίψετε
μ' ένα μίγμα από άμυλο και γλυκερίνη. Πλένετε ύστε-
ρα καλά τή χέρια σας με χλιαρό νερό.

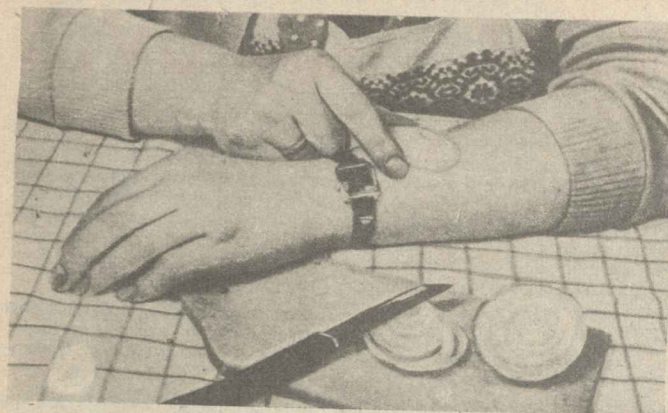
3 Για να καθαρίσετε καλά τή χέρια ύστερα από πο-
λύ δουλειές, χρησιμοποιήστε τόν τρόπο
που μεταχειρίζονται συνήθως οι μηχανουργοί: αλείψε-
τέ τα με μία λιπαρή ουσία, βαζελίνη λόγου χάριν, τρί-
ψτε τα καλά, έτσι που ή βαζελίνη να εισόσση καλά

στό δέρμα και να «πάρη» τής άκαθαρσίες κι' ύστερα
πλύντε τα καλά με ζεστό νερό και σαπούνι.
4 Οι κίτρινοι λεκέδες από νικοτίνη στό δάχτυλα δια-
νουν αν τή τρίψετε με όξυζενέ είκοσι δγκων. Οι λε-
κέδες από δάμμα ιωδίου με ένα μίγμα άποτελούμενο
από ένα τρίτο άμμωνία και δύο τρίτα όξυζενέ. Και
στις δύο περιπτώσεις ξεπλένετε ύστερα καλά με δρο-
σερό νερό και ξεπλένετε μία φορά άκόμη.

5 Οι λεκέδες από μελάνι στό δάχτυλα, ιδίως τώρα
τό καλοκαίρι που με τή ζέστη τή μελάνι απλώνει
εύκολα, φύγουν αν τούς τρίψετε μ' ένα βαμβάκι βουτη-
γμένο στό οινόπνευμα.

6 Για να έχετε άπαλά και σε καλή κατάστασι χέρια,
ύστερα από κάθε δουλειά και άφού τή πλύνετε κα-
λά, τή βουτάτε, ενώ ακόμα είναι υγρά, σ' ένα σακκου-
λάκι με πίτουρα, που μπορείτε να έχετε κοντά στό νι-
πτήρα για να τή χρησιμοποιήτε όταν θέλετε.

ΚΡΕΜΜΥΔΙ ΚΑΙ ΜΕΛΙΣΣΑ

Το ταμπάκι της μέλισσας είναι, όπως ξέρουμε όλες, πολύ όδυνηρό. Για να ανακουφισθείτε από τον πόνο κόβετε ένα κομμάτι ψωμί κρεμμυδι και τρίβετε το μέρος που σας έχει ταμπάκει με μέλι. Παλιό φάρμακο, αλλά πάντα αποτελεσματικό.

ΤΟ ΨΥΓΕΙΟ ΣΑΣ

Όσα και αν είπαμε έως τώρα για το ψυγείο, ποτέ δεν είναι αρκετά. Είναι ένα τόσο απαραίτητο εξάρτημα του νοικοκυριού και η κανονική του λειτουργία εξαρτάται από τις φροντίδες σας. Γι' αυτό:

- Μη στρώνετε τις σχάρες του ψυγείου με χαρτιά ή νάυλον. Εμποδίζετε την κανονική κυκλοφορία της ψύξης.
- Μη βάζετε μέσα χαλασμένα πράγματα. Κρέας βρωμισμένο, ξυνισμένο γάλα, μαραμένα χόρτα, δεν ξαναγίνονται ποτέ φρέσκα, μόνο το ψυγείο θα βρωμισούν.
- Βάζετε μέσα τα μπουκάλια, σκεπάζετε τα διάφορα δοχεία. Τυλίγετε σε σακκούλες νάυλον ό,τι έχει μυρωδιά.
- Μη γεμίζετε ως επάνω το δίσκο για τα παγάκια αλλά αφήνετε το 1/3 άδειο, ο πάγος όταν πήξει αυξάνει σε όγκο.
- Αντί σκέτο νερό βάλτε λεμονάδα, βυσινάδα ή πορτοκαλάδα. Έτσι αντί σκέτα παγάκια θα έχετε παγωμένους χυμούς που μπορείτε να βάλετε σε κοκτέιλ ή στο δερμού.
- Στο ηλεκτρικό ψυγείο μπορείτε να κρατήσετε το φαγητό μια ολόκληρη εβδομάδα. Μαγειρέψτε λοιπόν περισσότερο πιάτα, περισσότερη βραστή σαλάτα, θα τα έχετε στη διάθεσή σας όποια ώρα τα χρειαστείτε. Λιγότερος κόπος και οικονομία καύσιμα συγχρόνως.
- Μην ανοιγοκλείνετε το ψυγείο σας κάθε λεπτό, ανεβάζετε έτσι τη θερμοκρασία του ψυγείου, πράγμα που βλάπτει.
- Βάζετε πάντα το κάθε τι απόλυτα κρύο. Ζεστά ή χλιαρά πράγματα λιώνουν τον πάγο, αλλάζουν την ατμόσφαιρα του ηλεκτρικού ψυγείου και γενικά το κάνουν να μυρίζει άσχημα.

ΦΡΕΣΚΑ ΑΓΓΟΥΡΙΑ

Αν έχετε στο σπίτι αγγούρια και θέλετε να διατηρηθούν φρέσκα, βάλετέ τα σε ένα ποτήρι νερό και φροντίστε να αλλάζετε το νερό κάθε μέρα απαραίτητα.

Η «Γυναίκα» σάς συμβουλεύει

ΤΑ ΥΦΑΣΜΑΤΑ ΣΤΕΝΕΥΟΥΝ

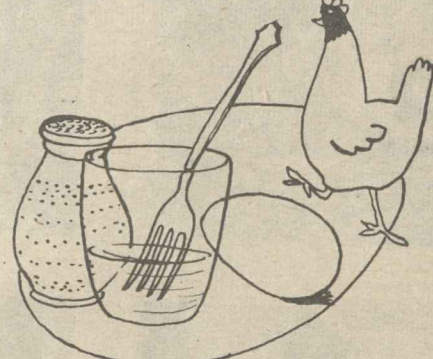
Τα υφάσματα είτε μάλλινα, είτε βαμβακερά είτε λινά, στενεύουν συνήθως μόλις βραχούν. Γι' αυτό σιδερώνετέ τα με πανί πολύ βρεγμένο, πριν κόψετε τίποτα. Αν έχετε σίδερο του ατμού, ακόμα καλύτερα και ευκολότερα θα γίνη η δουλειά σας.

ΤΑ ΡΟΥΧΑ ΔΕΝ ΠΡΕΠΕΙ ΝΑ ΒΡΑΖΟΥΝ ΠΟΛΥ

Είτε είναι βαμβακερά, είτε ημίλινα, είτε λινά, το παρατεταμένο βράσιμο τα καταστρέφει. Μην τα αφήνετε περισσότερο από 5-10', τα πολύ λερωμένα 15'. Αν θέλετε να τα απολυμάνετε βράστε τα περισσότερο, αυτό όμως θα γίνη μια φορά. Και μη ξεχνάτε ότι το σαπούνι παραμένει πάντα το καλύτερο μέσο για ένα καλό και ακίνδυνο καθαρίσμα.

ΣΠΕΙΡΩΤΟ ΡΥΖΙ

Ο πιο εύκολος τρόπος να κάνετε ένα πιάτο σπειρωτό που να κρατά και την άλλη μέρα είναι να πλύνετε σε πολλά νερά, χωρίς να το μουσκεύετε, το ρύζι και να το ρίξετε σε νερό βραστό άφθονο όπου έχετε ρίξει το αλάτι, και το ζουμί μισού λεμονιού.

ΤΟ ΑΥΓΟ ΕΝΑΝΤΙΟΝ ΤΗΣ ΝΥΣΤΑΣ

Αν κατά τη διάρκεια της ημέρας νοιώθετε νύστα μη καπνίζετε τσιγάρο ή πιείτε καφέ, αλλά χτυπήστε ένα φρέσκο αυγό σε λίγο νερό, προσθέστε του λίγη ζάχαρη και πιείτε το.

ΤΟ ΠΑΙΔΙ ΣΤΟ ΤΡΑΠΕΖΙ

Τι εύχρηστο που είναι να κάθεται μ' ένα παιδί στο τραπέζι που να ξέρει να τρώει. Και τί δυσάρεστο που είναι να κάθεται στο τραπέζι μ' ένα κακομαθημένο παιδί που κάνει μεγάλη φασαρία και είναι αδύνατο να κουβεντιάσει κανείς. Πώς φέρεται το παιδί σας στο τραπέζι; Η μόνη αλήθεια είναι ότι το παιδί σας φέρεται όπως φέρεστε κι' εσείς. Παρατηρήστε μια μητέρα που μαλώνει το παιδί της, γιατί μιλάει όταν τρώει, γιατί άκουμπάει τους άγκωνες του στο τραπέζι, γιατί πίνει και μασσάει συγχρόνως. Παρατηρήστε τη μητέρα κι' όχι το παιδί. Μήπως κάνει τα ίδια σφάλματα; Το παιδί μιμείται τους μεγάλους. Το παιδί δεν σκεφτηκε μόνο του να πιη τσάι από το πιατάκι. Υπάρχουν δέβαια πολλά πράγματα που πρέπει να τα διδαχθή κανείς όταν τρώει. Αλλά να πιάνη το μαχαίρι ή το πιρούνι σωστά, αυτό έρχεται σε φυσική συνέπεια για ένα παιδί που του δίνουν το καλό παράδειγμα οι γονείς του. Ένα παιδί δεν πρέπει ποτέ να το τρομοκρατήτε με φωνές στο τραπέζι. Έαν η ώρα του φαγητού γίνη για το παιδί μια δοκιμασία, θα παραμείνει τέτοια για πολλά χρόνια.

ΓΛΥΤΩΣΤΕ ΑΠΟ ΤΙΣ ΛΑΔΙΕΣ

Για να μη τρέχη το λάδι, από το μπουκάλι, κάθε φορά που το χρησιμοποιούμε, τυλίξτε γύρω στο λαιμό ένα σύρμα πίπας ή ένα πανάκι. Είναι απορροφητικά και συγκρατούν το λάδι. Φυσικά άμα λερώνουν θα τα αλλάζετε.

ΔΟΚΙΜΑΣΤΕ ΤΟ ΣΙΔΕΡΟ ΣΑΣ

Με μια σταγόνα νερό δοκιμάζουμε αν καίη το σίδερο μας. Αν το νερό εξατμίζεται σιγά-σιγά, τότε το σίδερο είναι χλιαρό, γύρω στους 150°. Αν εξατμίζεται και τσιρίρη, τότε είναι ζεστό, 180°. Αν κυλά σαν χάντρα προσέξτε, έχει φτάσει στους 210°. Μόλις τη δειτε να βυχνεται απότομα μακριά από το σίδερο, μη το άκουμπήσετε στο φως, θα το τσουρουφλίσετε για καλά.

ΤΑ ΑΣΗΜΙΚΑ ΣΑΣ

Τα άσημνια μαχαιροπήρουνά που θάινουν πάντοτε αλλοιάσει όταν έρθουν σε επαφή με το θεάφι. Πρέπει επομένως να ξεπλένονται αμέσως μετά το φαγητό με ζεστό νερό. Εκτός απ' αυτό ποτέ δεν πρέπει να τρώμε βραστά άσημνια μαχαιροπήρουνά. Τα άσημνια μαχαιροπήρουνά με την πάροδο του χρόνου μαυρίζουν ελαφρά και τούτο γιατί στον αέρα περιέχεται βειδά. Γι' αυτό τα μαχαιροπήρουνά φυλάγονται σε ειδικά κουτιά, στο οποίο τοποθετούνται ένα κομμάτι καμφορά. Επίσης μπορούμε να χρησιμοποιούμε θήκες από μαλακή φινελία για τη φύλαξή τους. Για άσημνια κύπελλα ή άλλα δοχεία καταλληλότερα είναι θήκες από αεροστεγή πλαστική ύλη νάυλον π.χ. που συγκρατείται κλειστά με συνδετήρες γραφείου ή άλλο μέσο. Τα άσημνια σκεύη διατηρούν την άριστη λάμψη τους άμα τα πλένουμε με πολύ ζεστό νερό. Αν έχουν πάρει μια θαμπάδα, τότε τα καθαρίζουμε με μια ειδική σκόνη του εμπόριου για τ' άσημια ή μ' ένα μίγμα κιμωλίας και άμμου. Ύστερα τα τρίβουμε μ' ένα κομμάτι φινελία.

ΠΡΟΣΧΑΡΑ ΧΡΩΜΑΤΑ ΠΑΝΤΟΥ

Στο σπίτι χρειάζονται πρόσχαρα χρώματα, τόσο στα επίπλα όσο και στα φορέματά μας. Πέρασε ο καιρός που έβαζαν στους τοίχους φύλλα μαυρί ή καρυδιά και κρέμασαν βαρείες σκούρες κουρτίνες. Η μόδα ζητά φρέσκα και πρόσχαρα χρώματα, γιατί μ' αυτά διασθάνεται και η ψυχική μας διάθεση. Μέσα σ' ένα πρόσχαρο περιβάλλον μπορείτε τώρα εσείς να βάλετε σκούρα φορέματα! Το παλιό «για να μη λερώσουν» πάει πιά. Όλα λερώνουν μόνο που στα σκούρα δεν φαίνεται το λερώμα.

Χαριτωμένο εύδυμογράφημα

ΑΝΑΚΑΤΕΜΕΝΟΣ Ο ΕΡΧΟΜΕΝΟΣ

ΜΟΛΙΣ ο Κολτρώ ανέλαβε τα υψηλά καθήκοντα του ιδιαίτερου γραμματέως του μαρκησίου ντε Μαργάγκ, κατάλαβε ότι είχε εξασφαλίσει για καλά το μέλλον του. Και αν έπρεπε έξω στους υπολογισμούς του. Τη δεύτερη κιόλας μέρα ο μαρκήσιος τον κάλεσε στο γραφείο του:

—Άκουσε, νέε μου, του είπε ο μαρκήσιος, σου παρουσιάζεται μια μοναδική ευκαιρία να δώσεις δείγματα της εξυπνάδας σου και της διπλωματικής σου ιδιοφυΐας. Νά, περί τίνος πρόκειται: Θέλω να παντρεύω το γυιό μου, το μαρκήσιο Έκτορα, με την ξαδέλφη του, την Έλλη ντε Κομάρ. Ο γυιός μου όμως είναι μπλεγμένος στα δίχτυα της Νινόν, μιας επικίνδυνης θεατρίνας. Πάρε λοιπόν αυτές τις ό-κασιες χιλιάδες φράγκα, πήγαινε να τη βρεις και να την παρακαλέσεις εκ μέρους μου, να πάρη αυτά τα λεφτά και ν' αφήση ησυχία το γυιό μου, χωρίς να προκαλέση κανένα σκάνδαλο... Εμπρός, θάρρος.

Ύστερα από τρεις ώρες ο Κολτρώ δέχονταν στο δωμάτιο του την επίσκεψη του νεαρού Έκτορα.

—Είπατε ο ιδιαίτερος γραμματέας του πατέρα μου, του είπε, συνεπώς σάς θεωρώ φίλο μου. Έχω λοιπόν να σάς παρακαλέσω να μου κάνετε μια χάρη: Αγαπώ κρυφά την ξαδέλφη μου, την Έλλη ντε Κομάρ και θέλω να την πάρω γυναίκα μου. Μά έχω και μια πολυδά-στη φιλη, τη Νινόν, που μου κοστίζει ένα σω-ρό λεφτά. Χθες ακόμα της υπέγραψα ένα τσέκ για 800.000 φράγκα. Έννοείται ότι η κατά-σταση αυτή δεν μπορεί να διαρκέση έπ' άπει-

ρον. Πρέπει να γλυτώσω από τα νύχια αυτής της λάμιας. Πάρετε λοιπόν αυτές τις όκασι-σιες χιλιάδες φράγκα, πηγαίνετε να τη βρείτε και προσπαθήστε με κάθε μέσο να την πείσετε να δεχθή το τελευταίο αυτό δώρο και να μ' αφήση ησυχία. Η άποσολή σας είναι πολύ δύ-σκολη, γιατί έχετε να κάνετε με μια γυναίκα πολύ νευρική. Βασίζομαι όμως στην ικανότητά σας. Ώρεβουάρ.

Δεν πέρασε όμως άκριτη ώρα κι' ο Κολτρώ έλαβε ένα τσέκ οκτακοσίων χιλιάδων φράγκων και το παρακάτω γράμμα:

«Κύριε, πληροφορήθηκα πρό ολίγου ότι αναλάβατε καθήκοντα ιδιαίτερου γραμματέως του μαρκησίου ντε Μαργάγκ. Κύριε, θα με σκλαδώνετε λοιπόν αν μου κάνετε μια χάρη: Είμαι φίλη του μαρκησίου Έκτορος. Γαυ-χρώνω όμως αγαπώ και τον νερό Κομάρ, χω-ρίς κανένα υπολογισμό. Τον μαρκήσιο τον έχω για να μου τραβά τα ξεβόλα... Ο Κομάρ όμως έμαθε τις σχέσεις μου με τον Έκτορα κι' έγινε θηρίο. Τού έδωσα όμως να καταλάβη πως είχα κάθε συμφέρον να μη διακόψω με το μαρκήσιο. Χθες ο Κομάρ πήρε ένα τηλεγράφημα από τη Λυών πως κληρονομεί κάποια θεία του. Απο-φάσισε λοιπόν να με πάρη γυναίκα του. Ένας δέ από τους δρους του γάμου μας είναι όχι μόνο να μη ξαναδώ τον Έκτορα, αλλά να του επιστρέψω και το τσέκ που μου έδωσε τελευ-ταίως. Δεν θέλει να έχω καμιά υποχρέωση ά-πέναντι αυτού του ανθρώπου. Εγώ όμως που ξέρω ότι ο Έκτορας μ' αγαπάει, δε θα μπο-ρέσω ποτέ να του πω μόνι μου πως έννοά να διακόψουμε τις σχέσεις... Σας αναθέτω λοιπόν

τη λεπτή αυτή άποσολή. Πέστε του πως αν μ' αγαπάει, δεν πρέπει να με ξαναδώ. Και φρον-τίστε επίσης να του μιλήσετε με τρόπο, ώστε να μη προσβλήθω με την επιστροφή του τσέκ. Νινόν».

Το ίδιο βράδυ, ενώ ο Κολτρώ έκανε μια βόλτα στα κεντρικά bouleβάρτα για να συνέλ-θη από τις συγκινήσεις της ημέρας, συνάντησε κάποιο φίλο του, μέλος της οικογενείας της Έλλης ντε Κομάρ.

—Και μόλις ετοιμαζόμουν ναρθώ σπίτι σου, του είπε. Έχω να σου ζητήσω μια χάρη: Έμαθα πως μπήκες στην υπηρεσία του μαρ-κησίου ντε Μαργάγκ, και πρόκειται να σου ζη-τήσω κάτι πολύ λεπτό. Απ' αυτά που θα σου πω εξαρτάται η τιμή κι' η υπόληψη ολόκληρης οικογενείας. Μά σε ξέρω για τίμιο κι' είμαι δέβαιος πως θα φανής άντρας στην προκειμένη περίπτωση. Νά σου εξηγήσω τώρα τί συμβάι-νει: Θα έμαθες δέβαια πως η Έλλη ντε Κο-μάρ πρόκειται να παντρευτή τον μαρκήσιο Έ-κτορα ντε Μαργάγκ... Εδώ όμως κι' ένα χρό-νο, η Έλλη σχετίζεται με τον Κομάρ, τα γνω-στότατο νεότρο. Πώς θα διακόψω τώρα τις σχέ-σεις μαζί του; Ο Κομάρ είναι πολύ ζηλιάρης. Φοβάται μήπως την εκθέση. Μά ξέρει πως ο Κομάρ έχει χρηματικές ανάγκες... Με παρε-κάλεσε λοιπόν (μου έχει απόλυτη εμπιστοσύνη) να-σου δώσω οκτακόσιες χιλιάδες και να σε ίκε-τεύσω να πιάς να θρής τον νερό Κομάρ να του δώσης να καταλάβη πως το καλύτερο που έχει να κάνει είναι να πάρη αυτά τα λεφτά και να ξε-χάσση την Έλλη... Εσύ, ως γραμματέας του πατέρα του Έκτορα, πρέπει να φροντίσης τ' άποφύγουμε το σκάνδαλο και να γίνουν με το καλό οι γάμοι της Έλλης με το μαρκήσιο.

Ύστερα από λίγες ημέρες δλοι ήταν εύχρη-στημένοι. Τι υποχρεωτικό παιδί τελειοποιώ-ναι ο Κολτρώ! Όλους τους είχε σκλαδώσει με το αζημίωτο δέβαια, χωρίς να δη κανένα και χωρίς να πληρώση κανέναν... Και τούτο-πως χωρίς να το καταλάβη τρία εκατομμύρια διακό-σιες χιλιάδες φράγκα.

KAMIA NTE SAN KPOYA

Bac-Stick

(άποσμητικόν)

Δροσιά
"Αρωμα
φρεσκάδα

Επιτυχία 100%
Είς όλες τις εκδηλώσεις της ζωής, διά να επιτύχετε παντού και πάν-τοτε, χρειάζεσθε σωματική φρεσ-κάδα.

Το BAC-STICK απαλλάσσει από κάθε σωματική όσμη, δίδει μια αί-σθησιν ευφορίας. Και πόσο εύκολα. Άρκτε μία ελαφρά έπαφή. Έχει έ-ντονη άμεση και διαρκή.

BAC - STICK
μικρό διά την τσάντα
BAC - STICK
μεγάλο διά τό σπίτι

Πωλείται εις τὰ Φαρμακεία και Μυροπωλεία

OLIVIN - WIESBADEN (ΓΕΡΜΑΝΙΑ)
ΚΑΛΥΝΤΙΚΑ ΑΝΩΤΑΤΗΣ ΠΟΙΟΤΗΤΟΣ

ΠΡΟΙΟΝ "ΒΙΟΧΡΩΜ,"

Ένα Τσάποτά δυό!

Η τὸ ὄμορφο αὐτὸ φό-ρεματάκι εἶναι καινού-ριο, ἢ εἶναι πλυμένο με DAL!

Γιὰ τὸ DAL τὰ ρούχα ξανανιώνουν καὶ παίρ-νουν ὅλη τὴ λαμπράδα τοῦ καινούργιου ΕΥΚΟΛΑ

ΑΝΕΤΑ
ΑΚΟΠΑ
• Ἡ συγχρονισμένη νοι-κοκυρὰ μεταχειρίζεται DAL!
• Ἡ ἐξυπνὴ νοικοκυρὰ μεταχειρίζεται μόνο DAL

τὸ DAL
ὁμορφαίνει
ὅ,τι πλένεις

PROION "ΒΙΟΧΡΩΜ,"

ΚΑΛΛΙΤΕΧΝΕΣ ΤΗΣ ΚΟΥΖΙΝΑΣ

Ο κ. ΧΑΡΑΛ. ΜΠΟΥΡΙΤΣΑΣ, του «'Ατενέ Παλλάς»

Ο κ. Χαράλαμπος Μπουρίτσας, εξάιρετος τεχνίτης της κουζίνας, είναι αρχιμάγειρος στο μεγάλο σύγχρονο ξενοδοχείο της πρωτεύουσας «'Ατενέ Παλλάς». 'Επί χρόνια ήταν «σέφ» στην «Πλάξ της Γλυφάδας» (σήμερα «'Αστέρια»). 'Αγαπά τη δουλειά του και εργάζεται με πολύ κέφι. Με μεγάλη ευχαρίστηση —είναι καλόκαρδος και ευγενέστατος— δέχθηκε να δώσει στις αναγνώστριες της «Γυναίκας» ένα μενού για «μπουφέ» και ένα για γεύμα. Το μενού για «μπουφέ» είναι κατάλληλο για συγκεντρώσι 7 και 9, που μπορεί να παραταθή και ως άργα. 'Εννοείται ότι την εποχή αυτή οι συγκεντρώσεις γίνονται στο ύπαιθρο.

Οί διασημότεροι Έλληνες 'Αρχιμάγειροι αποκαλύπτουν στις ανώστριες της «Γυναίκας» τὰ μυστικά της τέχνης τους...

ΤΟ ΣΥΣΤΗΜΑ ΤΟΥ «ΜΠΟΥΦΕ» είναι το ευκολότερο για τη νοικοκυρά. Τα παρασκευάσματα δρύνονται όλα σε πιπέτες ή σε δίσκους και η βοήθος ή η φίλη της νοικοκυράς ή ένας σερβιτόρος — προκειμένου για επίσημες συγκεντρώσεις — αναλαμβάνει να περιποιηθή τους καλεσμένους, προσφέροντας μέσα από τους δίσκους, κάθε τόσο, τὰ διάφορα παρασκευάσματα, καθώς και αναψυκτικά ή ποτά. 'Ετσι δεν χρειάζονται πιάτα και καβαροπρόσωπα.

Στο «μπουφέ» τοποθετούνται τὰ ποτά, όπως είναι με τις φιάλες, και τὰ αναψυκτικά μέσα σε καράφες ή σε κουμάρια, οί πιπέτες με τὰ κούρα δρεκτικά, τὰ ποτήρια, πετσέτακια χάρτινα και μικρά γλυκά που παίρνονται με τὸ χέρι, όπως είναι τὰ «πτι φούρ». Προσφέρονται πρώτα τὰ κρύα δρεκτικά και ακολουθούν τὰ ζεστά.

Ο κ. Μπουρίτσας μὰς ἔδωσε ἕνα ἀρκετὰ πλούσιο μενού για «μπουφέ», ἀλλὰ δὲν εἶναι ὑπογεωγραφικὸ νὰ ὑπάρχουν τόσα πολλά. Ἡ νοικοκυρά μπορεί νὰ ἀφαιρέσῃ αὐτὰ πὺν νομίζει ὅτι εἶναι γιὰ αὐτὴν δύσκολα καὶ διαπανηρὰ καὶ νὰ τὰ κανονίσῃ σύμφωνα με τὸ βάλαντιό της. Πάντως ἔχοντας ὅτι ὁ κ. Μπουρίτσας ὅτι στὸ σπίτι εἶναι δύσκολο νὰ γίνουν τὰ πολυσύνθετα παρασκευάσματα πὺν ἀπαιτοῦν γρῶνο, ὕλικά πανάκριβα καὶ κάποια πείρα, ἐφρόντισε ὥστε τὰ παρασκευάσματα νὰ εἶναι ὅσο τὸ δυνατόν ἀπλά. Καὶ αὐτὰ με ἐξουσιοδότησε νὰ τὰ δώσω κατὰ τὸ δικό μου πρακτικὸ τρόπο.

1. ΠΟΤΑ - ΑΝΑΨΥΚΤΙΚΑ

Μπύρα παγωμένη
Βερμούτ με παγάκια
Πορτοκαλάδα
Λεμονάδα
Σουμάδα
Σαμπάνια
Ούισκυ με σόδα και πάγο
Χυμός τομάτας
Ρετσίνα
Μαυροδάφνη
Σόδες παγωμένες

Στὸν «μπουφέ» μπορείτε νὰ ἔχετε ὀρισμένα ἀπὸ τὰ ἀνωτέρω ἢ ἀκόμη νὰ περιορισθῆτε σὲ ἕνα εἶδος ποτοῦ καὶ ἕνα εἶδος ἀναψυκτικοῦ.

Γιὰ νὰ γίνουν τὰ «καναπὲ» χρειάζεται ψωμὶ φέτος δύο ἡμερῶν. Τὸ κόβετε σε λεπτές φέτες, ἀφαιρεῖτε τὴν κόρα καὶ κόπτετε τὴν κόβετε σὲ μικρὰ τετράγωνα, τρίγωνα, ἢ ὀρθογώνια φετὰκια ἢ σὲ στρογγυλά. (Γιὰ τὸ στρογγυλὸ θὰ ἀπαιτηθῇ εἰδικὸ «κούπ - πᾶν»). Τὰ ἀλείφετε με δούτυρο ἢ με βιτάμ καὶ τὰ γαρνίρετε. Στὰ στρογγυλά βάλετε γαρνίτες, αὐγὸ μπρίκι, χαβιάρι, ἀστακό. Στὰ ὀρθογώνια βάλετε γαρνίτες, αὐγὸ τοῖγωνα βάλετε λαμπόν, σολομό, ἀντζούγια, τυρὶ, μωσχάρι ψητὸ. Τὰ «καναπὲ» γιὰ νὰ γίνουν ὁμορφα καὶ γιὰ νὰ διατηρηθοῦν μαλακὰ τὰ σκεπάζουν στὴν ἐπιφάνειά με ἕνα λεπτὸ στρώμα ζελατίνης. Τὴ ζελατίνη ὁ κ. Μπουρίτσας τὴ φτιάχνει με ζωὸ ἀπὸ κρέας καὶ με φύλλο ζελατίνης. Σὲ μία ἀκὰ διαλύει 20 φύλλα ζελατίνης. Φυσικά, ὁ ζωὸς θὰ πρέπει νὰ εἶναι λαμπρό καὶ γιὰ νὰ γίνῃ τὸν καθαρίζετε ὡς ἑξῆς:

Ἀφίνετε τὸ ζωὸ νὰ κούσῃ καὶ μαζεύετε ἀπὸ τὴν ἐπιφάνειά τὸ

λίπος. Σὲ 4 φλυτζάνια τσαγιού ζωὸ προσθέτετε ἕνα ἀσπράδι αἰγνῶ. Ἡ λαφρὰ χτυπημένο με δύο κουταλάκια νερὸ καὶ τὸ σφῆλι τὸν αὐτοῦ κομμένο σὲ κομματάκια. Ἀνακατεῦτε τὸ ζωὸ σὲ σιγανὴ φωτιά ἕως ὅτου πάρῃ βράσι. Τὸν δρᾶτε ἐπὶ 2 λεπτὰ καὶ ἀφίνετε νὰ μείνῃ σὲ ἕλκρο μῆρος ἐπὶ 20 λεπτὰ. Κατόπιν τὸν περνάτε ἀπὸ λεπτὸ συρματὶν πτυπτό, ἀφου στρώσετε μέσα διπλὸ τουλπάνι. Βράζετε ἕνα φλυτζάνι τσαγιού ζωὸ καὶ διαλύετε μέσα τὰ ἀνάλογα φύλλα ζελατίνης. Προσθέτετε τὸν ὑπόλοιπο ζωὸ καὶ ἀφίνετε νὰ μείνῃ στὸ ψυγείο ἕως ὅτου ἀρτίσῃ πᾶν. Τότε με ἕνα πιναλάκι ἀπλώνετε ἕνα λεπτὸ στρώμα ἐπάνω στὰ «καναπὲ». Τὰ διατηρεῖτε στὸ ψυγείο ἕως τὴν ὥρα πὺν θὰ τὰ σερβίρετε.

Ἡ «ΜΠΟΜΠΑ»: Ἀνάμεσα στὰ κρύα δρεκτικά εἶναι καὶ ἡ «μπόμπα». Ἀπὸ αὐτὴ δγαίνονται μικρὰ σάντουιτς. Τὴν παίρνετε ἔτοιμη ἢ φτιάχνετε ζύμη τσουρεκιοῦ, χωρὶς ζάχαρη καὶ τὴν βάλετε νὰ ψηθῇ μέσα σὲ κουτιά τενεκεδένια, στρωμένα με λαδόχαρτο δουτυρωμένο. Τὴν κόβετε σὲ λεπτές φέτες (δίσκους), παίρνετε με τὴ σειρά ἀρχίζοντας ἀπὸ τὸ κάτω μέρος δύο - δύο φέτες, τις ἀλείφετε με δούτυρο καὶ ἀπλώνετε ἀνάμεσα ζαμπόν, «φουὰ - γκρά» ἢ «ροκοφόρ». Τὴν κόβετε σταυρωτὰ, ὥστε ἀπὸ δύο φέτες νὰ γοῦν 4 μικρὰ τρίγωνα σάντουιτς καὶ τὰ τοποθετεῖτε πάλι τὸ ἕνα ἐπάνω στὸ ἄλλο, ὥστε νὰ ἐκασχηματισθῇ ἡ «μπόμπα». Ὅλη ἡ «μπόμπα» μπορεί νὰ γαρνισθῇ με ζαμπόν μόνον ἢ καὶ με τρία ἢ καὶ τέσσερα εἶδη. Προσφέρεται ἀπὸ τὴν πιπέτella καὶ κάθε καλεσμένος παίρνει με τὴ σειρά ἕνα κομμάτι.

ΠΑΤΑΤΕΣ ΤΣΙΠΣ: Τὴν παίρνετε ἔτοιμη γιὰτὶ δὲν κόβονται ὡς κόλα ὅσο πρέπει λεπτές. Μόνον στὴν περίπτωσι πὺν διαθετετε λαχανοκόπτη, ἐξάρτημα πὺν τὸ ἔχουν ὀρισμένοι ἡλεκτρικοὶ ἀναμικτήρες ὅπως εἶναι τὸ «Mixer Braun», μπορείτε νὰ φτιάξετε νοστιμώτατα τοῖς ὡς ἑξῆς: Καθαρίζετε καὶ πλένετε τις πατάτες, τις κόβετε στὸν λαχανοκόπτη καὶ ἀφίνετε νὰ μείνουν σὲ παγωμένο νερὸ ἐπὶ 1/2 ὥρα. Τὴν στραγγίζετε καὶ τις ἀπλώνετε ἐπάνω σὲ πετσέτα καὶ τις τηγανίζετε, λίγες - λίγες, σὲ μπόλικο καὶ καυτὸ λάδι ἢ σὲ Στερεόλ. Τὴν βράζετε ἀπὸ τὸ λάδι με κουτάλα καὶ τις ἀπλώνετε ἐπάνω σὲ στρατσάγωτο. Τὴν πασπαλίζετε με ψιλὸ ἀλάτι.

ΑΜΥΓΔΑΛΑ ΑΛΜΥΡΑ: Τὰ ζεματᾶτε, ἀφαιρεῖτε τὸ φλούδι καὶ τὰ στεγνώνετε. Τὰ βάλετε σὲ ταψάκι, ρίχνετε μία κουταλιά λάδι, τὰ ἀνακατεῦτε καὶ τὰ ψήνετε σὲ δυνατό φούρνο ἕως ὅτου ἐξανθῇ. Ζεστὰ καὶ εἶναι τὰ πασπαλίζετε με ψιλὸ ἀλάτι καὶ, ἂν θέλετε, με λίγη πάπρικα.

«ΜΠΑΤΟΝ ΣΑΛΕ»: Ὑπάρχουν ἔτοιμα, ἀλλὰ πὺν νόστιμα εἶναι τὰ σπιτικά. Σὲ δύο φλυτζάνια τσαγιού ἀλεύρι προσθέτετε 2 κουταλάκια τσαγιού (κοφτὰ) ἀλάτι καὶ 1 1/2 κουταλάκι τσαγιού (κοφτὸ) μπέικιν πάουτερ. Τὸ κοσκινίζετε καὶ προσθέτετε 1/2 ὡς 2) 3 φλυτζ. τσαγιού δούτυρο ἢ βιτάμ ἢ ἀνάμικτο δούτυρο καὶ βιτάμ σὲ ἴση ποσότητα. Τρίβετε τὸ με γυμὰ με τὰ δάχτυλα καὶ τὸ ραντίζετε με 6 ὡς 8 κουταλιές νερὸ ἢ γάλα. Μαζεύετε τὴ ζύμη, τὴ ζυμώνετε ἐλαφρὰ καὶ τὴν ἀνοίγετε σὲ φύλλο πάχους ἕως περίπου ἑκατοστὸ. Κόβετε τὸ φύλλο σὲ μακρόστενα μπατονέτα. Βουτᾶτε ἕνα πιναλάκι σὲ αὐτὸ ἐλαφρὰ χτυπημένο καὶ τὰ ἀλείφετε στὴν ἐπιφάνειά. Πασπαλίζετε, λίγο ἀλάτι, ψιλὸ καὶ, ἂν θέλετε, λίγη πάπρικα ἢ γλυκάνισο. Τὰ ψήνετε σὲ δυνατό φούρνο (425 ὡ φarenheit) ἐπὶ 10 περίπου λεπτὰ.

ΟΡΕΚΤΙΚΑ ΖΕΣΤΑ: Ο κ. Μπουρίτσας ἔχει στὸ μενού ἐπὶ «μπουσε». Αὐτὰ εἶναι μικροσκοπικὰ «βολ - ὡ - βᾶν», τὰ ὁποῖα γίνονται με τὴ ζύμη σφολιάδας. Εἶναι λίγο δύσκολη ἡ παρασκευὴ τὴν ζύμη γιὰ τὴν πρωτόπειρη νοικοκυρά. Ὑπάρχουν ὁμως ἔτοιμα ἐπὶ «μπουσε» καὶ δὲν μένει παρὰ μόνον ἡ παρασκευὴ τὴν γέμισις καὶ τὸ γέμισμά τους. Στὴν κρέας, πωλερικό ἢ ψῶρι, π.χ. οἱ ἄκρες καὶ τὰ ἀνθρωπα κομματάκια πὺν περισσεύουν ἀπὸ τὰ «καναπὲ». Ἡ βᾶσις τὴν γέμισις εἶναι μία μέτρησι σὲ πυκνότητα μπασαμὲλ, μέσα εἰς τὴν ὁποῖαν προστίθεται ἀρκετὴ ποσὸ

μὲλμα ἢ ἄλλο πᾶν τριμμένο. Στὴν μπασαμὲλ προσθέτετε ψιλοκομμένο λαμπόν, ψητὸ κρέας, πωλερικό, ψῶρι ἢ καὶ μυαλά. Βάλετε ἀπὸ λίγη γέμισις μέσα σὲ κάθε μικροσκοπικὸ «βολ - ὡ - βᾶν» καὶ τὸ πασπαλίζετε, ἂν θέλετε με λίγη πάπρικα ἢ με τυρὶ. Τὰ βάλετε σὲ χλιαρὸ φούρνο γιὰ νὰ διατηρηθοῦντα ζεστὰ.

ΤΥΡΟΠΗΤΑΚΙΑ: Τὰ τυροπητάκια τὰ φτιάχνει ὁ κ. Μπουρίτσας με φύλλο ἔτοιμο. Γιὰ τὴν γέμισις χρησιμοποιεῖ πηχτὴ μπασαμὲλ, φέτα καὶ καλαμπαρὶ τριμμένο καὶ λίγο ἄνηθο. Τὰ ψήνει στὸ φούρνο.

ΚΕΦΤΕΔΑΚΙΑ: Γιὰ νὰ γίνουν νόστιμα χρειάζεται παχὺς κυμὰς ἀπὸ διάφορα κρέατα: βοδινὸ, ἀρνὶ καὶ, ἂν ὑπάρχῃ, λίγο χοιρινὸ, καὶ ὡς καὶ μαιντανὸς, ρήγανη, ἀλάτι, πιπέρι καὶ ψωμὶ (1/2 ὡκὰ κυμὰς, 50 δρᾶμια ψωμὶ). Τὰ ἀλευρώνετε καὶ τὰ τηγανίζετε σὲ λάδι ραφινὲ ἢ σὲ φυτίνη.

ΚΡΟΚΕΤΕΣ: Προσθέτετε σὲ πηχτὴ μπασαμὲλ ψιλοκομμένο βραστὸ κρέας, πωλερικό ἢ ψῶρι. Τὴν κροκέτες τις νοστιμίζετε πολὺ ἢ παρμεζᾶνα. Βάλετε ἀρκετὴ. Βάλετε ἐπίσης 2 ὡς 3 κροκάδια αὐγῶν, ἀλάτι καὶ πιπέρι. Πλάθετε τὸ μίγμα σὲ κροκετάκια, τὰ ἀλευρώνετε, τὰ βουτᾶτε στὰ ἀσπράδια, ἀφου προσθέσετε ἕνα αὐγὸ δολοκρο καὶ τὸ χτυπήσετε ἐλαφρὰ. Κατόπιν τὰ τυλίγετε σὲ ξεστὸ ψωμὶ κοπανισμένο ἢ σὲ ψίχα ἀπὸ μπατονέτα ψωμὶ τριμμένη καὶ περασμένη ἀπὸ λεπτὴ σίτα. Τὴν τηγανίζετε με φυτίνη.

ΕΝΑ ΩΡΑΙΟ ΜΕΝΟΥ ΤΟΥ κ. ΧΑΡΑΛ. ΜΠΟΥΡΙΤΣΑ ΓΙΑ ΓΕΥΜΑ

Κονομὲ κρύο
Φιλέτο ψᾶρι «Ρουαγιάλ»
Κοτόπουλο «Ζακελίν»
Σαλάτα ἐποχῆς
«Βασερὶν»

ΚΟΝΟΜΕ ΚΡΥΟ

1 ὡκὰ κότσια μωσχარიού 2 Λαίμους καὶ φτερούγες ἀπὸ δύο κόττες 2 ὡκᾶδες νερὸ 1 κουταλιά σούπας κοφτὸ ἀλάτι 1 Λίγο ἐλάνιο 1 Φύλλο δάφνης 2 γαρύφαλα 1 κρεμμύδι 1 Ὑλκιστο πιπέρι καγιέν. Λίγο πιπέρι ἀκαπάνιστο.

Ἐκτέλεσις: Βάλετε σὲ κατσαρόλα τὰ κότσια, τοὺς λαίμους καὶ τις φτερούγιες, τὸ νερὸ καὶ τὰ ὑπόλοιπα ὕλικά. Ὅταν πάρουν βράσι ἀφαιρεῖτε τὸν ἀφρό, σκεπάζετε τὴν κατσαρόλα καὶ ἀφίνετε νὰ σιγοβράσουν ἐπὶ 4 ὡρες. Στραγγίζετε τὸ κονομὲ ἀπὸ διπλὸ τουλπάνι καὶ τὸ ἀφίνετε στὸ ψυγείο ἕως ὅτου στεγνώσῃ. Τότε τὸ κόβετε με ἕνα πρῶνι καὶ τὸ σερβίρετε με παγωμένο φλυτζάνι τσαγιού. Στὴν κατσαρόλα ἀτμοῦ τὸ κονομὲ γίνεται

γρήγορα. Βάλετε στὴν κατσαρόλα τὰ κότσια κομμένα, τις φτερούγες καὶ τοὺς λαίμους καὶ τὰ σκεπάζετε με νερὸ κρύο. Προσθέτετε τὰ ὡς πολοῖπα ὕλικά καὶ σκεπάζετε τὴν κατσαρόλα. Μόλις φανῇ ἡ στήλη ἀτμοῦ βάλετε τὴν βελβίδα. Ἀφίνετε νὰ βράσουν ἐπὶ 45 ὡς 50 λεπτὰ ἀπὸ τὴ στιγμή πὺν ὁ ἀτμὸς τὸ σφύρισμα τὴν βελβίδα. Ἀποσύρετε τὴν κατσαρόλα ἀπὸ τὴν φωτιά καὶ τὴν ἀνοίγετε ὅταν σταματήσῃ τὸ σφύρισμα — μετὰ 15 περίπου λεπτὰ. Στραγγίζετε τὸ κονομὲ, τὸ παγώνετε καὶ τὸ σερβίρετε ὡπως περιγράφεται ἀνωτέρω.

ΨΑΡΙ ΦΙΛΕΤΟ «ΡΟΥΑΓΙΑΛ»

(Γιὰ 5 ἄτομα)

1 ὡκὰ 100 δρᾶμια ψᾶρι: Συναγρίδα, λαυράκι, φρέσκο μπακαλιάρος 2 Βούτυρο ἢ φυτίνη 1 ποτηράκι κρασί ἄσπρο 1/2 λεμόνι, τὸ γυρὸ 1 Ἀλάτι καὶ πιπέρι 1 κουτὶ 1/2 κιλοῦ τομάτες 2 γαρύφαλα 1 κρεμμύδι 1 Ὑλκιστο πιπέρι καγιέν. Λίγο πιπέρι ἀκαπάνιστο.

Ἐκτέλεσις: Καθαρίζετε τὸ ψᾶρι, τὸ πλένετε καὶ τὸ χωρίζετε σὲ φιλέτα. Τὰ βάλετε σὲ ἕνα ταψάκι καὶ προσθέτετε λίγο δούτυρο ἢ φυτίνη τὸ κρασί, τὸ γυρὸ λεμονιοῦ, ἀλάτι καὶ λίγο πιπέρι καὶ τις τομάτες, ὅπου τις περάσετε

ΜΙΚΡΑ «ΣΟΥ» ΜΕ ΠΑΡΜΕΖΑΝΑ: Στὸ 219 τεῦχος τὴς «Γυναίκας» ὑπάρχει ἡ συνταγὴ γιὰ «σού». Τὰ γεμίζετε με πηχτὴ μπασαμὲλ, μέσα εἰς τὴν ὁποῖαν προσθέτετε ἀρκετὴ παρμεζᾶνα τοιμημένη. Κατόπιν βουτᾶτε τὸ ἄνοιγμα σὲ παρμεζᾶνα. Τὰ βάλετε μερικὰ λεπτὰ στὸ φούρνο γιὰ νὰ ζεσταθοῦν. Στὴν μπασαμὲλ δὲν θὰ βάλετε αὐγὰ.

Δύο ἀκόμη ζεστὰ δρεκτικά πὺν ἀναφέρονται στὸ μενού τοῦ κ. Μπουρίτσας εἶναι τὰ Τηγανητὰ καλαμπαρὶ καὶ τὰ Σβιγ-γὰκι αὐτὰ με παρμεζᾶνα. Πολὺ νόστιμα καὶ τὰ δύο.

ΚΑΛΑΜΑΡΑΚΙΑ ΤΗΓΑΝΗΤΑ: Κόβετε τὰ καλαμαράκια σὲ ροδελίτσες, τὰ πασπαλίζετε με ἀλάτι καὶ τὰ ἀλευρώνετε. Τὰ τηγανίζετε σὲ δυνατὴ φωτιά μέσα σὲ μπόλικο καὶ πολὺ καυτὸ λάδι.

ΣΒΙΓΓΑΚΙΑ ΜΕ ΠΑΡΜΕΖΑΝΑ: Ἐτοιμάζετε ζύμη γιὰ «σού» (βλ. συνταγὴ στὸ τεῦχος 219). Προσθέτετε στὴ ζύμη πατάτα πουρὲ σὲ ἴση ποσότητα, μπόλικο παρμεζᾶνα, ἀλάτι καὶ πιπέρι. Τὸ μίγμα αὐτὸ λέγεται «ζύμη ντωφέν». Παίρνετε με κουταλάκι κομματάκια ἀπὸ τὸ μίγμα καὶ τὰ ρίχνετε νὰ τηγανισθοῦν σὲ μπόλικο καὶ καυτὸ φυτίνη. Τὰ βάλετε σὲ χλιαρὸ φούρνο γιὰ νὰ διατηρηθοῦντα ζεστὰ.

Στὸ τέλος τὴς δεξιῶσας καὶ ἐξ ὅσον φυσικὰ παραταθῇ ἕως ἀργά, προσφέρετε «πτι - φούρ» καὶ, ἂν θέλετε, ἕνα παγωτό.

ΧΡΥΣΑ ΠΑΡΑΔΕΙΣΗ

ἀπὸ τρυπητὸ. Βάλετε τὸ ταψάκι σὲ μετρίο φούρνο καὶ ἀφίνετε τὸ ψᾶρι νὰ πασπαρισθῇ ἐπὶ 25 περίπου λεπτὰ.

Βράζετε τὸ ψᾶρι σὲ πιπέτella καὶ ἀδειάζετε τὴν σάλτσα του σὲ κατσαρόλα. Τὴν βράζετε μερικὰ λεπτὰ καὶ προσθέτετε τὴν καύμα γάλακτος. Ὅταν πάρῃ βράσι τὴν ἀποσύρετε ἀπὸ τὴν φωτιά καὶ τὴν ρίχνετε ἐπάνω στὸ ψᾶρι. Γαρνίρετε τὸ πιάτὸ με πατατούλες θρασπένες καὶ πασπαλισμένες με μαϊντανὸ ψιλοκομμένο.

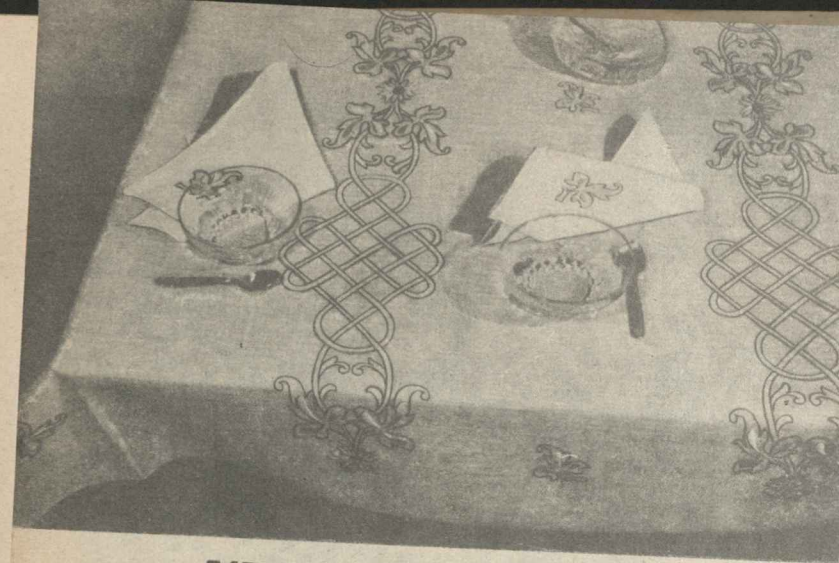
Σημ.: Οἱ πατατούλες κόβονται ἀπὸ μεγάλες πατάτες με εἰδικὸ κουταλάκι. Αὐτὸ θὰ τὸ ζητήσετε στὰ μεγάλα καταστήματα οἰκιακῶν σκευῶν.

ΚΟΤΟΠΟΥΛΟ «ΖΑΚΕΛΙΝ»

(1/2 κοτόπουλο γιὰ κάθε ἄτομο)

2 κοτόπουλα 1 Φυτίνη ἢ λάδι ραφινὲ 1/2 φύλλο δάφνης 1 Λίγο θυμάρι ἢ ρήγανη 1 1/2 φλυτζάνι τσαγιού νερὸ 2 ὡς 3 κουταλιές κρέμα γάλακτος 1 Πατάτες πουρὲ 1 Ἀρακάς σωτὲ.

Ἐκτέλεσις: Καθαρίζετε τὰ κοτόπουλα καὶ τὰ κόβετε στὴ μέση. Τὰ βάλετε σὲ κατσαρόλα καὶ προσθέτετε μισὸ φλυτζάνι τσαγιού. ΣΥΝΕΧΕΙΑ στὴ σελίδα 64

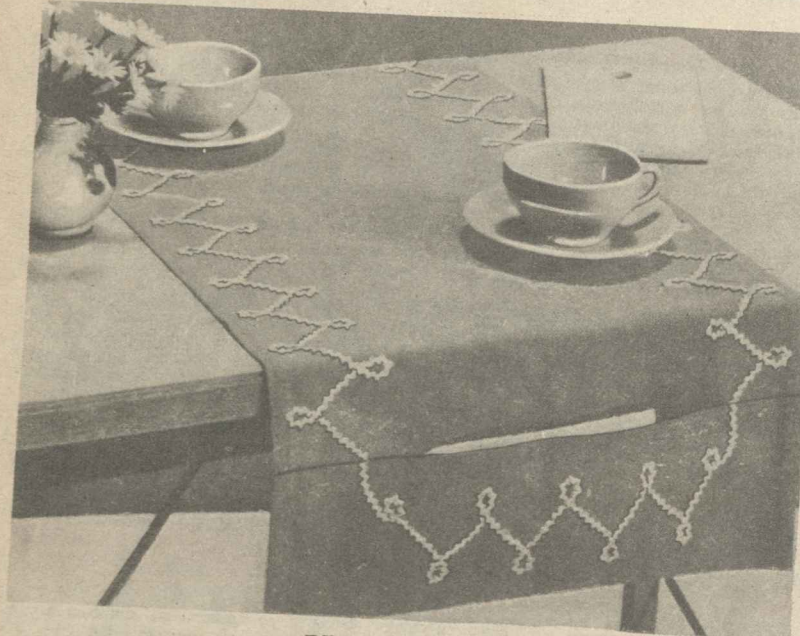

547 ΤΡΑΠΕΖΟΜΑΝΤΗΛΛΟ ΦΑΓΗΤΟΥ

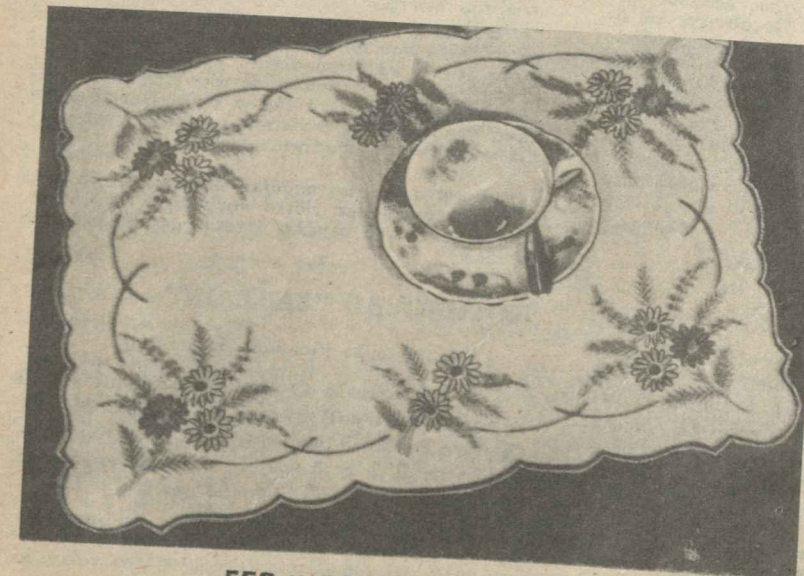

548 ΚΑΛΟΚΑΙΡΙΝΗ ΤΣΑΝΤΑ

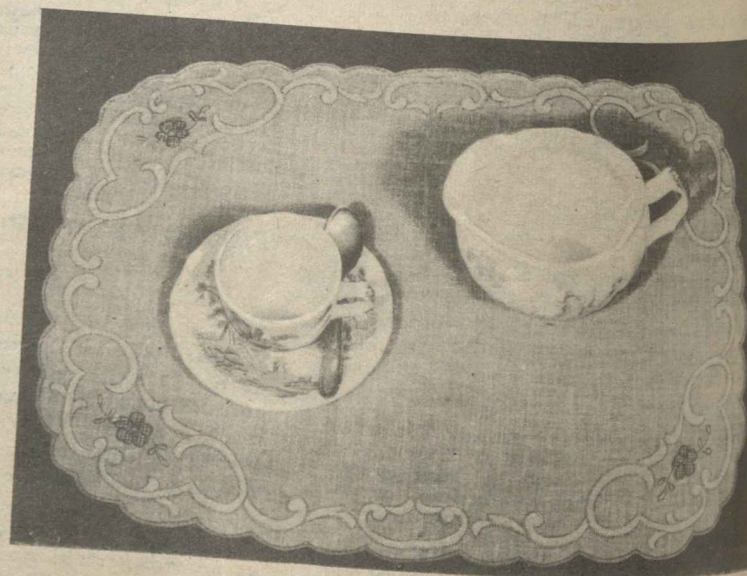
ΤΑ ΚΕΝΤΗΜΑΤΑ του 82ου παραρτήματος ΜΕ ΓΑΛΛΙΚΕΣ ΚΛΩΣΤΕΣ D.M.C.

550 ΑΠΛΟ ΣΕΤ

552 ΧΑΡΟΥΜΕΝΟ ΠΕΤΣΕΤΑΚΙ

553 ΜΙΚΡΟ ΣΕΜΕΝ

546 Μετρητό σεμν κατ'άλληλο για αγγυπιακό καμιά. Θά τ' κεντήσετε με μολινέ D.M.C. (NTE—MI—ΣΕ) στα χρώματα που σ' δίνουμε στο παράρτημα. Το ίδιο σχέδιο μπορείτε να το χρησιμοποιήσετε για καρέ γεμίζοντας το όλο ή κεντώντας μόνο μία μπορντούρα γύρω—γύρω. Τη γωνία μπορείτε να τη φτιάξετε δάζοντας έναν καθαρή διαγωνίως στη μπορντούρα

σας και κεντώντας, τι βλέπετε στον καθαρή αντίστοιχα με αυτό που έχετε κεντήσει.

547 "Ομορφο σχέδιο για τραπέζο—μάνηλο φαγητού πολύ φινουράτο. Τη μπορντούρα που σ' δίνουμε θα την προεκτείνετε και θα την κεντήσετε σε δύο σειρές επάνω στο τραπέζι. Στα ενδιάμεσα και τις πεταστές θα κεντήσετε τα μικρά μοτίβα. Το τελείωμα θα το κάνετε με ένα λεπτό άζουρ. Το κέντημα θα γίνει πουάν—ντόμπρ άνεβατό και φίλ—τιρέ σε ένα χρώμα όμοιο με το χρώμα του ύφασματός σας. "Αν το λινό σας είναι άσπρο κεντήστε με χρώμα γκρι—μπέζ Νο 644.

548 Κεντήστε μόνη σας αυτήν την καλοκαιρινή τσάντα από χονδρό ψαθωτό ύφασμα σε χρώμα μπέζ. Θά κόψετε το ύφασμα όπως δείχνει το σχέδιο. "Όσο πιο χονδρό είναι το ύφασμά σας τόσο μεγαλύτερη θα γίνει η τσάντα σας. Θά κεντήσετε με κοτόν περλέ Νο 5 D.M.C. (NTE—MI—ΣΕ) στα χρώματα που σ' δίνουμε στο παράρτημα.

549 Λεπτό σχέδιο για σετόνι που κεντιέται πουάν—ντόμπρ άνεβατό και φίλ—τιρέ. Θά χρησιμοποιήσετε μολινέ D.M.C. (NTE—MI—ΣΕ) σε χρώμα θαλασσί Νο 813 ή λευκό βαμβάκι. Το στρίψωμα του σετονιού θα το κάνετε με πουάν—ντόμπρ ακριβώς στο δίπλωμα.

550 Εύκολο και διασκεδαστικό το απλό αυτό πετσέτακι για το πρωινό σας. Θά χρειασθήτε χρωματι—

στο λινό ή ήμιλινο και ζην θα το τρυπώσετε επάνω σας όπως δείχνει το σχέδιο. Το λινό λευκό ή μαύρο ραφί τη του ζιγκ—ζαγκ με μία μετερική δελονία. "Η τσάντα στις δύο άκρες είναι δολονία τύπου γιατί μπορείτε να κεντήσετε τα πετσέτακια. Στο τέλος ρίστε ένα στρίψωμα.

551 Χαριτωμένα μικρά ζακέτα λουλουδάκια που κεντήστε σε οποιοδήποτε ρουχαλάκι. Γίνονται απλά και νεδατό ή ριζοδελονία σε ένα ζωηρούς χρωματισμούς με D.M.C. (NTE—MI—ΣΕ).

552 Με ριζοδελονία θηλά τις δελονίες και λινό το είναι κεντημένο το άπλο πετσέτακι με τα χαρούμενα χρώματα. Θά κεντήσετε σε λινό ή ήμιλινο με μολινέ D.M.C. (NTE—MI—ΣΕ). Τα φύλλα και τα κλαδιά θα πράσινα Νο 890 και 367, οι ριζές μπλέ Νο 311, 322 και το κέντρο τους κίτρινο Νο 44. Τα κομπάκια πορτοκαλιά Νο 44. Οι γραμμές καθώς και το γύρω—γύρω θα κεντηθούν με Νο 301. Το σχέδιο που σ' δίνουμε είναι το μισό για ένα μαντί πετσέτακι.

553 Με λίγη φίνα δουλειά έχετε ένα φινό πετσέτακι είναι απαραίτητο για κάθε κεντήστε πουάν—ντόμπρ άνεβατό και φίλ—τιρέ με τα λουλουδάκια. Το τελείωμα θα το κάνετε με ένα λεπτό φεστόν. Διαλέξτε ύφασμα σε παστέλ χρώμα και κεντήστε με μολινέ σε ένα χρώμα κτότερο της μάρκας D.M.C. (NTE—MI—ΣΕ).

Η ΜΗΤΡΟΠΟΛΙΣ ΑΘΗΝΩΝ

"Η μητρόπολις των Αθηνών θεμελιώθηκε επί δημαρχίας Αναγύρου Πετράκη στις 25 Δεκεμβρίου 1842. "Η τελετή της καταθέσεως του θεμελίου λίθου ήταν μεγαλοπρεπής. Παραβρέθησαν όλες οι Αρχές με τη βασιλική "Οθωνα και τη βασίλισσα "Αμαλία επικεφαλής. Την πρώτη πέτρα την τοποθέτησε ο "Όθων, αφού κατά τις συνήσεις του τόπου, τη χτύπησε τρεις φορές μ' ένα σφυρί. "Επειτα έριξε νομίσματα από μονόλεπτο έως χρυσό εικοσόδραχμο. "Η έκκλησία άνομάστηκε από τη βασιλική «Ευαγγελισμός».

ΤΑ ΠΑΤΡΟΝ

του 82ου παραρτήματος

ΖΑΚΕΤΑ ΓΙΑ ΤΗΝ ΠΛΑΖ

Αυτή ή τόσο πρακτική ζακέτα που σ' δίνουμε το πατρόν της είναι από ραβ πεακίρι και γαρνίρεται με μαύρο στο γιακά, στις τσέπες και τα μανίκια. "Ένα μαύρο κορδόνι συγκρατεί το φάρδος της και σ' δίνει ευκολία να κινήστε άνετα. Μπορεί να γίνει και από ριγέ πετσέτα.

ΕΞΗΓΗΣΙΣ

Τα κομμάτια του πατρόν της ζακέτας είναι τέσσερα. Θά κόψετε τα ύπ' αριθ. 1, 3 και 4 δύο φορές το κάθε ένα, και το ύπ' αριθ. 2 διπλό χωρίς ραφές και τα στρίψωματα. Τρυπώστε τις πλάινες ραφές και από το μαύρο ύφασμα θά κόψετε λουρίδες 2 εκατ. για τις τσέπες, τα μανίκια και το γιακά.

ΕΚΤΕΛΕΣΙΣ

"Αντιγράψτε τα τέσσερα κομμάτια το κάθε ένα χωριστά σε διαφανές χαρτί, με όλα τα σημάδια τους. Τοποθετήστε τα στο διπλωμένο ύφασμα σας και κόψτε αφήνοντας για τις ραφές και τα στρίψωματα. Τρυπώστε τις πλάινες ραφές και τους άμους και τοποθετήστε το γιακά. Προβάρετε και γαζώστε. Τοποθετήστε τις μίστρες (κομμάτι Νο 4) και τις εσωτερικές τσέπες. Γαζώστε τα μανίκια φυτίλια και ράψτε τα κρουα, γυρίζοντας τα προς τα μέσα. Ράψτε το στρίψωμα κάτω.

ΜΟΝΤΕΡΝΟ ΦΟΡΕΜΑ

Το σχέδιο του σάκκου που σ' δίνουμε σήμερα είναι πολύ πρακτικό. Μπορείτε να το ράψετε από επιτριμμένη ή ριγέ ύφασμα. Στο νωμίθ θα κάνετε εξωτερικά φαρδειά γαζιά και πίσω θα έχη ανοίγμα.

ΕΞΗΓΗΣΙΣ

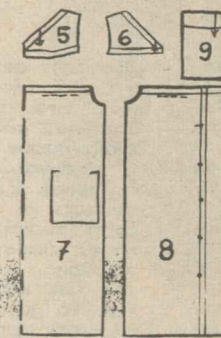
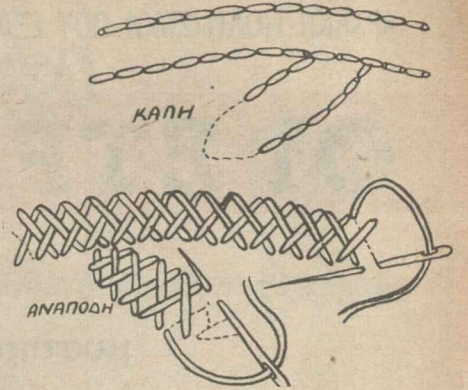
Τα κομμάτια που αποτελούν το πατρόν αυτού του φορέματος είναι πέντε αρχίζοντας από τον αριθμό 5. Θά κόψετε τα κομμάτια ύπ' αριθ. 5, 6 και 8 δύο φορές το κάθε ένα, το ύπ' αριθ. 7 διπλό χωρίς ραφή και το ύπ' αριθ. 9 τέσσερις φορές. Θά χρειασθήτε ακόμη ένα ζωνάκι 2 ως 3 εκ. φάρδος.

ΕΚΤΕΛΕΣΙΣ

"Αντιγράψτε τα κομμάτια όπως λέμε και για το προηγούμενο πατρόν και κόψτε το ύφασμα. "Όταν κόβετε τα κομμάτια του νωμίθ αφήστε στο ντεκολτέ και στο κάτω μέρος φάρδος αρκετό για να γυρίση και να γίνουν τα φαρδειά γαζιά. Τρυπώστε τις πλάινες ραφές, κάντε τη σούρα στο εμπρός και γυρίστε πίσω τις μίστρες. Τρυπώστε τους άμους και άνωστε το νωμίθ. Προβάρετε και τοποθετήστε τις τσέπες αφού προηγουμένως τις γαζώστε διπλές και τις γυρίστε. Το επάνω μέρος θα το αφήσετε άραφτο για να γυρίση προς τα κάτω. Γαζώστε όλες τις ραφές και γυρίστε τα στρίψωματα του ντεκολτέ κάνοντας φαρδειά γαζιά στο ντεκολτέ και στη θάση του νωμίθ. Βάλτε λοξά ρέλια στις μασχάλες και ράψτε τα από μέσα. Ράψτε τις τσέπες κουφά και το στρίψωμα. Γαζώστε διπλά τα ζωνάκι και γυρίστε το.

ΠΩΣ ΚΕΝΤΙΕΤΑΙ Η ΒΕΛΟΝΙΑ ΠΟΥΑΝ - ΝΤΟΜΠΡ

"Εργάζεστε από την άναποδη πλευρά του ύφασματος. "Αρχίστε από τ' αριστερά προς τα δεξιά όπως κάνουμε και για το συνηθισμένο φαροκόκκαλο. Πιάνετε τρεις ή τέσσερις κλωστές (ανάλογα με το πάχος του ύφασματος) στο επάνω μέρος του σχεδίου, κρατώντας την κλωστή επάνω από τη δελονά. Μπήγουμε μετά τη δελονά στις αντίστοιχες κλωστές της κάτω σειράς δγαζώντας την στην τρύπα της προηγούμενης δελονίας. "Έχουμε πάντα την κλωστή επάνω από τη δελονά.

ΟΙ ΕΤΡΟΥΣΚΟΙ:

“Ενας παράξενος και μυστηριώδης λαός που έζησε πριν από 2.500 χρόνια.

Κεφαλή γυναίκας (Μουσείο Λούβρου)

ΟΙ ΕΤΡΟΥΣΚΟΙ, ο ταξιδιώτης που περιηγείται την Ιταλία, αποφασίζει να απομακρυνθεί από τα μεγάλα τουριστικά κέντρα και να περιπλανηθεί, μεταξύ Πίζας και Ρώμης, στην όρεινη περιοχή της αρχαίας Ετρούριας (της σημερινής Τσκάνης), νοιώθει παράξενες εντυπώσεις. Ολόκληρη η περιοχή αυτή είναι έρημη, μελαγχολική κι' εξαιρετικά παράξενη. Μοιάζει σαν κάποιο άορτο μυστήριο να περιπλανηθεί εκεί. Και να πού, ξαφνικά ο ταξιδιώτης βρίσκει μπρός σε απέραντες νεο-του θανάτου.

ΑΚΑΤΑΛΗΠΤΑ ΚΕΙΜΕΝΑ

Χάρης στην ύπομονη εργασία και τις αναζητήσεις των αρχαιολόγων, έχουμε σήμερα πολλά πράγματα για τους Ετρούσκους. Άλλα απέχουμε ασφαλώς ακόμη πολύ από το να τους αποσπούμε τα μεγάλα μυστικά τους. Άγνοούμε ακόμη την ακριβή προέλευσή των. Ο Ήρδοτος διατείνεται πως καταγόταν από τη Μικρά Ασία. Και οι σύγχρονοι αρχαιολόγοι τείνουν όλο και περισσότερο να παραδεχθούν για όρθη την άποψή του αυτή. Εν τούτοις, ακόμη δεν μπορεί να διευκρινιστεί σε ποιά φυλή ανήκαν οι Ετρούσκοι.

ΜΙΑ ΙΣΧΥΡΗ ΑΥΤΟΚΡΑΤΟΡΙΑ

Την εποχή του μεγαλείου των, οι Ετρούσκοι υπήρξαν οι αιδνται μίας μεγάλης αυτοκρατορίας που έ-

ζετινέτο από την κοιλάδα του Πάδου ως την περιοχή της Νεαπόλεως. Και πρώτοι εκείνοι, πριν από τη Ρώμη που, αργότερα, έπραγμα, τοποίησε το δνειρό τους, είχαν επιχειρήσει να ενοποιήσουν ολόκληρη την Ιταλική χερσόνησο. Η δύναμής τους ήταν κυρίως οικονομική και έμπορικη. Ειδικώτατοι στα ζητήματα του ποτίσματος, οι Ετρούσκοι κατάρθωναν, χωρίς σε σφα συστήματα διωρύγων και χανδάκων που κατεσκεύαζαν, να κάνουν γόνιμες τις ελώδεις πεδιάδες, που μετεβάλλοντο σε πηγές πλούτου των κατοίκων. Τα δημοτικά, τα άμπέ- λια, τα λίνον, αναπτύσσονταν θαυμάσια, με πλούσιες αποδόσεις. Έξ' άλλου, οι Ετρούσκοι εξεμεταλλεύοντο ορυχεία σιδήρου και ορείχαλκου, και ήταν σπουδαίοι στην κατεργασία των μετάλλων. Εφήρμοζαν, επίσης, την αλιεία σε μεγάλα κλίμακα, και κυρίως έπεδιδον στο ψάρεμα των τόνων, τις θαλάσσιες μετακινήσεις των οποίων παρακολουθούσαν από ειδικά παρατηρητήρια που είχαν εγκατεστημένα στις ακτές.

Από τα παλαιότερα χρόνια, ικανώτατοι έμποροι, οι Ετρούσκοι απέκτησαν δεσμούς με τις μακρινότερες γνωστές περιοχές της εποχής εκείνης. Τα πλοία τους διέπλεαν τη Μεσόγειο από τη μία άκρη ως την άλλη, και έφθαναν ως τη χώρα του κλέκτρον, την Βαλτική, και ως τη χώρα του κασιτέρου, την Αγγλία. Θαυμάσιοι αρχιτέκτονες, ανεκάλυψαν και έχρησιμοποίησαν κατά το λαμπρότερο τρόπο τη θεωρία της τοξοειδούς κατασκευής, πράγμα που τους επέτρεψε να κατασκευάσουν γέφυρες, μερικές από τις οποίες παραμένουν ακόμη, ύστερα από δύομιση χιλιάδες χρόνια! Λαμπροί ναυτικοί, ήταν εκείνοι που ανεκάλυψαν την αγκυρά. Η όψη τους ως γιατρών έφθασε ως έ- μάς: ήσαν οι πρώτοι ιατρικοί πηλών, και είχαν ανακαλύψει τη μέθοδο για να προστατεύουν τα χαλασμένα δόντια με χρυσά επικάλύματα.

Ένα μεγάλο μέρος της δυνάμεώς τους, οι Ετρούσκοι το χρωστούσαν στη γερή κοινωνική τους οργάνωση, ολόκληρη ή βάσις της οποίας ήταν θρησκευτική. Τα ιερά διδία των Ετρούσκων περιελάμβαναν όχι μόνο θρησκευτικούς κανόνες, αλλά και κανόνες ηθικής, καθημερινή ζωή. Για τους Ετρούσκους, οι αν-

Τμήμα μίας χρυσής πόρνης (7ος αιών πρὸ Χριστού) που βρέθηκε σ' έναν τάφο του Τσερεβέτι. Θαυμάστε τη λεπτότητα αλλά και τη ρωμαλεότητα της εργασίας αυτής. (Ετρούσκικό μουσείο του Βατικανού).

Λεπτομέρεια από μιά σαρκοφάγο Ετρούσκικη, που δείχνει το σύζυγο, προστατευτικά και τρυφερά το χέρι στον ώμο της γυναίκας του. Μία πόρνη από το Τσερεβέτι.

θρώπινοι νόμοι αποτελούσαν ένα ενιαίο, με τους θεούς, δεν ήταν δυνατόν να χωριστούν. Η θρησκεία, λοιπόν, δεν ήταν δυνατόν να αποτελέσει παράδειγμα και των δικών τους. Ένα άλλο χαρακτηριστικό του Ετρούσκου ήταν η γυναικεία υπεροχή. Η γυναίκα στην κοινωνία των Ετρούσκων, που τις κατείχε μιά έντελως εξασφαλισμένη. Ο γάμος έξ' άλλου ήταν αδιάλυτος. Στους τάφους των Ετρούσκων, που δείχνουν να στο θάνατο όπως ήταν και στη ζωή. Ο θάνατος ήταν για το μυστηριώδη λαό μιά πρωτεύουσα και σημαντική στιγμή. Οι Ετρούσκοι πίστευαν στην επανάληψη της ψυχής και επιζητούσαν να τα έχουν με τις δυνάμεις του υπερτέρου, που τις είχαν. Οι τάφοι τους ήταν αληθινές κατασκευές, τέλεια αναπαράστασις, και μέσα σ' αυτές πήρχαν όλα εκείνα τα είδη και αντικείμενα, που ο άνθρωπος θα μπορούσε να χρειαστεί για αντιμετώπιση της ζωής. Όταν δεν γονταν, οι νεκροί διατηρούνταν θαλάσσιως ντυμένοι με τα πιο ωραία ρούχα τους και λυαίθημα κοσμήματα.

Αυτός είναι και ο λόγος για τον οποίο Ετρούσκικες νεκροπόλεις είναι τόσο εκπληκτικές. Η νεκροπόλις του Τσερεβέτι, κοντά στη Ρώμη, καταλαμβάνει έκταση 350 στρεμμάτων.

ΜΕΓΑΛΟΙ ΚΑΛΛΙΤΕΧΝΕΣ

Η τέχνη των Ετρούσκων έγινε γνωστή μας από τα αναρίθμητα αντικείμενα που βρέθηκαν μέσα στους τάφους. Το επίθετο σ' αυτό έφθασε ήταν ύψηλο, ιδιαίτερα π' γλυπτική, τη ζωγραφική και τη χρυσοποιία. Οι τοιχογραφίες που στολίζουν το εσωτερικό των τάφων ανασταίνουν, με τη θαυμάσια φρεσκάδα τους, χίλιες - δυο σκηνές της καθημερινής ζωής των Ετρούσκων. Στις συνθέσεις αυτές, όπου τα πρόσωπα και τα μπλε χρώματα αναμιγνύονται εύθυμα με τα κόκκινα και κίτρινα, βλέπουμε άνδρες, γυναίκες και παιδιά της φυλής αυτής που έζησε πριν από δύομιση χιλιάδες χρόνια, να επιδίδονται στις προτιμίες τους απασχολήσεις.

Τα γλυπτά, τα αγγεία, τα μπουρζινα, και, περισσότερο απ' όλα, τα κοσμήματα, είναι πραγματικά αξιοθαύμαστα. Οι Ετρούσκοι ήσαν την πολυτέλεια και την κομψότητα. Οι γυναίκες, ιδίως, αγαπούσαν ιδιαίτερα τα κεντημένα φορέματα και τα ωραία κοσμήματα. Ο μεγάλος αυτός λαός, που αγαπούσε ιδιαίτερα τη θρησκεία και το ρούα με τη ζωή του θανάτου, ήταν εξαιρετικά προληπτικός. Η φαντασία των Ετρούσκων είχε δημιουργήσει θεότητες του υπερτέρου που ήταν συνφορές, και που παρίσταναν τη Μοίρα στην πιο τρομακτική μορφή της. Τα πάντα ήταν γραφτά από πριν και τίποτε - κατά τη γνώμη των Ετρούσκων - δεν ήταν δυνατόν να αλλάξει την πορεία της αδιωστήτης τους. Η φοβερή αυτή μοιρολατρία τους, ο π' σιμισμό τους, καταδικάζει τους Ετρούσκους στην παρακμή. Με το ήθικ τους υποκαταμένο από τη δεσποτική που είχαν ότι τελικά θα ήταν πάντα οι ήττημένοι, μάταια προσπάθησαν να αντισταθούν στη Ρώμη και τελικά καταστράφηκαν να υποταχθούν στον κατακτητικό δυναμισμό της, που τους έσβησε οριστικά από το πρόσωπο της γης. Η κατάληψή των Ουλίων, της ισχυρότερης πόλεως των, το 396 π.Χ., έσημανε το τέλος της ανεξαρτησίας των Ετρούσκων.

Τι παράξενη μοίρα! Και να σκεφθεί κανείς ότι η Ρώμη ιδρύθηκε απ' αυτούς, ότι οι Τσούκιοι, οι πρώτοι της βασιλείας, ήταν Ετρούσκοι, και ότι ακόμη και το όνομά της είναι Ετρούσκικό! Η αλήθεια είναι ότι άσκησε στην εξέλιξη της κληρονομιάς των Ετρούσκων διαπλάθηκαν και έτεβίωσαν στο Ιταλικό κράτος.

Μιά έξυπνη ιστοριούλα

ΤΟ ΒΑΤΡΑΧΑΚΙ ΚΙ' ΕΓΩ

ΝΥΧΤΑ, περασμένες δώδεκα τα μάτια μου πέσαν στο ρολόι. Άπορροφημένος από το δικόγραφο που μελετούσα κύλιση ή ώρα χωρίς να το καταλάβω.

— Η κομμένη ή γυναίκα μου, βέβαια τρομερά ανησυχούσε, σκέφθηκε. Σηκώθηκε άμέσως, μάζεψε τα χαρτιά μου, πήρε το παλτό και το καπέλο μου, κλείδωσε το γραφείο μου και διαστράφηκε να βάλω το κλειδί στο σπίτι.

Δεν θυμάμαι καλά, μα πρέπει να ήταν τέλη Δεκεμβρίου με αρχές Ιανουαρίου. Έκανε διαβολέμενο κρύο και φυσούσε δυνατά. Σηκώσα το γιακά του παλτού μου κι' επιτάχυνα το βήμα μου. Πέρασαν λίγα λεπτά. Δεν είχα φτάσει ακόμα στο πάρκο που είναι πριν από το σπίτι μου, όταν ακούω μιά φωνή:

Καλησπέρα σας κύριε. Γυρίζω κυτάξω δεξιά, αριστερά, μπροστά μου, πουθενά κανείς. — Για σκέψου, συλλογίστηκε, πόσο κουρασμένος είμαι ώστε έχω και παραισθήσεις, και συνέχισα το δρόμο μου.

Περνούσα πιά το κέντρο του πάρκου όταν ξανακούω την ίδια φωνή:

— Μά, καλησπέρα σας κύριε. Ξανακυτάξω, πουθενά τίποτα. Αυτό καταντάει περίεργο, σκέφθηκε. Μά τη σκέψι μου αυτή τη διέκοψε η ίδια πάλι φωνή:

— Κύριε, δεν καταδέχεσθε να μου μιλήσετε, είναι η τρίτη φορά που σας λέω καλησπέρα. Είπατε τι διαβολέμενο κρύο κάνει απόψε;

Κυτάζοντας μπροστά μου σε λίγη απόσταση, βλέπω να χοροπηδά στο πλακόστρωτο ένα βατραχάκι. — Ναί, εγώ είμαι κύριε που σας μιλά. Είπατε τι τρομερό κρύο κάνει απόψε και πως φυσά ο αέρας. Είμαι ένα πτωχό βατραχάκι, χωρίς σπίτι, συγγενείς και γνωστούς, περνά όλη μου ζωή βρω. Μά άποψε είναι αλήθεια έχει σταματήσει το μυαλό μου, κι' αν δεν βελήσετε να με βοηθήσετε να σκεπαστώ πάλι το πωλί ο φούλας του πάρκου ή κανένας διαδότης θα με βρή ευλασμένο έδα.

— Και τι βες από μένα βατραχάκι; ρώτησα.

— Να κύριε... τι ώραίο που είναι το παλτό σας, καμψηλό δεν είναι; και τι ώραία ραμμένο, ασφαλώς θα είσθε πλούσιος, αλήθεια σας λέω ποτέ μου δεν έχω δη τόσο ώραίο παλτό.

— Τέλος πάντων λέγε που θέλεις να καταλήξω, είπα κάπως νευρισμένος.

— Με συγχωρήτε κύριε, δεν ήθελα να σας εκνευρίσω, μόνον που σκέφθηκα πως θα μπορούσατε να με βοηθήσετε.

— Ορίστε λοιπόν, λέγε τι θέλεις.

— Να ξέρετε, σας υπόσχομαι καθόλου να μη σας ενοχλήσω. Άν μπορούσατε για λίγο να με βάζατε μέσα στην τσέπη του παλτού σας, ώσπου να φτάσετε σπίτι σας, θέλω να ζεσταθώ λίγο. Νομίζω πως δεν θα σας έκανε κόπο.

— Όλα αυτά μου φαίνονταν τόσο περίεργα, μα δεν ήθελα κι' ούτε είχα και καιρό να καθήσω να τα πολυεξετάσω, ήταν, άλλωστε, τόσο άγρια.

— Έλα λοιπόν. Και σκέφτοντας το πήρα στο χέρι μου και μηχανικά το έβαλα στην τσέπη μου και συνέχισα να βολίζω προς το σπίτι. Σε λίγο, όταν έφθασα, άνοιξα την πόρτα και του είπα:

— Δεν θέλω να με ευχαριστήσετε, σου εύχομαι καλή τύχη.

— Κύριε, σας ευχαριστώ. Και γυρίζοντας επάνω το κεφάλι του συνέχισε: “Ω, τί βλέπω, αυτό είναι το σπίτι σας; σωστό παλάτι, ούτε στο δνειρό μου δεν έχω δη τέτοιο σπίτι. Πόσο ζεστό θάναί εκεί μέσα... Κύριε, ξέρω πόσο καλώς είσθε, γι' αυτό δεν θέλω να κάνω κατάχρησι της καλωσύνης σας, μα αν έχετε λίγο ανθρωπισμό, και είμαι βέβαιος γι' αυτό, αφήστε με, να, εκεί πίσω από την πόρτα σας, στη γωνιά να περάσω αυτή τη βραδιά.

— Λοιπόν έλα, τελείωσε, κάτσε εκεί που θέλεις του απάντησα, μηχανικά και προχώρησα προς την κουζίνα.

Στο σπίτι ήταν απόλυτη ήσυχια. “Ολοι κοιμούνται”. Άναψα το φως, μετά άνοιξα το ψυγείο και πήρα κάτι πρόχειρο κι' άρχισα να τρώω.

— Κρέας είναι αυτό που τρώτε κύριε, τί δυσωφα που μυρίζει... — Έλα καταλαβαίνω, έχεις δικίο άλλωστε, να πάρει ό,τι θές. Μόνον σε παρακαλώ έπειδή είμαι πολύ κουρασμένος και θέλω να κοιμηθώ κάνε όσο γρήγορα μπορείς. Εγώ θα πάω στο λουτρό και όταν βγω θα πρέπει ναχώς τελειώσει.

— Κύριε μέινετε ήσυχος. “Όλα θα γίνουν όπως πρέπει.

“Όταν πήγα στην κουζίνα με τις πυτζάμες μου το βατραχάκι σκουπίζοντας τα χείλη του μου είπε:

— Σας ευχαριστώ πολύ, το φαγητό ήταν υπέροχο. Πηγαίνετε να κοιμηθείτε. Καληνύχτα σας.

— Καληνύχτα βατραχάκι, είπα.

— Εσθυσα το φως και για να μην ξυπνήσω τη γυναίκα μου πήγα να κοιμηθώ στον ξενώνα. Η κοίρασή μου ήταν τόσο μεγάλη ώστε σωριάστηκε στο κρεβάτι σαν ένα πάμα. Και θα κοιμόμουν άμείως αν δεν έσκουγα ένα μικρό θόρυβο.

— Ποιός είναι; ψιθύρισα.

— Με συγχωρήτε κύριε, εγώ είμαι το βατραχάκι, ξέρετε ποτέ στη ζωή μου δεν έχω κοιμηθεί σε κρεβάτι. Άνορωτιέμαι αν θέλατε να μ' αφήνατε να ζεσταθώ κάτω από αυτές τις δυσωφες κουβέρτες, θα ολοκληρώνατε τη μαγευτική βραδιά που μου χάρισε η γνωριμία σας και θα σας θυμόμουν σε όλη μου τη ζωή.

— Άκουσε του ψιθύρισα, τελείωσε, ανέβα και άσε με να κοιμηθώ. Και γυρίζοντας από το άλλο πλευρό έκλεισα τα μάτια και κοιμήθηκα.

Δυστυχώς όμως η ταλαιπωρία εκείνης της βραδιάς έμειλε να ολοκληρωθεί.

Θα πρέπει να ήταν τρεις μετά τα μεσάνυχτα όταν ένας τρομακτικός θόρυβος με έκανε να πεταχτώ επάνω στο κρεβάτι μου. Κυτάζω και τι βλέπω: Στην πόρτα του διαμετίου τη γυναίκα μου έξαλλη να μου φωνάζει:

— Έννοια σου παλιάνθρωπε, αυτό που έκανες θα το πληρώσεις άκριβα.

— Εδώ τελειώνει η περιπέτεια εκείνης της βραδιάς. Η περιπέτεια που σε όσους διηγήθηκε κανείς δεν θέλει να την πιστέψω και κατά τα φαινόμενα και σε σεις που θα τη διαβάσετε... Δυστυχώς για μένα, ο μακάριος άνθρωπος που μπόρεσε να την καταλάβει ήταν ο δικαστής ο οποίος δικαιώνοντας τη γυναίκα μου της έδωσε διαζύγιο.

ΛΟΥΙΣ ΜΠΟΝΕ

Αυτή είναι η σωστή αναλογία

Uncle Ben's
CONVERTED
LONG GRAIN RICE

ΜΠΑΡΜΠΑ-ΜΠΕΝ
ΔΙΠΛΑΣΙΕΣ ΒΙΤΑΜΙΝΕΣ ΑΠΟ ΚΑΘΕ ΑΛΛΟ

Θέλει πολύ βράσιμο

Τότε γίνεται νόστιμο, τότε βλέπετε τη διαφορά σε γεύση και απόδοση

Το ρύζι ΜΠΑΡΜΠΑ ΜΠΕΝ φτουράει πολύ, σας δίδει περισσότερα πιάτα από κάθε άλλο,

“Αρα είναι φθηνότερο!”

ΑΡΚΕΙ ΝΑ ΕΙΝΑΙ ΓΗΝΣΙΟ ΡΥΖΙ ΜΠΑΡΜΠΑ ΜΠΕΝ
Ζητάτε το σε πακέττα ή χύμα με πεταλάκια

“ΟΛΥΜΠΙΑ”, ΕΤΑΙΡΙΑ ΕΜΠΟΡΙΟΥ ΚΑΙ ΔΙΑΝΟΜΩΝ
Ο.Δ.ΟΣ ΚΟΡΑΗ 1 • ΤΗΛ. 34.720 • 25.708
ΚΕΝΤΡΙΚΟΝ ΚΑΤΑΣΤΗΜΑ: ΚΕΡΑΜΕΩΝ 23 - ΤΗΛ. 532.774
ΠΡΑΤΗΡΙΟΝ: ΣΟΦΟΚΛΕΟΥΣ 32 - ΤΗΛ. 527.896

Κ.Κ. 26 Θεσσαλονίκη: Μὲ μόνὰ τὰ ἀρκὰ σου στὴν ἐπιστολὴ δὲν εἶναι δυνατόν νὰ σοῦ ἀπαντήσω ἰδιαίτερως. Πιστεύω νὰ διαβάσῃς τὴν ἀπάντησίν ὧ. Νομίζω πὼς πρέπει νὰ καλὸ τό- πο νὰ τοῦ ζητήσῃς νὰ νομιμοποιή- ται σχέσεις σας. Βέβαια ἦταν σφάλ- μα ἀπὸ τὴν ἀρχὴ νὰ δεχθῇς αὐτὴ τὴ συμβίωσι. Ἐξήγησέ του μιὰ στιγμὴ

ΜΙΛΟΥΝ ΤΑ ΑΣΤΡΑ

και προλέγουν το μέλλον για το διάστημα 24 Ιουλ.-6 Αυγ. σύμφωνα με τον άστερισμό σας

ΚΡΙΟΣ
(21 Μαρτίου - 20 Απριλίου)

1ο ΔΕΚΑΗΜ. (21-30 Μαρτίου): Ο αισθηματικός σας τομέας θα παρουσιάσει εννοιαστικές εξελίξεις και θα σας δοθεί τώρα η ευκαιρία να πάρετε αποφάσεις σημαντικές ή να δώσετε ριζική λύση σε όλα σας τα ζητήματα. 2ο ΔΕΚΑΗΜ. (1-10 Απριλίου): Θα σας γίνει μία πρόταση, όχι απάνω σε ζητήματα της καρδιάς. Ίσως δεν θα σας φανεί πολύ ευχάριστη εκ πρώτης όψεως, αλλά θα έχη μελλοντικά όφελος. Γι' αυτό να το αποφασίσετε. 3ο ΔΕΚΑΗΜ. (11-20 Απριλίου): Μία καλή ημέρα αρχίζει με ένα ωραίο πρωινό. Γι' αυτό αφού η αρχή και οι σχετικές προϋποθέσεις είναι ρόδινες, μη διατάσετε καθόλου να αποφασίσετε και τα υπόλοιπα σχετικά ζητήματα.

ΤΑΥΡΟΣ
(21 Απριλίου - 20 Μαΐου)

1ο ΔΕΚΑΗΜ. (21-30 Απριλίου): Προτείνετε εσείς μία λογική λύση και θα δοθεί κατανόηση. Είναι προτιμότερο να αποφασίσετε τώρα. Οι ανάγκες δεν είναι μόνον δεν ωφέλιμες στο ζήτημά σας, αλλά αντίθετα. 2ο ΔΕΚΑΗΜ. (1-10 Μαΐου): Αφήστε τα όνειρα τα άπραγματοποίητα και προσγειωθείτε στο πραγματικό. Τό αμέσως περιβάλλον σας περιλαμβάνει πρόσωπα στα οποία θα δοθεί την ανταπόκριση που αναζητάτε. 3ο ΔΕΚΑΗΜ. (11-20 Μαΐου): Ο ψυχικός σας κόσμος θα πλουτιστεί γιατί θα ζηρετε έντονες στιγμές. Προσέχετε να ελεγχώσετε τις καλές πλευρές στην περίπτωση αυτή και απομακρύνετε ό,τι δεν ανταποκρίνεται σε σας.

ΔΙΔΥΜΟΙ
(21 Μαΐου - 22 Ιουνίου)

1ο ΔΕΚΑΗΜ. (21-31 Μαΐου): Όταν μπορείτε μη διατάσετε να κάνετε μία καλή πράξη. Ίσως χρειαστεί να κουρασθείτε ή να πιέσετε τον εαυτό σας, αλλά ό,τι θα επιτύχετε θα ελπίσει τον κόπο και σίς θα ικανοποιηθείτε. 2ο ΔΕΚΑΗΜ. (1-10 Ιουνίου): Δεν είναι ανάγκη να εξωτερικεύετε όλες τις προσωπικές σας κρίσεις γιατί έτσι δημιουργείτε εχθρότητα και πολύ ενόχληση για σας. Προτιμάτε να είσαστε μάλλον επιφυλακτική. 3ο ΔΕΚΑΗΜ. (11-22 Ιουνίου): Μην φοβείτε την μοίρα αποκλειστικά να ρυθμίσει τα προσωπικά σας ζητήματα. Πρέπει και σεις ή ίδια να λάβετε ενεργό μέρος και μάλιστα να κρατήσετε τα γκέμια με σταθερότητα.

ΚΑΡΚΙΝΟΣ
(23 Ιουνίου - 22 Ιουλίου)

1ο ΔΕΚΑΗΜ. (23-30 Ιουνίου): Θα έχετε μία πολύ ευχάριστη εξέλιξη στις υποθέσεις σας. Και πρώτα - πρώτα θα τακτοποιηθεί ένα προσωπικό σας ζήτημα που επιδιώκατε με επιμονή από καιρό και είχατε σαν σκοπό. 2ο ΔΕΚΑΗΜ. (1-10 Ιουλίου): Ό,τι περιμένετε θα ευδοχή. Οι προσδοκίες σας θα ικανοποιηθούν και θα λυθούν τα διάφορα ζητήματα που σας πύρουν μία άριστη ευχάριστη σειρά. 3ο ΔΕΚΑΗΜ. (11-22 Ιουλίου): Μη κουρασθείτε και πητε φθάνει. Είσατε στον καιρό της δημιουργίας σας και η κατάσταση είναι εξαιρετική. Ίσως αντιμετώπιζετε δυσκολίες αλλά να είσαστε δέβαιοι για την επιτυχία.

ΛΕΩΝ
(23 Ιουλίου - 22 Αυγούστου)

1ο ΔΕΚΑΗΜ. (23-31 Ιουλίου): Θα κάνετε ένα ταξίδι ή θα αλλάξετε κατά ένα τρόπο περιβάλλον. Η αλλαγή αυτή, εκτός από την σχετική ευχαρίστηση σας επιβλάσσει μία ευκαιρία για μία δική σας επιτυχία. 2ο ΔΕΚΑΗΜ. (1-10 Αυγούστου): Μην κινηγάτε πολλούς λαγούς. Κανονίστε τι από τα διάφορα όμοια θέματα έχει πιο αξία για σας και ρίξτε εκεί όλη σας την ενεργητικότητα για να περιμένετε μία συγκεκριμένη ωφέλεια. 3ο ΔΕΚΑΗΜ. (11-22 Αυγούστου): Θα παρεμβληθεί μία δυσκολία ή μία α-νοδοχή στο ζήτημά σας, αλλά όλα θα εξομαλυνθούν και θα τραβήξουν τον κανονικό τους δρόμο, αυτόν που για σας είναι ο καλύτερος και πιο βετικός.

ΛΕΩΝ
(23 Ιουλίου - 22 Αυγούστου)

1ο ΔΕΚΑΗΜ. (23-31 Ιουλίου): Θα κάνετε ένα ταξίδι ή θα αλλάξετε κατά ένα τρόπο περιβάλλον. Η αλλαγή αυτή, εκτός από την σχετική ευχαρίστηση σας επιβλάσσει μία ευκαιρία για μία δική σας επιτυχία. 2ο ΔΕΚΑΗΜ. (1-10 Αυγούστου): Μην κινηγάτε πολλούς λαγούς. Κανονίστε τι από τα διάφορα όμοια θέματα έχει πιο αξία για σας και ρίξτε εκεί όλη σας την ενεργητικότητα για να περιμένετε μία συγκεκριμένη ωφέλεια. 3ο ΔΕΚΑΗΜ. (11-22 Αυγούστου): Θα παρεμβληθεί μία δυσκολία ή μία α-νοδοχή στο ζήτημά σας, αλλά όλα θα εξομαλυνθούν και θα τραβήξουν τον κανονικό τους δρόμο, αυτόν που για σας είναι ο καλύτερος και πιο βετικός.

ΠΑΡΘΕΝΟΣ
(23 Αυγούστου - 22 Σεπτεμβρίου)

1ο ΔΕΚΑΗΜ. (23-31 Αυγούστου): Θα βοηθήσετε ένα πολύ αγαπητό σας πρόσωπο για να έχη μία επιτυχία. Ή γαρά και η ευχαρίστησή του θα είναι και δική σας, γιατί σας συνδέουν στενά μαζί του δεσμοί. 2ο ΔΕΚΑΗΜ. (1-10 Σεπτεμβρίου): Αποφύγετε να δημιουργήτε θόρυβο γύρω από το άτομο σας γιατί με τον τρόπο αυτό εκθέτετε τον εαυτό σας σε αώστη κριτική. Θα επιτύχετε καλύτερα με την σεμνότητα. 3ο ΔΕΚΑΗΜ. (11-22 Σεπτεμβρίου): Σταματήστε για λίγο αυτή την κουραστική ζωή και κανονίστε να περάσετε ένα διάστημα με γαλήνη και ηρεμία, πράγμα που θα σας ωφελήσει και ψυχικά και σωματικά πάρα πολύ.

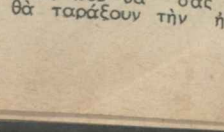
ΣΥΓΓΟΣ
(23 Σεπτεμβρίου - 22 Οκτωβρίου)

1ο ΔΕΚΑΗΜ. (23-30 Σεπτεμβρίου): Όσο θα προσπαθήτε, τόσο θα κερδίζετε. Είσατε στην καλύτερη περίοδο της ζωής σας και με τη θέλησή θα επιτύχετε και αυτά ακόμη που σας φαίνονται τελείως φανταστικά. 2ο ΔΕΚΑΗΜ. (1-10 Οκτωβρίου): Όταν το θέλετε πραγματικά, δεν είναι δύσκολο να το αποκτήσετε. Μην το εγκαταλείψετε όμως ούτε στιγμή και αυτό να είναι ο μοναδικός και αποκλειστικός σκοπός της ζωής σας. 3ο ΔΕΚΑΗΜ. (11-22 Οκτωβρίου): Μην δημιουργήτε πρόσθετες εννοίες και στενοχωρίες εκεί που δεν θα πρέπει να υπάρχουν. Να βλέπετε τα πράγματα από την καλή τους πλευρά και έτσι να ενεργείτε πάντα και σίς.

ΣΚΟΡΠΙΟΣ
(23 Οκτωβρίου - 22 Νοεμβρίου)

1ο ΔΕΚΑΗΜ. (23-31 Οκτωβρίου): Μην κάνετε άλλα πράγματα από αυτά που αισθάνεστε. Εάν είσαστε άριστο, μόνον έτσι θα δημιουργήσετε κατάλληλο έδαφος για επιτυχία. 2ο ΔΕΚΑΗΜ. (1-10 Νοεμβρίου): Γενικά τα ζητήματά σας θα εξελιχθούν πολύ ευχάριστα. Ίσως τα οικονομικά σας θα διορθωθούν άρκετα, πράγμα που θα επηρεάσει και τους άλλους τομείς. Ίδιος τον αισθηματικό. 3ο ΔΕΚΑΗΜ. (11-22 Νοεμβρίου): Να ξεκαθαρίσετε τα πράγματα. Μην αφήνετε την κατάσταση άνωμαλη και δημιουργείτε έδαφος για διάφορες περιπλοκές που θα σας βασανίσουν και θα ταραξούν την ηρεμία σας.

ΑΙΓΟΚΕΡΩΣ
(23 Δεκεμβρίου - 20 Ιανουαρίου)

1ο ΔΕΚΑΗΜ. (23-31 Δεκεμβρίου): Μάθετε να λέτε και «όχι» γιατί μάθουν να σας υπολογίζουν και τότε θα μπορείτε να σκεφθούν και πιο σοβαρά για σας, όπως θέλετε. 2ο ΔΕΚΑΗΜ. (1-10 Ιανουαρίου): Το ζήτημα που ενδιαφέρει και εσάς προσωπικά αλλά και ένα μεγαλύτερο κύκλο θα έχη λαμπρή εξέλιξη και θα σας χαρίσει σημαντικά όφελος ρυθμίζοντας μία ολοκληρωτική κατάσταση. 3ο ΔΕΚΑΗΜ. (11-20 Ιανουαρίου): Αναμετρήστε πρώτα τις δυνατότητες σας και ύστερα καταπιστήτε με τα διάφορα ζητήματα. Αν όποτε πως θα τα βγάλετε πέρα τότε να τα αναλάβετε. Μην περιμένετε αποδοχή.

ΤΟΞΟΤΗΣ
(23 Νοεμβρίου - 20 Δεκεμβρίου)

1ο ΔΕΚΑΗΜ. (23-30 Νοεμβρίου): Θα πρέπει να γίνετε λίγο πιο ρομαντικοί. Δεν σας ωφελεί να βλέπετε τα πράγματα πάντα ρεαλιστικά γιατί αυτό έχει επίδραση επάνω σας και σας κάνει να γάνετε τον ενουσιασμό σας. 2ο ΔΕΚΑΗΜ. (1-10 Δεκεμβρίου): Ο αισθηματικός τομέας βρίσκεται σε εξέλιξη και η αγάπη σας σε πλήρη ανθίζει. Προσπαθήστε τώρα που οι συνθήκες είναι ευνοϊκές και κατάλληλες να καταλήξετε σε ένα μόνο δεσμό. 3ο ΔΕΚΑΗΜ. (11-20 Δεκεμβρίου): Προσέξτε μήπως από μία μικρή λεπτομέρεια γάσετε ολόκληρο ζήτημα. Πρέπει να επεμβείτε τώρα που είναι καλός και να ρυθμίσετε εσείς την κατάσταση όπως νομίζετε καλύτερα.

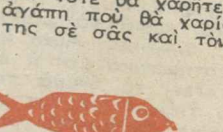
ΑΙΓΟΚΕΡΩΣ
(21 Δεκεμβρίου - 20 Ιανουαρίου)

1ο ΔΕΚΑΗΜ. (23-31 Δεκεμβρίου): Μάθετε να λέτε και «όχι» γιατί έτσι θα κερδίζετε περισσότερα. Θα μάθουν να σας υπολογίζουν και τότε θα μπορείτε να σκεφθούν και πιο σοβαρά για σας, όπως θέλετε. 2ο ΔΕΚΑΗΜ. (1-10 Ιανουαρίου): Το ζήτημα που ενδιαφέρει και εσάς προσωπικά αλλά και ένα μεγαλύτερο κύκλο θα έχη λαμπρή εξέλιξη και θα σας χαρίσει σημαντικά όφελος ρυθμίζοντας μία ολοκληρωτική κατάσταση. 3ο ΔΕΚΑΗΜ. (11-20 Ιανουαρίου): Αναμετρήστε πρώτα τις δυνατότητες σας και ύστερα καταπιστήτε με τα διάφορα ζητήματα. Αν όποτε πως θα τα βγάλετε πέρα τότε να τα αναλάβετε. Μην περιμένετε αποδοχή.

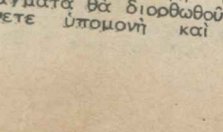
ΥΔΡΟΧΟΟΣ
(21 Δεκεμβρίου - 19 Φεβρουαρίου)

1ο ΔΕΚΑΗΜ. (21-31 Ιανουαρίου): Μην πιστεύετε όλα όσα σας υπόσχονται. Να είσαστε μάλλον επιφυλακτική και περπατάτε πάνω σε σίγους δρόμους. Τότε θα είσαστε απολύτως δέβαιοι για την επιτυχία σας. 2ο ΔΕΚΑΗΜ. (1-10 Φεβρουαρίου): Βρισκόμαστε σε ένα κρίσιμο σημείο. Ρωτήστε τον ίδιο τον εαυτό σας τι σίς πρέπει να κρατήσετε. Η λογική θα σας οδηγήσει σίγουρα να διατάσετε από δρόμο που σας συμφέρει. 3ο ΔΕΚΑΗΜ. (11-19 Φεβρουαρίου): Μη ζήτε μία άρρωστη αγάπη. Απαλλαγείτε από τις αδυναμίες σας και τότε θα χαρίτε την πραγματική αγάπη που θα χαρίσει τα θεία δώρα της σε σας και τον σύντροφό σας.

ΙΧΘΕΙΣ
(20 Φεβρουαρίου - 20 Μαρτίου)

1ο ΔΕΚΑΗΜ. (20-29 Φεβρουαρίου): Καλημενήστε τις φίλιες σας. Μεσα από αυτές θα φουρτώσουν και τα λευκά της γάλης. Μη παραπατάτε εδώ και κεί. Το πρόσωπο που θα αγαπήσετε βρίσκεται πολύ κοντά σας. 2ο ΔΕΚΑΗΜ. (1-10 Μαρτίου): Μία καινούργια γνωριμία που θα κέρως σας θα είναι μοιραία για και θα παίξη ρόλο σημαντικό που θα ικανοποιήσει τον αισθηματικό τομέα. 3ο ΔΕΚΑΗΜ. (11-20 Μαρτίου): Πάντα την ανάλογη κατανόηση. Τα πράγματα θα διορθωθούν. Γι' αυτό να κάνετε υπομονή και να περιμένετε. ΣΙΒΥΛΛΑ

ΔΙΔΥΜΟΙ
(21 Μαρτίου - 20 Απριλίου)

1ο ΔΕΚΑΗΜ. (21-30 Μαρτίου): Ο αισθηματικός σας τομέας θα παρουσιάσει εννοιαστικές εξελίξεις και θα σας δοθεί τώρα η ευκαιρία να πάρετε αποφάσεις σημαντικές ή να δώσετε ριζική λύση σε όλα σας τα ζητήματα. 2ο ΔΕΚΑΗΜ. (1-10 Απριλίου): Θα σας γίνει μία πρόταση, όχι απάνω σε ζητήματα της καρδιάς. Ίσως δεν θα σας φανεί πολύ ευχάριστη εκ πρώτης όψεως, αλλά θα έχη μελλοντικά όφελος. Γι' αυτό να το αποφασίσετε. 3ο ΔΕΚΑΗΜ. (11-20 Απριλίου): Μία καλή ημέρα αρχίζει με ένα ωραίο πρωινό. Γι' αυτό αφού η αρχή και οι σχετικές προϋποθέσεις είναι ρόδινες, μη διατάσετε καθόλου να αποφασίσετε και τα υπόλοιπα σχετικά ζητήματα.

ΠΕΡΝΑΤΕ ΤΗΝ ΩΡΑ

ΟΙ ΛΥΣΕΙΣ
ΤΟ ΣΤΑΥΡΟΛΕΟ

Οριζόντιος:

1) ΜΕΣΟΠΟΤΑΜΙΑ, 2) ΘΕΜΑ, 3) ΟΡΥΚΤΕΛΑΙΟΝ, 4) ΝΟ, 5) ΠΕΙΝΑ - ΝΤΑΡ, 6) ΙΣΙΑ, 7) ΚΟΥΝΙΑΣ, 8) ΧΑΝΑΑΝ - ΕΥΑΝ, 9) ΑΣ - ΑΛΤ, 10) ΠΛΑΝΟ - ΤΡΗΤ, 11) ΑΒΑ - ΝΟ - ΟΝ.

Καθώς:

1) ΜΠΟΜΠΑ - ΧΑΠ, 2) ΣΙΑ, 3) ΣΟΥΠΙΝΟΝ - ΑΣ, 4) ΟΥΚΕΝ - ΥΑΙΝΑ, 5) ΤΡΑΙΝΟ, 6) ΟΘΕΝ - ΣΙΝΑ, 7) ΤΡΑΙΝΟ, 8) ΑΜΑ - ΤΑΔΕ - ΡΑ, 9) ΜΑ - ΝΑ - ΟΥΑΙ, 10) ΡΕΛΑ, 11) ΑΓΝΟΙΑ - ΝΗΝ.

ΕΙΧΑΤΕ ΑΝΤΙΛΗΨΙ.

Ενας κόκκορας και γάτος λαϊκός.

ΤΟ ΠΙΟ ΧΡΗΣΙΜΟ

Ενας φακός, για να μπορείτε να έχετε φως.

ΜΙΑ ΜΙΚΡΗ ΔΙΑΦΟΡΑ

Μην δίνετε απόδοξη από 0,9-0,10 = 0,8

ΕΓΙΝΕ ΑΠΟ ΑΣΧΗΜΗ ΟΡΑ

Η ΘΕΛΚΤΙΚΗ ΑΜΕΡΙΚΑΝΙΣ

ΗΘΟΠΟΙΟΣ ΤΖΙΝ ΜΑΙΤΖΟΡ

ΑΠΟΚΑΛΥΠΤΕΙ ΜΕΡΙΚΑ

ΜΥΣΤΙΚΑ ΤΗΣ ΕΠΙΤΥΧΙΑΣ ΤΗΣ

ΛΟΣ ΑΝΤΖΕΛΕΣ - (Γκόλντμπερ)

Πρές. — Η Αμερικανική ηθοποιός του κινηματογράφου Τζιν Μάιτσορ, που χαρακτηρίζεται ως μία από τις πιο θελκτικές γυναίκες του αμερικανικού κινηματογράφου, απέκλεισε στον Δανό δημοσιογράφο Κιντ Γιένσον ότι πρό τριών ακόμη ετών ήτο μία μάλλον άσχημη και κακή άλλο παρά θελκτική νέα. Το πρόσωπό μου, είπε η Τζίν, ήταν γεμάτο πτωιλιάδες, τα μάτια μου δεν είναι καμιά έκφραση και το χείλος μου και όλο μου το σώμα ήταν γεμάτα μαύρες μακρές ριχες. Πρό τριών περίπου ετών γνώρισα ένα γιατρό ινστιτούτου καλλωπής που μου έγραψε δύο συνταγές, καλές στις οποίες απηλλόγη το πρόσωπό μου από τις πτωιλιάδες και τα μάτια μου απέκτησαν και πάλιν τη φυσιογνωμία των λαμπρότερων. Ο ίδιος, επίσης, μου συνέταξε το αποτριχωτικό NALIR, το μόνο αποδεδειγμένο ασφαλές σε κλινικές δοκιμές, που όχι μόνο διαλύει κάθε ανεπιθύμητη τρίχα με μεγάλη ευκολία καταπληκτική ταχύτητα και πρωτοφανή ασφάλεια αλλά το δέρμα γίνεται λείο σαν μετάξι και το αισθάνεστε απαλό και ευχάριστο. Καθώς βλέπετε, λοιπόν, είπε στο τέλος η Τζίν, στην εποχή που ζούμε δεν πρέπει να απελπίζεται καμιά νέα γιατί υπάρχουν όλα τα μέσα για να γίνονται και οι άσχημες ώρες.

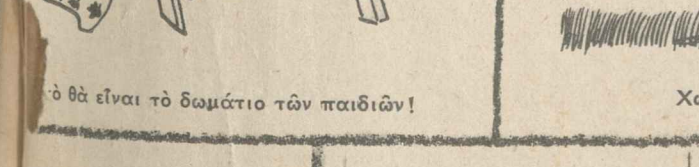
Με συγχωρήτε, αλλά εμείς μετεξεταστές μόνο έτσι μπορεί να μελετήση.

Ενας φακός, για να μπορείτε να έχετε φως.

Ενας φακός, για να μπορείτε να έχετε φως.

Ενας φακός, για να μπορείτε να έχετε φως.

Ενας φακός, για να μπορείτε να έχετε φως.

Ενας φακός, για να μπορείτε να έχετε φως.

ΧΙΟΥΜΟΡ

Ενας φακός, για να μπορείτε να έχετε φως.

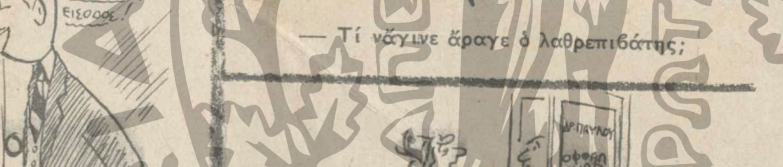
Ενας φακός, για να μπορείτε να έχετε φως.

Ενας φακός, για να μπορείτε να έχετε φως.

Ενας φακός, για να μπορείτε να έχετε φως.

Ενας φακός, για να μπορείτε να έχετε φως.

Ενας φακός, για να μπορείτε να έχετε φως.

Ενας φακός, για να μπορείτε να έχετε φως.

καί πρ

1ο Δ
"Ο αίσ
ρουσία
θα σας
τε από
ρίζικη
2ο Δ
Θα σας
σε ζητι
θα σας
της δω
οφέλη
3ο Δ
Μία κα
πρωινό
σχετικέ
μη διστ
καί τὰ

ΟΙ ΕΞΗΓΗΣΕΙΣ ΤΩΝ
ΠΛΕΚΤΩΝ ΣΤΗ ΣΕΛ. 21

1ο Δ
Προτείν
θα θρη
ρο νὰ
λές όχι
σας, α
2ο Δ
φήσετε
τα και
Τὸ ἀμε
νει πρό
ἀνταπό
3ο Δ
ψυχικός
τὶ θα ζ
ξετε νὰ
στήν πι
νετε δ.γ

1ο ΔΕ
ταν μπο
μιά καλ
κουρασθ
σας, αλ
τόν κόπ
2ο Δ
Δέν είν
λές τις
τὶ ἔτσι
πολύ ε
νὰ εἰσ
3ο ΔΕ
Μὴν ἀφ
νὰ ρυθμ
τα. Πρέ
ἐνεργό
σετε τ

1ο Δ
Θὰ ἔχετι
στις ὑπο
ρα θα γ
σας ζήτι
νὴ ἀπο
2ο Δ
"Ο, τι πε
δοκίες ο
λυθούν τ
ἀπασχολ
ρουν μιά
3ο ΔΕ
Μὴ κουρα
στε στὸν
καὶ ἡ κα
σὼς ἀντ
νὰ εἰσαο

